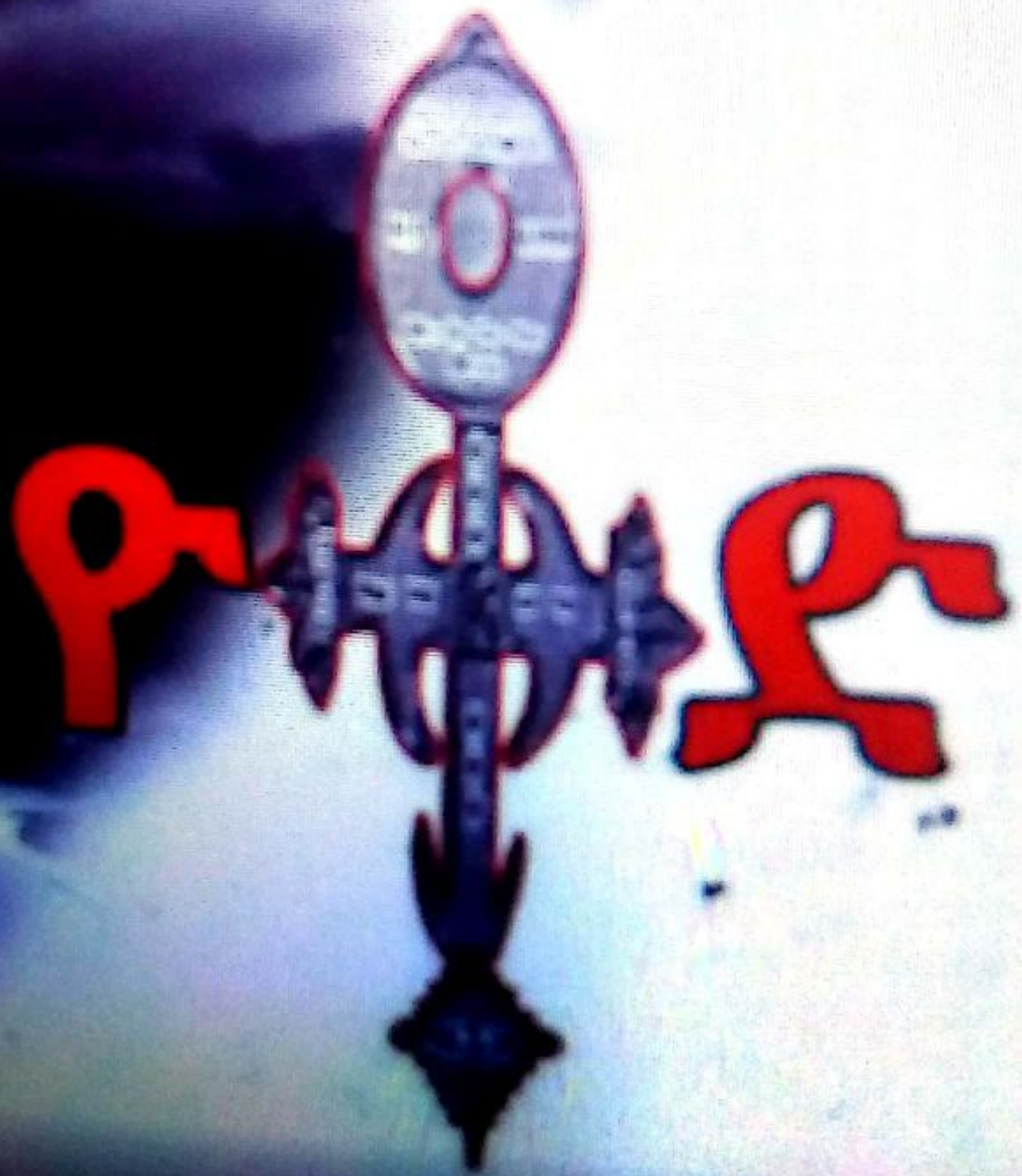

Telegram, t.me/Gihonc3

1511

All Rights Reserved to Yismake worku.
ጻ ዘፈሐቆ ወዘሰረቆ በስልጣን ኪን ወጥብ
ውጉዝ ለይኩን። © ደስማዕከ ወርቁ-ጀጅጃ

YOTOD

A NOVEL BY YISMAKE WORKU

የዴርቶጋዳ ልቦለድ ተከታታዮች በቅደም ተከተል

፩:- ዴርቶጋዳ

፪:- ራማቶሐራ

፫:- ዣንቶዣራ

፬:- የራቶራድ

፭:- የቶድ

የመጀመሪያ ዕትም መስከረም ጀጅጃ ዓ.ም.

ዲዛይን:- ዴርቶጋዳ ማተሚያ ድርጅት

Email:- ramatohara@gmail.com

ሽፋን:- መና አለማዬሁ

ትየባ:- ፀጋ አንዳርጌ

ምስጋና:- ለንብ ኢንተርናሽናል ባንክ ኢ.ማ ሠራተኞች በሙሉ!

ጫጫታ...

ለምንት አንገሉን አሳዩ...

...የአባቶች ልብ ለልጆች፣ የልጆች ልብ ለአባቶች
ተሰጥቷል!...

ፀጥታ...

እስከ ማዕከኑ ታረምም...

...ሊደን ያለ ቁስል ያሳክካል!...

Telegram, t.me/Gihom3

“...አእምሮ፡ ያላቸውን፡ ሰዎች፡ መረጠ፤
በሕዝቡ ላይም፡ አሰቆች፡ አደረጋቸው፡፡”

ዘፀአት

ኒው ዮርክ + አሜሪካ

እየጨከነ የመጣው የክረምት ወቅት ብሶበት ቀጥሏል።
 ተራሮች የበረዶ ጋቢ ለብሰው ተገትረዋል። ሻሽ ኩታ
 የተጎናፀፉት ኮረብቶች የፍልሰታ ቆራቢ መስለዋል። ብን ብን
 የሚለው የበረዶ ጥጥ እየወረደ፣ በጎዳናው ግራና ቀኝ
 የቆሙትን መኪኖች በነጭ ዕብን በረድ የታነፁ መቃብሮች
 አስመስሏቸዋል። ከአንዳንድ ባተሌ በስተቀር ከፊት ለፊት
 በሚታየው ጎዳና ላይ ዝር የሚልበት የለም።

መንገዶች ሁሉ እንደገና በበረዶ በተሸፈኑበት በዚህ ወቅት፣
 ዶክተር ዮቶር የሚል የምስጢር ስም የተሰጠው ሰውዬ፣
 ተልዕኮውን በልቡ በረዶ ውስጥ ቀብሮ ሁለተኛ አመቱን
 ደፍኖ ነበር። የበረዶው ያለቅጥ መውረድ፣ ከምስጢራዊ
 ተልዕኮው ጫፍ የደረሰበትን ጠዋት ከመንጋት አላገደውም።

ዶክተር ዮቶር፣ ቀዝቃዛውን የማለዳ ብርድ ለማስታገስ፣ ከቤቱ
 ከመውጣቱ በፊት ጥቁሩን ከጥጥ የተሠራ ካፓርቱን
 ከመደረቡ በተጨማሪ ባርኔጣውንም ደፍቶ ነበር። ሆኖም
 አጥንቱን ዘልቆ የተሰማውን ቁር ለመከላከል ከቅርብ ጊዜ
 ወዲህ ከእጁ የማይለያት ፒፓውን አውጥቶ ለኮሰና ሁለት
 ጊዜ ከማገ በኋላ ከመኪናው ወረደ። በቅርቡ ወዳዘወተረው
 “ሂል ሳይድ” ወደሚባለው ካፌ ገባና ቡና አዝዞ ተቀመጠ።

በካፌው ውስጥ የተቀመጡ ሀላፊ ሽማግሌዎች የጠፈኑ ክርክር ይዘዋል። ጡረተኞች ሳይሆኑ አይቀሩም። የክርክራቸው መነሻ በ"ታይም መፅሔት" ላይ የወጣ አንድ ዘገባ መሆኑ ወዲያው ነበር ከዶክተር ዮቶር ጆሮ ጥልቅ ያለው። ለእሱም አስኪነጋ ድረስ አላስችልህ ብሎት ይጓጓለት የነበረው ዘገባ ይኸው ጉዳይ ነበር። መፅሔቱን የመቀማት ያህል ከሽማግሌዎቹ ተውሶ ከጥጋቸው ካለ ሌላ ጠረጴዛ ተሰየመና በጥድፊያ ያተራምሰው ጀመር።

"ቢሊዬነሩ ኢል ላላኖ ሙሉ ሀብቱን ለግል ሐኪሙ አወረሰ!" ይላል የዘገባው ርዕስ። በዘገባው ስር "ትውልደ ኢትዮጵያዊው ዶክተር ወደ ቢሊዬነርነት ተቀየረ!" የሚል ንዑስ ርዕስ ሰፍሯል።

ዶ/ር ዮቶር ፒፓውን ስቦ ፈገግ አለ። ለአመታት የታቀደው ህልም ነፍስ ዘርቶ፣ በሳበው ፒፓ ጢስ አፍንጫውን ሰንጥቆት የወጣ መሰለው። ከእንግዲህ ታዋቂ ባለሀብት መሆኑ ነው። ምክንያቱም ቢሊዬነሩ ኢል ላላኖ ሙሉ ሀብቱን ያወረሰው ለእርሱ ነውና። ያስገረመው ነገር መፅሔቱ የአውራጁን ቢሊዬነር ኢል ላላኖን ፎቶ ብቻ ሳይሆን የራሱን የዮቶርን የተኮፈሰ ፎቶም ጭምር ይዞ መውጣቱ ነበር።

እንዲያውም የእርሱ ፎቶ የገዘፈ መሰለው። አለባበሱም አሁን የለበሰውን አይነት ነው -ከፒፓው በስተቀር። ጥቁር ካፖርቱ፣ ባርኔጣውና ሰልካካ አፍንጫው ላይ ጣል ያደረገው ፕሮግራሲቭ መነፅሩ ለፎቶው ግርማ ሞገስ አላብሰውታል። የኢል ላላኖ ፎቶ ኮስሶ፣ የእርሱ ተጎላምሶ የመውጣቱ ምስጢር ለእርሱ ግልፅ ነበር።

**“ፎቶውንም ካንሰር ያዘው ልበል!” ሲል የላላናን
ኮሰማና ፎቶ እየተመለከተ አጉተመተመ። በራሱ ምፀት
ሽምቅቅ ካለ በኋላ፣ የቀረበለትን ቡና ፉት አለና መሱ
ዘገባውን ለማንበብ መነጽሩን ወደ ቅንድቡ ገፋ።**

ከሁለት አመታት በፊት

ዳጋ ደሴት+ኢትዮጵያ

ሁሉንም ነገር ወደነበረበት ለመመለስ ብዙ ወራትን ፈጅቷል።
 “ጆርመኖች በሁለተኛው የአለም ጦርነት የፈራረሰችውን
 በርሊን ከተማን መልሶ ለመገንባት የፈጀባቸው አምስት
 አመታት ብቻ ነው።” የሚለው ብሂል የዳጋ ደሴት ከርሰ
 ምድር እምቢ ባዮች መፅናኛ ሃሳብ ነበር። “ሮም ባንድ
 ጀምበር አልተገነባችም።” የሚለውን ብሂል ግን ማንም
 ትንፋሽ አላለም።

ከዓመታት በፊት፣ የደሴቱን ከርሰ ምድር ወደ እሳተ ገሞራነት
 የለወጠው ፍንዳታ፣ በውስጡ የነበረውን ድብቅ ከተማ አመድ
 ካደረገው አመታት ከተቆጠሩ በኋላ፣ እምቢ ባዮቹ እንደገና
 ወደ ነበረበት መልሰውታል። ረቂቆቹ የጥናትና ምርምር
 ክፍሎች እንደገና ሥራቸውን ጀምረዋል፤ ሰማያዊ ጋዋናቸውን
 የደረቡ ሳይንቲስቶች ያለ እረፍት ይራወጡባቸዋል።

የህክምና ማዕከሉም ቢሆን እንደ ቀድሞው አስገራሚ ቀዶ
 ጥገናዎችን ለማድረግ ጫፍ ላይ ደርሷል። በዋሻው ውስጥ
 ከተማ ያደጉት ህጻናት፣ ከምፒዩተር የጎረቤ ሮቦቶች
 ለመምሰል ምንም አልቀራቸውም፤ ሳይንስ፣ ፍልስፍና ታሪክ፣
 ጂኦግራፊ፣ ሒሳብ፣ የፖለቲካ ጥበብ፣ ልዩ ልዩ ቋንቋዎችንና
 ትምህርቶችን አቀላጥፈዋል። በሌላ በኩል ከፍንዳታው

የተረፉት፣ በፍንዳታው ወቅት ያልነበሩት፣ ከተለያዩ ሀገራትና ከጣቅርን ተራራ ዋሻ የመጡት ልሁቃን በተለያዩ የሥራ ክፍሎች ተመድበው ሌት ተቀን በመትጋት ላይ ናቸው። የጠቅላይ መምሪያው ክፍል በበኩሉ የሚሄዱትን ልዑካን ያሰለጥናል፣ የማስመሰልና የመመሰሰል ጥበቦችን ያስተምራል፣ ያበቃል፣ ይልካል።

በጣና ሓይቅ ውስጥ በወርቅና በአልማዝ በተሞሉ በርሜሎች ታጭቆ፣ የጣሊያን ወራሪዎች በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወቅት ቀብረውት የነበረው መርከብ ከተገኘ ወዲህ፣ የጠቅላይ መምሪያው ክፍል የበለጠ ሥራ በዝቶበት ባጅቶ ነበር። ወርቁና አልማዙ ወደ ገንዘብ የሚለወጥበትን መንገድ የማመቻቸቱ ጉዳይ፣ ከሁሉም በላይ ድርጅቱን የፈተነ ተግባር ሆኖ ቆይቷል። ከብዙ ውጣ ውረድ በኋላ ቢሳካም “ምንጩ ያልታወቀውን” ይህን በቢልዮን የሚቆጠር ሀብት፣ በተግባር ላይ ለማዋልና ለዘመናት ሲመኘው የነበረውን ህልም ለማሳካት ድርጅቱ ምጡ ገና እንዳፋፋመው ነው።

ገንዘቡ ተግባር ላይ የሚውልበትን ጉዳይ፣ መንገዱን፣ ጥበቡንና ስልቱን በተመለከተ፣ አያሌ ክርክሮች ተደርገው ብዙ ሃሳቦችና መላምቶች ቀርበዋል። ሁሉም ነገር ቅጥ መያዝ የጀመረው፣ ጠቅላይ መምሪያው ባደረጋቸው ያለፉት ስብሰባዎች ላይ በኢንጂነር ሻጊዝ የቀረቡትን መከራከሪያዎች ተከትሎ ነበር። በዛሬው ጉባኤ ላይም ሽንጡን ገትሮ መከራከሩን ቀጥሏል-ሻጊዝ።

“በዚህ ዘመን፣ ያለ ኢኮኖሚ ነፃነት የፖለቲካ ነፃነት የማይታሰብ ነው። ኢትዮጵያን ነፃ ማውጣት የምንችለው ድርጅታችን በሀገሪቷ ውስጥ የጠነከሩ የኢኮኖሚ ተቋማት

ሲኖሩት ነው።" ሲል ነበር ሻጊዝ ሰፋ ያለ ማብራሪያውን የጀመረው። "ለዘመናት በዘለቀው ፍለጋ ያገኘው በቢሊዩን የሚቆጠረው ሀብት፣ የጣሊያን ወራሪዎች ከሀገራችን ኢትዮጵያ ውስጥ ብቻም ሳይሆን፣ በወቅቱ በቅኝ ግዛት ከያዟቸው ሀገራት ጭምር፣ የመዘበሩት ሀብት ነው።

"የሁለተኛው የዓለም ጦርነት የኃይል ሚዛን ከመቀየሩ በፊት ሞሶሎኒ ኢትዮጵያን ዋና መናገሻው በማድረግ አፍሪካን የመግዛት ህልም ነበረው። ለዚህ ህልሙ ስኬትም ሀብት ዋና መሣሪያ እንደሆነ ተገንዝቧል። ይህን ሀብት ቅኝ ግዛቶቹን እንደ ገል ቀጥቅጦ እንደ ሰም አቅልጦ ለመግዛት፣ ለመሣሪያ ግዢ ወይም መስሪያ ሊያውለው አቅዶ ነበር። ሆኖም በጦር መሣሪያ ብቻ ህዝብን መግዛት እንደማይቻል ማዎቅ ተስኖት፣ ...መጨረሻውን ዓለም ሁሉ የሚያውቀው ነው። ነጥቡ እዚህ ላይ ነው- ክቡራን!" ሻጊዝ ወደ ዋናው ነጥብ ሲቃረብ በሰፊው የስብሰባ አዳራሽ መሀል ባለው ሰፊ ክብ ጠረጴዛ ዙሪያ የተቀመጡትን የጠቅላይ መምሪያው ተመራጮችን ተራ በተራ ተመለከታቸው።

ዶክተር ሚራሽ፣ ዣንጊዳ፣ ጌራ፣ ሳዶፍ፣ ማርዬ ዋቆ ማርዬ፣ ኮሎኔል ኪሩቤል፣ ኪራኮስ፣ ሲጳራ፣ ሜሮዳ። ለተልእኮ ወደ ውጭ ሀገራት የተላኩትን ሌሎች የጠቅላይ መምሪያው አባላትና የኮሎኔል አሊጋዝን ባዶ ወንበሮች ሳይቀር ተመለከተ።

"ነጥቡ ምንድነው?... " ሻጊዝ ወደ ጠረጴዛው መሃል አንገቱን መዘዘ። በቀዶ ጥገና በለበሰው የዣክ ዶናልድ ሲሞን ፊቱ መሀልና ሰፊ የአፍንጫው ደንደስ ግራና ቀኝ ብልህነቱን የሚያሳብቁት ዓይኖቹ ተቁለጨለጩ። በፊቱ ላይ የቀሩት ብቸኛ ምልክቶቹ ናቸው። "በዚህ ሀብት ጦር መሣሪያ

ማስገባትና መፋለም ይቻላል። ሆኖም መፍትሔው ይህ ብቻ አይደለም። ከዚያ ይልቅ ይህንን ሀብት በሀገሪቷ ውስጥ በማፍሰስና በሁሉም የኢኮኖሚ ዘርፍ በመግባት የድርጅታችን ኃይል መገንባት ነው ያለብን። ዘመኑ፣ ገንዘብ ሁሉንም ነገር ማድረግ የሚችልበት ነው። ሁሉንም ዘርፍ መቆጣጠር አለብን። በመጨረሻም ሀገሪቷን በእጃችን እናስገባታለን።”

“ይህ የማይቻል ነገር ነው።” ኮሎኔል ኪሩቤል ተቃዋሚውን አሰማ። “ገዢው ሥርዓት እጁን ያላስገባበት የኢኮኖሚ ዘርፍ የለም። ከቋጠሮ እስከ ችርቻሮ የእርሱ ነው። መነገድም መበርገድም የግሉ ነው። ሰላምም ይሁን አምባጓሮ የሌላ የማንም አይደለም። በንግዱም ሆነ በኢንቨስትመንት ዘርፍ ለመግባት የሚፈልግ ባለሀብት መግባት ይችላል፤ አይቻልም አይሉትም። ሆኖም ጀርባው ከተጠና በኋላ አደገኛ እንደሆነ ከተገመተና አንዳች ሥጋት ከገባቸው፣ መቀመቅ ለማውረድ ማንም አያስቆማቸውም። ሀገሪቷ ውስጥ በኢንቨስትመንት የተሠማራና አቅም ያካበተ ባለሀብት በረጅሙ መታሰሩ የሚገባው ገመዱ የተሳበ ቀን ነው። በዛ ላይ የቢሮክራሲውን መሰናክል ለማለፍ ገንዘቡን በጉቦ ጨርሶ አጨብጭቦ የቀረውን ቤት ይቁጠረው።”

“ኪሩቤል!... ያልከው ልክ ነው” አለ ሻጊዝ ወደ ኋላው ለጠጥ ብሎ። “ለዚህም መላ ተበጅቶለቷል።”

“መላ?...ምን አይነት መላ?” በጠረጴዛው ዙሪያ በተቀመጡት የጠቅላይ መምሪያው አባላት ላይ ዓይኖቹን አቁለጨለጨ ኪሩቤል። መልስ አላገኘም። “መላ ተበጅቶለታል?...እ?...እ... እዚህ የምንቀመጠው ውሳኔ

ለመስማት ብቻ ነው ማለት ነው?" ኮ/ል ኪሩቤል፣ ኢንጂነር ሻጊዝ ላይ ዓይኖቹን ተከለ።

“ገንዘቡ ከመካከላችን ባሉ ሶስት የጠቅላይ መምሪያው አባላት የምስጢር ስሞች በተከፈቱ አካውንቶች ስዊዘርላንድ በሚገኘው የስዊዝ ባንክ ገቢ ተደርጓል።”

“ምን!?” ኮ/ል ኪሩቤል ከተቀመጠበት ተስፈንጥሮ ተነሳ። ፊቱን ከመቅፅበት አዙሮ ወደ አዳራሹ መውጫ በር ተመለከተ።

ኢስታንቡል ፥ ቱርክ

የቱርክ አየር መንገድ ንብረት የሆነው ግዙፍ አውሮፕላን በኢስታንቡል ሰማይ ላይ እየተንሳፈፈ ነው። በማርማራና በጥቁር ባህር መካከል፣ ጥንታዊቷን ኮንስታንቲኖፕልን የምታስታውሰው የቱርክ ከተማ፣ አልፎ አልፎ የባዛንታይን ዘመን አሻራ ያረፈባቸው ህንጻዎቿ ቁልቁል ይታያሉ። የላቲን፣ የባዛንታይንና የአቶማን የስልጣኔ ቅሪቶች ከታች በሚታዩው ጣራዎቿ በፈሰሱት የወዩቡ ሸክላዎቿ ላይ ተፅፎ ጥንታዊ ታሪኳን ይመሰክራል። በዓለም ላይ ካሉ ብዙ ህዝብ ከሚርመሰመስባቸው ከተሞች አንዷ የሆነችው ኢስታንቡል፣ የአውሮጳ ባህል ቅይጥ ከተማ ከመሆንዋም በተጨማሪ ኮስፖፖሊታን ህዝብ የሚኖርባትም በመሆንዋ አሁን ቁልቁል ለምትመለከታት ወይዘሮ ተመራጭ አድርጓታል።

ወይዘሮዋ ይህችን ከተማ ወደፊት ላቀደችው አላማዋ መስፈንጠሪያ ያደረገችት በዚህ ምክንያት ብቻ አይደለም። የሀሰት ሰነዶችዋን ለማግኘት ቀላሏ ከተማ ከመሆንዋም ባሻገር ብዙ አለም አቀፍ ካምፓኒዎች ስለሚገኙባትም ጭምር ነው። ይህ ብቻም አይደለም። ከዓመታት በፊት፣ ለአስራኤሉ

የሰለላ ተቋም ሞላድ ትሠራ በነበረበት ወቅት ኢስታንቡልን ከእግር እስከራሷ በሚገባ ታውቃለች። ብዙ ቅጥረኛ ሰዎችንም በዚህችው ከተማ ውስጥ ታውቃለች። የከተማዋን ባህልም ሆነ ልማድ ጠንቅቃ በማዎቋ ስህተት ላለመስራት ይጠቅማታል ተብሎ ታስቦ ነበር። የሐሰት ሰነድ ተዘጋጅቶላት ወደዚህች ከተማ ከገባች ከሁለት ዓመታት በኋላ ከተማዋን በመልቀቅ ላይ ብትሆንም እስካሁን ምንም ሳንካ አልገጠማትም። እንደሚገኘውም ተስፋ አድርጋ ነበር። ሆኖም ቀልቧ ጥሩ ነገር እየነገራት አይደለም። ተጫጭኗታል። ደጋግማ በመተንፈስ ለመረጋጋት ሞክረች።

የተሳፈረችበት የቱርክ አየር መንገድ ንብረት የሆነው ግዙፍ አውሮፕላን፣ ከቱርክ አውሮፕላን ማረፊያ ተነስቶ በኢስታንቡል አየር ላይ መንሳፈፍ ከጀመረ ገና አስር ደቂቃ እንኳ ባይሞላውም ወይዘሮዋ እስካሁን ምንም ችግር አልገጠማትም። ቁልቁል በምትመለከተው የኢስታንቡል ከተማ ጣራ ስርም መልካም አየር እየነፈሰ ለመሆኑ አልተጠራጠረችም። ሆኖም ምኞት ብቻ እንዳይሆን ሰግታለች። አውሮፕላኑ ከፍታውን በመጨመር ላይ ነው።

ይህ ግዙፍ አውሮፕላን፣ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ አርባ ኪሎ ሜትሮችን አቋርጦ፣ ከሶስት ሰዓት ተኩል በረራ በኋላ ፓሪስ እንደሚያርፍ በአውሮፓላኑ አስተናጋጅ ቢታወጅላትም በኤሊ ላይ የተሳፈረች ይመስል የተንቀራፈፈባት መሰላት።

ከፓሪስ ከተማ ስምንት ማይል ያህል ወጣ ብሎ ወደ ሚገኘውና አርሊ ተብሎ ወደሚታወቀው አውሮፓላን ማረፊያ ለመድረስ ከመጓጓዷ የተነሳ ገና ካሁኑ ሰዓቷን አስራ

መመልከት ጀምራለች። ክፉ ሀሳቦች በመላ ነርቮቿ ስጋት ሰግስገውባታል።

‘የሚከታተለኝ ሰው አብሮ ተሳፍሮ ቢሆንስ?’

‘አውሮፕላኑ ቢጠለፍስ?’

‘አውሮፕላኑ አንዳች እክል ገጥሞት ሌላ ሀገር ላይ ቢያርፍስ? ከዛ ማንነቴ ቢጣራስ?’ ትቁነጠነጥ ጀመር። አማተቦች።

ከጥን ያለ አንድ ሰውዬ ካሁኑ ማንቀላፋት ጀምሯል። አስቀናት።

‘ምናልባት ባተሌ ቢጤ ይሆናል።’ ስትል አሰበች። ‘ነጋዴ ይሆናል።’

ሰውዬው ወዲያውኑ ብንን ብሎ ተመለከታት። ዓይኖቿን በፍጥነት ለመስበር ሞክረች። ሆኖም የሰውዬው የቀሉ ዓይኖች በቀላሉ አልለቀቋትም።

“ውቢት...ሰላም ላንቺ ይሁን።” ፈገግ ብሎ እጁን ዘረጋላት።

‘ቅሌታም ቢጤ ነው።’ ስትል ደመደመች። ‘ኤጭ!... ምነው ባልመለከተው ኖሮ!’ ውስጧን የፀፀት አርጨጭ ገረፋት። ከማንም ጋር ምንም ማለት አልፈለገችም።

“ከመጠን በላይ ውብ ነሽ።”

“አመሰግናለሁ።”

“አይገባም ሲያንስሽ ነው። የተከበርሽ ሌት መሆንሽን አለባበስሽ ያሳብቃል።”

በዝምታ ዓይኖችዋን ወደ ሌላ አቅጣጫ ለመመለስ ሞክረች።

“ሞዴሊስት መሆን አለብሽ!”

“ትቼዋለሁ። በእርግጥ ኢስታንቡል ውስጥ ታዋቂ ዲዛይነር ነኝ።” ለመገላገል ስትል መለሰችለት።

“እኔ ደግሞ ደቡብ ፈረንሳይ ውስጥ ታዋቂ ወይን ጠማቂ ካምፓኒ አለኝ። ኤድጋር እባላለሁ።” እንደገና እጁን ዘረጋላት።

“ፊላ እባላለሁ።” የራሷን ትክክለኛ ስም እስክትረሳ ድረስ የተለማመደችውን አዲስ ስሟን አስተዋወቀችው።

“ወደ ፓሪስ ለምን ይሆን የምትጓዥው?”

“ለሥራ ጉዳይ ነው።”

“ዲዛይን ያደረግሻቸውን ልብሶች ጭነሽ መሆን አለበት።”

“አያይ!” ጣቶቿን በአሉታ አወናጨፈች። የኤድጋር ዓይኖች ጣቶቿ ላይ ቀሩ።

“ጣትሽ ላይ ያለው ቀለበት እውነተኛ ነው?... ማለቴ የአልማዙ ፈርጥ...”

“በእርጅኔሽል የሚደምቅ ሰው አልወድም።”

“አንገትሽ ላይ ያሉትም ትክክለኛ የአልማዝ ፈርጦች ናቸው?” ኤድጋር አንገቷ ስር ከሚብለጨለጨት ፈርጦች ላይ አፈጠጠ።

“በትክክል።”

“የናጠጥሽ ሃብታም መሆን አለብሽ።”

“ጌጣጌጥ ብቻውን የሀብት ማሳያ አይደለም።”

“ከሁኔታሽ መረዳት የሚቻለው ሀብታም እንደሆንሽ ነው።”

“ለእኔ ግን... ሀብታም ማለት በልቡ ሀብታም የሆነ ሰው ማለት ነው።”

“ባክሽ እሱ የድሆች መፅናኛ ስንኝ ነው። ከሌላሽ የለሽም። በዚህ ዘመን ኪስሽን እንጂ ልብሽን የሚመለከት የለም።”

“በእርግጥ ደሀ የምባል አይደለሁም። ከጤንነት የበለጠ ሀብት የለም።”

“አሚልቶ የሰጠሽ ሴት ለመሆንሽ ጥርጥር የለውም። ውበትሽ ያንቺ እንደሆነ ባልጠራጠርም ሀብትሽ ግን የባልሽ ሊሆን ይችላል። ብዙ ሀብቶች የባሎች ናቸው። ልብሽ የማን እንደሆነ የምታቂው ግን አንቺ ብቻ ነሽ። ብዙ ሴቶች ልባቸው የራሳቸው ነው።”

“ልቤም የእርሱ ነው- የባለቤቴ። ከወሰደው ቆይቷል።”

“እንዲህስ አትባይ። ሴቶች በምድር ላይ ለማንም የማይሰጡት ነገር ቢኖር ልባቸውን ነው። ቤታቸው እንኳ አስቀምጠውት አይወጡም። ያውም ፓሪስ የምትመለሰሰ ሴት!... ይልቁንስ ልብሽን ጠበቅ አድርገሽ ያገርው ፓሪስ የፍቅር ከተማ ናት። ልብሽን የጣልሽበት ጠፍቶሽ የአፋልጉኝ ማስታወቂያ ስትለጥፊ እንዳላገኝሽ...እ?...ሃሃሃ...”

“ሴቶች የጎዱህ ሰው ትመስላለህ።”

“ብዙም አይደለም። ትንሽ ቀሪ ልብ አለችኝ። በርሷ ከኖርኩ በቂ ነው። ብቻ የቀረኝን ወስደሽብኝ እዳ እንዳልገባ እንጂ...”

ፊላ ያልሰማች በመምሰል ፊቷን ወደ አውሮፕላኑ መስኮት መለሰችና ቁልቁል ተመለከተች። የዓይኖቿ ጨረሮች በጭጋት ውስጥ ተበተኑ እንጂ አውሮፕላኑ የት እንደደረሰ ለማዎት አልቻለችም።

ከሁለት ዓመታት በፊት

ዐ

ዳጋ፡ ኢትዮጵያ

ኮሎኔል ኪሩቤል፣ ጋሙስ ተብሎ የሚታወቀው የገዢው ሥርዓት ህቡዕ ድርጅት ታጣቂ ክንፍ አዛዥ እንደሆነ ይታወቃል። ተራራውን ሰብረው በመግባት አማጺ ቡድኑን ከገባበት ጉድጓድ ቆፍረው ለማውጣት የተላኩትንና ቀያይ ቀበሮዎች ተብለው የተሰየሙትን ኮማንዶዎች በመምራት ጣቅርን ተራራ ድረስ መዝመቱም አይረሳም። ጣና ሓይቅ ውስጥ የሰጠመው መርከብ በተገኘበት ወቅት በተደረገው ጦርነት በማለቃቸው በከፍተኛ ደረጃ ተገምግሞም ነበር።

:

ይሁን እንጂ፣ በተራራው ላይ በተደረገ ጦርነት የመራቸው ከአሥር የማያንሱ ኮማንዶዎች መደምሰሳቸውንና እርሱም ለጥቂት ማምለጡን አስረድቶ ነገሩ ለጊዜው የተደበሰበሰ መስሎ ነበር። ጋሙሶችም እንደገና ተራራውን ሰብሮ ለመግባት የሚያስችል በቂ ጥናት ያስፈልጋል በሚል፣ በራሱ በኮ/ል ኪሩቤል የሚመራና ሲቪል የለበሰ አጥኚ ቡድን ከላኩ አያሌ ወራቶች ተቆጥረዋል።

ኮሎኔል ኪሩቤል ነገሮችን በሰበብ አስባቡ እያዘገዩ ቢቆይም፣ ከዚህ በኋላ ግን ሁኔታው እየከፋ እንደሚመጣ አልተጠራጠረም። በቅጽል ስሙ “ኖላዊ” እየተባለ የሚጠራው አዲሱ የጋሙስ አለቃ መፈናፈኛ አሳጥቶታል።

በደጋ ደሴት ከርሰ ምድር ውስጥ የሚደረገውን ህቡዕ ስብሰባ አቋርጦ ከወጣ በኋላ በደሴቱ ውስጥ የሚገኘውንና በስተደቡብ አቅጣጫ የሚያስወጣውን የምድር ውስጥ መንገድ እንዲገኝ ከኋላው ስሙ ሲጠራ ሰማ። መቆም አልፏል። በዋሻው ግራና ቀኝ ግድግዳ ላይ የተሰጡትን መብራቶች እያለፈ ርምጃውን ቀጠለ።

“ኪሩቤል!...” ድምፁ እየቀረበ መጣ። “ኮሎኔል!...” የዋሻው ውስጥ ማሚቶ ድምፁን ከወዲያ ወዲህ አማታው። ድምፁን ለመለየት አላዳገተውም፤ የሻጊዝ ድምፅ ነው ማለትም የዣክ ዶናልድ ሲሞን።

ኮ/ል ኪሩቤል ትንሽ ካቅማማ በኋላ እርምጃውን ገትቶ ፊቱን ሳያዞር ቆመ።

“ከመቼ ወዲህ ነው እንዲህ ግልፍተኛ የሆነው?” ኢንጂነር ሻጊዝ ስብሰባው ማብቃቱን የገለጸው ኮ/ል ኪሩቤል አቋርጦ እንደወጣ ነበር። ጊዜ ሳያጠፋ ተከትሎ ደርሶበታል።

“ገሽሽ መደረግ አይገባውም ብለህ ከሆነ ተሳስተሃል።” ኪሩቤል ወደ ሻጊዝ ዞረ።

“ማን ገሽሽ አደረገህ?”

“ለጋሙሶች ስለምሰራ መጠርጠሬ ልክ ነው።”

“ማንም አልጠረጠረህም። ከምን ተነስተህ እንዲህ እንደምትል ግልፅ አይደለም።”

“እንዴት ግልፅ አይደለም?! በወሰናችሁት ጉዳይ ላይ አብሬ መሰብሰቤ ሌላ ምን ትርጉም ሊኖረው ይችላል?... ለይስሙላ ነበር እንዴ ለጠቅላይ መምሪያው ጉባኤ የተመረጥኩት?”

“በዛሬው ጉባኤ ላይ ስንት ባዶ ወንበሮች ነበሩ?... አራት ባዶ ወንበሮች አላየህም?... ለመሆኑ የኮሎኔል አሊጋዝ ወንበር ላይስ ዛሬ ማን ተቀምጦበት ነበር?” ሻጊዝ ይበልጥ ተጠጋው። “እሱ ሳይኖር የተሰበሰብነው ለምንድን ነበር?... ንገረኝ እንጂ?”

“ምልአተ ጉባኤው ስለተሟላ?” ኮሎኔል ኪሩቤል ቀዝቀዝ ባለ ድምፅ መለሰ።

“ይህ መልስ ሊሆንህ አይችልም?”

“በፍፁም አይችልም!”

“እኮ እንዴት?”

“ኮሎኔል አሊጋዝ ስብሰባው እንደሚካሄድ ያውቃል። ሆኖም ለተልእኮ ስለወጣ እንደማይገኝ ግልፅ ነበር።” ኮሎኔል ኪሩቤል እንደገና ድምፁን ከፍ አደረገው። “ከዚህ ቀደም የተካሄደው ስብሰባ ላይ ሆን ተብሎ እንዳልካፈል መደረጉ ግልጽ ነው።”

“ተሳስተሃል” አለ ሻጊዝ ባግራሞት ተንፍሶ። የኪሩቤልን ዓይኖች ሰርሰሮ ተመለከታቸው።

“ስህተቱ ምን ላይ ነው? እስኪ አስረዳኝ?”

“በወቅቱ የት እንደነበርክ ታውቀዋለህ። አዲስ አበባ በሚገኘው የጋሙስ ቢሮ ውስጥ የተራራው ጦርነት ለምን እንደከሸፈና የመራው ኮማንዶ ለምንና እንዴት እንደተመታ እየተገመገምክ ነበር።”

“ይገባው ነው?”

“በትክክል” አለ ሻጊዝ ጥቂት ወደ ጊላ ተመልሶ። “...በዚያ ወቅት አንተን ለጠቅላላ ጉባኤው ስብሰባ መጥራት ድርጅቱን የከፋ አደጋ ላይ ሊጥለው እንደሚችል ጉባኤው ተስማማባት። በዛ ወቅት ከአዲስ አበባ ወደዚህ ብትመጣ ኖሮ

ጋሙሶች ጭራህን ተከትለው እዚህ ድረስ ላለመምጣታቸው ምንም ማረጋገጫ አልነበረም።”

“ጉባኤውን ማዘግየት ይቻል ነበር።” ኪሩቤል አሁንም ከጥርጣሬው አልወጣም።

“በአፋጣኝ መወሰን ያለባቸው ጉዳዮች ነበሩ።”

“ቃለ ጉባኤዎችንና ሰነዶችን ማዬት እፈልጋለሁ” አለ ኮ/ል ኪሩቤል ጥቂት አቀርቅሮ ከቆዩ በኋላ።

“እሱን ማንም አይከለክልህም።” አለ ሻጊዝ ወደ መጣበት እየተመለሰ። “ና ወደቢሮ ተከተለኝ።”

ኮሎኔል ኪሩቤል ጥቂት ካቅማማ በኋላ ተከተለው። ስልሳ ሜትር ያህል የተጓዘውን የምድር ውስጥ መንገድ ጨርሶ ወደ ዋናው ቢሮ ሲገባ ኢንጂነር ሻጊዝ ባለፉት ስብሰባዎች ላይ የተወሰኑትን ቃለ ጉባኤዎችንና ሰነዶችን ጠረጴዛው ላይ እየሰደረ ነበር።

“ተቀመጥ! ሁሉንም ተመልከታቸው።” ኮሎኔል ኪሩቤል ባልሞላ ልብ ሰነዶችን እያገላበጠ እያለ ሻጊዝ ቢሮውን ለቆ ወጣ።

ሚላን ተኪጣሊያ

ሚላንም ጣሊያንም ለቴቶ አዲስ አይደሉም፤ በእውቁ የፍሎረንስ ዩኒቨርስቲ የአንተሮሎጂ መምህር በነበረበት ወቅት፤ ወደ ሚላን ብዙ ጊዜ ተመልሷል። ይሁን እንጂ፤ ያኔ ሚላንን የሚያውቃት እውቀት በመካፈልና በማካፈል ነበር። አሁን ግን መምህርም ተማሪም ሆኖ አይደለም ወደ ዚህች ከተማ የመጣው። በአንዳንድ የጣሊያን ጋዜጦች እንደተዘገበው የናጠጠ ቱጃር ሆኖ ነው።

“እንደ እንጉዳይ የበቀለው ባለ ሀብት” ሲል ነበር ሜትሮ የተሰኘው የጣሊያን ጋዜጣ የመጀመሪያ ገፁ ላይ ይዘት ብቅ ያለው። በመቀጠልም እነሲብሮ እና እነ አቫንቲ ተቀባበሉት። መፅሔቶችም እንደዛው።

በሞንቴ ናፖሊዮኔ ጎዳና ከሁለት ዓመት በፊት በገዛው ረጅም ህንፃ ላይ በሚገኘው ቢሮው ውስጥ ሆኖ፤ ጋዜጦችን ሲያገለብጥ ከቆዩ በኋላ ተነስቶ ቁልቁል ሚላንን በዓይኑ ይቃኛት ጀመር።

ሚላን... “የጣሊያን የሞራል መዲና” እና “የዓለማችን የፋሽን መናገሻ” የሚሉ መጠሪያዎች አሏት። በእርግጥም ሮም የጣሊያን የፖለቲካ ከተማ ትሁን እንጂ፤ የጣሊያን የኢኮኖሚ

መናገሻ ግን ሚላን ናት። በአውሮጳም፣ ከለንደንና ከፓሪስ ቀጥላ በምጣኔ ሀብት ሶስተኛዋ ከተማ እንደሆነች ይነገራል።

ቲቶ የሚል የምስጢር ስም ለተሰጠው ለዚህ ሰው ሚላን የተመረጠችበት ምክንያት ግልፅ ነበር። የጣሊያን ሀብታሞች መናኸሪያ ከመሆንዋም በተጨማሪ፣ እንደ ሮም የፖለቲካ ትኩሳት ስለማይጠናባት ከሰላዮች ዓይን ገለል ለማለት የተሻለች እንደ ሆነች ገምቷል።

በዚህ በሞንቴ ናፖሊዮኔ ጎዳና በሚገኘው ታላቅ ህንፃ አናት ላይ፣ “ቲቶ ኩባንያ” የሚል ፅሁፍ በደማቁ ተፅፎ ብልጭ ድርግም ይበል እንጂ፣ በምስጢር ስሙ የተሰዩመው ይህ ድርጅት በምን ሥራ ላይ እንደተሰማራ የተገለፀው በቅርቡ ነው። ሜትሮ የተባለው ጋዜጣ ይዘት በወጣው ፅሁፍ ላይ ከመገለፁ በፊት ስለ ቲቶ ኩባንያ ማንም ምንም አያውቅም ነበር ማለት ይቻላል። እንደ ሜትሮ ሐተታ ከሆነ፣ ቲቶ ኩባንያ የተሰማራው በዋናነት በማዕድን ቁፋሮ እና በግንባታ ስራዎች ላይ ነው።

“መልካም ዜና አለኝ!” ስትል የቲቶ ፀሐፊ ቢሮውን በርግዳ ጥልቅ አለች። “ደቡብ ሱዳን የማዕድን ቁፋሮ ፈቃድ ሰጥታናለች! የተፈቀደልን አካባቢም እጅግ በማዕድን የበለፀገ እንደሆነ መረጃዎች ያሳያሉ።” ትውልደ ጣሊያናዊቷ ፀሐፊ በሰማያዊ ፖስታ ታሸገው የደረሷትን ሰነዶች በሰፊው ጠረጴዛ ላይ አስቀመጠችለት። ቲቶ ወደ ጠረጴዛው ተመልሶ ተቀመጠ። በቲቶ ፊት ላይ የደስታ ስሜት ባለማንበቧ ግራ የተጋባችው ፀሐፊ ጠረጴዛውን በመዳፎቿ ተደግፋ የቲቶ ዓይኖች ላይ ተቁለጨለጨች።

“ምነው?...መልካም ዜና አይደለም እንዴ?...”

“የአካባቢው ደህንነትስ እንዴት ነው?...በፀጥታ ዙሪያ የደረሰሽ መረጃ አለ?...” ቲቶ የታሸገውን ፓስታ ፈትቶ ሰነዶቹን እያገለበጠ ጠየቃት።

“...ምንም አይነት አስጊ ሁኔታ እንደሌለ ነው የተገለፀልን።”

በዚህ ቅፅበት የቢሮው ስልክ አቃጨለ። ስልኩን ከማንሳቱ በፊት ፀሐፊውን ቀና ብሎ ተመለከታት።

“እኔ ላንሳው ጌታዬ?”

“ግዴለም በኋላ መልሼ እደውላለሁ። አታንሸው።”

“ምናልባት ሌላ መልካም ዜና ሊሆን ይችላል። አንድ ስኬት ሌላ ስኬት ይጠራል።”

“አንዳንድ ስኬቶች መጥፎ ክስተቶችንም ሊጠፉ ይችላሉ፤ መጠንቀቅ ነው።”

“የመጣውን ደስታ ማጣጣም እንጂ ማሟረት ተገቢ አይደለም ጌታዬ።”

የስልክ ጥሪው አብቅቶ እንደገና ጀመረ።

“ለማንኛውም ጥሩ የራት ግብዣ እንዲዘጋጅ ለዋና ተቆጣጣሪው አሳውቂው። መላው የኩባንያው ሠራተኞች በራት ግብዣው ላይ እንዲገኙ ይሁን። ለቅርብ ወዳጆቻችንም የግብዣው ጥሪ ይድረሳቸው።” ይህን ብሎ ሲያበቃ ፀሐፊው እንድትወጣ በሩን ባይኖቹ ካሳያት በኋላ እጁን ወደ ስልኩ ሰደደ።

“ሃሎ...”

“ጤና ይስጥልኝ አቶ ቲቶ...” በአማርኛ ቋንቋ ከወዲያኛው የስልክ ጫፍ ጎርጎን ያለ ከዚህ ቀደም የማያውቀው ድምፅ ተቀበለው።

“ጤና ይስጥልኝ...ማን ልበል...?” ቲቶም በአማርኛ ቋንቋ መለሰ- በዝግታ።

“ሮም ከሚገኘው የኢትዮጵያ ኢምባሲ ነው የምደውልሎት...አቶ ቲቶ... ክቡር አምባሳደር ሊያነጋግሮት ይፈልጋሉ። ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ቀጠሮ ተይዘለዎታል።”

“ቅዳሜ ከሰዓት....” ቲቶ የሚጎረብጥ ድምፅ ወጣው።

“ካልተመቼዎት...”

“አያይ... ግዴላም እገኛለሁ።”

“አመሰግናለሁ።” ስልኩ ከወዲያኛው ጫፍ ሲዘጋ ተሰማው ።

ቲቶ ከመቀመጫው ተነስቶ በሰፊው ቢሮው ውስጥ እየተንጎራደደ ያሰላስል ጀመር።

‘ሁሉም ነገር ተጀመረ ማለት ነው?’ ራሱን ጠየቀ።

‘ከተጀመረ እኮ ቆዩ! ቲቶ... ወደድክም ጠላህም ከዚህ በኋላ ባለሃብት ነህ። ማንም ይፈልግሃል።’ አእምሮው መለሰለት።

‘አምባሳደሩ ለምን ፈለጉኝ? ተደርሶብን ይሆን?’

‘እሱን ስትሄድ ታውቀዋለህ፤ አሁን ዝም ብለህ ዘና በል። ክራቫትክን አላላው!’ አንገቱ ታንቆ ነበር። ጣቶቹን ወደ አንገቱ ላካቸው።

“ሃሎ...”

“ጤና ይስጥልኝ አቶ ቲቶ...” በአማርኛ ቋንቋ ከወዲያኛው የስልክ ጫፍ ጎርጎን ያለ ከዚህ ቀደም የማያውቀው ድምፅ ተቀበለው።

“ጤና ይስጥልኝ...ማን ልበል...?” ቲቶም በአማርኛ ቋንቋ መለሰ- በዝግታ።

“ሮም ከሚገኘው የኢትዮጵያ ኢምባሲ ነው የምደውልሎት...አቶ ቲቶ... ክቡር አምባሳደር ሊያነጋግሮት ይፈልጋሉ። ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ቀጠሮ ተይዞለዎታል።”

“ቅዳሜ ከሰዓት...” ቲቶ የሚጎረብጥ ድምፅ ወጣው።

“ካልተመቼዎት...”

“አያይ...ግዴለም እገኛለሁ።”

“አመሰግናለሁ።” ስልኩ ከወዲያኛው ጫፍ ሲዘጋ ተሰማው ።

ቲቶ ከመቀመጫው ተነስቶ በሰፊው ቢሮው ውስጥ እየተንጎራደደ ያሰላስል ጀመር።

‘ሁሉም ነገር ተጀመረ ማለት ነው?’ ራሱን ጠየቀ።

‘ከተጀመረ እኮ ቆዩ! ቲቶ...ወደድክም ጠላህም ከዚህ በኋላ ባለሃብት ነህ። ማንም ይፈልግሃል።’ አእምሮው መለሰለት።

‘አምባሳደሩ ለምን ፈለጉኝ? ተደርሶብን ይሆን?’

‘እሱን ስትሄድ ታውቀዋለህ፤ አሁን ዝም ብለህ ዘና በል። ክራቫትክን አላለው!’ አንገቱ ታንቆ ነበር። ጣቶቹን ወደ አንገቱ ላካቸው።

ከሁለት ዓመታት በፊት

፮

ዳጋ + ኢትዮጵያ

ኮሎኔል ኪሩቤል፣ እሱ ባልተገኘበት ወቅት የተወሰኑ ውሳኔዎችን የያዙ ሰነዶችን፣ ቃለ ጉባኤዎችንና ውሳኔዎችን እስኪበቃው ሲያገላብጥ ከቆዩ በኋላ እንደገና በንዴት ይጠፍ ጀመር። ሻጊዝ እስኪመለስ ድረስ እንኳ ትዕግሥቱ በመሟጠጡ ከተቀመጠበት ተነስቶ በሰፊው ቢሮ ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር። ማንም አልተመለከተውም እንጂ፣ የሚሸልል፣ የሚያቅራራና የሚፎክር አባት አርበኛ ይመስል ነበር። ምናልባት በቢሮው ውስጥ የተገጠሙት ረቂቅ ካሜራዎች ሁኔታውን ቀርፀው ካስቀሩት ኢንጂነር ሻጊዝ ይህን አኳኋኑን በኋላ ተመልክቶ ሳይገረም አይቀርም። ከብስጭቱ የተነሳ በቢሮው ውስጥ የሚገኙትን ሰፋፊ የክትትል ሰክሪኖች ለመሰባበር እንኳ ሳይቃጠው አልቀረም።

በአራቱም ማዕዘን በዋሻው ውስጥ ቢሮ ግድግዳ ላይ የተሰቀሉት ሰፋፊ እስክሪኖች፣ በዋሻው ውስጥና ከዋሻው ውጪ የሚካሄዱትን እንቅስቃሴዎች በመላ ያሳያሉ። በስተደቡብ ያለው እስክሪን ወደ ደሴቱ የሚመጣን ማንኛውንም ፍጡር ያስቃኛል። በደሴቱ ዙሪያ ያለውን የጣና ሓይቅ ውሃ እንቅስቃሴ ሳይቀር ሳያቋርጥ ያስተላልፋል። በስተምዕራብ ያለው እስክሪን ደግሞ ከደሴቱ ውጭ ለተለያዩ ተልዕኮዎች የወጡ አባላትን መልእክቶች ይቀበላል፤

የሚልኳቸውን መልእክቶች ያከማቻል። በስተሰሜን ያለውና ከሁሉም የሚበልጠው እስክሪን በበኩሉ ከዚህ ቀደም የተመዘገቡ ሁኔታዎችን ለማሳዩት ያገለግላል። በዋሻው ውስጥ የተመዘገቡ የምርምር ውጤቶች፣ አዲስ የገቡ አባላት ሰነዶችና ሌሎች መረጃዎችን ከተገጠመለት የመረጃ ሳጥን ውስጥ እየመዘገጠ በማሳዩት የተጠመደ ነው። በስተምስራቅ ያለው እስክሪን በሌላ በኩል በደሴቱ ውስጥ የሚደረውን ማንኛውንም እንቅስቃሴ በቀጥታ ያስተላልፋል።

በተጨማሪም በእነዚህ እስክሪኖች በሙሉ ያሉትን እንቅስቃሴዎችና መረጃዎች መዝግቦ የሚይዝ ሌላ ጥቁር ሳጥን በቢሮው አንድ ጥግ ላይ ተቀምጧል። ጥቁሩ ሳጥን እጅግ ከፍተኛ የሆነ መረጃ እንዲይዝ ተደርጎ ከመሠራቱም በተጨማሪ በቃጠሎ ወቅት እንኳ የሚደርስበትን ጉዳት መቋቋም የሚችል ነው።

ኮ/ል ኪሩቤል በንዴት እንደጠፈ በምስራቁ ግድግዳ ላይ ከተተከለው ሰፊ እስክሪን ላይ ዓይኖቹን ተከለ። ኢንጂነር ሻጊዝ ካንዱ ክፍል ወደ ሌላኛው ክፍል ሲገባ ሲወጣ ቆይቶ በመጨረሻም እርሱ ወዳለበት ዋና ቢሮ ሲመጣ ተመለከተው። የሁሉም ነገር አድራጊ ፈጣሪ እንደሆነ ተገንዝቦታል። አእምሮው የዚህን ሰው ያለፈ ታሪክ ይተርክለት ጀመር።

በዓለም ዝናው ናኝቶ የነበረው ሳይንቲስት ኢንጂነር ሻጊዝ፣ ሞተ ተብሎ አሜሪካን ሀገር ሲቀበር በውስጡ አክሲዮንና ሌሎች ረቂቅ መሣሪያዎች በተተከሉለት የሬሳ ሳጥን ውስጥ ሆኖ ነበር። ስርዓተ ቀብሩ ከተፈጸመ በኋላም በመንፈቅ ሌሊት መቃብሩ ይከፈትና የሬሳ ሳጥኑ በዴር33 ይጫናል።

ወ-ስጥ ከሚገኘው ዳጋ ደሴት ከደረሰ በኋላም ሳጥኑ
ይከፈትና እውቁ እንጂነር ወደ ሀገሩ ስለመጣ ፊሽታ
ይደረጋል። ሆኖም መቃብር ፈንቅለው ያመጡት ህያው
አስከሬን ሻጊዝ ሳይሆን ሲ. አይ ኤ ሻጊዝን አስመስሎ
በአርቴፊሻል ቀዶ ጥገና ያዘጋጀው አንድ ስደተኛ ኢትዮጵያዊ
ነበር። ይህ ብቻም ሳይሆን መስሎ የመጣው ህያው አስከሬን
ጭንቅላቱ ወ-ስጥ ረቂቅ ቺፕስ ተቀብሮበት ነበር-ፈንጂ።

ኪሩቤል ከዚህ ትውስታ ለመውጣት ታገለ! አልቻለም።
ፈንጂው ፈንድቶ ቃጠሎ ሲያስነሳ፣ ዋሻውን እንዳልነበረ
ሲያደርገው፤ እንደገና በአፕሬሽን “የተገነጠለው ገፅ” ሎስ
አላምስ ከተባለውና አሜሪካ ወ-ስጥ ከሚገኘው የምርምር
ማዕከል ተጠልፎ ሲመጣ፣ የተደረገው ዘመቻ፣ የሞተለት
ሰው ብዛት፣ ሁሉ አንድ ባንድ ታወሰው። ሎስ አላምስ ወ-ስጥ
ዣክ ዶናልድ ሲሞን የተባለን የተገደለ ሳይንቲስት ሰው ፊት
መስሎ የተሠራ ፊት በቀዶ ጥገና ለብሶም እንጂነር ሻጊዝ
እንደሆነ በመታመኑ አሁንም ድረስ የተለዩ ክብርና ተሰሚነቱ
እንዳለ እንደሆነ አዩ- ኪሩቤል። ሻጊዝ የጠቅላይ መምሪያው
ዋና ዳይሬክተር ሆኖ ሲሾም ድምጽ መስጠቱ ስህተት
እንደነበር ተጠራጠረ። በሙሉ ድምጽ ነበር የተመረጠው።

‘ለመሆኑ ይህ ሰው በትክክል ሻጊዝ ለመሆኑ ማን
አረጋገጠ?’ ኮ/ል ኪሩቤል በምስራቁ እስክሪን ላይ ወደ እርሱ
ሲመጣ የሚያየውን ዣክ ዶናልድ ሲሞንን እየተመለከተ
አእምሮውን ጠየቀ። ‘እርሱ ከሎስ አላምስ የምርምር ማዕከል
ወደ ኢትዮጵያ ሲመጣ በዚህ ደሴት የነበረው የምርምር
ማዕከል ሻጊዝን ተመስሎ በመጣው ሰውዬ ጭንቅላት ፍንዳታ
ጋይቶ ነበር። ስለዚህ በቂ የዲ.ዴን.ኤ ምርመራ የተደረገለት

አይመስለኝም። አሁንም ሌላ ሰው ላለመሆኑ በበኩሌ እርግጠኛ አይደለሁም።

ከ/ል ኪሩቤል ከአእምሮው ጋር መግቱን ሳይጨርስ ኢንጂነር ሻጊዝ ወደ ዋናው ቢሮ ገባ ገና ደናልድ ሲሞን። ሻጊዝ ከሰፊው ጠረጴዛ ጀርባ ወደሚገኘው ግዙፍ ወንበር ሄዶ ተቀመጠ።

“ስለዚህ...ሁሉንም ነገር ተረዳኸው?” ሲል ድምዳሜ በሚመስል ድምፀት ጠየቀው።

“ምኑን ነው የምረዳው? የቱን ነው ልረዳውስ የምችለው? ሁሉም ነገር የተወሳሰበ ነው።” ኮሎኔል ኪሩቤል በዝግታ ከምስራቁ ግድግዳ ላይ ዓይኖቹን ነቅሎ ወደ ሻጊዝ ተመለከተ።

“ምንም የተወሳሰበ ነገር የለም። ገንዘቡን በተመለከተ በነማን ስም እንደተቀመጠና እነዚህ የምስጢር ስሞችም እውነተኛ ስማቸው እነማን እንደሆነ ልነግርህ እችላለሁ።”

“ገና...ማለቱ...ሻ...ሻጊዝ... ሶስት የናጠጡ ቱጃሮች ፈጥረህ በሶስት የተለያዩ ሀገራት ለማስቀመጥ የሀሰት ፓስፖርትና ቪዛ ማዘጋጀትህ ግልፅ ነው።” ኪሩቤል ከሻጊዝ ፊት ለፊት ያለውን ወንበር ስቦ ተቀመጠና አፈጠጠ። “ሌላው ይቅርና ከርዕዮተ ዓለም አንጻር በደንብ ታይቷል?”

“ጥያቄህ ግልጽ አልሆነልኝም።” ሻጊዝ ወደ ጎሳው ለጠጥ አለ።

“ኢትዮጵያን ነጻ ለማውጣት የሚቻለው ጥቂት ዲታዎችን በመፍጠርና የሀገሪቷን የሚቻለው ጥቂት ባለሀብቶች እጅ በመቆጣጠር ነው ብላችሁ አምናችኋል። ይህ ደግሞ ካፒታል ሞኖፖሊዝም ነው። በተወሰኑ ግለሰቦችና

ቡድኖች ባለቤትነት የሚንቀሳቀሱ የኢኮኖሚ መዋቅሮችና ኢንዱስትሪዎች በበኩላቸው ነጻ ውድድር እንዳይኖር የሚያደርጉ መሰናክሎች ናቸው። ብዙሃኑን ከትግሉ የሚያገል አካሄድ እንደሆነ ግልጽ አይደለም?”

“ኪሩቤል... ኮሚኒስት ነህ ማለት ነው?”

“ለጥያቄዬ መልስ ብትሰጠኝ አይቀልም?...አታስቀኝ...”

ኪሩቤል ረጅም ደረቅ ሳቁን ለቆ ዝም አለ።

“የሚፈጠሩት የኢኮኖሚ ተቋማትና ኢንዱስትሪዎች በሚሊዮን ለሚቆጠሩ ኢትዮጵያውያን የሰራ እድል የሚፈጥሩ ከመሆናቸውም በተጨማሪ በመጨረሻ ኢንዱስትሪዎቹ እስከ ሙሉ የሰው ኃይላቸው፣ መሳሪያቸውና ሀብታቸው በሀገሪቱ የኢኮኖሚ ተቋማት ውስጥ ይታቀፋሉ።”

“ለዚህ ምን ማረጋገጫ ይኖራል? ሀብቱ በስማቸው የተደረገላቸው ግለሰቦች ያኔ ፈቃደኛ ባይሆኑስ?”

“...ሀብቱ በምስጢር ስማቸው የገባላቸው ሰዎች በድሎት የተመላ ኑሯቸውን ትተው በዚህ ደሴት ዋሻ ውስጥ መኖርን የመረጡት ለምን እንደነበር ይታወቃል።”

“በዚህ ዘመን ሰዎችን ባለፈ ታሪካቸው ማመን ሞኝነት ነው። ብዙ ሰዎች ከመልአክነት ወደ ፍፁም ሰይጣንነት ሲቀየሩ አይተናል። ትናንት የኮሚኒዝም መዘምራት የነበሩት ዛሬ የካፒታሊዝም ጳጳሳት ሆነዋል። የሰው ልጅ እንኳንስ አቋሙን ጥብቅ ሃይማኖቱን ሲቀያይር ማዬት የተለመደ ነው። ዬት ይደርሳል የተባለ በፍቅር ያበደ ትዳር ሲፈርስ አይተናል። እነዚህ ግለሰቦች ከዚህ ድርጅት ጋር ያላቸውን የጋብቻ ቀለበት አውልቀው ላለመጣላቸው ማንም እርግጠኛ መሆን አይችልም። ሰዎችን በመሃላ አስሮ

መልቶ የዚህ ዘመን ዚቶ ነው... ለመሆኑ ይህ ምን
ግልጽ ነው?... መጨረሻውን ታስቦታል?... ለዘመናት
አባቶቻችን ሲሞቱ የኖሩት ሀብት እንዲህ በሞህ መብት
አላገዙም?... በስንኛ ውስጥ በንቅላት ውስጥና በብራና
ገጽ ላይ ሲደብቅ የኖረው ሀብት... ሀገር ይገንባል ሲባል
ናጥረው ነቶን እንዳይው ዱቁት መብት የልጆች ጨዋታ
አይመስልም?"

“ስንኛ ዚናቤል... የጠየቀው ጥያቄ ሁሉ ትክክል
ነው። ግንኛውም ታማኝ የድርጅቱ አባል ሊጠይቀው የሚገባ
ጥያቄም ነው። እነዚህ ጥያቄዎች ግን መልስ
ተዘጋጅቶላቸዋል።”

“አ...”

“አስጨርሰኝ...”

“ጥያቄውን ለምን ዙሪያውን ትዞረዋለህ?... ”

“ልክ ነህ... አባቶቻችን ይህን ሀብት ደብቀው የኖሩት
ለምን አላማ እንደሆነ ግልፅ ነው። ይህም ድርጅት
የተፈጠረው ይህን ሀብት ለመቀራመት እንዳልሆነ ሀቅ ነው።
ሆኖም ሀብቱን በብራና ወረቀት ላይና በግጥም ስንኛ ውስጥ
ደብቆ መኖሩ ፋይዳ የለውም። ምክንያቱም ምስጢሩን
አስቀድመው የሚያውቁት ሀብቱ የተቀበረበትን ቦታ ለማግኘት
ከዘመናት በኋላ ጫፍ ላይ ደርሰው ነበር።”

“ለምን የማውቀውን ትደግምልኛለህ?”

“አንዳንድ ነገሮች ስራቸው እንጂ ጫፋቸው ከተያዘ
ያሞሽልካሉ።”

“ስለዚህ... 'ያባትህ ቤት ሲወረር አብረህ ውረር'
የሚለውን የቆዩ ብሃል ተግባራዊ ሆነ ነው የምትለኝ።”

"ወረራው ላይማ፣ አንተን ጨምሮ ሁላችንን ተካፋዮች ነበርን። ሆኖም ወረራ በሰህ ልተጠራው ዓልተገባ። ከአርሶ ይልቅ የሚገልፀው የሀገራችን ጥሪት አውነተኛ በሆነ እጆቿ ገባ የሚለው ነው።"

"እነዚህ የሀገራችን እጆች የተባሉ ልጆች ከዚህ በኋላ ሌላ እጆች ላለመሆናቸው ምን ማረጋገጫ ይኖራል?... ለመሆኑ እነዚህ እጆች እንማን ናቸው? ዶክተር ዮቶር ማን ነው? ፊላ ማን ናት? ቲቶስ ማን ነው?"

"ዮቶር የሚለው የምስጢር ስም ለሚራዥ የተሰጠ ስም ነው። ቲቶ ተብሎ የተሰየመው ሰውም ኪራኮስ ነው። ፊላ ለሲጳራ የተሰጠ አዲስ መጠሪያ ነው። ግልፅ ሆነልህ?"

ኪራቤል መልስ አልሰጠም፤ በመደመም አይነት፣ ጉንጨፍን መዳፉ ላይ አስቀምጦ ዝም አለው። ሻጊዝ ጥቂት ካጤነው በኋላ ቀጠለ።

"ኪራቤል... በቢሊዬን ከሚቆጠረው ሀብት ውስጥ በእኔ ስም የተቀመጠ ድንቡሎ እንደሌለ ግልፅ ሆነልህ?"

"ምን ዋጋ አለው?"

"ማለት..."

"በማንም ስም መቀመጡ ብቻ ሳይሆን፤... እነዚህ ሰዎች በጠላት እጅ ላለመው ደቃቸው ማንም እርግጠኛ መሆን አለመቻሉ ነው። ለምሳሌ ሲጳራ ለሞሳድ ትሠራ በነበረበት ወቅት ፊረንሳይ ውስጥ ተደጋጋሚ ተልዕኮ ተሰጥቷት ተመላልሳለች። ሌላው ይቅርና ሞሳድ እንኳ የቀድሞ አባሉን መለየት አያቅተውም። ሚራዥ አሜሪካ ውስጥ ታዋቂ የህክምና ባለሙያ ነበር፤ እሱን በቀላሉ መለየት አያዳግትም። ኪራኮስም ቢሆን በጣሊያን ሀገር ስመጥር የዩኒቨርሲቲ መምህር ነበር። ሀ!... እነዚህ ሰዎች ወደ ቢሊዬንርነት

ተቀይረዋል። የሰላዮችን ዓይን ይቅርና የማንንም ተራ ሰው
ትኩረት በቀላሉ ይሰጣሉ። ከዚህ በኋላ ስለነርሱ ማንም
ማወቅ ይፈልጋል። የእነዚህ ሰዎች ማንነት የታወቀለት
ከቤ.ሊ.ዩ.ነርነት ሰገነት ላይ ወርደው ወደ ወህኒ ቤት ነዋሪነት
ይቀየራሉ።

“ይህ ብቻ አይደለም። በውጫ ሀገር ካሉ ዓይኖች
ቢያመልጡ እንኳ በተለያዩ የኢንቨስትመንት ዘርፎች ስም ወደ
ኢትዮጵያ ሲገቡ፣ ከቦሌ አየር ማረፊያ ተቀብሎ፣ እያንከበከበ
ወደ ቃሊቲ የሚነዳቸው የሀገር ውስጥ ደህንነትም
አይጠፋም። ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች ስማቸው እንጂ
ማንነታቸው አልተቀየረም! ...ያሳዝናል! ...ያበሳጫል!
...ያንገበግባል!” ኮሎኔል ኪሩቤል ጠረጴዛውን በቡጢ ደልቆት
ተነሳ።

ከዚህ በኋላ ምንም መናገር አልቻለም። ቢሮውን ለቆ ወጣ።
ገናን እንኳ አልዘጋውም። በስተደቡብ አቅጣጫ ከዳጋ ደሴት
የሚያስወጣውን የምድር ውስጥ መንገድ ተያያዘው።

፯

ኒውዮርክ + አሜሪካ

እንደ እውነቱ፣ ከሆነ ኢል ላላኖ የናጠጠ ሀብታም ነበር። የካንሰር ህመሙ ከእድሜው መግፋት ጋር ተባብሮ አልጋው ላይ ከጣለው ጊዜ ጀምሮ ግን ያ ክብርና ዝናው አብሮት በአንሶላው ውስጥ ተሸፍኖ ነበር። ሆኖም እጅግ በከፋው የበረዶ ወቅት እንደ እሳት የሚፋጀው ዜና ከተረሳ አያሌ ዓመታት ያለፈው ኢል ላላኖን እንደገና በታይም መፅሔት ላይ አንባባለን። ጉድ ተባለ። የጉድም ጉድ ተባለ።

የዚህን አንቱ የተባለ ስግብግብ ሰው በተለዩ ገፅታ ይዞት ብቅ ያለው የታይም መፅሔት፣ የግል ሐኪሙ ለሆነው አንድ ኢትዮጵያዊ ዶክተር ሙሉ ሀብቱን ማውረሱን ነበር።

“ኢል ላላኖ ሙሉ ሀብቱን ለግል ሐኪሙ አወረሰ!” ይላል የታይም መፅሔት አቢይ ዜና አድርጎ ይዞት የወጣው ዘገባ።

ዶክተር የቶር ለሁለቱ ሽማግሌዎች ወሬ ጆሮውን እንደሰጠ ነው።

“ኢል ላላኖ ከተቀየረ የማይቀር ነገር የለም ማለት ነው።” ይላል አንደኛው።

“ይህን ማንም ሊያምን አይችልም።” ይመልሳል ሁለተኛው።

“አስገራሚ እውነት...”

“ኢል ላላኖ የሞትን ገፅታ ተኝቶ በዓይኖቹ እያዩ ነው። ለምን አይቀየርም?”

“ውሸት ነው! ኢል ላላኖ እንደገና ስሙ ሳይሞት እንዲወሳ ፈልጎ እንጂ፣ እርሱ እንዲህ ሀብቱን ሽንቱን ለመድኃኒት አይሰጥም።”

“ለመሆኑ ምን የረባ ሀብት አለውና!?... በካንሰር ተይዞ መማቀቅ ከጀመረ ወዲህ ሀብቱ ሁሉ እንደ ጠዋት ጤዛ ተኖ ስሙ ብቻ ቀርቷል። ድርጅቶቹ ሁሉ ተዘግተው የሸረረት መናኸሪያ ሆነዋል።”

“ለዚህ ነዋ! ኢል ላላኖ ቀላል ሰው አይደለም! ሁሉም ሰው ሲርቀው ያን ግማቱን ችሎ ሲያስታምመው ለኖረው ዶክተሩ ማውረሱ ብልህነቱን ያሳያል። ድርጅቶቹን እንደገና በአዲስ ጉልበት ያንቀሳቅሳቸዋል ብሎ አምኖበታል ማለት ነው።”

“ግን ለምን አልወለደም? ቢወልድ ኖሮ እኮ ይህኔ ለልጁ ማውረስ ይችል ነበር።”

“ኢል ላላኖ ማለት እኮ... ቂቂቂ... እጅግ ስግብግብ ከመሆኑ የተነሳ የዘር ፍሬውን ሳይቀር በሴቶች ብልት ውስጥ ማባከን አይፈልግም።”

“...አደለም... አደለም... የጣሊያን ማፍያዎች ቆለጡን ቀጥቅጠውት ነው አሉ።”

ዶክተር ዮቶር፣ ሁለቱ ሽማግሌዎች ስለ ኢል ላላኖ ሲያደርጉት የነበረውን ንትርክ አይሉት ውይይት ሲያደምጥ ቆዩና እንደገና በታይም መፅሔት ላይ የወጣውን ፅሁፍ ያነብ ጀመር።

ፅሁፉ፣ የኢል ላላኖን የሀይወት ታሪክ ከልጅነቱ ጀምሮ ከተረከ በኋላ፣ ስለ ሀብቱ መጠን፣ “አሽን” ስለተባለው የንግድ

ተቋሙ፣ ስለ ግል አውሮፕላኑ ስለ ራሱ ኢስቴት ኢንሽራንስ መገንታት ... ይዘረዝርና ስለ ካንሰር በሽታውም ያትታል። በመጨረሻም ዶክተር የቶር ለተባለ የግል ሀኪሙ ሀብቱን እንዳወረሰ ይገልፃል ስለ ዶክተር የቶር አጭር የህይወት ታሪክ ያስነብባል።

ዶክተር የቶር በፈጠራ የተሞላውን የህይወት ታሪኩን እንብቦ እንደጨረሰ፣ መጽሐፉን ለሽማግሌዎቹ መለሰና ለረጅም ጊዜ ፈዝዞ ተቀመጠ። ሙሉ በሙሉ ፈጠራ የሆነውን ታሪኩን በልጅነቱ እንደተማረው ውዳሴ ማርያም ሽምድ ይታል። የሽመደደው ታሪኩም አንድ ሳይቀር በታይም መፅሔት ላይ ታትሟል። “ሚራኽ” የሚለው ትክክለኛ ስሙ የቶር በሚል አዲስ የምስጢር መጠሪያ ተቀይሯል።

የቶርን የሚያውቀው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። እስራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት እንዲያወጣ የአመራር ጥበብን ለሙሴ ያስተማረው የምድያሙ ካህን ስም ነው - የቶር። በመጽሐፍ ቅዱስ ትረካ መሠረት ሲጻራ የተባለች ልጅን ለሙሴ ድርሰታል።

ሚራኽም የአመራር ጥበብ ሊቅ እንደሆነ የሚነገርለት የቶርን ለማስተወስክ ለሲጻራ የወለደውን ልጅን “የቶር” ተብሎ እንዲጠራ አድርጓል። ድርጅቱ የአባትዬው የምስጢር ስም በልጁ እንዲጠራ ያደረገበት ምክንያት የሰነ ልቡና ጨዋታ ሊሆን ይችላል።

ስለሆነም ከእንግዲህ ወዲያ ሚራኽ የሚለውን ስሙን የመርሳት ግዴታ ተጥሎበታል። የድሮ ስሙ ሲጠራ ቢሰማ

እንኳ ዘወር እንደማይል ራሱን አሳምኗል። ሚራሽ፣ እንደሆነ
ከታወቀበት የሚከተለው ለእርሱ ግልጽ ነው። እንደ ጴጥሮስ
ተዘቅዝቆ ቢሰቀል እንኳ ሚራሽን መርሳት አለበት።
ከእንግዲህ ወዲያ እርሱ የቶር እንጂ ሚራሽ አይባልም።

ስሙ ብቻ ሳይሆን ከልጅነት እስከ እውቀት ያለ ታሪኩ ሙሉ
በሙሉ ተቀይሯል። ጣና ውስጥ በሚገኝ ደሴት ላይ ሳይሆን
በማደጎ አሜሪካ ውስጥ እንዳደገ ተደርጎ ተጽፏል።
የተማረባቸው የትምህርት ተቋማት ሳይቀር ተቀይረዋል።

ታሪኩ ብቻ አይደለም የተቀየረው። አካላዊ ገጽታውም
የተወሰኑ ለውጦች ተደርገውበታል። ፊቱ ላይ የተንቸረፈፈው
ጤሙ ከራስ ፀጉሩ ገጥሞ ሰፊ ፊቱን አጥብቦታል። አገጩ
ላይ ያለው ሪዙ ተንዠርግጎ ያረጀ አውራ ፍዩል
አስመስሎታል።

በአጠቃላይ ከነፍሱ በስተቀር ያልተቀየረ ነገር እንደሌለ
ተሰማው። የተወሰኑ የጠባይ ለውጦችም በመለማመድ ላይ
ነው። ለሁለት ዓመታት ያህል የአመራር ጥበብን “አሽን”
በተባለው የኢል ላላኖ ድርጅት ውስጥ ከመካኑ በተጨማሪ
ቀስ በቀስ የድርጅቱ ኃላፊ ለመሆንም በቅቷል። በተለያዩ
ስብሰባዎች ላይ ድርጅቱን ወክሎ በመገኘት ተሰብሳቢውን
ያስደመሙ ንግግሮችን አድርጓል።

በተሰጠው ኃላፊነት መሠረት ድርጅቱን በመወከል ወደ
ተለያዩ ሀገራት ተጉዟል። በአውሮጳ፣ በአሜሪካ፣ በደቡብ
አሜሪካ እና በእስያ በሚገኙ አንዳንድ ሀገራት ውስጥ
የሚገኙትን የአሽን ካምፖች ቅርንጫፎችን በመጎብኘት

የሚታዩ ለውብተ አንዲመጡ ከማድረጉም በተጨማሪ ድርጅቱ ዋና ሰው መሆኑን አስመስክሯል። ይህ ሁሉ ሲሆን ያለምክንያት አልነበረም። ውስጥ ለውስጥ የአሽን ካምፓኒ ባለቤት መሆኑ ግልጽ እየሆነ ነበር።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ኢል ላላኖ ለዶክተር ዮቶር ሀብቱን እንዳወረሰ በታይም መጽሔት ላይ ይገለጽ እንጂ ሐቁ ከዚህ የራቀ ነው። ኢል ላላኖ ሀብቱን ሸጠ እንጂ አላወረሰም።

ነገሩ እንዲህ ነው። ኢል ላላኖ አሽን የተባለውን ድርጅቱን መምራት ከተሳነው አመታት ተቆጥረዋል። በተለያዩ ሀገራት ያሉ ቅርንጫፎቹን ይቅርና ኒውዮርክ የሚገኘውን ዋና መስሪያ ቤቱን ሳይቀር ማስተዳደር አሳር እንደሆነበት በዴርቶጋዳ የመረጃ ሰዎች ይደረስበታል። በመሆኑም ይህንን ድርጅት እስከ ሁለመናው እንዲሸጥ ኢል ላላኖን ያግባቡታል። እሱም ሳያቅማማ እሺ ይላል። ለግዢ የተሰናዳው ረብጣ ገንዘብም ወደ ስዊዝ ባንክ በምስጢር ይተላለፍለታል። ይህ ከሆነ በኋላ ነበር ለዶክተር ዮቶር ሀብቱን እንዳወረሰ ይገለጻል የሀገሪቱ ህግ በሚፈቅደው መሠረት የሀሰት ውርሱ ዝውውር ሰነዶች የተፈረሙት። በዚህ ውጣ ውረድም አንዳንድ የህግ ሰዎች፣ ጠበቆችና ጋዜጠኞች ጠቀም ባለ ጉርሻ ኪሳቸውን አሳብጠዋል።

ይህ የሆነበት ምክንያት ዴርቶጋዳ የተባለ የማይታው ህቡዕ ድርጅት አሽን የተባለውን አለም አቀፍ ድርጅት እንደገዛ ቢታወቅ መዘዙ ግልጽ በመሆኑ ነው። አስካሁን እንደተገመተውም ብዙ ስጋቶች የሉም። ምክንያቱም አሽን ካምፓኒ ከእንግዲህ ወዲያ የዶክተር ዮቶር እንጂ ዴርቶጋዳ

የተባለውና ኢትዮጵያ ውስጥ የሚንቀሳቀሰው ህቡዕ ድርጅት እንዳልሆነ ማንም የማወቅ ዕድል የለውም ተብሎ ስለተገመተ ነው። እንዲህ የሚባል ድርጅት መኖሩን ማን ያውቃል? እስከ አሁን ድረስ ነገሮች ሁሉ በጥንቃቄ ተከናውነዋል። ዶክተር ዮቶርም ከዋሻ ውስጥ ነዋሪነት ወደ ቱጃርነት ተቀይሯል።

በተያዘለት እቅድ መሠረትም በዛሬው ምሽት፣ ድል ያለ የእራት ግብዣ ተዘጋጅቷል። ኒው ዮርክ የሚገኘው የአሽን ካምፓኒ ዋና መሥሪያ ቤት ሠራተኞችና በተለያዩ ሀገራት የሚገኙት ቅርንጣፍ መሥሪያ ቤት ኃላፊዎች በእራት ግብዣው ላይ እንዲገኙ ተጋብዘዋል። አንዳንድ የተከበሩ ሰዎችና የከተማዋ ባለሀብቶችም ጥሪው ደርሷቸዋል። በእራት ግብዣው ላይ ኢል ላላኖ የሚያደርገው ንግግርም ተፅፎ ተሰጥቶታል። አንድም ቃል መጨመርም ሆነ መቀነስ እንደሌለበት ጥብቅ መመሪያ ስለተሰጠው ንግግሩ ላይ ችግር እንደማይፈጥር ይገመታል።

ዶክተር ዮቶር ይህን እያሰላሰለ እያለ ሁለት ጥቋቁር ሰዎች በፍጥነት ወደ እርሱ ሲመጡ ተመለከተ። ከዚህ በፊት አይቷቸው የሚያውቅ መሰለው። ጥቋቁር መነፅሮችን በማድረጋቸው ይህን በትክክል ማረጋገጥ አልቻለም። አስፈሪ የሆነ ግዝፈት ያላቸው እነዚህ ሁለት ሰዎች በቀጥታ ወደተቀመጠበት መጡና ሁለቱም ሰፋፊ መዳፎቻቸውን ዘረጉለት።

ፓሪስ ተ ፈረንሳይ

ከኢስታንቡል የተነሳውና የቱርክ አየር መንገድ ንብረት የሆነው አውሮፕላን ከፓሪስ ከተማ በስተደቡብ አርፏል -ኦርሊ አውሮፕላን ጣቢያ። ኦርሊ አሥራ ሦስት ኪሎ ሜትር ያህል ከፓሪስ ወጣ ብሎ የሚገኝና የደቡብ አውሮጳንና የሀገር ውስጥ በረራዎችን የሚያስተናግድ አውሮፕላን ጣቢያ ነው።

ፊላ፣ ቀለል ያለ የእጅ ቦርሳዎን ይዛ ከአውሮፕላኑ ፊትለክ ብላ ወጣች። በመውጣት ብዙ ሰው አልቀደማትም። ፍተሻውን አልፋ በቀጥታ ወደ ዕቃ ማራገፊያው ከገባች በኋላ ጓዟን ተጠባበቅ ጀመር። ከጥቂት ጊዜ ጥበቃ በኋላ በሀዲዱ ላይ ሻንጣዎን ተመለከተች። ተንጠራርታ ለቀም አደረገችውና ቀደም ብላ ባዘጋጀችው የእጅ ጋሪ ላይ ፊጥ አድርጋው በፍጥነት ከአውሮፕላን ጣቢያው መውጣት ጀመረች። ነገር ግን ከውጪ ወደሚጠብቃት ጥቁር መኪና ለመድረስ አምስት ሜትር ያህል ሲቀራት ከኋላ ስሟን ሲጠራ ሰማችው አዲሱ ስሟ።

“ወይዘሮ ፊላ”

በድንጋጤ ክው ብላ ዞረች። የራስ ቅጂ በፍጥነት ከመዞሩ የተነሳ የአንገቷ ጡንቻ የተቆረጠ መሰላት። ከጎኗ ተቀምጦ የነበረው መንገደኛ ነበር- ስሙን ኤድጋር በማለት ያስተዋወቃትና በደቡብ ፈረንሳይ የወይን መጥመቂያ ፋብሪካ እንዳለው የነገራት መንገደኛ።

“ወይዘሮ ፊላ ... መኪና ይገኛለሁ፤ ወደ ማረፊያሽ ላድርስሽ እችላለሁ።”

“አያይ ግዴለም ... የሚቀበለኝ ሰው እየጠበቀኝ ነው። ስ ... ስለ እርዳታህ አመሰግናለሁ።” ትንፋሽዋ ቁርጥ ቁርጥ እያለ መሆኑን ያወቀችው ያወጣቻቸው ቃላት ሲሰጥበት በመስማቷ ነበር።

‘ይህ ሰውዬ ያለነገር አልተከታተለኝም።’ በቆመበት ጥላው ቆሞ ወደሚጠበቃት ጥቁር መኪና ገሰገሰች።

የሚጠበቃት መኪና ቀለምና የሰሌዳ ቁጥር አስቀድሞ ስለተነገራት መኪናው ራሱ ሊሆን እንደሚችል አልተጠራጠረችም።

“እንኳን ደህና መጣሽ!” ሲል በፈረንሳይኛ ቋንቋ ተቀበላት- ደልደል ያለው ኢትዮጵያዊ ጎልማሳ። ይህ ጎልማሳ እዛው ፈረንሳይ ውስጥ የሚኖርና በድርጅቱ የተመለመለ ራፋኤል በመባል የሚታወቅ ትውልደ ኢትዮጵያዊ ነው። ከዚህ በፊትም ደጋግሞ ተቀብሏታል፤ ሸኝቷታል። ፈረንሳይ ውስጥ ድርጅቱ እያደረገ ያለውን እንቅስቃሴ በበላይነት በመምራት ላይ የተወጠረ ሰው ነው።

“እንኳን ደህና ቆየሽኝ።” አለችና በፍጥነት ገብታ ከኋላ ወንበር ተሰየመች። መንገደኛው ኤድጋር አሁንም በፈጣን እርምጃ መጣና የመኪናውን መስታወት አንኳኳ። ከፈተችለት።

“ወይዘሮ ፊላ... ምነው በቆምኩበት ጥለሽኝ ሄድሽ... እዛው እንደ ኤፍል ታወር ተገትሬ ልቀር ነበር እኮ።” ፈገግ ብሎ የወየበ ጥርሱን ጋበዛት።

“ይቅርታ ስለደከመኝ ነው። ደህና ሁን።” የሰው-ዬው ሁኔታ ሊገባት አልቻለም። ሌላ ጉዳይ ይነረው ወይም ሌትነቷን ተመኝቶ፣ አስካሁን ሊገለፅላት አልቻለም። ደመነፍሳ ግን ደስ የማይል ስሜት ለቆየታል።

አልአዛር መኪናውን ለማንቀሳቀስ ሲሞክር የሰው-ዬው ጩኸት ይባስኑ ጨመረ።

“እንዴ ... ኸረ እባክሽ ጥለሽኝ አትሂጁ ...”

“ትቀልዳለህ እንዴ?!...”

“ቀልዴን አይደለም ... መብረቁ መቶኛል። በውቢቷ ፓሪስ አምልልሻለሁ”

“ንዳው!” የፊላ ድምጽ ባረቀ።

“ምንድን ነው ነገሩ...” አልአዛር የመኪናውን ነዳጅ በኃይል ረገጠው።

ከሁለት ዓመታት በፊት

ጣና ሀይቅ፡ ኢትዮጵያ

የጣና ዳር አርሶ አደሮች የዓለም ፍፃሜ ደርሷል ሲሉ ደምድመዋል። በጣና ሀይቅ ላይ ከዚህ ቀደም አይተውት የማያውቁት አረንጓዴ ጉድ ወርዷልና። ይህ አረንጓዴ ጉድ በጣና ላይ እንደ ዘንዶ ይጥመለመልበት ይዟል- በተለይም በሰሜን ምሥራቅ ጣና።

ይህ አረንጓዴ ጉድ የሀይቁን አንድ ሦስተኛውን እጅ በአጭር ጊዜ ሸፈነው- ሰላሳ በመቶ ያህሉን በሁለት ሳምንታት ብቻ በእጥፍ ይይዘው ጀመር። የሐይቁ ክፍል ብቻም ሳይሆን የፎገራ ወረዳ ውሃ አዘል ሜዳዎች ሳይቀር በዚህ ጉድ ተሸፈኑ።

የጣና ዳር አርሶ አደሮች ስሙን “እንቦጭ” ሲሉ ሰይመውታል። ስያሜውን ያመነጨት “ውሃ ቢወቅጡት እንቦጭ” ከሚለው ብሂል ተነስተው ይሁን አልያም ከአረንጓዴው ጉድ አፈጣጠር ተነስተው እንደሆን አልታወቀም። በአካባቢው ለሚገኘው የግብርና ፅህፈት ቤት ሠራተኞች ከዚህ መካከት አድኑን ቢሉም የሚያደናቸው አልተገኘም።

ይህ ተሳቢ ተክል በሳይንሳዊ አጠራሩ "Water Hyacinth" የተባለ አደገኛ አረም መሆኑ የተረጋገጠው በኋላ በተደረጉ ጥናቶች ነው። ተሳቢው ተክል በምድር ወገብ አካባቢ ያሉ ሀገራትን የሚያጠቃ እንደሆነ ተረጋግጧል። ከዚህ ቀደም በሰሜን አሜሪካ፣ በእስያ፣ በአውስትራሊያና በአፍሪካም ጭምር እንደ ወረርሽኝ በመከሰት ሀገራትን ከፍተኛ ወጪ ቢያስወጣም ፈፅሞ ለማስወገድ ግን አልተቻለም።

እንደ ጎርጎሮሳውያን አቆጣጠር በ1884፣ ወደ ሰሜን አሜሪካ የገባው ጃፓኖች በስጦታ መልክ አበርክተውት ነበር። አበባው እጅግ ማራኪ ከመሆኑ የተነሳ አሜሪካ ስጦታውን በፈገገታ ተቀበለች። ሆኖም ብዙም ሳይቆይ ይኸው ወራሪ አረም የሉዚያ አካባቢ ሀይቆችንና ወንዞችን እንደ ናፖሊዮን ጦር ይርመሰመሰባቸው ጀመር። ዓሣዎች ከሥር ታፍነው ሞቱ፣ ጀልባዎች በሐይቆቹ ላይ መንቀሳቀስ ተሳናቸው፣ ወንዞችም በጠና ተበከሉ።

የአሜሪካ ፖርላማ ተሰብስቦ የጦር ኃይሉ እንዲዘምትበት ወሰነ። ሆኖም አረንጓዴውን ተሳቢ ጦር ማስቆም አልተቻለም። ጥናቶች ተደረጉ። ስለዚህም የአፍሪካ ጉማራዎች በልተው ይጨርሱታል የሚል ድምዳሜ ላይ ስለተደረሰ፣ ከአፍሪካ ጠብደል ጠብደል ጉማራዎች እንደ ባሪያ ተግዘው አሜሪካ ገቡ። ሆኖም ሌላ ችግሮችን ከማስገባታቸው በስተቀር የፈየዱት ነገር አልነበረም።

በካምቦዲያ ሀገር ይህን የውሃ ላይ ተሳቢ ተክል ለመከላከል፣ የሀገሪቱ መንግሥት ህዝቡ ቅርጫት እንዲሰራበት አስገድዶ

ነበር። እንኳን ለቅርጫት ለልብስ እንኳ ቢሆን በፍጥነት መራባቱን መግታት አልተቻለም።

ይኸው ወራሪ የውሃ ላይ ጦር ወደ አፍሪካ የገባው በቤልጄም ቅኝ ገዢዎች ነበር-እንደ ጎርጎርጎውያን አቆጣጠር በ1988 ዓመተ ምህረት። አበባው ማራኪ በመሆኑ የቤልጄም ቅኝ ገዢዎች የሩዋንዳን ህዝብ ሀገራችሁን አሳመርነው ለማለትና ለኖርፓጋንዳ ፍጆታ ቢሆንም ወዲያው ቪክቶሪያ ሀይቅን ይርመሰመስበት ጀመር። የሀገሪቷን ምጣኔ ሀብት ከቅኝ ገዢዎቹ ጋር አፈር ከድሜ ለማብላት ጊዜ አልፏል።

እንደ ጎርጎርጎውያን አቆጣጠር በ1965 ዓመተ ምህረት፤ ይኸው አደገኛ አረም ኢትዮጵያ ውስጥ በቆቃ ግድብ ላይ ተከስቶ ነበር። ይሁን እንጂ ማን እንዳስገባውና እንዴት እንደገባ አልታወቀም። የተፈጥሮ ክስተት እንጂ ጠላት አስገብቶት ነው ብሎ የጠረጠረ አልነበረም። የኢትዮጵያ ኤሌክትሪክ ኃይል ባለስልጣን ህዝቡን ለዘመቻ በመጥራት ተሳቢውን አረም በዱላ እንዲገጥም ከማሰማራት በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበረውም።

በዚህ ወቅት በጣና ሀይቅ ላይ የተከሰተውን እንቦጭ ተብሎ የተጠራ ተሳቢ አረም ለመከላከልም በዱላ ከመግጠም ያለፈ አማራጭ የለም ተብሎ በመታመኑ የጣና ዙሪያ አርሶ አደሮች እየተቧደኑ ከአረሙ ጋር ትንቅንቅ ይገጥሙ ጀመር- በማጭድ፣ በዱላ፣ በሸመል፣ በአካፋ...

የሀገሪቷ መንግሥት በበኩሉ ኮንፈረንስ በማካሄድ፣
ለካድሬዎቹ ውሎ አበል በማዛቅ፣ ለጋዜጠኞቹ የራት ግብዣ
በማዘጋጀት ተጠመደ። ካድሬዎቹም ጥናት ያቀርቡ ጀመር።
“ጃፓኖች ይበሉታል።”

“ማንትስ የተባለ ሀገር ከእንቦጭ ባዮጋዝ ያመነጫል።”
ዲስኩሮቹ ቀጠሉ። ገበሬዎች በበኩላቸው ያሽሟጥጡ ጀመር።
“የሞተ እንስሳ የማይበላውን የጣና ዳር
ክርስቲያን ገበሬ እንቦጭ በልተህ ጨርስ ይበሉት!? እነዚህ
እኮ ዝም ብለው ከሰሟቸው የማይሉት የለም።”

“እነሱ ይቅመሱና ያቅምሱን! መፅሐፉም
የሚለው ‘ቆርቦ አቆረባቸው’ ነው።”

“በረሃ እያሉ ለምደውት ይሆናል።”

“ዝም ስንላቸው ጊዜ ጭራሽ እንደከብት ‘አረም
ብሉ’ ይበሉን! ወይ ተአምር!”

“መላ የጦቢያን ህዝብ ቀርቶ የቻይናን ህዝብ
እንኳ ከመመገቡ እንዲያግዝን ቢያመጡት ይህ ሁሉ ተበልቶ
ያልቃል በሞቴ!?... ገና የማያመጡብን መቀሰፍት የለም! እሱ
በቸርነቱ ይታደገን እንጂ ...”

በዘመቻው ጊዜ ያልተባለ አልነበረም። ከአርባ ሄክታር በላይ
የሆነው የሐይቁ ክፍል በወራሪው አረም ታፍኖ ስለነበር
ስጋቱ ቀጠለ። ከፍተኛው ስጋት የነበረው ይህ አረም ወደ
ደቡብ ጣና እንዳይዛመት ነበር። ምክንያቱም የታላቁ የአባይ
ራስ ከጣና የሚወጣው በዚህ በደቡብ ጣና አፎት ነው። ይህ
አረም በአባይ ላይ ከተሳፈረ ደግሞ ወደ ህዳሴው ግድብ
ይዘምታል።

ሰጋቱ እየበረታ ሲመጣ በአካባቢው የሚገኘው የጦር ኃይል በአረመኔ ላይ እንዲዘምትበት ጥሪ ቀረበለት። የፖሊስ ኃይሉ ሌባ ማሳደዱን ትቶ እንቦጭን አንቆ እንዲያስር ተጠራ። በአደገኛ ተሳቢ እንሰሳት፣ በወባ ትንኝና በብላሃርዚያ ትሎች እየተነጻፉም ገበሬዎቹ ከአረመኔ ጋር ግብግቡን አጠናክሩት።

ከዘመቻው ጋር ግን የባላገር ሽርደዳው እንደቀጠለ ነበር።

“ኸረ ምን ጉድ መጣ እናንተዬ! የጣና ጉማሬዎች እንኳ ንክት አያደርጉትም! የእኛ ቀዬ አህዮች ጭራሽ ባጠገቡ አይደርሱም። ከብቶች ሲቀምሱት ጉበታቸውን ነክቶ ይፈጠርቃቸዋል! ይህን እያዩ እኛን ብሉት ይሉናል!?... እነዚህ ጠረ ህዝቦች! ለዚህ የሚያስፈልገው ጠረ አረም ነበር ይልቁንስ!”

“ጠረ አረም ተሞክሮ አልሰራም!”

አሉቧልታው ቀጠለ። ጥቂት አስኳላ የቀመሱ ገበሬዎች ደግሞ ሌላ ወሬ ይነዙ ጀመር።

“ግብፅ ናት ይህን ሴራ ያሴረችው!”

“ጦሯን እዚህ ድረስ ከማድከም ብላ አረም ላክችብን!”

ገበሬዎች ተናደዱ።

“አቤት አቤት! ... ዱሮስ በካድሬ ተምራችሁ ምን ሊወጣችሁ!... ግብጥን እንኳን አረመኔን ጦሩን ልኮ መች ተሳክቶለት ያውቃል!?... ከአሥራ አንድ ጊዜ በላይ አሳሩን አሳይተን መልሰነዋል!...”

በዚህ መሀል በሰሜን ምስራቅ የጣና ሀይቅ አንድ ሌላ ነገር ተከሰተ። የሰዎች አስከሬኖች ከተሳቢው የውሃ ላይ ተክል ጋር ተጠቅልለው ተገኙ።

“ሰውም ይበላል?”

የተገኙትን አስከሬኖች የባህር ዳር ከተማ ፖሊስ እንዲወስድ
ተጠርቶ በፈጣን ጀልባ ከተፍ አለ። ጉድ ያሰኘው የተገኙት
አስከሬኖች የወታደር መለዮ የለበሱ ከመሆናቸውም
በተጨማሪ ሌላ የነጭ ሰው አስከሬንም በመገኘቱ ነበር።
አሉቧልታው ቢቀጥልም የባህር ዳር ከተማ ፖሊስ የምርመራ
ቡድን ግን የተገኙትን በርካታ አስከሬኖች ይዞ ወደ ባህርዳር
ከነፈ።

I

ሚላን + ኢጣሊያ

በእውቁ ቀራጺና ሰዓሊ ሚካኤል አንጀሎ የተሰየመው ሚካኤል አንጀሎ ሆቴል በሚላን ልብ ላይ ይገኛል። በካርላቲ 33ኛ መንገድ የሚገኘው ይህ ሆቴል ሁለት ሬስቶራንቶች አሉት። አንደኛው በጊዜ ዝግ ተደርጓል። ምክንያቱም ሰሞኑን በሚላን ስሙ የናኘው እውቁ የቲቶ ኩባንያ ቅልጥ ያለ ግብዣ ደግሶበታል።

ከቲቶ ድርጅት ሠራተኞች በተጨማሪ በከተማው ውስጥ የሚታወቁ ቱጃሮችም ሬስቶራንቱን አጨናንቀውታል። ወሬ አነፍናሬ ጋዜጠኞችም ተሹለክሉከው ገብተዋል። የባለሀብቶችን ጭራ የሚከተሉ የሚላን ቆነጃጅትንም የቀደማቸው የለም፤ እድላቸውን ለመመከር መጥተዋል።

በጠረጴዛዎቹ ላይ የተቀመጡት የወይን ብርጭቆዎች ተደጋግመው ተሞልተዋል። ከምግቡና ከመጠጡ በኋላም ጫጫታው መበርከት ጀምሯል። የቆነጃጅቱ ላቅ ጣራ መሰንጠቁን ይዟል። በዚህ መሀል አንድ አጠር የለ ሰውዬ ወደ መድረኩ ወጥቶ መናገር ጀመረ። እንደሆዱ ብርጭ ያወጣው ጉንጨጫ ከመወዛወዙ በቀር የመጀመሪያዎቹ ቃላቱ

በጫጫታው መሀል ቀልጠው ቀርተዋል። ሆኖም ቀስ በቀስ ሁካታው እየረገበ መጣ።

“ክቡራንና ክቡራት እንግዶቻችን፣ የቲቶ ኩባንያ ባለቤትና ዋና ሥራ አስኪያጅ የሆኑትን ሚስተር ቲቶን ወደ መድረኩ እጋብዛለሁ፤ አመሰግናለሁ።” የሚል ድምጽ ብቻ ነበር የተደመጠለት።

ጆሮዎች እንደ ዲሽ ተቀሰሩ። ጋዜጠኞች ካሜራዎቻቸውን ጠምደው ከፊት ለፊት ተጋፉ። የካሜራዎች ብልጭታ በቲቶ ላይ እንደ ርችት ይተኮስ ጀመር።

ቲቶ የጋዜጠኞችን ወከባ ችላ በማለት አጠር ያለ ንግግር አደረገ። እያደገ ስለመጣው የኩባንያው መሻሻል፣ ስለ ሠራተኞቹ ትጉህነትና ታማኝነት፣ በተለያዩ ሀገራት ስለተጀመሩት ኘርጅክቶች፣ ወደፊት በተለያዩ ሀገራት መዋዕለ ንዋይ ለማፍሰስ ስላለው እቅድ ወዘተርፈ አጠር ያለ ዲስኩር አሰምቶ ሲያበቃ፣ የጋዜጠኞችን ጥያቄዎች ለመመለስ እድል ይሰጥ ጀመር።

አንድ ከቅድም ጀምሮ ይቅበዘበዝ የነበረ ጋዜጠኛ የመጀመሪያውን ጥያቄ ተኮሰ።

“ሚስተር ቲቶ ገና ወጣት ነህ። በዚህ እድሜህ ከዚህ የሀብት ማማ ላይ እንዴት ልትወጣ ቻልክ?”

‘የተረገመ!’ ቲቶ በውስጡ ጋዜጠኛውን ተራገመ። ይሁንና ሚላን ውስጥ እንደ እንጉዳይ በቀለ የተባለው ባለሀብት ኪራኮስ እንጂ ቲቶ አለመሆኑን ይህ ጋዜጠኛ መቼም ሊያውቅ እንደማይችል ገመተ። ቲቶ የሀብት ስሙ እንጂ እውነተኛ ስሙ እንዳልሆነና፣ ሀብቱም በኢትዮጵያው

የጣና ሀይቅ ደሴት ውስጥ ለዘመናት በከርሰ ምድር ውስጥ የከተመ ድርጅት ሀብት እንጂ የእርሱ እንዳልሆነ እንዴት ሊነግረው ይችላል?

ቲቶ በአእምሮው ውስጣዊ ክፍል ይህን እያሰበ ፈገግ አለና።

“ጥሩ ጥያቄ ነው” ሲል ጀመረ። “አሁን የተሰበሰቡት ሆቴል በታላቁ ሰአሊና ቀራጺ ሚካኤል አንጀሎ ስም የተሰየመ ነው። ሚካኤል አንጀሎ እስከ ዛሬ ድረስ ዓለም የሚያደንቅለት ስዕሎቹን የሳለው እድሜው ሰላሳ ዓመት ከመድረሱ በፊት ነው።” ጭብጨባ ሬስቶራንቱን አናጋው። ቲቶ የልብ ልብ ተሰምቶት ቀጠለ። “ጄክስፐር ሲሞት አርባን አልደፈነም ነበር።” ለዚህችኛዋ አባባሉ ማንም ምላሽ አልሰጠም። ወዲያው ትዝ አለው። ያለው ሚላን ውስጥ ነው ለካ- ጣሊያን ውስጥ።

ሌላ አሮጊት ሴት ጋዜጠኛ አሰከፊ ጥያቄ ሰነዘረችበት።

“የሀብትህ ምንጭ ምንድን ነው?”

“ችግር ነው!” ቲቶ ፈጠን ብሎ መለሰ አላስጨረሳትም። “ክቡራን ... ጠንካራ ችግር የጠንካራ ሃብት ምንጭ ነው። ችግሮችን ለመፍታት በምናደርገው ግብግብ ነው የሀብት መንግዶች የሚከፈቱልን። ችግሮች አስቸጋሪ የማይሆኑት እንደ ሀብት ምንጭ ከቆጠርናቸው ብቻ ነው። ችግር ባይኖር ኖሮ ማንም ሃብታም አይሆንም ነበር። ችግር ባይኖር ኖሮ ማንም ደሃ አይሆንም ነበር።”

“አብዛኞቹ ሠራተኞችህ ትውልደ ኢትዮጵያውያን ናቸው ይባላል። ከዘረኝነት የመነጨ ነው ይባላል። ይህ

እውነት ነው?" ከየት እንደተሰነዘረ ያልታወቀ ጥያቄ ከቴቶ ጆሮ ጥቅል አለ።

“ድርጅታችን በችሎታ እንጂ በኮታ አያምንም። በድርጅታችን ውስጥ የተለያዩ ምንጭና ቀለም ያላቸው ሠራተኞች አሉን”

“ተቀጥረህ ሠርተህ ታውቃለህ?”

“የራሴ እስኪኖረኝ ድረስ ለጥቂት ጊዜ ተቀጥራ ነበር። ሳልለግም ሰርቼ ከተቀጣሪነት ወጥቻለሁ። በመለገም የራስ የሆነ ሀብት አይመጣም። እንዲያውም የሚለግም ሰራተኛ ከተቀጣሪነት አይወጣም። እውነት ነው ሁላችንም ተቀጣሪ አለመሆን አንችልም። ምክንያቱም ሁላችንም ችግሮችን የመጋፈጥ አቅማችን እኩል አይደለም።”

“እንደ እንጉዳይ ሳይታሰብ የበቀለው ባለሃብት ተብላሃል። እስከአሁን የት ተደብቀህ ነው?”

“እስካሁን በችግሮች ውስጥ ተደብቄ ነበር። አሁንም በእነሱ ውስጥ ነኝ። ከፍ ባልን ቁጥር ከፍ ያሉ ችግሮች ያጋጥሙናል። ግብዣዎች ላይ ስለማልገኝ ይሆናል የማታውቁኝ። ከክቴል አልወድም።” ጥቂት ሳቅ ተሰማ። ቲቶ ሳቆቹ አላማሩትም። ማንነቱን ካወቁ ሰዎች ላንቃ የተሳቡ ምላጮች መሰሉት። ጥያቄና መልሱን በዚህ ለመቋጨት ወሰነ። “አመሰግናለሁ ክቡራንና ክቡራት። ዘና በሉ።” ጠብደሉ የግል ጠባቂው ከመድረኩ ጀርባ ያለውን መውጫ አመለከተው። የጋዜጠኞቹ የጥያቄ ናዳ ከኋላው እየተከተለው ነበር።

፲፩

ኒው ዮርክ

በፍራንክሊን ጎዳና የሚገኘው የኦሽን ኩባንያ ዋና መስሪያ ቤት ከተለያዩ ሀገራት በመጡ የድርጅቱ ቅርንጫፍ ሥራ አስኪያጆችና የሽያጭ ሠራተኞች ተወሯል። በህንፃው ሰባተኛ ፎቅ ላይ የሚገኘው ሰፊ አዳራሽ ደግሞ ከምንጊዜውም በላይ አሸብርቋል። ለኢል ላላኖ መሰናበቻ እና ለአዲሱ ወራሽ ትውውቅ የሚመጥን ልዩ ዝግጅት ተጠናቆ የኮክቴል ኪኒታ በአደራሹ ውስጥ መንኳኳቱን ይዟል።

ከተለያዩ ሀገራት የመጡት እንግዶች፣ ጥሪ ያልተደረገላቸው ወሬ አነፍናሬ እንግዶችና ወሬውን እንዲያስተጋቡ የተጋበዙት ጋዜጠኞች ወደ አዳራሹ ከገቡ ቢቆዩም ኢል ላላኖም ሆነ ዶክተር ዮቶር እስካሁን ብቅ አላሉም።

ከረጅም ጊዜ ጥበቃ በኋላ ኢል ላላኖ በሁለት ሰዎች ግራና ቀኝ ታጅቦ ገባ። በአዳራሹ ውስጥ አሰፍስፎ ይጠብቀው የነበረው ህዝብ ከተቀመጠበት ግር ብሎ ተነስቶ በጭብጨባ ተቀበለው። በቀዩ ምንጣፍ ላይ ተራምዶ መድረኩ ላይ ወደ ተዘጋጀለት ቦታ ለመድረስ በርካታ ደቂቃዎችን ፈጀ። ወገቡ እንደ ደጋን ከመታጠፉም በተጨማሪ መላ አካሉ ሁሉ ይንዘፈዘፋል። ራሱ አንገቱ ላይ እንደ ፔንዱለም ሳያቋርጥ ይወዛወዛል። ምርኩዙን የያዙት ጣቶቹ ክራር እንደሚገርፍ መብቀኛ ምርኩዙን ሳያቋርጡ ይጠበጥቡታል። ይህም ሆኖ

ኢል ላላኖ አልበገሬነቱን ለማሳዩት ሲል እስከዛሬ ከስትሬቸር ላይ አልተቀመጠም።

እየተንዘፈዘፈ በቀዩ ምንጣፍ ላይ እንደምንም ካለፈ በኋላ መድረኩ ላይ ከተዘጋጀለት ወንበር ላይ ዘፍ አለ። ጭብጨባው አላባራም ነበር። የሱ ጭንቅላት መንዘፍዘፍም ማቆሚያ አልነበረውም፤ ያለውም አይመስልም። ቆመው የሚያጨበጭቡለትን ታዳሚዎች ምርኩዝ ባልያዘበት እጁ እንዲቀመጡ ምልክት ሰጣቸው።

ከአንድ ሰዓት በፊት፣ የሰማይ ስባሪ የሚያካክሉት ሁለቱ ሰዎች ወደ ዶክተር ዮቶር ሲመጡ ፈጥርቀው ሊጥሉት መስሎት ነበር። ሆኖም ወደ እርሱ መጥተው ሰላምታ ከሰጡት በኋላ የግል ጠባቂዎቹ ሆነው የተመደቡ ሰዎች እንደሆኑ አበሰሩት። ከዚህ በኋላ በነፃነት መንቀሳቀስ እንደሌለ ገባው። ምክንያቱም እርሱ ከእንግዲህ ተራ ሰው ሳይሆን ቢሊዩነር ነው።

‘በማግኘትም በማጣትም ነፃነታችን ይገፈፋል።’ ወዲያው የመጣበት ሀሳብ ነበር። ‘ልዩነቱ በማግኘት የምንገፈፈው ነፃነት በማጣት ነፃነታቸውን ከተገፈፉት ራስን ለመጠበቅ መሆኑ ብቻ ነው።’

ወደ ስብሰባ አዳራሹ እስኪገባ ድረስ ይህንን በማሰብ ላይ ነበር። ከሁለቱ ጠባቂዎች ሰዎች አንደኛው ውድ መኪናውን ያሸከረክርለት ጀመር። ስሙን ላንስ ሲል አስተዋውቆታል። የሁለተኛው ስምም ቦሪ እንደሆነ አውቋል። ቦሪ የኋላውን በር ከፍቶ ዮቶርን አስገብቶ ሲያበቃ እርሱ ጋቢና ገብቶ ተቀመጠ።

የቶር ቦታው የት እንደሆነ ገባው። ህይወቱ በቅዕበት ሌላ አቅጣጫ ሲይዝ ታወቀው።

‘ይህን መለማመድ ከባድ ነው!’ ሲል አሰበ። ቆይታ የኋላ ታሪኩ ድቅን አለበት።

ጣና ህይቅን ማዕበል ሲንጠው ዓይነ ህሊናው ላይ ተሳለበት። የደሀ መዳፍ የምታክለው እንጦንስ ደሴት፣ የሀብታም ቡጢ የሚያክለው ክብራን ደሴት፣ ተሸፋፍኖ የተቀመጠ ቅራተኛ የሚመስለው ዳጋ ደሴት... በነዚህ ደሴቶች ዳርቻ የተንቦራጨቀበት ድፍድፍ ዘይት የመሰለው ልዩ ውሃ ጣና... አንድ በአንድ ተሳሉበት። የጣና ውሃ ለእርሱ፣ በኬሚስትሪ ከሚያውቀው ሃይድሮጅንና አክሲድን ከተባሉ ንጥረ ነገሮች የተፈጠረ አይመስለውም፤ ለእርሱ ጣና ልዩ ውሃ ነው ቀለሙ፣ ተፈጥሮው ሁሉ። ከሌሎቹ ውሃዎች ሁሉ ይወፍርበታል። በሃሳቡ ውሃውን በጣቶቹ አመሰው።

ላንስ የመኪናውን ፍጥነት ቀነሰ። ዶክተር የቶር ፍጥነት ቀንስ ያለው መሰሎት ነበር። የቶር ወዲያው ገባው፣ የጣቶቹ ስህተት እንደሆነ አውቋል። ላንስ በውስጥ መመልከቻው እያየው እንደነበር ግልፅ ነበር።

“ላንዘገይ አልቀረንም” አለ የቶር ወዲያው።

“ለዛ ነበር እፈጥን የነበረው።” ላንስ መለሰ።

“ግዴለም እንፍጠን ቶሎ መድረስ አለብን።”

በዚህ ሁኔታ ነበር ዘግይተው ወደ ስብሰባ አዳራሹ የገቡት። አዛውንቱ ኢል ላላኖ ባቅሙ እንደቀደማቸው አዩ።

ኢል ላላኖ፣ አዳራሹ ፀጥ እንዳለ፣ ጊዜ ሳያጣክን በሚንቀጠቀጡ ጣቶቹ ከኮቱ የውስጥ ኪስ አጠር ያለ ፅሁፍ ያረፈበት ወረቀት አወጣ። ወረቀቱ ከመንዘፍዘፉ የተነሳ በላይ ላይ ያረፉት ፊደሎች ቆሎ ቢሆኑ ኖሮ እስካሁን ወድቀው ያልቁ ነበር። ይሁን እንጂ ኢል ላላኖ የማንንም እርዳታ አይፈልግም። የተፃፉትን ቃላት በሚገባ አጥንቷቸዋል። አጠር ያለውን የተለመደ መግቢያ እንደ ጎለጎለ ቴፕ በሚንቀጠቀጥ ድምፁ ጨርሶ ዋናው ነጥብ ላይ ሲደርስ የሁሉንም ጆሮ መሳብ ቻለ።

“...ክቡራን... ከልጅነቴ ጀምሮ ስለ ገንዘብ ሳስብ ኖራለሁ። ከገንዘብ ውጪ ህይወት ያለ አይመስለኝም ነበር። ልክ ነበርኩ። ነገር ግን ልክ የነበርኩት ያኔ ነው። ያለ ገንዘብ ደሜ እንኳ በትክክል የሚዘዋወር አይመስለኝም ነበር። ልክ ነበርኩ። ሆኖም ልክ የነበርኩት ያኔ ነው። ያኔ ሁሉንም ነገር የሚያደርግልኝ ገንዘብ ነበር። ገንዘብ የማይገዛቸውን ነገሮች እስክቆጥር ድረስ ልክ ነበርኩ። ገንዘብ የማይገዛቸውን ብዙ ነገሮች መቁጠር ስጀምር ግን ልክ እንዳልነበርኩ ተገነዘብኩ።”

ጉርምርታውን ችላ ብሎ ቀጠለ

“በአፍቅሮ ንዋይ አቅሌን ስቼ ስለነበር ለፍቅር የቀረቡኝ ሴቶች ሁሉ ገንዘቤን ፈልገው ይመስለኝ ነበር። ዛሬ ያለዘር ብቻዬን ስቀር፣ ገንዘብ ከማይገዛቸው ብዙ ነገሮች ውስጥ ያጣኧቸው አያሌ ነገሮች እንዳሉ ተገነዘብኩ። ህልሜ ምን ነበር? ምንም አልነበረም... ገንዘብ ብቻ ነበር። ገንዘብ መሥራት ብቻ ህልሙ የሆነ ሰው ነበርኩ። ህልሙ ገንዘብ መሥራት ብቻ የሆነ ሰው ከእኛ-የገላ አይሻልም።”

እጣፋንታው ለሆነው ለሆነው ለሆነው ለሆነው ለሆነው እየረገበ መጣ። በጥልቅ ተንፍሶ ቀጠለ።

“ክቡራን... ህልሙ ገንዘብ ከመሥራት ያለፈ ሰው ከመካከላችሁ ይገኛል። እሱም... ዶክተር ዮቶር ይባላል። እሱ ብዙ ህልሞች አሉት። ብዙ ህልሞች!... ያለኝን ሁሉ ስላወረስኩት ሃብታም ያደረኩት እንዳይመስላችሁ። እርሱ ቀድሞም በልቡ ሃብታም ነበር። ከዛሬ ጀምሮ በአሽን ኢንተርፕራይዝ ሥር የሚተዳደሩና በተለያዩ ሀገራት የሚገኙ ቅርንጫፎች በዶክተር ዮቶር ይመራሉ። ይህን ስወስንም በግብታዊነት አይደለም፣ ላለፉት ሁለት አመታት ሳስብበትና ሳውጠነጥነው የኖረ ሃሳብ ነው። ውሳኔዬም ትክክል ለመሆኑ ማረጋገጫ የምትሆኑት እናንተው ራሳችሁ ናችሁ። ምንክያቱም ህልሙን ከጨረሰ ሽማግሌ ጋር መንገታገት የለባችሁም። በህልም ከተሞላው መሪያችሁ ጋር ወደፊት!... አመሰግናለሁ።”

በዚህ ጊዜ በአዳራሹ ውስጥ ከጭብጨባ ይልቅ ጫጫታ ከጥያቄ ይልቅ ጉምጉታ ይናኝ ጀመር። ለኢል ላላኖ ሁለቱም ዋጋ አልነበራቸውም። ከዚህ በኋላ መናገር አልፈለገም። እየተንቀጠቀጠ ተነሳና ጽዋውን አንስቶ ከፍ አደረገ።

“ቺርስ ለህልማችሁ... ለዶክተር ዮቶር ህልሞች ጽዋችንን አንዴ ሁላችንም ከፍ እናድርግ!” በዝግታ ጽዋውን ተጎነጨ። ጽዋው ሲንበጫበጭ በግልጽ ይታይ ነበር። እንደምንም ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠውና ከመድረኩ እየተንቀጠቀጠ ወርዶ ከአዳራሹ ይወጣ ጀመር።

እንደ አገባቡ የኢል ላላኖ አወጣጥም እያሌ ደቂቃዎቻችን የፈጅ ነበር። እየተንቀጠቀጠ ሲያልፍ፤

“ዘና በሉ...” የሚል ቃል እያወጣ ነበር። “ዘና በሉ...”

ሰፊውን አዳራሽ ጨርሶ ወደ አሳንሰሩ ሲያዘገም ደክተር ዮቶር ተከተለውና፤

“መሳጭ ንግግር ነበር ያደረሰው” በማለት አሞካሸው። “ግሩም ነበር!”

“አንተም ጥሩ ነበር ያዘጋጀኸው።” ሲል ፈገግ አለ ኢል ላላኖ። “ሎተሪ ደርሶት የተለወጠ ሰው አይቼ አለውቅም። የሚል ቃል ጣል ላደርግበት ነበር። ከከንፈሬ መለስኩት። እድለኛ ነህ።”

“ሎተሪ የደረሰህ አንተ እንጂ እኛ እንዳልሆንን ልብህ ያውቀዋል።” አለ ዮቶር ሰው እየሰማው አለመሆኑን ገልመጥ ገልመጥ ብሎ ተመልክቶ ሲያበቃ በሹክሹክታ። “በል... ቀስ እያልክ... በስዊዝ ባንክ የገባልህን ረብጣ ገንዘብ በሀሳብስ ስትቆጥር ወደቀህ ጉድ እንዳትሆን።”

ኢል ላላኖ ፈገግ አለ። “ለእኔ በዚህ ሰዓት ውዱ ነገር ጊዜ ብቻ ነው። ሂድና ሻምፓኝህን እየተጎነጨህ ለሚጠብቁህ እንግዶችህ ቀልድላቸው።” ዮቶርን በቆመበት ጥሎት አሳንሰሩ በር ላይ ወደሚጠብቁት ጋርዶቹ እያዘገመ አገተመተመ። “እንደ”ኔ በራስ እግር መራመድ ቀላል መስሎሃል። በራስ እግር ለመራመድ መጀመሪያ ተውተርትሮ መቆምን ይጠይቃል።”

፲፪

አዲስ አበባ

ቦሌ የሚገኘው የጋሙስ ዋና መስሪያ ቤት ከውጪ ሲታይ አንድ ሰው እንኳ የሚኖርበት አይመስልም፤ ኮሽታ አይሰማበትም። ጥቁሩን የግቢ በር አልፏል፤ በአደገኛ አጥር ወደተሸበበው ግቢ የሚገቡት ውድ ውድ መኪኖች መስታወታቸው ወደውስጥ ምንም ነገር ስለማያሳይ፤ የአካባቢው ነዋሪ በዚህ ግቢ ውስጥ ስለሚከናወነው ነገር የማዎቅ ተስፋ የለውም። የአካባቢው መኖሪያ ቤቶች ከግቢያቸው በር ላይ፤ በጥቁር መደብ ላይ ያረፈ ቢጫ የቤት ቁጥር ቢኖራቸውም፤ በዚህኛው ቤት የግቢ በር ላይ ግን የተንጠለጠለ የቤት ቁጥር የለም።

በመንገዱ ላይ ኳስ የሚጫዎቱ የሰፈሩ ህፃናት፤ ብዙ ጊዜ ወደዚህ ግቢ በስህተት የተጠለዙ ኳሶቻቸው በዛው ቀልጠው ስለቀሩ፤ ቢገቡባቸው እንኳ መጠየቁን ካቆሙ ዓመታት ተቆጥረዋል። ማንኛውም የዚህ ሰፈር ልጅ ወደዚህ ግቢ የገባችበትን ኳስ ወደ እንጦርጦስ እንደገባች ይቆጥራል። ሊያንኳኳ የሚችል ልጅ፤ ከውስጥ ታጥቆ የቆመን ወጠምሻ ወታደር፤ አንገትን ደረት ውስጥ የሚቀብር ኩርኩም ያልቀመሰ መሆን አለበት።

ግቢው ውስጥ የቆሙት ረጃጅም ዛፎች መሃል ላይ ያለውን ባለ ሶስት ፎቅ ህንፃ አጅበውታል። ከዛፎቹ ቅርንጫፍ ውዝዋዜ በስተቀር ሌላ የሚታይ እንቅስቃሴ የለም።

ከህንፃው በታች ምድር ውስጥ የሚገኘውን የሚያስጋልብ ጨለማ ክፍል፣ በዚህ ግቢ ፈረስ ተአማኒነትና ጥብቅ ኃላፊነት የተጣለባቸው የጋሙስ አባላት ብቻ ያውቁታል። የመጀመሪያው የህንፃው ደርብ ቀያይ ቀበሮዎች የሚባሉት የጋሙስ አፋኝ ቡድኖች ህዋስ ሲሆን፣ በሁለተኛው ደርብ ላይ ደግሞ የጋሙስ መዝገብ ቤትና ከዋና አዛዥ በታች ስልጣን የተሰጣቸው ሹማምንት ቢሮዎች ይገኙበታል። በመጨረሻውና በሶስተኛው ፎቅ ላይ ግን የጋሙስ ዋና አዛዥ የሆነው ሹም ቢሮ ብቻ ይገኝበታል።

በዚህ በሶስተኛው ደርብ ላይ፣ ከኒቆዲሞስና ከታዴዎስ መሰዎር በኋላ፣ ጋሙስን ያቋቋሙት ጉምቱዎቹ የመንግሥት ባለስልጣናት፣ ይህን ከደህንነት መስሪያ ቤቱ ነጥለው ያቋቋሙትንና የክፉ ቀን ያሉትን ድርጅት እንዲመራ፣ እጅግ የሚመኩበትና ከፍተኛ ሃላፊነት የጣሉበት ጃጋ የሚባል ሰው ይገኝበታል።

ጃጋ፣ አስቀድሞ በመሥራቾ ባለስልጣናቱ እንደሰለጠነው፣ በጋሙስ ጥበቃ ሥር ያሉት ባለስልጣናት ስም በዝርዝር ተሰጥቶታል። በመሆኑም እነዚህን ባለስልጣናት ከሌሎች በተለይ ሁኔታ እንደቀረው አንድ ዓይኑ ብሌን የመጠበቅ ኃላፊነት አለበት።

በሥርዓቱ ላይ እየጠነከረ የመጣው ህዝባዊ ጫና ምናልባት የሰልጣን ኮርቻን የሚያንሸራትት ከሆነ፤ እነዚህ ባለስልጣናት ያፈሩትን ሀብት የሚያሸሹበትን መንገድ፤ ይህ እስኪሆን ግን የጋሙስን አባላት ጥሪት የማበልፀጉንና የማጎልመሱን ሂደት፤ ከባንደዎቻቸው ሌሎች ከባንደዎችን እየዋጡ የሚወፍሩበትን ስልት፤ ከዚህም አልፎ በዓለም አቀፍ ደረጃ ተወዳዳሪ ለመሆን የሚያስችላቸውን ጥርጊያ ማመቻቸትና በመንገድ ላይ የሚያጋጥሙ እንቅፋቶችን የማፅዳቱ ተግባር ሁሉ፤ በጋሙስ ጫንቃ ላይ የተጣለ እንደሆነ ጃጋ ጠንቅቆ እንዲረዳ ተደርጓል። የጋሙስ አባላት በሆኑት ባለስልጣናት ጥቅም ላይ ያነጣጠሩ ዓይኖችን የመደንቆል፤ ለመንጠቅ ቀርቶ ለመንካት የተዘረጉ እጆችን የመቁረጥ፤ በክፉ ለማዬት የዞሩ አንገቶችን የመቀንጠስ ኃይል በዚህ ሰው ትከሻ ላይ እንደተጫነ ያውቃል - ጃጋ።

ብርጋዴር ጄኔራል ጃጋ ቆስጣንጢኖስ፤ በዚህ የጋሙስ ዋና መስሪያ ቤት ቁንጮ ላይ ከወጣ ጊዜ ጀምሮ፤ ባለፉት ሁለት አመታት ያለ እረፍት በሥራ ተወጥሮ ቢከርምም ገና ያላገባደዳቸው ተግባራት ጠረጴዛው ላይ እንደተከመሩ ናቸው። ጠረጴዛው ላይ ሰነድ፤ እጁ ላይ ደግሞ የሆነ ጉድ በዚህ ወንበር ላይ ከተሰየመበት ቀን ጀምሮ ጠፍቶ አያውቅም።

ጃጋ፤ ከፊት ለፊቱ ካለው ጠረጴዛ በተከመሩት ሰነዶች ላይ ዓይኖቹ እየተንከራተቱ እያለ፤ ኖላዊ ትልቁን የቢሮውን ሳንቃ አንኳኩቶ ገባ። ብዙ ጊዜ እንደዚህ ነው። ኖላዊ የጃጋን ቢሮ ያንኳኳል እንጂ አንድም ቀን ፈቃድ ጠይቆ አያውቅም።

በትዕል ስሙ ኖላዊ እየተባለ የሚጠራውና ጎባጣው የጋሙስ
ፀረ ስለላ ክንፍ አለቃ ስለምን እንዲህ እንደሚያደርግ ለጁጋ

በ1989 ዓ.ም ድርጅቱ ሲቋቋም በጋሙስ ውስጥ
ቀድመው ከተመለሱም ቀደምት አባላት መካከል ከጁጋ
ከመሆኑም በተጨማሪ፣ በወታደራዊ ማዕረጉም አንድ አንድ
ይበልጠዋል። ሜጀር ጆኔራል ነው - ኖላዊ።

ጁጋ በድፍረትና በንቃት ይብለጠው እንጂ፣ በሴራና ውስብስብ
ጉዳዮችን በጥንቃቄ አጠናኝ ነክሶ በመያዝ ግን ኖላዊን
አያክልም ይባላል። ኖላዊን አንዳንድ የስራ ባልደረቦቹ እርሱ
ሰምቶት የማያውቀውን “ነካሲ” የሚል ቅፅል ስም ያወጡለት
ነገር ነክሶ ስለሚይዝ ነው።

ኖላዊ ጎበጥ ጎጠጥ እያለ ሰፊውን ሳሎን ካቋረጠ በኋላ፣
ምንም ነገር ሳይተነፍስ ወንበር ስቦ ከጁጋ ፊት ለፊት
ተቀመጠና፣ አንድ በቀይ ማህደር የተለበጠ ሰነድ ጠረጴዛው
ላይ አስቀመጠለት። ቀዩ ማህደር 4132 የሚሉ ቁጥሮች ላይ
ላይ አርፈውበታል።

“ምንድን ነው?” ጁጋ ቁጥሮቹ ላይ ዓይኑን ሳይነቅል
ጠየቀ። ቢሮ ብቻውን ሲሆን ሁልጊዜ እንደሚያደርገው
በእውቅ ያሰራውን ጥቁር መነፅር እንዳወለቀ ነበር።

የቀኝ ዓይኑ በሽፋሉ ውስጥ ከዓመታት በፊት ስለፈሰሰ
የላይኛው ሽፋሽፍቱ የተሰፋ ያህል ከታችኛው ያይኑ ምንጭር
ገጥሟል። ቢሆንም የግራ ዓይኑ ሁሉንም ነገር ለማዳት በቂ

እንደሆነ ይተማመንበታል። ቀዩን ማህደር አንስቶ ከመመልከቱ በፊት፣ በስተግራ በኩል ጠረጴዛው ላይ አፋቸውን የከፈቱትን አያሌ ሰነዶች ተመለከተና።

“ምንድን ነው ይህ ደግሞ?” በድጋሚ ጠየቀ። ድምፁ እንደተለመደው አስገመገመ። የጎርናና ድምፁ ምሳሌ ለመሆን ከጃጋ ድምፁ በላይ እንደሌለ የሥራ ባልደረቦቹ እርስ በእርስ ያሙታል።

“እንደ ጅብ ቢጮህ አነስተኛ ፎቅ ያንቀጠቅጣል።” ሲል የቀለደ አንድ የበታች ባልደረባ፣ “ጃንደረባ እንዳያረግህ ሁለተኛ እንዲህ እንዳትል” ስለተባለ ከዛ ወዲህ ስለ ጃጋ አንዳች ነገር ትንፍሽ ብሎ አያውቅም።

“እጅግ በጣም አንገብጋቢ ጉዳይ ነው።” ኖላዊ ቀዩን ማህደር በጣቶቹ ጠበጠበ። “እዚህ ጠረጴዛ ላይ ከተከመሩት ጉዳዮች ሁሉ የሚበልጥ ጉዳይ ነው!”

“እኮ የምን ጉዳይ?... አ... ለምሳሌ አፋር ውስጥ ከሚገኘው የፖታሽዩም ፋብሪካ ውስጥ ከጠፋው የዩራኒየም ንጥረ ነገር ይበልጣል እያልክኝ ነው?”

“ዩራኒየም ሚኖረው መጀመሪያ እኛ ስንኖር ነው። በዛ ላይ ጉዳዩ ተያያዥነት ሊኖረውም ይችላል።”

“አ... ጊዜ ለመቆጠብ ያህል ባጭሩ ጉዳዩን ልታስረዳኝ ትችላለህ?”

“በደንብ...” ኖላዊ ቀዩን ማህደር አሁንም በጣቶቹ እየጠበጠበ፣ ወደ ጃጋ ዓይን ተመለከተ። የጃጋ አንድ ዓይን ትኩረት በሚያደርግ ጊዜ መርገብገቡን ያቆማል። “የዛሬ

ሁለት አመት፣ በጣና ኃይቅ ላይ እንቦጭ የተባለ አደገኛ አረም እንደተከሰተ ሁላችንም የምናስታውሰው ነው። ይህንን አደገኛ አረም ለማጥፋት፣ በኃይቅ ላይ ዘመቻ ሲደረግ፣ የሞቱ ሰዎች አስከሬኖች በኃይቅ ላይ ሲንሳፈሩ ተገኝተው ነበር።”

ኖላዊ ንግግሩን ገታና ሲጋራውን ለኮሰ። ከዚህ በላይ ሳያጨስ የመቆይት አቅም እንደሌለው ሁለቱም ያውቁታል። በተለይ እንዲህ ዓይነት ትኩረት የሚጠይቅ ጉዳይ ሲያጋጥመው ሲጋራውን ለኮሰ እንደ እናት ጡት የመመጥመጥ አባዜ የተጠናወተው ከጠሩ በጡረታ ከመሰናበቱ በፊት እንደነበር፣ የቅርብ ባልደረቦቹ ያውቃሉ።

“ኖላዊ ሲጋራውን መጥባት ከጀመረ አንድ የሚጠባው ጉዳይ አለ ማለት ነው።” ይላሉ በቅርብ የሚያውቁት ባልደረቦቹ።

ኖላዊ ሲጋራውን በዝግታ ምኅ ካጣጣመ በኋላ ቀጠለ።

“አስገራሚው ነገር... በዚህ ማህደር ውስጥ የሠፈረው የምርመራ ሰነድ እንደሚያስረዳው አንደኛው አስከሬን የነጭ ሰው አስከሬን ሆኖ መገኘቱ ነው።”

“የነጭ ሰው አስከሬን መሆኑ ነው ያስገረመህ?”
“በትክክል።”

ጃጋ በኖላዊ መልስ ፈገግ አለ። ከፊት ጥርሶቹ አንዱ ብልዝ በመሆኑ ፈገግታውን ሁልጊዜም የምፀት ያስመስልበታል። ይሁን እንጂ ከጥርስ ሐኪም በቀር በጥርሱ ላይ ትኩረት ማድረግ የሚችል ሰው እንደሌለ ያውቃል። ዓይኑ በጠፋበት ወቅት በደረሰበት ምት የበለዘውን ጥርሱን አውልቆ፣ በሌላ ጥርስ የመተካት እቅድ የለውም። እነዚህ የጎደሉ አካላቱ

ያስገኙለትን የጅብዳ ዝና እና ሹመት የሚያውቁ ጥቂቶች አይደሉም። በጎደሉ አካላቱ ከጎደለበት ይልቅ የሞላለትን የሚያውቀው ግን እርሱ ብቻ ነው።

አንድ የሥራ ባልደረባው ከአመታት በፊት፣
“ጉድለቱን በመጠቀም ራሱ ላይ ግፍ የፈጸመ ብቸኛው የምድራችን ፍጡር!” ሲል ገልጾት ነበር። “ጅብዳን እንድናስታውስለት ሲል ራሱን ጅብ ያስመሰለ ፍጡር።”

ጃጋ ሙሉ ለሙሉ የኖላዊን ማብራሪያ ሳይሰማ ለምን ጉዳዩን ማጣጣል እንደፈለገ ለራሱም የገባው አልመሰለውም።

“ጣና ሓይቅ የብዙ ጎብኝዎች መናገሪያ ነው። በዘረፋ ወንጀል የተሠማሩ የሓይቅ ላይ አደጋ ጣዮች፣ ከዘረፋት በኋላ ገድለው ጥለውት ቢሆንስ? ...አ... ቢሮአችንን ወደ ፖሊስ ጣቢያነት እየቀየርከው እንደሆነ ተገንዝበሃል? ይህን ቀይ ፋይል ወስደህ መስጠት ያለብህ፣ ለፌድራል ፖሊስ የወንጀል ምርመራ ክፍል እንደሆነ ብመክርህ እንደውለታ እንዳትቆጥረው።”

ኖላዊ በፀጥታ አዳመጠው። አልተበሳጩም።

“ማገዶ ጨራሽ ቢጤ ነው፤ ሆኖም ጉዳዩን ከያዘ በኋላ ሳያጠናቅቅ ንቅንቅ የሚል ሰው አይደለም።” ሲል ሁልጊዜም ስለ ጃጋ ይመሰክራል። ሁልጊዜም ተጨቃጭቀው በመጨረሻ መስማማታቸው የተለመደ ነው።

“የተገኘው ሰውዬ አስከሬን ነጭ መሆኑ ሳይሆን ቁም ነገሩ፣ አብረውት የተገኙት አስከሬኖች ማንነትም ነው የዚህ ሰነድ ቁልፍ ጉዳይ።” ኖላዊ ቀዩን ሰነድ በመዳፋ ጠረጴዛው ላይ ጠፈጠፈው። “ከተገኙት አስከሬኖች ውስጥ የሲቪል ልብስ

ለብሰው የነበሩና ጥቂቶቹ ደግሞ የወታደር መለዩ ለባሾች እንደነበሩ የሚያሳይ ቅዳጅ፣ የክልሉ ፖሊስ የምርምራ ሰነድ ያሳያል።”

“ይህስ ቢሆን... ከእኛ ሥራ ጋር ምን ያገናኘዋል?”

“የወታደር መለዩ ለብሰው የተገኙት አስከሬኖች የእኛ ሰዎች የነበሩ ናቸው።”

“ምን?”

“የጋሙስ አባላት መሆናቸውን የሚገልፀው የለም፤ ንቅሳት በቆዳቸው ላይ ተገኝቷል።... የጎሹ ቀንድ ምልክት! የገላላው ቀንድ ምክልት! አሁንስ ገባህ?!” ኖላዊ ሰነዱን ወደ ጃጋ ፊት ገፍቶለት ተነሳ።

“ቆይ ቆይ ቆይ...”

“መጀመሪያ ሰነዱን አንብብው። ከዛ በኋላ መግባባት እንችል ይሆናል። እኔም እንዳንተው ቢሮዬ ውስጥ ተከምሮ የሚጠብቀኝ ብዙ ጉዳይ አለብኝ።” ኖላዊ ጎበጥ ጎበጥ እያለ ጥሎት ወጣ። ዞሮ እንኳ አልተመለከተም።

፲፫

ሮማ

ቴቶ ጥንታዊቷን የቁሳር ከተማ ሮማን የሚያውቃት ከብዙ አመታት በፊት ነበር። በፍሎረንስ ዩኒቨርሲቲ የአንተሮፓሎጂ መምህር በነበረበት ወቅት ሮማን ከእግር እስከራሷ ያውቃታል። ትምህርቱ አንተሮፓሎጂ ላይ የሚሸከረከር ይሁን እንጂ ለታሪክ የነበረው ፍላጎት ላቅ ያለ ነበር። ከሚያብለጨልጨፍት የቅርብ ጊዜያት የመስታወት ህንፃዎች ይልቅ የዛጉት አፈርማ የጥንት ኪነ ህንፃ ፍርስራሾች ይማርኩት ነበር።

አሁን፣ ሹፌር በጥንቃቄ በሚያሸከረክረው ቁንጠኛ ጥቁር መኪና ውስጥ ከግል ጠባቂው ጋር በሮም ጎዳና ላይ ይፍሰስ እንጂ፣ ከዓመታት በፊት አሁን በሚያልፍበት ጎዳና ሳይቀር እግሮቹ እስኪግሉ ድረስ እየተራመደ ሮምን ጎብኝቷታል። በተለይ ኢትዮጵያን የሚመለከቱ ቅርሶችንና በሁለተኛው የአለም ጦርነት ወቅት በዱቼ መሶሎኒ ላኪነትና፣ በሮማው ፓፓ ፒዮስ 11ኛ ባራኪነት፣ ኢትዮጵያን ከወረረ በኋላ በአምስት ዓመት ፍልሚያ ተሸንፎ የተመለሰው የጣሊያን ጦር የዘረፋቸውን ቅርሶችም እየፈለገ ጎብኝቷል። ከቲበር

ወንዝ ማዶ ተሻግሮ በደላ ኮንሲሊያ ዘያኔ ጎዳና የሚገኘውን የቅዱስ ጴጥሮስን አደባባይ ሲጎበኝ ሁልጊዜ ትዝ የሚለው የፓፓ ፒዮስ ቡራኬ ነበር። ከሶስት መቶ ሺህ በላይ የነበረውን የጣሊያንን ጦር መድፎቹንና ታንኮቹን ጨምረው እንደባረኩ ሲያስብ፤

«በዚህ ቅዱስ ጴጥሮስ ተዘቅዝቆ በተሰቀሰበት አቅራቢያ፣ ፓፓ ፒዮስ በጠምቢራ የሚተክል የወይን መጠጥ ፉት ብለው መሆን አለበት።» ሲል ጳጳሱን በህሊናው ስሎ ፈገግ ይላል።

በዛ ወቅት ሌላው ያስገረመው ነበር፤ ቪኞ ዲቪሌ የሚባለውን ሙዜዬም ሲጎበኝ ነበር። ይህን ሙዜዬም ሲጎበኝ ያገኘው ኢትዮጵያ በ1928 ሠርታው የነበረውን አውሮፕላን ነበር። ወራሪዎቹ ይህን አውሮፕላን ኢትዮጵያን በወረሩበት ወቅት አዲስ አበባን ሲቆጣጠር ጃንሜዳ ነበር ዛፍ ሥር ቆሞ ያገኙት። ኢትዮጵያ በዛ ባልሰለጠነ ዘመን የገጣጠመችው ይህ አውሮፕላን 2 መቀመጫና 115 የፈረስ ጉልበት የነበረው ነው። በኋላ ታሪክ አዋቂ ጠያይቆ እንደተረዳው ይህ አውሮፕላን በሰዓት 158 ኪሎ ሜትር የመብረር አቅም የነበረው ሲሆን በጣሊያኖች እጅ ከመውደቁ በፊት ለ30 ሰዓታት ያህል በኢትዮጵያ ሰማይ ላይ በርሮ ነበር። የጣሊያን ወራሪዎች አዲስ አበባን ሲይዙ፣ በአዲስ አበባ ሰማይ ላይ ለመከራ ጥቂት ካበረሩት በኋላ ወደ ሀገራቸው እንደወሰዱት ሲረዳ፣ ኢትዮጵያ ምንኛ በሥልጣኔ ወደኋላ እንደበረረች የሚገልፅ ማስታወሻ ከመፃፍ በቀር ሌላ ያደረገው ነገር አልነበረም። ሊያደርገው የቻለው ነገር ይህንኑ ብቻ ነበር።

ቲቶ፣ በአንድሪያ ቪዛሊያ ጎዳና 16ኛ መንገድ ወደ ሚገኘው የኢትዮጵያ ኢምባሲ በማምራት ላይ እያለ የሚያስበው እነዚህን ያለፉትን የሮም ትዝታዎቹን ብቻ አልነበረም። ባሁኑ ጊዜ በኢጣሊያ የኢትዮጵያ ኢምባሲደር የሆኑት ሹም ለምን እንደፈለጉት በማንሳት በመጣል ላይ ነበር።

«ምናልባት ወጥመድ ይሆን?» ደጋግሞ ህሊናው ውስጥ የተመላለሰ ሃሳብ ነበር። «ወጥመድ ቢሆን ኖሮ ከኢምባሲው ቅጥር ግቢ ውጪ አይቀጥሩኝም ነበር። ምክንያቱም ኢምባሲው ቅጥር ግቢ ውስጥ ከገባሁ በኋላ የራሳቸው ግዛት በመሆኑ የፈለጉትን ማድረግ ይቻሉ ነበር።» ይላል መልሶ በውስጡ። «ከኢምባሲው ቅጥር ግቢ ውጪ የቀጠሩኝስ ለምን ይሆን?»

እነዚህንና መሰል ስጋቶችን እያሰላሰለ በአንድሪያ ቪዛሊያ 16ኛ ጎዳና ወደሚገኘው የኢትዮጵያ ኢምባሲ ደረሰ። በሩ ላይ የተፃፈው ጽሁፍ የኢትዮጵያ ኢምባሲ መሆኑን የሚገልፅ ነው። የሚውለበለበውም፣ አጥብቆ የሚጠላው ከኩብ መሃሉ ላይ ያረፈበት አረንጓዴ ቢጫ ቀዩ የኢትዮጵያ ባንዲራ ነው።

«አንድ መጻተኛ የሀገሩን ሰንደቅ አላማ የሚውለበለበበትን የትውልድ ሀገሩን ኢምባሲ ሲያይ ከምንም በላይ መደሰት ነበረበት። የሀገሩን አፈር የረገጠ ያህል የደህንነት ስሜት ሊሰማው በተገባ ነበር። እኔ ግን የሚሰማኝ ይህ አይደለም። ስጋት መላ አካሌን ወሮታል። ለምን?» ወደ ኢምባሲው ይበልጥ እየተጠጋ ሲመጣ ይህን እያሰላሰለ ነበር። ከጣሊያን ወረራ በኋላ ስለተከፈተው ስለዚህ ቆንስላ ጽሁፊት ቤት በታሪክ የሚያውቀው አንድ በአንድ ይታወሰው ጀመር።

የሁለተኛው ዓለም ጦርነት አብቅቶ፣ ጣሊያንም ከኢትዮጵያ
ከወጣ በኋላ፣ በካሳ መልክ ከተሰጠ ቦታ ላይ ነበር ይህ
ኢምባሲ የተከፈተው።

ቴቶ በታሪክ መጻሕፍት ላይ እንዳነበበው ከጦርነቱ ማብቂያ
በኋላ፣ በነፃነት ትዕዛዝ አክሊሉ ሀብተወልድ ተከራካሪነት
የተገኘ ቦታ ነው። በወቅቱ የጣሊያን ተከራካሪዎች እ.ኤ.አ
1946 በተደረገው የሰላም ጉባኤ ላይ ለኢትዮጵያ ምንም
የጦር ካሳ ላለመክፈል ሽንጣቸውን ገትረው ተከራክረው
ነበር።

“ኢትዮጵያ ስንገባ ምንም መንገድ አልነበረም፤ ቤት
አልነበረም፤ መብራት አልነበረም። እኛ ከገባን በኋላ ግን
ተራሮችን ቦርቡረን፣ ዳገት ቁልቁለቱን ቆፍረን አይተውት
የማያውቁትን መንገድ ሠራንላቸው...” ሲሉ ነበር
የተከራከሩት። እነ ፀሐፌ ትዕዛዝ አክሊሉ ሀብተወልድን
የመሳሰሉ እሳት የላሉ ኢትዮጵያውያን በበኩላቸው፤

“የሰራችሁት መንገድ ለውጊያ እንዲያመቻችሁ
ተራራ ተራራውን የተከተለ ነው። ለልማት ቢሆን ኖሮ
ለመልማት እድል ወዳላቸው ቦታዎች መንገድ ታበጁ ነበር።
እነዛ ለብዝሃነት ለግፍ አገዛዝ የተዘረጉ መንገዶች እንደ ስጦታ
ሊቆጠሩ አይገባም።” ሲሉ ተከራክሩ።

አዳራዳሪዎቹ ሩሲያ፣ አሜሪካ፣ ፈረንሳይና እንግሊዝም የነ
ፀሐፌ ትዕዛዝ አክሊሉ ሀብተወልድን መከራከሪያ ሃሳብ
አጠነው፤ አሁን በጣሊያን የኢትዮጵያ ኢምባሲ ያለበትን
ቦታና የሃያ አምስት ሚሊዮን ዶላር ካሳ ለኢትዮጵያ እንዲሰጥ
መወሰናቸውን ቴቶ በታሪክ መጻሕፍት ላይ እንዳነበበና በዚህ

የዛሬ ክፍያም የቆቃ ግድብ እንደተወራ ሲያስታውስ፤ አሁን ኢትዮጵያን የሚመሯት ባለስልጣናት ኢትዮጵያ ውስጥ እየተገነባ ያለውን ህንፃ እየተሰራ ያለውን መንገድ ምን ያህል እንደሚመጸደቁበት አእምሮው ውስጥ ጥልቅ አለ።

ግዴታቸው እንደሆነ ረሱት? በህዝቡ ላይ የተጣለውን ክፍተኛ ግብር ረስተው፤ ከክላቸው አውጥተው የሰሩት ያህል እኮ ነው የሚመጸደቁት፤ አለ በልቡ። አእምሮው በተለያዩ ሀሳቦች ተማታ እየተመታ የኢትዮጵያ ኢምባሲን አለፈ።

አምባሳደሩ አስቀድመው በሰጡት ቀጠሮ መሠረት፤ በዚህ በአንድርያ ቪዛሊዮ ጎዳና ወደሚገኝ ሆቴል አመራ። ሆቴሉ ብዙም እግር አይበዛበትም። አሁንም ብዙ እንግዶች አይታዩበትም። በሆቴሉ በረንዳ ላይ የተቀመጡት ሁለት ጥቋቋር ሱፍ የለበሱ ጎልማሶች አካባቢውን በጥንቃቄ ይቃኛሉ። ይበልጥ እየቀረበ ሲመጣ ኢትዮጵያውያን መሆናቸውን አረጋገጡ። ጆርአቸው ላይ ሆኪ ቱኪ ሸጉጠዋል።

የቲቶ መኪና ወደመኪና ማቆሚያው ገብታ እንደ ቆመች የግል ጠባቂው በፍጥነት ወርዶ በሩን ከፈተለት። ወደ ሆቴሉ መግቢያ ሲያመራ በረንዳው ላይ የተቀመጡት ያምባሳደሩ ሰዎች በሆኪ ቱኪያቸው ያቶከቱኩ ጀመር። ወዲያው ሁለቱም ተነስተው ቆሙ።

“ጤና ይስጥልኝ አቶ ቲቶ” አለ አንደኛው እጁን ለሰላምታ እየዘረጋ። ክቡር አምባሳደሩ ቀድመው ደርሰዋል።

“ይቅርታ ዘገየሁ እንዴ?” ቲቶ ለሰላምታው አፀፋ ሰጥቶት ወደውስጥ ዘለቁ።

“እንዲያውም!” አለና አምባሳደሩ ወደሚገኙበትና ቀድመው ወዳዘጉት ክፍል ይዞት ሄደ። 4

አምባሳደሩ ብቻቸውን ነበሩ። ተነስተው ሰላምታ አቀረቡለትና የሚቀመጥበትን ወንበር አመለከቱት። አመስግኖ ተቀመጠ። ፍፁም የሆነ ትህትና ሲያሳዩት ግራ ሳይጋባ አልቀረም። ወዲያው ግን አንድን ሰው አስታወሱት ሂትለርን። ባንዳንድ ሰሀፎች ላይ እንዳነበበው ሂትለር የጠላቱን ጋማ ከኋላ እስኪይዝ ድረስ ትህትናውና አክብሮቱ እጅግ የበዛ ነበር። የሚቀበለውን ሰው ሲያናግር እርሱ ብርኩማ ወይም ፎቴ ላይ ተቀምጦ እንግዳውን የክብር ወንበሩ ላይ ፊጥ እንዲል ያደርገው ነበር። የናዚን ፓርቲ በትረ ስልጣን እንዲጨብጥ ካስቻሉት ሰዎች አንዱ የነበረው ሂትለር፣ ወደ ሥልጣን ከመምጣቱ በፊት በርካታ ጊዜ በምርጫ ሲሸነፍ ትህትናው ተለይቶት አያውቅም ነበር። በለስላሳ ጠባዩ ውስጥ ተደብቆ የኖረው የአውሬነት አመሉ ብቅ ያለው የሥልጣን ኮርቻውን ከተፈናጠጠ በኋላ እንደነበር ትዝ አለው።

“ጅብ እስኪይዝ ያነክስ” የሚለው የሀገሩ አባባል በቲቶ ጭንቅላት ውስጥ እንደ ጥይት አፏጭቶ አለፈ።

አምባሳደሩን አስተውሎ ተመለከታቸው። በራስ ቅላቸው ላይ ሀጫ በረዶ የመሰለ ሽበት ተደፍቶባቸዋል። ጢማቸውና የራስ ጠጉራቸው በቅርቡ እኩል የተለጫ ቢሆንም ነጭ የፀጉር ቡቃያ ተንቹርፍፎበታል። ውሃ የመሰለ መነፅር ሰልካካ አፍንጫቸው ላይ ጣል ያደረጉ ቢሆንም ሰርስረው የሚያዩት ዓይኖቻቸው እንቅስቃሴ ቁልጭ ብሎ ይታያል።

በዚህ መልክ ቀና እና ንግግረ ሺጋ ሰውዬ ውስጥ
ከቶዳስ መንገድ በተር ርኩስ መንገድ ይኖራል ብሎ
መጠርጠር ይቻግራል። አለ በልቡ።

ቲቶ፣ አስቀድሞ በደረሰው መረጃ መሠረት፣ አሁን ከፊት
ለፊት የተቀመጡት መልክ ቀና ሰውዬ፣ ኢትዮጵያ ስልጣን
ላይ የሚገኘውን ፓርቲ ወደ ሥልጣን ካመጡ ቁልፍ ሰዎች
ውስጥ አንዱ ናቸው። ፓርቲው ሥልጣን ጨብጦም በበረሃ
እያለም ከፈጸማቸው በደሎችና ከሰራቸው ግፎች ጀርባ የነበሩ
ሰው ናቸው ሲባል የሰማውን ሁሉ ማመን ተሳነው።

«በዚህ ፍፁም በሚመስል ሰውዬ ውስጥ እንዴት ያለ
አውሬ ተደብቆ ይሆን? ሰይጣን ቆንጆ ነው ሚባለው ነገር
እውነት ነው ማለት ነው።» ይህን በአእምሮው እያሰበ እያለ
ያሰበውን ያነበቡ ይመስል፣ እየመሩ ያመጡትን ሁለት
እጃቸው ከስተር ብለው በሩን ሲያሳዩአቸው ደንብረው ወጡ።
አምባሳደሩና ቲቶ ብቻቸውን በሰፊው ክፍል ውስጥ ተፋጠው
ቀሩ።

፲፬

ፓሪስ

በቀዝቃዛዎቹ ወራቶች የተሰላቹት የፓሪስ ነዋሪዎች እንደደጋ እረኛ የለበሱትን ጎጆ የካፖርት ለምድ ለመጣል የጓጉ መስለዋል። የፀደዩ ወቅት ሊገባ በመቃረብ ላይ እንደሆነ አልፎ አልፎ እንደ ከብት እስትንፋስ ሞቆ ሽው የሚለው ነፋስ ይናገራል።

ያም ሆኖ የፓሪስ ጎዳናዎች ብርዳቸውን የሚረሱበት ነገር አያጡም። በየጎዳናው ቆመው የሙዚቃ መሣሪያችን የሚያንፎለፉሉ ሞዛቂዎች የሚርመሰመሰውን ቆፈናም ነዋሪ ያሙቁታል። በለመለመ መስክ ላይ እምቧ እንደሚል አውራ በሬ የሚንበቀበቅ ሳክሳፎን ይሰማል። ልብን የሚሰልብ ፍሉት ይንፎለፎላል። አለፍ ብሎ ደግሞ የጊታር አውታር ይግተረተራል።

የራፋኤል ሹፌር አልአዛር፣ በህዝብ የተጨናነቀውን ጎዳና ሰንጥቆ ካለፈ በኋላ የሾሉንቴርስን ጎዳና ያዘ። ፊላ ግን አስሬ ወደኋላ እየዞረች የተከተላት ሰው ይኑር አይኑር በማረጋገጥ

ላይ ነበረች። ራፋኤልም በሆን ጋቢና ተቀምጦ በመኪናው የጎን መስታወት ይህንን እያደረገ ነበር። እርሷ እውርጥላን ማረፊያ ውስጥ ፊላን ያዋክባት የነበረው ሰውዬ ሁኔታ አላማረውም። ባንድ በኩል በፊላ ውበት የተማከረ ብኩን እንደሆነ ሲያስብ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ያንዱ ስለላ ድርጅት አጥማጅ ሊሆን ይችላልም ሲል በማምሰልሰል ላይ ነው።

በምስጢር ስሙ ራፋኤል ተብሎ የሚታወቀው ይህ ጎልማሳ፣ በአባቱ ኢትዮጵያዊ ይሁን እንጂ በእናቱ ፊረንሳዊ ነው። አልፎ አልፎ በቅርብ የሚያውቁት የድርጅቱ አባላት “ክልሱ” ይሉታል። አባቱና እናቱ በመኪና አደጋ ከዚህ ዓለም ከመለዩታቸው በፊት በገንቡት የሽቶ ማምረቻ ፋብሪካ ውስጥ ይሠራል። የድርጅቱ ብቴኛ ወራሽም ነው። ፓሪስ ውስጥ ተወልዶ ይደግ እንጂ በአባቱ ጠንካራ ጥረት ኢትዮጵያ ውስጥ ተወልዶ ያደገ ያህል የህዝቡን ባህልና ወግ ጠንቅቆ ያውቃል።

ኢትዮጵያ ውስጥ በህቡዕ የሚንቀሳቀሰው ዴርቶጋዳ የተባለ ድርጅት አባል የነበሩት አባቱ ከአመታት በፊት ከመለመሉት በኋላ እንደ ወንድም የቀረባቸው አባላት “ክልሱ” ብለው በቀልድ መልክ ሲተርቡት፣

“ኢትዮጵያ ውስጥ የክልሶችን ብሔረሰብ ባቋቋም እያንዳንድሽ ትገቢያለሽ። ስላልተጠናሽ እንጂ እያንዳንድሽ ክልስ ነሽ” ይላል። “እኔ ራፋኤል ቆዳዬ ነጣ እንጂ ደሜ ኢትዮጵያዊ ነው። ካማርኛ ቋንቋ በቀር የሚያጥረኝ የለም።”

ራፋኤል፣ አባትና እናቱን በመኪና አደጋ በማጣቱ የተነሳ የመኪና መሪ መጨበጥ ስለሚቀፈው በሹፌር ነው የሚንቀሳቀሰው። የግል ሾፌሩ አልአዛር በሾሉንቴርስ ጎዳና

ጥቁት ካሸከረከረ በኋላ፣ ካንድ ጥንታዊ ገዕታ ከተላበሰ መኖሪያ ቤት በር እንደ ደረሰ፣ ራፋኤል ከኪሱ የበሩን የሩቅ መቆጣጠሪያ ቁልፍ አውጥቶ ሲጫን ግራጫው በር ግራና ቀኝ ተበረገደ። ወደ ግቢው እንደዘለቁ ራፋኤል የመዝጊያውን ቁልፍ ተጫነና ወደኋላ ተመለከተ።

“ጥቁሯ ልዕልት... ከዚህ በኋላ መኖሪያ ቤትሽ ይህ ነው። ስለ አማርኛዬ ይቅርታ” አለ በሚኮላተፍ አማርኛ ባርኔጣ የማንሳት ምልክት እያሳዩ። ሲኮላተፍ ደስ ይላታል። ፈገግ አለች።

“ነጩ ልዑል ስላዘጋጀህልኝ መጠለያ አመሰግናለሁ” አለች ካንገቷ ሰገድ ብላ።

“መጠለያ ብለሽ አታጣጥይው። በሁለተኛው የአለም ጦርነት ወቅት ጀርመኖች ይዘውት የነበረ ቤት ነው። ውጪው አሮጌ ይምሰል እንጂ ውስጡን ለጥቁሯ ልዕልት በሚመጥን መልኩ ለማስተካከል ሞክራለሁ” አለ ከመኪናው ከወረዱ በኋላ ወደ ውስጥ ይዟት እየዘለቀ።

ሳሎኑ በብርሃን ተጥለቅልቆ ነበር። መኝታ ቤቱን፣ የእንግዳ መቀበያውን እና ማዕድ ቤቱን እያዘዋወረ አስጎበኛት።

“እጅግ ውብ ነው።” አለች ፊላ ያሸበረቀውን ቤቷን እየቃኘች። “ግን ይህ ሁሉ አያስፈልግም ነበር።”

“ጥቁሯ ልዕልት ያስፈልጋል እንጂ!” አለ ራፋኤል እንደ ሼክስፒራውያን ድራማ ጣቶቹን ተራ በተራ እየበተነ። “በዚህ በተዋበ ቤት ውስጥ ግብዣዎችን እናደርጋለን። የፓሪስ ባለሃብቶች የቆዩ ወይኖቻቸውን እየተጎነጩ ከእኛ ጋር የሚነጋገሯቸው ብዙ ነገሮች ይኖራሉ።...

“አስቀድሞ በተሰጠኝ ኃላፊነት መሰረት ድርጅታችን ከሁለቱ ከባንያዎች ጋር የጀመረውን ድርጅት እንዲያገኝ አድርገንዎታለሁ። ስለሆነም የጎማ አምራቹ ከባንያ እና የመድኃኒት አምራቹ ከባንያ ድርጅቶቻቸውን ለመሸጥ ተስማምተዋል። ፊርማውንም በነገው አለት እዚህ ፓሪስ ውስጥ በሚገኝ ሆቴል ውስጥ እንፈራረማለን። እነዚህን ድርጅቶች ለመረከብ ስትጠበቅ የነበረችው ጥቁር ልዕልት እነሆ ከፊት ለፊት ቆማለች።” አለና ወደ ሳሎን ይዟት ሄደ። በገበታው ላይ የቀረቡት ምግቦች ጎበዝ ምግብ ቀቃይ መሆኑን ይመሰክራሉ።

“ግሩም ነው!” አለች ፊላ በሆነው ሁሉ ተደንቃ።

“አማርኛህም ከሚጠበቀው በላይ ተሻሽሏል።” ራፋኤል አንገቱን በአወንታ ነቀነቀ።

ራት ከበሉና ጥቂት የሆድ የሆዳቸውን ካወጉ በኋላ ራፋኤል ተሰናብቷት እዚህ ፓሪስ ውስጥ ወደ ሚገኘው መኖሪያ ቤቱ ሄደ። በዚህ ግዙፍ ግቢ ውስጥ ብቻዋን እንደምታደር ያረጋገጠችው የግቢውን በር መዝጊያና መክፈቻ የርቀት መቆጣጠሪያውን ቁልፍ ሲሰጣት ነበር።

ራፋኤልና አልአዛር ከሄዱ በኋላ፣ በሩን በርቀት መቆጣጠሪያው ዘግታ ተመለሰችና የሌሊት ልባሷን ለብሳ ወደ ሳሎን ተመለሰች። ፀጥታው ሊውጣት ደረሰ። ቱርክ ውስጥም ላለፉት ሁለት ዓመታት ስትኖር እንደዚህ ከብደት አያውቅም። በእርግጥ እዛም የመጀመሪያዎቹ ቀናት ከብደዋት ነበር።

‘እለምደው ይሆናል’ ስትል ራሷን ለማፅናናት ሞክረች። ፀጥታው ጆሮዋ ላይ አፏጨ።

ሁልጊዜም በቸኝነቷን ለመርሳት የምትጠቀመው መድኃኒት ቆይቶ ትዝ አላት። ወደዕቃ ቤት ሄደችና አንድ የሀፃን ፎቶ ይዛ ተመልሳ ሰፋው ላይ ኩርትም ብላ ተቀመጠች።

ኢትዮጵያ ውስጥ ከዳጋ ደሴት ከርሰ ምድር በታች የሚገኘው የልጅ ፎቶ ነው። ዓይኖቹ ላይ ዓይኖቿን አንቀዋለላቸው። ፍልቅልቅ ሳቁ በዓይነ ህሊናዋ ተሳለባት። ለቅሶው በዕዝነ ህሊናዋ ተንሰቀሰቀባት።

«የኔ ልጅ...» ዓይኖቿ በእንባ ሲወረጩ ተሰማት። «የኔ ዮቶር... አይዞህ እመጣልሃለሁ...» እንባዋ ኩልል ብሎ ፎቶው ላይ ዱብ አለ። «እመጣልሃለሁ...» የዕንባ ዘለላዋቿን በመዳፏ ሞክቃ ለመፅናናት ሞከረች።

«እመጣለሁ።»

ሁሌም እንዲህ ስትሆን ትዝ የሚላት የጌታመሳይ አበበ የቆዩ ሙዚያ ነው።

“ሆ ብዬ እመጣሁ

ሆ ብዬ በድል

ሆ ብዬ እመጣለሁ

ሆ ብዬ በድል

ጥንትም ያባቴ ነው

ጠላትን መግደል”

አንጎራጎረችው።

የናፍቆት ሰቀቀኗን ለመርሳት ስትል በሳሎኑ ጥግ ላይ ያለውን አርበ ሰፊ ቴሌቪዥን የርቀት መቆጣጠሪያ ተጫነች። ጣቢያዎችን እያፈራረቀች ትመለከት ጀመር። ቢቢሲ፣ ሲ.ኤን.ኤን፣ አልጀዚራ፣ ...ወዘተርፈ። አንድም በጎ ነገር

አይታይም። በጥብጥ፣ ጦርነት፣ ጎርፍ፣ ድርቅ፣ የመሬት መንቀጥቀጥና እሳተ ገሞራ ከጋዜጠኞቹ አንደበት የማይጠፋ ቃላት ነበሩ።

እጅ መንገዱን የኢትዮጵያ ቴሌቪዥንን ከፈተችው። አንድ ገበሬ የበቆሎ ማሳ ውስጥ ሆኖ ለጋዜጠኛ ማብራሪያ ይሰጣል። ድምፁን ጨመረችው።

“...ካቻምና በየክታር ስምንት ላዳን አፍሰን ነበር። አምና ደሞ አሥራ ዘጠኝ ጭነናል። ዘንድሮ ደሞ የወረዳው ግብርና ባለሞያዎች ባደረጉልን ድጋፍ ካያ አራት ላዳን እንደምናመርት እርግጠኞች ነኝ። ...አንድ ላምስት...”

ሳታስበው ከት ብላ ሳቀች። እንኳን ይህን ሁሉ ምርት ያመረተ፣ አንድ በቆሎ እሽት እንኳን ግጦ እንደሚያውቅ የሚያጠራጥረውና ጎንጨ፤ ላይ የሾለ አጥንቱ የሚዋጋ የሚመስለው ይህ ሰውዬ ሀገሪቱን ባንዴ ገነት አስመሰላት። በእርሱ ትንታኔ መሠረት እርሱ ብቻ ያመረተው በቆሎ ብቻ አንድ ቀበሌ ይቀልባል። የጤፍ ማሳ ውስጥ ቢጠይቁትም ይህንኑ ካድሬዎች ያሰለጠኑትን ፕሮፓጋንዳ ሳያዛንፍ እንደሚደግመው አልተጠራጠረችም።

‘አሁን ይህን ከፈጣሪ በቀር ማንም የሌለውን ምስኪን ሰው ምን እርግ ብለው ነው የሚያስዋሹት?’ አዘነችለት። ቃለመጠይቁ እያበቃ ነበር። የእርሱ አደሩን ንግግር ችላ ብላ ከጀርባው የሚታየውን የሀገሯን መሳጭ መልክአ ምድር እየተመለከተች እያለ ዝግጅቱ አበቃና ወዲያው ማስታወቂያዎች ይኸገደገዱ ጀመር። የቢራ ማስታወቂያ፣

የሰሙና ማስታወቂያ፣ የዳይፐር ማስታወቂያ፣ የሎተሪ
ማስታወቂያ፣ ያጣዳፊ ተቅማጥ ማስታወቂያ፣ የወሊድ
መቆጣጠሪያ ማስታወቂያ...

...ከሁሉም ያስገረማት የወሊድ መቆጣጠሪያው
ማስታወቂያ ነው። በአጭር ድራማ መልክ የቀረበ ሲሆን
አንዲት በአማራ ዘር ገጸ ባህርይነት የተሳለች ገጠሬ ሴት
አብዝታ እንዳትወልድ ስትመከር ያሳያል። የርቀት
መቆጣጠሪያውን አንስታ ሌላ ጣቢያ መፈለግ ጀመረች።
እንዲህ መገላገል እያለ!

ጥቂት ከፈለገች በኋላ በስደት የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን
ያቋቋሙትና ኢሳት በመባል የሚታወቀው የቴሌቪዥን ጣቢያ
መጣላት። ሁለት ሰዎች ቀርበው በመወያየት ላይ ነበሩ።
ድምፁን ጨመረችው።

“ባጠቃላይ አሁን ኢትዮጵያ ውስጥ እየተከሰተ
ያለውን ነገር እንዴት ታየዋለህ?” አንደኛው መልክ ዳማው
ጎልማሳ ጠየቀ። ይህኛው የጋዜጠኝነትን ሙያ እየተጫወተ
እንደሆነ ገመተች።

“ለማጠቃቀል ያህል...” አለ ሁለተኛው ጉንጩ ሞላ
ያለው ጎልማሳ። “ኢትዮጵያ ውስጥ ያለው ገዢ ሥርአት
ዓይኔን ግንባር ያርገው የሚል አመሉን ማቆም አለበት።
□...ከጥቂት ወራት በፊት ኢትዮጵያ ውስጥ የተከሰተውን
ረሃብ ለመሸፈን ሞክሮ ነበር። የቢቢሲ ቴሌቪዥን ጣቢያ
በመላ ዓለም የሚገኙ ኢትዮጵያውያንን ሁሉ በእንባ ያራጩ
ዘገባ በማቅረቡ እሱን ሳይቀር ለመካድ ሞከረ። ዘገባው
አንዲት በሰሜኑ የኢትዮጵያ ክፍል በረሃብ ክፉኛ የተጎዳችን

እናት የተመለከተ ነበር። ያቺ እናት በረሃብ ተቆራምዳ እጇ ላይ የሞተባት ልጇን ከጓሮዋ እንደቀበረች ፍሬ በሌለው በለስ ስር ቆማ ተናገረች። በለሷ አንድ ፍሬ እንኳ እንደሌላት እንባዋን እያዘራች ገለፀች። ያቀፈችውን ህፃንም ሞት በቅርቡ ሊነጥቃት እንደሚችል ስጋቷን ጭምራ አስረዳች። ይህን መላ አለም የተመለከተውን ዘገባ ሳይቀር የኢትዮጵያ መንግሥት ዓይኑን በጨው አጥቦ ለመካድ ሞከረ። በእውነት አስገራሚ ነው።

“...በአጠቃላይ አፈ.መ.ዝ ትራሱ የሆነው የኢትዮጵያ መንግሥት አፈና ዋና መሣሪያው እንደሆነ ማንም የሚያውቀው ጉዳይ ነው። ከእርሱ በቀር አዋቂ የለም። አስር ቤቶቹ በፖለቲካ እስረኞችና በግሉ ፕሬስ ጋዜጠኞች የተሞሉ ናቸው። በተቃራኒው ሀገሪቷ የለውጥ ኃይሎች ስደትን አማራጫቸው አድርገው በባዕድ ሀገር ግዙት እስር ቤቶችን አጨናንቀዋል። በሊቢያ... የሜዲትራኒያን ባህር ዳርቻ ያቀላውን የኢትዮጵያውያንን ደም ማን ከአእምሮ ሊያወጣው ይችላል? በአይ ኤስ ገዳዮች እንደሚታረድ በግ ዓለም እያዩ አንገታቸው ተቀልቶ ውሃውን ያቀላውን የኢትዮጵያውያንን ደም ማን ሊረሳው ይችላል?...” ጥቂት ተከዘና ቀጠለ። ጥያቄ የሚያቀርብለት ጋዜጠኛ ሳይቀር ዓይኖቹ ቀልተው ፊቱ ጉበት መለለ።

“...ይህን ታሪክ ሊዘነጋው አይችልም። ባሁኑ ሰዓት በስደትና በመፃቀኝነት ኢትዮጵያዊ እግሩ ያልረገጠው የምድር ገፅ የለም። የኢትዮጵያዊን ሥጋ ያልቀመሰ አውሬ፣ የኢትዮጵያዊን እግር ያልነከሰ ጊንጥ፣ የኢትዮጵያዊን አስከሬን ያልዋጠ ዓሣ ነባሪ የለም። ይህንን የአፍሪካ

ጫካዎች፣ የሰሃራና የሲናይ በረሃዎች ይመስክራሉ።
ሳይበቃ፣ ረሃቡን ታግሶ ሀገር ውስጥ ያለውን አሳረኛ ይህ ሀዘብ
ደግሞ በዘር ከፋፍለው የመከራ ቀንበሩን ያፀነብታል።”

“የዚህ ሁሉ መቋጫ ምንድ ነው?” ጋዜጠኛው ጠየቀ።
“አንደኛ- ለውጥ፣ ሁለተኛ- ለውጥ፣ ሶስተኛም ለውጥ ነው።”

“ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? ገዢው ሥርዓት ምሉዕ በኩለሄ ነው። ቤተክርስቲያን ስትሄድ ቁስ ሆኖ ይጠብቅሃል። መስጊድ ስትሄድ ሼህ ሆኖ ይጠብቅሃል። ቸርች ስትሄድ ፓስተር ሆኖ ይጠብቅሃል። ቀበሌ ስትሄድ ደላላው እርሱ ነው፤ ሊቀመንበሩም እርሱ ነው። ሌላው ይቅርና ቆራሊዮውም ራሱ ነው። ኢንቨስተሩ ራሱ ገበሬውም ራሱ ነው። በጠቅላላው የሀገሪቷ ኢኮኖሚ በእጁ ነው። የጦር ሃይሉም በእጁ ነው። በዛ ላይ ላለፉት በርካታ ዓመታት ባደረገው ጥረት ሀዘቡን በዘረኝነት ከፋፍሎታልና ባንድ ላይ አይነሳም የሚል ስጋት አለ። እንዲያውም ባለሥልጣናቱ እኛ ስልጣን ከለቀቅን እርስ በእርስ ትጫረሳለህ የሚል ማስፈራሪያ አላቸው። ይህን እንዴት ትመለከተዋለህ?”

“ዘረኝነት... አሁን ባለንበት በሰለጠነ ዘመን ማስፈራሪያቸው መሆኑ የሚያሳዝን ነው። እንኳን በረሃብና በጦርነት ካንድ ቦታ ወደሌላ በመዘዋወር ሲዋለድ የኖረው የኢትዮጵያ ሀዘብ ይቅርና፣ ጥቁርና ነጭ ተብለው የተለዩት ሀዘቦች እንኳ ዛሬ ላይ ዘረኝነትን ቆፍረው ቀብረውታል። ከአለም በቀዳሚነት የሚጠቀስ የረጁም ጊዜ አብሮ የመኖር ታሪክ ያለው ሀዘብ በካድሬ ስብከት ተፈቶ ይጨፋጨፋል የሚል እምነት የለኝም። ራሳቸው ካላደረጉት በቀር! ምንም”

የህል ጋይል ቢኖር ሀዘዝን ግብግብ እይቻልም። ሀዘብ በቃኝ
ዘለህ ጨፍጭፊህ ልታስቆመው አትችልም። እንደተዳፈነ
እሳት አድር ስትረግጠው ይበላሃል።”

በቃለ መጠይቁ መሃል ለማስረጃነት የቀረቡ ምስሎች ከጀርባ
ያልፋሉ። ጭንቅላታቸውን በጥይት ተበጥርቀው የወደቁ
አስከሬኖች፣ ነጠላቸውን ዘቅዝቀው ዋይ ዋይ የሚሉ እናቶች፣
መሣሪያ የደገኑ ወታደሮች፣ ግዳያቸውን አስፋልት ላይ
ጥለው ያለምህረት በቆመጥ የሚቀጠቅጡ ፓሊሶች...

ፊላ ጭንቅላቷ ሲግል ታወቃት። ከዚህ በላይ ተቋቋማ ማዬት
አልቻለችም። ወደ መታጠቢያው ክፍል ገባች። ገንዳውን ሞቅ
ባለ ውሃ ሞላችውና ልብሶቿን አወላለቀች። ወደ ገንዳው
ከመግባቷ በፊት ሳሎን ውስጥ ያየችውን ወይን ይዛ
ተመለሰች። ገንዳው ውስጥ ሆና ጥቂት ብትጎነጭ ባየችው
ሰቆቃ የተናወጠ አእምሮዋን አደንዝዞላት እንቅልፍ ቶሎ
እንደሚወስዳት አሰበች።

‘ገንዳው ውስጥ እያለሁ እንቅልፍ ቢወስደኝስ?’ ስጋት
ወረራት። የገንዳው ውሃ ሞልቶ ሲደፍቃት ወይም ፍል
ውሃው በዝቶ ቆዳዋን ሲገሸልጣት በዓይነ ህሊናዋ ተሳለባት።
አማትባ ወደ ቁም መስታውቱ ዞረች።

“ሲጻራ... ይቅርታ ፊላ... እንቅልፍ አይወስድሽም
አደል?” ራሷን ድምፅ አውጥታ ጠየቀች። ወይኑን እስከ
ጠርመሱ አንዴ ተጎነጨችለትና መላ እርቃን አካሏን ከእግር
እስከ ራሷ ተመለከተች። ወልዳ ብታጠባም አካላዊ ቅርፀፀ
ላይ የተቀየረ ነገር የለም።

‘የድሮዋ ሲጻራ ነኝ’ አለች በሆዷ። ‘በፊላ ውስጥ
የተቀበረችው ሲጻራ አንድ ቀን እንደ ንጋት ፀሐይ ደምቃ

ትወጣሎች። ወደ መስታወቱ ይበልጥ ተጠጋች። ጠቅቷ እንኳ አልወደቀም። ጠይም ፊቷ ደም ግባቱ አልተሰየውም። ጉንጮቿ እንደሞሉ ናቸው። ከንፈሮቿ ገና እሽት እንደሆኑ መሆናቸውን ተመልክታ ስታበቃ አሞጠሞጠችና ምስጢን ሳመቻት።

“ሲ... ባልሽ እንደገና እስኪሰምሽ ይህ ይበቃሻል እሺ?... ሚራዥ እንደገና ይሰምሻል።... ከድል በኋላ። ... ወይኔ ጉዴ ብቻዬን እየቃዠሁ ነው እንዴ?...” ብቻዋን በማውራቷ ተገርማ ወደ ገንዳው ተመለከተች። ወይኗን የገንዳው ጠርዝ ላይ አስቀመጠችና ገባችበት።

፲፮

ዳጋ ደሴት

የደሴቱ የምድር ውስጥ ነዋሪዎች እንደ ነገደ ጉንዳን ያለ ፊርቅ በመርመስመስ ላይ ናቸው። ፊርቅ የነበረውን የምድር ውስጥ ከተማ አድሰው በመጨረስ፣ ከጎን፣ ከእርሱ የሚልቅ የምርምር ጣቢያ በመገንባት ላይ ናቸው። ከሐይቁ ሥር ያሉት ቋጥኞች ተፈላልጠዋል። ፍላጭና ትርኪ ምርኪው በሌሊት እየተጫነ በሐይቁ ላይ ከሚገኝ አንድ አነስተኛ ሰው አልባ ደሴት ላይ ተከምሯል። ለዚህ አገልግሎት ሲባል የተመረቱት የእቃ መጫኛ ጀልባዎች ላለፉት አሥራ ስምንት ወራት ተግባራቸው ይህ ነበር።

ይህንን አዲስ የምርምር ጣቢያ በደሴቱ ሥር ከሚገኘው ከቀድሞው የምድር ውስጥ የምርምር ተቋም ጋር የሚያያይዘው የምድር ውስጥ መተላለፊያ አለው። ስምንት ሜትር ስፋትና ሶስት መቶ ሜትር ርዝመት ያለው አስፋልት የምድር ውስጥ ቦይ አያይዞታል። ከደሴቱ ሶስት መቶ ሜትር ያህል ወጣ ብሎ የተገነባበት ምክንያት ከዚህ በላይ ውስጡ ቢባረበር ደሴቱ እንዳይሰጥም በመሰጋቱ ነበር።

ቋጥኙ ተፈልጦ፣ ከተታከተቱም ተጭኖ ሲያበቃ የተባረበረው ዋሻ ውስጡ በኃይለኛ ኮንክሪት ተሰብጧል። የአንድ እግር ኳስ ሜዳ ያህል ስፋት የለው ይህ የሐይቅ ሥር ዋሻ፣ ጣራው

ሐይቁን መሸከም እንዲታል ጥደታ ለራሱ ለሌሎች የተገነባ ነው። ከላይ የቀረውን የምድር አካል ብቻም ሳይሆን ከእርሱ በላይ ያለውን ውሃ መሸከም በሚችሉ ቁሳቁሶችና በጥብቅ አርማታ ተገንብቷል። ከዚህም በላይ በተለያዩ ርቀቶች አራት ሜትር በአራት ሜትር የሆኑ የአርማታ ምስሶዎች ቆመው አስከ ለሰም ፍፃሜ ድረስ የማይደረሰው አስመስለውታል።

በአቅዱ መሠረት ይህ ቦታ ከዚህ በኋላ የአቶሚክ ኢነርጂ ሊቃውንቶች ብቻ ምርምራቸውን የሚያደርጉበት የኒዩክሊር ማብላያ ጣቢያ ነው። በቅርቡ፣ ኮ/ል አሊጋዝ በመራው አንድ አፕሬሽን የኢትዮጵያ መንግሥት ለአሜሪካ ሊሸጠው የነበረው የዩራኒየም ንጥረ ነገር ተገኝቷል። ይህ የዩራኒየም ንጥረ ነገር በአፋር ምድር ከሚገኙ የፖታሽ ማምረቻ ፋብሪካዎች አየወጣ ለአሜሪካ የሚሸጥ ነበር።

በዚህ ደሴት ውስጥ መሸገ የሚገኘው ይህ ድርጅት እንደ ደረሰበት፣ የኢትዮጵያ መንግሥት በዩራኒየም ከበለፀገው የአፋር ምድር እያፈሰ ይህንን ንጥረ ነገር ለብዙ አመታት ሊሸጥ ኖሯል። የፖታሽ ማምረቻ ተብሎ የተቋቋመው ፋብሪካ ድብቅ ሥራው ይህ እንደሆነ ተደርሶበታል። በጥናት እንደተደረሰበት፣ ዩራኒየም የተባለው ንጥረ ነገር ሁለት አይዘቶፓች አሉት - ዩራኒየም 238 እና ዩራኒየም 235 የተባሉ። ቀደምት ሳይንቲስቶች እንዳረጋገጡት፣ አንድ ንጥረ ነገር (አተም)፣ ኒዩክሊስ (አስኳል) እና ኤሌክትሮን በተባሉ ሁለት መሠረታዊ ደቂቆች የተገነባ ነው። ኒውክሊስ (አስኳል) በበኩሉ ደግሞ ፕሩቶን እና ኒዩትሮን በተባሉ ንኡሶች የተመሠረተ ነው። እስከ አሁን በዓለማችን ከሚገኙት ንጥረ ነገሮች ሁሉ ብዙ የኒዩክሊር ኃይል በአስኳሉ አምቆ የሚገኘው

ዩራኒዩም 235 የተባለው አይዘቶፕ እንደሆነ ተደርሶበታል።
በኒውክሊዮ ውስጥ የተከማቸውን ኃይል ለማግኘት ደግሞ
በዙሪያው የሚሸከረከሩት ኤሌክትሮኖች መወገድ አለባቸው።

በዚህም ሌላ ዩራኒዩም 235 አይዘቶፕን ከዩራኒዩም 238
አይዘቶፕ ለይቶ ለማብላላት፣ “ሪአክተር” የሚባለውን ማብላያ
ማሽን መሥራት ወይም መግዛት ያሻል። ብዙ ሀገራት
የኒዩክሊር መሣሪያ ባለቤት ያልሆኑበት ምክንያትም ይኸው
ነው። በዩራኒዩም የበለፀጉት የአፍሪካ ሀገራት ለኃያላኑ
ሀገራት ማዕድናቸውን የመሸጥ ግዴታ ያለባቸውም ከአቅም
ማነስ ብቻም ሳይሆን ይህንን ሪአክተር መሥራት
ባለመቻላቸው ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኘው የዩራኒዩም
አይነት ደግሞ የኃያላኑ ሀገራትን ምራቅ የሚያስውጠውና
ዩራኒዩም 235 የተባለውና ለማበልፀግ ተመራጩ የሆነው
የአይዘቶፕ አይነት እንደሆነ የዳጋ ደሴት ከርሰ ምድር
ነዋሪዎች ደርሰውበታል።

ይህ ብቻም ሳይሆን፣ የኢትዮጵያ መንግሥት ከአሜሪካ ጋር
ባለው የግዴታ ውዴታ ስምምነት፣ የሚገኘውን የዩራኒዩም
ምርት ዘጠና በመቶ ለአሜሪካ የመስጠት ግዴታ እንዳለበት
ደርሰውበታል። ቀሪውን አሥር በመቶ ደግሞ የመሸጥ ግዴታ
እንዳለበት በዴርቶጋዳ አጥኚዎች እጅ መረጃው ገብቷል።
ከስምንት ወራት በፊትም በአፋር ምድር ከተቋቋመ አንድ
የፖታሽ ማምረቻ ድርጅት ውስጥ ወደ አሜሪካ ሊላክ
ተሰናድቶ የነበረን የዩራኒዩም ምርት ለመመንተፍ ችለዋል።

በዚህ ደሴት ውስጥ ለውስጥ 300 ሜትር ያህል ራቅ ብሎ
በሚገኘውና ግንባታው በመጠናቀቅ ላይ ባለው የኒዩክሊር

ማብላያ ተቋም ውስጥ አዲስ ለተፈጠረው የኢያክሳር ሪኔክተር
ማሚኒ ለማድረግ ጥቂት ጊዜአትን ብቻ እየጠበቀ የሚገኘው
ይህ የዩራኒየም 235 ንጥረ ነገር በከፍተኛ ምስጢር
ተቀምጧል። አፋር ውስጥ ከሚገኘው የፖታሽ ማምረቻ
ድርጅት ውስጥ ይህ የዩራኒየም ንጥረ ነገር መጥፋቱ
ከተሰማ ወዲህ ጋሙስ ተብሎ የተቋቋመው የሥርዓቱ ህብ-
ቡድን ከአሜሪካው የስለላ ተቋም ሲ.አይ.ኤ ጋር መፋጠጥ
ተረጋግጧል።

አዲስ የተገነባውና ከሓይቁ በታች የሚገኘው ይህ አንድ
የእግር ኳስ ሜዳ የሚያክለው ዋሻ ለኒውክሊር ማብላያነት
ከመዋሉ በፊት አንድ ዝግጅት ሊካሄድበት ሲጠራረግ
ሰንብቷል። በደሴቱ ክርስ ምድር ውስጥ፣ ከአለም ዙሪያ
በመጡ ሊቃውንት፣ በተለያዩ ዘርፎች ሲሰለጥኑ ያደጉት
ወጣቶች የምረቃ ስነ ሥርዓት ሊካሄድበት በዝግጅት ላይ
ነው። የተለያዩ ቀለም ያላቸው መብራቶች አሽብርቀውታል።
መድረኩ ላይ የንግግርና የሙዚቃ መሣሪያዎች
ተገጣጥመዋል። አንዲት ወጣት ኮረዳ በዝግጅቱ ላይ
የምታቀርበውን ረቂቅ ሙዚቃ በመለማመድ ላይ ናት።
በፒያኖው ቁልፎች ላይ የሚያርፉት ቀጫጭን ጣቶቿ
የእማሆይ ፅጌ ማርያምን ረቂቅ ሙዚቃ ለመጫወት
ይራወጣሉ።

አዲስ አበባ

“እርግጠኛ ነኝ... ቀዩን ማህደር ተመልክተኝዋል።”
ኖላዊ ወደጃጋ ቢሮ እየገባ ጠየቀው። ትናንት ነበር ሰነዱን ሰጥቶት የወጣው። አንድ አዳር በቂ እንደሆነ አምኖ ነበር ዛሬ ገና በጠዋቱ የተመለሰው። ሁልጊዜም የአለቆች አጅ ሌላ ሥራ ሳይነካ የራሱን ጉዳይ ያስቀድማል። “የኔ ወርቃማ ጉዳይ የማስፈጸሚያ ህጎች ሶስት ናቸው” ይላል ለጓደኞቹ። “አንደኛ፣ የአለቆችን ቢሮ በጠዋት እንኳኩቶ የተወለወለ ጠረጴዛቸውን ዝንብ ሳይደፍረው ጉዳይን ማቅረብ፣ ሁለተኛ፣ ለጉዳዩ ትኩረት እንዲሰጡት ወይም ተማረው እንዲጨረሱት መመላለስ፣ ሶስተኛ ሁለቱም ካልተሳኩ፣ ያይን ውሃቸውን አይቶ ማጉረስ። ይህ ካላደረግን አፍሪካ ውስጥ እየኖርን መሆናችንን ዘንግተናል ማለት ነው።”

ዛሬም ለጃጋ ትናንት ያቀረበውን ማህደር አልዘነጋም።

“እንዴት ነበር?... ስሜት የሚሰጥ ጉዳይ ሆኖ አገኘኸው?... እርግጠኛ ነኝ ከእኔ ጋር በጉዳዩ ዙሪያ ለመነጋገር እስኪነጋ ቸኩለህ ይሆናል።” አለ ኖላዊ ከጃጋ ፊት ለፊት ተመቻችቶ እየተቀመጠ።

“በትክክል።” አለ ጃጋ ቀዩን ማህደር እያገላበጠ። “የገረመኝ ነገር፣ እስከዛሬ ይህ ሰነድ ለምን ተደብቆ እንደቆዩ ነው።”

“ገገሩን ይበልጥ የሚያወሳስበውም ይኸው ነው።”
ኖላዊ ራሱን በአወንታ ነቀነቀ። “እንዴት ተመለከትከው?”

“ይህ ስህተት የተሠራው ባህርዳር በሚገኘው የግድያ ወንጀል ምርመራ ክፍል ነው። የባህርዳር ፖሊስ እንዲህ ዓይነቱን ጠንከር ያለ የግድያ ወንጀል ለፌዴራል ፖሊስ አለማሳወቁ ከጉዳዩ ጀርባ አንድ ሴራ እንዳለ የሚያመለክት ነው። አስከሬኖቹ ወደ አዲስ አበባ ተልከው ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል በሚገኘው የአስከሬን ምርመራ ክፍል ውስጥ በጥብቅ መመርመር ነበረባቸው።

“ትክክል።”

“ያለ ጥርጥር ከዚህ ማህደር ጀርባ የረቀቀ ሴራ አለ።”

“ከሁለት አመታት በፊት፣ ቀያዩቹ ቀበሮዎች ከአዲስ ዘመን ከተማ ወጣ ብሎ የሚገኘውንና ጣቅርን ተብሎ የሚታወቀውን ተራራ መውረራቸውን የምናስታውሰው ነው። ይህን የኮማንዶ ክፍልም እየመራ የወሰደው ኮሎኔል ኪሩቤል ነበር። እርሱ ከወሰዳቸው ኮማንዶዎች አንድም የተመለሰ አልነበረም።” ኖላዊ ዓይኖቹን ከጃጋ ዓይን ላይ ላይነቱን ለመቀጠል ሲል፣

“ይህን በተመለከተ ራሱ ኮሎኔል ኪሩቤል በወቅቱ ተገምግሞበት በቂ ማብራሪያ ሰጥቶብታል። ኮማንዶዎቹ ወደ ተራራው ከገቡ በኋላ፣ በዋሻው ውስጥ በተፈጠረ ናዳ እዛው ተቀብረው ቀርተዋል።” ጃጋ አቋረጠው።

“እሱንስ ቢሆን ማን አዩ?” ኖላዊ በምፀት ፈገግ አለ። “...ምርጥ ተረት ተረት ባይሆን ኖሮ፣ በጣና ሓይቅ ላይ ሲንላፈፉ የተገኙት አስከሬኖች የኛዎቹ አባላት ባልሆኑም ነበር።”

“በዚህ ሰሞን፣... ማለትም ተራራው በተወረረበት ሰሞን የጋሙስ ዋና ዳይሬክተር የነበረው ኒቆሊሞስና በወቅቱ የተራራውን ምስጢር ለእኛ ያደረሰው ታዴዎስ ኢያሱ እንደተሰደዱ እናውቃለን።”

“ለመሰወራቸው በምን እርግጠኛ እንደሆንን እስከ ዛሬ ሊገባኝ አልቻለም ነበር። እንኳንም አልገባኝ። ምክንያቱም ሁለቱም ሰዎቻችን ሲሰወሩ የሚችሉበት ምንም ምክንያት አልነበረም።”

“በወቅቱ እንደገመገምነው ሁለቱ አባላቶቻችን በውጪ ሀገር ጠብሰቅ ያለ ሀብት እንዳካበቱ በመረጃ የተደገፈ ማስረጃ ቀርቧል።”

“እሱን ማስረጃ ያቀረበው ማን ነበር? ኮሎኔል ኪሩቤል አልነበረም እንዴ?”

“ነበር።” አለ ጃጋ ሁሌም ሲያስብ እንደሚያደርገው አንዲት ዓይኑን አፍጥጦ። “...እ...ሲሆንም፣ ኪሩቤል ያቀረበው መረጃ ትክክል ነው ብለን ተቀብለን ነበር። ኒቆሊሞስም ሆነ ታዴዎስ ብዙ ጊዜ ወደ ኮሎምቢያ እና ወደ አርጀንቲና የተመለሱባቸው የአውሮፕላን ትኬቶችን ነበር ያቀረበው። በዛ ላይ በእነዚህ ሀገራት በስማቸው የተሠሩ ቤቶችንና በእነሱ ስም የተመዘገቡ ሀብቶችን አቅርቦ ነበር። ከዚህም ሌላ ያዘዋወሯቸውን ገንዘቦች መጠን ጭምር ከሀዋላ አስተላፊ ድርጅቶች ማስረጃ በማቅረብ አስረድቷል።”

“ኪሩቤል ለምን እነሱ ላይ ይህን ሁሉ ትኩረት ለማድረግ የፈለገ ይመስልሃል?”

“በወቅቱ ለእነርሱ ቅርብ የነበረ በመሆኑ ይመስለኛል። በሥልጣን እርከኑ ከኒቆሊሞስ ቀጥሎ ነበር። የሁለቱ ሰዎች በድንገት መሠወር በፈጠረው መዥንብር ምክንያት ነገሮችን ለማጥራት ብዙ የደከመ ይመስለኛል።”

“አዎ ብዙ ደክሟል። ራሱን ነፃ ለማድረግ ብዙ ደክሟል” አለ ኖላዊ በደረቁ ፈገግ ብሎ።

“ይቅርታ ኖላዊ...” አለ ጃጋ ወደኋላው ለጠጥ ብሎ።

“...አ... ከኪሩቤል ጋር የግል ችግር አለብህ?”

“እንዲያውም!...” አለ ኖላዊ ራሱን በአሉታ ነቅንቆ። ከዚህ በላይ ነገሮች እስኪወሰሱ ግን መጠበቅ ያለብን አይመስለኝም።”

ለጥቂት ደቂቃዎች ፀጥታ ሰፈነ። “...አ... የኒቆዲሞስን ባለቤት ማነጋገር አለብን።... በእርግጥ ከሀገር ወጥቶ ከሆነ እርሷን መውሰድ ነበረበት።”

“መቼ እንሄድ?”

“ነገ የሚባል ነገር እንደማልወድ ታውቃለህ። ነገ የሚባል ቀን የለም። ማንም ሰው ያለው ሀብት ዛሬ ብቻ ነው።... አሁን!” ጃጋ ጠረጴዛውን ባመልካች ጣቱ እየወጋ ተነሳ።

፲፯

ኒው ዮርክ

ዶክተር ዮቶር፣ በፍራንክሊን ጎዳና የሚገኘውን የአሸን ከባንያ ቢሮ ሁለመና ለመቆጣጠር በመጣጣር ላይ ነው። አዲስ ጠበቃ በመቅጠር፣ ህጋዊ ሰነዶችን በእጁ በማስገባት፣ በአዲስ መልክ ቢሮዎችን በማደራጀትና በተለያዩ ሀገራት ያሉ ቅርንጫፍ መሥሪያ ቤቶችን እንደገና በማዋቀር ሲኳትን ሰንበቷል። ከዳጋ ደሴት በደረሰው ትዕዛዝ መሠረት፣ ድርጅቱ ቀደም ሲል በእንግሊዝ ሀገር በኩል ወደ አሜሪካ ያስገባውን፣ ዶክተር አቤሜሌክ የተባለን ሰው ምክትሉ አድርጎ ሹሟል።

እስካሁን ድረስ ይህ ነው የተባለ ችግር ባያጋጥመውም፣ ከስጋት ነፃ ሆኖ የተኛበት ቀን ግን አልነበረም። ግልፅ በሆነው ዓለም ውስጥ በቀላሉ የሚከናወኑ ነገሮች ሁሉ ድብቅ በሆነው ዓለም ውስጥ አንዳች ውስብስብ ሴራ እየጠነሰሱ ሊሆን እንደሚችል ከማሰብ በዝና አያውቅም። አሁን የሚያደርጋት እያንዳንዷ ድርጊት ለማንም ግልፅ ከሆነው ዓለም ጀርባ ያለውን ድብቅ ዓለም ለማስከር እየገባች ያለች ብቅል ላለመሆኗ በምን እርግጠኛ መሆን ይችላል? ሁሌም በአእምሮው የሚመላለሰው ይኸው ነው።

በእርግጥ ነገ የዛሬ ውጤት ናት? ወይስ ጌሳምሰ
ትሄሊ ለርዕሳ እንዲሉ? ነገ የራሷ መንገድ አላት? በዚህ
ሰዓት አእምሮው ውስጥ እንደፀደደ ነፋስ ሽው ብሎ ያለፈ
ሀሳብ ነበር።

በዚህ በፍራንክሊን ጎዳና በሚገኘው ግዙፍ ቢሮው ውስጥ
ተነስቶ አየተንጎራደደ የሚያስበው፣ በሶስቱ ሀገራት
ስለተጠነሰሱት ህቡዕ ተልዕኮዎች ነው። እነዚህ ከባባድ
ተልዕኮዎች ብዙ ገንዘብ የፈሰሰባቸው ከመሆናቸውም በላይ
የድርጅቱን ሶስት ቁልፍ ሰዎች ህይወትም፣ አንዳች ስህተት
ቢፈጠር ወበከንቱ ሊያስቀሩ የሚችሉ አደገኛ ተግባሮች
እንደሆኑ ያሳሳሳል። በፈረንሳይ የሲጳራ እጣ ፋንታ፣
በጣሊያን የኪራንኮስ እድል፣ በዚህ በአሜሪካ ደግሞ የራሱ
የሚራኹ ስኬት ወይም ውድቀት፣ በድብቁ ዓለም ውስጥ
በአንዳች እርሱ ሊቆጣጠረው በማይችለው ኃይል ክህሎት
የተሸሸገ ምስጢር መሆኑ፣ ልቡን ሰቅሎ መንፈሱን
ያቃትተዋል።

ስለ ነገ አለማዎቅ ምንኛ ከባድ ነው? ራሱን
ይጠይቃል። ስለ ነገ ቢያውቅ ኖሮ ማንም በከንቱ
አይደክምም ነበር። ይህ የኃያሉ የፅንፈ ዓለም ገዢ ብቻ
ችሎታ ነው። ደግሞ ስለ ነገ ማዎቅ ምን ያደርግልሃል?...
ስለ ነገ ቢያውቅ ኖሮ ስንቱ ተስፋ ቆርጦ ራሱን ይሰቅል
ነበር? ይለዋል መልሱ-ራሱ።

አዕምሮው በተለያዩ የማይጨበጡ ሀሳቦች በተሞሉበት በዚህ
ሰዓት ኢል ላላኖ ከሁለት ሰዎች ጋር ሆኖ ወደ ቢሮው ገባ።
አንዳንድ ያልተፈረሙ ሰነዶች ላይ ፊርማውን ለማሳረፍና

በተለይም ለሰው ልማት ለሰፊ ልምድ ለማስረከብ ቀጠሮ
የተያዘው ዛሬ ነበር።

“ይኸው... ካፕቴን ቡዝ...” ኢል ላላኖ አንደኛውን
ተክለ ሰውነቱ ደልደል ያለ ሰውዬ ቸብ ቸብ አደረገ። “ጥሩ
ፈረስ ነው። ይኸኛው ደግሞ ረዳት አብራሪ ፓል... ሁለቱም
በደህናው ጊዜ የገሯሷቸው ደህና ደህና ፈረሶቹ ነበሩ።
ጀርባቸው እንደሚመችህ ተስፋ አለኝ።” ሁለቱም ካፕቴኖች
ፈገግ አሉ። የኢል ላላኖ ንግግር ሁልጊዜም እንዲህ እንደሆነ
ያውቃሉ፤ ቅሬታ አልታየባቸውም።

“ጤና ይስጥልኝ...” ዶክተር ዮቶር ሁለቱንም ፈገግ
ብሎ ጨበጣቸው። እነሱም አፀፋውን መለሱለት።
“አለቃቸው ከዚህ በኋላ እርሱ ነው።”

ዶክተር ዮቶር፣ የቦይንግ ኩባንያ ስሪት የሆነውን 727 የግል
አውሮፕላን ለመጎብኘት ከመሄዳቸው በፊት፣ ሁለቱም ሰዎች
የሚሞላቸውን ቅጾች ፀሀፊው እንድታቀርብላቸው አዘዘና
ከኢል ላላኖ ጋር ተያይዘው ከቢሮው ወጡ።

“ምን ቀረ?” አለ ኢል ላላኖ በጥልቀት ተንፍሶ።
“ምንን ነው ከዚህ በኋላ መውሰድ የምትፈልገው?”

“መውሰድ አልከው? ... ጀርመኖች የሰባች ዶሮ
ጥቂት እንቁላል ብቻ ትጥላለች፣ የሚሉት እውነት ኖሯል።
ድርጅቱ ያንተን ቅሬታን ሰብስቦ ለማደስ ምን ያህል ጊዜ
እምደሚፈጅበት አውቀሃል?... ለመጸኑ ያንተስ ቀጣይ ዕቅድ
ምንድን ነው?...”

“እርጅንቷና ውበቷን ለማሳለፍ ወስኛለሁ።” አለ
መንደር ውስጥ ቀሪ ህይወቷን ለማሳለፍ ወስኛለሁ።” አለ
ኢል ላላኖ በትዝታ ውስጥ እየሰጠመ። “እዛ ነው ፍፁም
ሰላም የማገኘው።”

“ለምን?... እዚህ አይሻልህም እንዴ?... ጥሩ ገንዘብ
ከፍለንሃል። የተሻለ የጤና እንክብካቤም ታገኛለህ...”

“እዛ ሁሉንም ነገር አመቻችተው የሚጠብቁኝ የድር
ጓደኞቼ አሉ። በነገው እለት እኔን ለመቀበል ተዘጋጅተው
እየጠበቁኝ ነው።... የወጣትነት ዕድሜዬን ያሳለፍኩበትና
በሚያምር የተፈጥሮ መልክአ ምድር የተዋበ አካባቢ በመሆኑ
ቀሪ ጊዜዬን እዛ ማሳለፍ እፈልጋለሁ።” አለ በሚንቀጠቀጥ
ድምፁ።

ዶክተር የቶር በኢል ላላኖ ውሳኔ ሳይገረም አልቀረም።
በእርግጥ በንዋይ ለቀማ የኖረበት ዓለም ሰልችቶታል ሲል
ደመደመ። መልሶ ግን የኢል ላላኖን ጭንቅላት እንዲህ
በቀላሉ እንደማይቻል ከዚህ ቀደም ካለው ተሞክሮ ተረዳ።

በተያዘው እቅድ መሠረት ወደአውሮፕላን ማረፊያ ሂደው
አውሮፕላኑን ለመጎብኘት አራቱም ተንቀሳቀሱ። ሁለቱ
አብራሪዎች በየግል መኪናቸው ሲሄዱ ዶክተር የቶርና ኢል
ላላኖ በየቶር መኪና ተጓዙ።

“ፈረሴን ለመጨረሻ ጊዜ ነገ እጋልበዋለሁ” አለ ኢል
ላላኖ ወደአውሮፕላን ጣቢያው እንደደረሱ። አውሮፕላኑን
መሆኑ ነው። “ነገ በነስ አይረስ አድርሶኝ እንዲመለስ የበረራ

ፕሮግራም አስይገልጋለሁ።” አሻግሮ አውሮፕላኑን ተመለከተና ጥቂት አሰበ።

“መከራየት ትችላለህ... ጥቂት ነው ማስከፍልህ...” አለ የቶር ፈገግ ብሎ። “ጥሩ ገንዘብ እንዳፈሰክበት መዘንጋት የለብህም።”

“ከዚህ በኋላ ልትረሳኝ ይገባል፣ አለ ኢል ላላኖ። “የራስህን መንገድ መንዝ አለብህ።” ኢል ላላኖ፣ የየቶርን እጅ ጠበቅ አድርጎ ያዝ አደረገና “...የሚሰጥም ሰው ዝናብ አይፈራም፣ የሚለውን የጥንት ፔርሻውያን አባባል መቼም መርሳት የለብህም።”

“መዋኘት እያለ መስጠምን ምን አመጣው?” አለ የቶር ሽሙጡ ሳይገባው።

«ከዓሣ ጋር ማደጌን ማን በነገርህ!» በውስጡ ጣና ትዝ አለው።

“አልገባህም!” አለ ኢል ላላኖ እጁን እየለቀቀው። “ለመዋኘት እየሞከርክ ያለኸው ሰፊው ውቅያኖስ ውስጥ መሆኑን መርሳት የለብህም።”

የቶር አሁንም ሳይገባው መለሰ። “... ስጠም ያለው ባልዲ ውስጥም ይሰጥማል። እኔ ግን ቀላል ዋናተኛ አለመሆኔን በቅርቡ አሳይሃለሁ።”

፲፰

ፎም

ቲቶና እምባላደሩ በዛው በአንድሪያ ሼዛሊያ ጎዳና በሚገኘው ሆቴል ውስጥ በመነጋገር ላይ ናቸው።

“ሰሞኑን የጣሊያን ጋዜጦችና መዕራፎች የፊት ገዕ ሸፋን ሆነህ ሰንብተህል።” አሉ እምባላደሩ እስካሁን ያወሩትንና እንደፍሬ ክርስቲያን የቆጠሩትን ወሬ ከጨረሱ በኋላ ይጉመመጡ ይመስል ውሃቸውን ተጎንጭተው። “እኔንም፣ በግሌ ያስገረመኝን ጥያቄ ጋዜጦቹ አንስተዋል። ለንደ እንጉዳይ የበቀለው ባለሀብት... ያሉት ነገር በሁላችንም ውስጥ የተመላለሰ ነገር ነው። እኔ በግሌ...”

እኔ በግሌ የሚለውን ሐረግ በተደጋጋሚ በመጥቀሳቸው ቲቶ ሳይገረም አልቀረም። ካገኛቸው ጀምሮ እስካሁን በዙጭዎችን ንግግራቸውን የሚጀምሩት ለእኔ በግሌ ብለው ነው። አሁንም ቀጠሉ።

“እኔ በግሌ፣ ኃላፊነቴም በመሆኑም ጭምር... በዚህ በጣሊያን ሀገር የሚኖሩ ኢትዮጵያውያንን ሁኔታ እከታተል ነበር። ስላንተ ግን ምንም ሰምቼ አላውቅም። እንደማንኛውም ተራ ሰው... ማለቴ እንደማንኛውም ነገሮችን በቅርብ ለመከታተል ኃላፊነት እንዳልተጣለበት ሰው፣ በጋዜጦችና በመዕራፎች ላይ የወጡትን ዘገባዎች ብቻ ነው የማውቀው።” አሉና ሰርስረው የሚገቡ ዓይኖቻቸውን ተከሉበት።

“...ይሆናል።” አለ ቲቶ። “በእርግጥ እኔም፣ ሰሞኑን በጋዜጦችና በመዕራፎች የተራገበውን ፈልገው አልነበረም። እንደተሰመደው ድምፄን አጥፍቼ መሥራት ነው የምፈልገው።...እኛ ኢትዮጵያውን ድምፃችንን አጥፍተን ከልሠራን በስተቀር ጥሎን የሄደውን ዓለም በቀላሉ ለንደርስበት አንችልም።” የእምባላደሩን ስህ ጠልቶ እንደ ሚያገኝ እርግጠኛ ሳይሆን አልቀረም። አስቀድሞ በወሰደው ስልጠና መሠረት የዘመኑ ገዢዎች ምን እንደሚናገሩ ብቻ ሳይሆን ምን መስማት እንደሚፈልጉም ጠንቅቆ ያውቃል። እንደተነገረው ከሆነ፣ ሁሉም እንደ አንድ ልብ አሳቢ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ናቸው።

“ልክ ብለሃል” አሉ እምባላደሩ የልብ ልብ እየተሰማቸው። “በየኢምባሲው በር ቆመው ሲጮኹ ከሚውሉት ሥራ ፈቶች አንዱ አለመሆንህ የሚያስመሰግንህ ነው። በታላላቅ ሀገሮች ኢምባሲዎች ደጃፍ ቆመው እንደ ውሻ በሚያላዘኑት ኃይሎች ያልተሰላቹ ሀገር የለም።” “እውነት?...” ቲቶ እምልጠት ጠየቀ። ድምፁ ውስጥ አንዳች የምፀት ስሜት የተቀላቀለ መስሎት ሽምቅቅ አለ። እምባላደሩ ውስጡን ባለማንበባቸው እድለኛ ነበር።

“አሁንም መልካቸው ሳይቀር ተለምዷል” አሉ እምባላደሩ በሽሙጥ ፈገግ ብለው።

“ጥያቄቸው ምንድን ነው ለመሆኑ?” ዝም ላለማለት ሲል ቲቶ መልሶ ጠየቀ።

“የስልጣን ጥያቄ ነው። የጥቅም ጥያቄ ነው። ሌላ ምን ሊሆን ይችላል!? አዲሲቷና በማደግ ላይ ያለችው

ኢትዮጵያ ፊትን ያዘረኝባቸውና ጥቅማቸው የተነካባቸው የጥንቱ ሥርዓት ነፋቂዎች ናቸው።...

ቴቶ ከዚህ በኋላ ከመጠየቅ ይልቅ ዝም ብሎ ማዳመጥን ነበር የመረጠው። አምባሳደሩ፣ ረጂም ደቂቃዎችን ሲያወሩ ከቆዩ በኋላ፣ እንደምንም ብለው ርዕስ ለመቀየር እየሞከሩ እንደሆነ ቴቶ ተገነዘበ።

“የዚህ ሀገር ኢንቨስተሮች በሀገራችን እየተመዘገበ ያለውን የኢኮኖሚ ዕድገት በማድነቅ፣ ወደ ኢትዮጵያ ሂደው ኢንቨስት ለማድረግ በዝግጅት ላይ ናቸው። በተቃራኒው የኛዎቹ ዳያስፖራዎች ደግሞ ከማማረርና ስም ከማጥፋት በቀር ሌላ ተግባር የላቸውም።”

እንደገና ወደ ቅድመ ሀሳባቸው ተንሸራተው ገቡ። “አሁን የተከፈተውን መልካም ዕድል ችላ ብለው ሀገራችን በማጠልሸት ላይ ብቻ ተጠምደዋል።” እንደገና በድንገት ዝም አሉና ቴቶን አጢነውት ቀጠሉ። “እንዳንተ... ከዚህ አይነቱ መንጋ ተነጥሎ ሥራውን ብቻ የሚሠራ ሰው ነው የሚያስፈልገው። ለመሆኑ ኢትዮጵያ ውስጥ ነው ያደከው? ብዙ ባትናገርም አማርኛ ቁዋንቁዋህ ሀገር ቤት ያደግህ ያስመስልሃል።”

“... ነው እንዴ?... ከሆነ የሚገርም ነው።” ቴቶ ክው አለ። በድንገት ነበር ያልጠበቀውን ጥያቄ ያወረዱበት። በገደምዳሜ ዘሩንም እየጠየቁት እደሆነ ግልጽ ሆነለት።

“ኢትዮጵያ መሆኔን ይቅርና ሰው መሆኔን ከመቼው ዘለሉት? ውስጡ ቢናወጥም ላለማንጸባረቅ ታገለ።” “ያው...” ተንተባተቡ። በአዲስ መልክ ተቀነባብሮ እንደ ተረት ተረት ያጠናውንና ሰሞኑን በጋዜጠኞችና በመፅሔቶች የወጣውን

ታሪክ ደገመላቸው። "...ሰሞኑን መገናኛ ብዙሃኖች እንደተቀበሉት... ኢትዮጵያ ተወልጄ ሱዳን ውስጥ ነበር ያደኩት። አባቱ ነበዝ ነጋዴ ነበር።...አሁን በሀይዎት የለም፤ አራሩ ይቅለለውና... ወደ ጣሊያን ይዞኝ የመጣው ገና በወጣትነቱ ነበር።..."

"...መስሊም ነበሩ ማለት ነው አባትህ?..."

"...ክርስቲያን ነበሩ። ሆኖም ሃይማኖታቸው ላይ ብዙም አልነበሩም። ንግዱ ላይ ነበር የተሳካላቸው።" ቲቶ ሌላ ጥያቄ እንዳይጠይቁት በልቡ ፀለዩ።

"...ኢትዮጵያ ውስጥ የየት አካባቢ ተወላጅ ነበሩ?" የጥያቄያቸው ዳርዳርታ ቀድሞም ገብቶት ነበር። እርሱም ተዘጋጅቶበታል።

"የትግራይ አካባቢ ተወላጅ ነበሩ። እኔ ኢትዮጵያ ውስጥ ስላላደኩ ትክክለኛ ቦታውን አላውቀውም። የአክሱም ወይም የአድዋ አካባቢ ተወላጅ ሳይሆኑ አይቀሩም።" አለና ዝም አለ። ይኸኛው መልሱ ግን ውሸት አልነበረም። ትክክለኛ ቦታው ግን አክሱም መሆኑን ልቡ ያውቀዋል።

«መቼም እንደቦንብ አምካኝ እትብቴን ፈልገው የሚያገኙበት መሳሪያ አይኖራቸውም።» ቲቶ ከራሱ ጋር አወራ።

አምባሳደሩ ጥቂት ራሳቸውን ሲነቀንቁ ከቆዩ በኋላ፤

"በጋዜጦች ላይ እንዳነበብኩት፣ በቢሊዮን የሚቆጠር ሃብት ያለውና ቲቶ የሚባለው ኩባንያህ በዋናነት በማዕድን ቁፋሮ ላይ ነው የተሠማራው። ጣሊያን ውስጥ..." ውሃቸውን ተጎነጨና አወራርደው ቀጠሉ። "...ጣሊያን ውስጥ ያሉ ቢዝነሶች ግን በአብዛኛው... በመነፅር ሥራ፣ በመድኃኒት፣ በፋሽን፣ በቆዳ ውጤቶች፣ በአልባሳት፣ በጌጣጌጦችና በማሰታካ

ሥራ የተሰማሩ ናቸው። ሜንቶስ ማስቲካን መጥቀስ
ይቻላል። በጣሊያን ሀገር ስድስተኛው ባለሀብት ነው። ሌላው
ይቅርና ጣሊያን ውስጥ ሁለተኛው ባለሀብት በፔኮሌት ገበያ
የተሰማራ ነው። አንደኛው ደግሞ በመነጻር ሥራ ...አንተ
እንዴት የማዕድኑን ዘርፍ መረጥክ?..."

"በዙ አይሁኑ እንጂ በዚህም ሀገር በማዕድን ቁፋሮ
የተሰማሩ ኩባንያዎች አሉ" አለ ቲቶ ፈጠን ብሎ።
"...ለምሳሌ ፎርብስ መፅሔት በሀገሪቷ ውስጥ በሰባተኛ ደረጃ
ላይ ያስቀመጠው ኩባንያ በማዕድን ቁፋሮ ላይ የተሰማራ
ነው።...ሆኖም፣ አፍሪካዊ እንደመሆኔ መጠን፣ ወደ አፍሪካ
ሄጄ በማዕድን የበለፀገውን ምድር ለማልማትና አህጉሪን
ለመጥቀም ካለኝ የልጅነት ህልሜ በመነሳት ነው የማዕድኑን
ዘርፍ የመረጥኩት።"

"ከዚህ በፊት አፍሪካ ውስጥ ይህን ለማድረግ
ሞክረሃል።"

"በቅርቡ ደቡብ ሱዳን ፈቃድ ሰጥታናለች።"

ጥቂት ፀጥታ ሰፈነና እንደገና ደፈረሰ።

"ለምን ኢትዮጵያ ውስጥ ሄደህ አታለማም? ቅድም
እንደገለፀኩልህ በዙ ምቹ ሁኔታዎች እና ርካሽ ጉልበቶች
ያሉባት ሀገር ናት። አንጻራዊ ሰላምም የሰፈነባት ሀገር ናት።"

"ስለ ርካሹ ጉልበት እኔም ከብዙ ሰዎች ሰምቻለሁ።
ግን..." አለ ቲቶ ከመቀመጫው እየተመቻቹ። ለረጅም
ሰዓታት ስለተቀመጠ ሳይጎረብጠው አልቀረም። "ግን ምቹ
ሁኔታና ዘላቂ ሰላም እንዳለ አልሰማሁም። እንዲያውም
አሰልቼ ቢሮክራሲና መብት እንደነገሠ ነው የሰማሁት።"

አምባሳደሩ በደረቁ ሳቱ። “አዩህ...ይህ እኮ ነው ችግሩ። ይህ የኢትዮጵያ መልማት የሚያንገበግባቸው ፀረ ሰላም ኃይሎች የሚነሱት ወሬና የሚረጨት መርዝ ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ ዕድሉን ለተጠቀመበት ብዙ ማበረታቻ እና አመቺ ሁኔታ አለ። ግን... ዘላቂ የሚባል ሰላም የለም። ጠንካራ መንግሥት እስካለ ድረስ ግን እዚህ ግባ የሚባል ችግር አይኖርም።”

“...ግብሩና ቀረጡም ቢሆን አይቀመስም ሲባል ነው የሰማሁት።” አለ ቲቶ ጥቂት ካሰበ በኋላ።

“በፍፁም!...ይህ ከእውነት የራቀ ነው። አንዳንድ አካሄዱን ያላወቁበት ሰዎች በእርግጥ ሁኔታዎች ተበላሽተውባቸው ሊሆን ይችላል።”

“አካሄድ ሲሉኝ... የተለዩ መንገድ አለ ማለት ነው?”

“በደንብ እንጂ!...” አሉ አምባሳደሩ ወደ እርሱ ዘንበል ብለው። “በየትኛውም ሀገር አካሄድ ሊኖር ይችላል። አንተ ሄደህ ኢትዮጵያ ውስጥ ኢንቨስት ለማድረግ ሃሳቡ ካለህ... ነገሮችን ሁሉ የሚያመቻችልህ ሰው አለ። እሱ እንዲቀበልህ በማድረግ ልረዳህ እችላለሁ።...በገቢዎችና ጉምሩክ ባለሥልጣን፣ በኢንቨስትመንት ቢሮና በተለያዩ ተቋማት ውስጥ ያሉትን ሁኔታዎች ያመቻችልሃል። ፕሮፖዛሎችን አስቀርቦ ያቀርብልሃል።”

ቲቶ አንድ ነገር ገባው። ከውስጥ ሊፈነቅለው የሚታገለውን ጥያቄ ወደ ውስጡ አመቀና።

“እኔ በየትኛውም ጊዜ እና ሰዓት ወደ ሀገሪ ገብቼ ለማልማት ዝግጁ ነኝ። ለሚያደርጉልኝ ልዩ ድጋፍ ከወዲሁ ላመሰግንዎ እወዳለሁ፣ ክቡር አምባሳደር።”

ከዚህ በመተላለፍ አምሳኪዎች በሆኑት ያወቁ ይመዘኑ
"ግዳጅ አንድሳል አዳኝ በደስታ ልጆቻቸው ሲሆኑ ሲያገኙ
ንግግራቸውን ግልጽ አሳልገው ሲመጣ ግን ግራ ገዘው።

የግልግሎት እኒህ የምለቀቀው እኒህ የክርስቲያን
ደስታ ከምን የመነጨ ነው? በመሆኑ የተሞላለሁት ግዳጅ
ነበር።

"አዎ... ተቆ... ከዚህ በኋላ ጊዜ ካለኝ እንገናኝለሁ
ካልተገናኘን ግን አትላቅጥህ ስትላይ የሚተባለህ ሰው አያረጋግ
ይከውልህ" አለኝ በወርቃማ ቀለም ያሸረቀ ሲሆኑ ካርጋ
ሰጠኝ- የሰውየውን ስምና አድራሻ ይዟል።

ብዙ ያለ ስም ነው አለ ብቆ የሰውየውን ስም
ሲመለከት ቆይቶ።

"እኔ ተሰማኝለሁ" ያለል በደምገታ ወርቃማ ቀለም
የተከተሰው ስም። ስልክ ተላቅቶ ገዢው ሰጠኝ።

"ሰጣዎ" መልካም ሰውና ሰዎችን በመርዳት የሚረዱ
ሰው ነው። ይረዳሉ እኒህ እንዲያውልልህ እንገረግላለን።
አንድኔ እርግጠኛ ተጠሪው። በደንብ ይንከባከባሉ።"

"አመሰግናለሁ ከወር አምሳኪዎች"

ከዚህ በኋላ ብዙ አልቆዩም። አምሳኪዎች ልላ ቀጠሮ
እንዳለላቸው ገንጠውት ተነሱ።

፲፱

ፓሪስ

ፊላ ነቅታለች። ዓይኖቿን ለመግለጥ ግን ጥቂት አመነታች።
ተጫጭኗታል።

“ጥቁር ልዕልት ንቂ እንጂ...” ራፋኤል ሳሎን ውስጥ
እየተንጎራደደ ሲናገር ይሰማታል። “ብዙ ሥራዎች አሉብን።
የሁለቱም ኩባንያዎች ሰዎች፣ ሴይንት ማርክ ሆቴል ውስጥ
እየጠበቁን ነው።”

«ማን የግቢውን በር ከፈተለት?» ተነስታ እየለባበሰች
ራሷን ጠየቀች። «የቤቱንስ በር ቢሆን?... ትርፍ ቁልፍ አለው
ማለት ነው።»

ከመኝታ ቤቱ ወጥታ ወደ ባኞ ቤት ገባች። ዝብርቅርቅ
ብሏል። የገንዳው ውሃ እንደተዘጠረ ነበር። የተጋመሰው
የወይን ጠርመሱ በወዲያ በኩል እንደተከፈተ ተቀምጧል።

«ብዙ ጠጥቼ ነበር... ለመሆኑ በምን ሰዓት መኝታ
ቤት ገባሁ? ወይ ጉድ!... የፈራሁት ነገር አለመድረሱም
ተመስገን ነው። ከዚህ ገንዳ ውስጥ ተደፍቄ ቅቅል ሆኜ
ቢሆንስ? ሆሆ!...” የገንዳውን ውሃ አፈሰሰችና ተጣጥባ
ወጣች።

“ያልተለመደ ጠባይ ነው። እስካሁን ለምን ተኝተሽ እንዳረፈድሽ ሊገባኝ አልቻለም።”

“ማታ...”

“ማታ ምን ገጠመሽ?...” ራፋኤል ሳያስበው ድምጹ ከፍ አለ።

“ምንም አልገጠመኝም። ግን... ቴሌቪዥን ላይ ያየሁት ነገር ትንሽ አእምሮዬን በጥብጦኝ ነበር።”

“ምንድን ነበር?...ስለ አንቺ ማንነት...?”

“አያይ... አይደለም። ስለ እኔ ባይሆንም ስለ እኔ ነበር።” አለች ቤቱን ዘግተው ሲወጡ። “ኢትዮጵያ ውስጥ ስለሚደረጉ ግድያዎችና... ጎሳዎችን በዘር ከፋፍሎ ለማፋጀት ስለሚደረጉ ሴራዎች ነው። ቴሌቪዥን ላይ ሳየው የነበረው ነገር ሁሉ በጥብጦኝ፣ እንቅልፍ ባይኔ ሳይኳል ነበር ሌሊቱን ያገባደድኩት። በዛ ላይ... እንቅልፍ እንዲወስደኝም ጥቂት ወይን ተጎንጭቼ ነበር። ...ሳላበዛው አልቀረሁም።”

“...አዲስ አበባ ውስጥ በመጠጥ ሲነፍቱ የሚያድሩት፣ አእምሮሽን ያናወጠው የዘረኝነት ዛር ሲያስጎራቸው የሚያድሩት እንደሆኑ ሰምቻለሁ። ጭንቀቱን ለነሱ ብትተይው ይሻል ነበር። የዘረኝነቱ ወሬስ ቢሆን አዲስ ነገር ነው እንዴት? ... ላለፉት በርካታ አመታት ተሸክመነው የኖርነው መከራ ዛሬ እንዴት እንደ አዲስ በረታብሽ?” አለ ራፋኤል ድሮ የሚያውቃትና የማትበገር የምትባለው የደክመችበት መስሎት።

“አንዳንድ ጊዜ፣ የተሸክምካቸው ነገሮች ሲበዙ ራሳቸው ሊሸክሙህ ይችላሉ። በዛ ላይ ልጄ ከመቼውም ጊዜ በላይ ትዝ ብሎኝ ነበር። የቶር ዓይኖቼ ላይ ሲንከባለልብኝ አመሽ። ስለሱ አብዝቼ ሳስብ አእምሮዬ ጥንታዊ የታሪክ

ማህደር... መኪናቸው ግቢውን ሰቆ ወጣና ወደ ሴይንት ማርብ ሆቴል ይወነጨፍ ጀመር። "...እኔና ሚራኸ የልጃችንን ሰው ለማውጣት ብዙ ተጨንቀን ነበር።...በኋላ...ልጃችን መጠራት ያለበት በጥንታዊው የምድያም ካህን ስም በዮቶር ስም ነው አለኝ።"

"ስለዚህ በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለተጠቀሰ ጥንታዊ ሰው እኔም ስምቴ ነበር።" አለ ራፋኤል ጥቅሱን እያሰታወሰ። "አንቺና ሚራኸ ገዳም ውስጥ ማደጋችሁ የተሻለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀት አላችሁ።"

"እንዴት መሰለህ... " አለች ፊላ - ሲጳራ የሚለውን እውነተኛ ስሟን እያሰበች። "...ሙሴ... እስራኤላውያን በግብፅ የጭቆና ቀንበር ሥር በነበሩበት ጊዜ፣ አንዱን ወገኑን ሲበድል ያየውን ግብጻዊ ገድሎ የተሰደደው ወደ ኢትዮጵያ የቀድሞ ግዛት ነበር። በዛች የነፃነት ምድር በነበረችው ምድያም የተባለች የኢትዮጵያ ክፍለ ሀገርም ዮቶር ከሚባል ጠቢብ ሰው ዘንድ ተጠጋ። ይህም ሰው ሲጳራ የተባለች ቆንጆ ልጁን ዳረለት። በዚህ ጊዜም ወደ ግብፅ ተመልሶ ወገኖችን ከባርነት ለማውጣት ህልም ነበረው። ዝግጅቱ በአክሱም በአካልም ነበር። ሙሴም በግብፅ ምድር ያሉትን ወገኖችን መኖር አለመኖራቸውንም ለማዳን ጭምር ከከሬብ ተራራ መገለጥ በኋላ ወደ ግብፅ ሄደ። በጠቢቡ ኢትዮጵያዊ ካህን በተማረው የአመራር ጥበብ መሠረትም እስራኤላውያንን ገን አወጣቸው።

"ዮቶርም...ሙሴ ወገኖቹን ነፃ እንዳወጣቸው በስማ ጊዜ፣ ልጁን ሲጳራንና ልጇቿን ይዞ ወደ ሲናይ በረሃ ገዞ ጀመረ። ሙሴም ዮቶርንና ቤተሰቡን በሩቅ ሲያያቸው ሩጠ

በደሰታ አቀፋቸው። ጠቢቡ የቶርም መስተንግዶ በጥጋጋ ለገደብ
በኋላ የአሰራራል ሽማግሌዎችን እየሰበሰበ አስተምሯል።
ለሙሴም ህዝቡን እንዴት መምራት እንዳለበት አሰልጥኗል።
ህዝቡን በሺህ አለቃ፣ በመቶ አለቃና በሃምሳ አለቃ እንዴት
ማደራጀት እንዳለበት ያስተማረ የመጀመሪያው የአመራር
ጥበብ ሊቅ ነው። ሙሴም የቶርን ሰምቶ ከህዝቡ ውስጥ
አዋቂዎችን መርጦ አለቆች አደረጋቸው። ከሁሉም ግን
የሚገርመኝና ደጋግሞ ትናንት ማታ ሲመላለስኝ የነበረው
አስካሁን የነገርኩህ ነገር አልነበረም።” ይህን ስትላው
መኪናቸው ፓሪስን እየሰነጠቀ እንብርቷ ላይ ወደሚገኘው
ሴንት ማርክ ሆቲል እየተወነጨፈ ነበር።

“ምን ነበር ከዚህ ታሪክ ውስጥ ደጋግሞ አእምሮሽ
ላይ የተመላለሰው?” አለ ራፋኤል በግራና በቀኝ የሚያልፉትን
ጥንታዊ የፓሪስ ህንፃዎች እየቃኘ።

“...ከዚህ በኋላ ነበር እስራኤላውያን ነፃ ባወጣቸው
በሙሴ ላይ የተነሱበት። በዘራቸው ምክንያት ግብፅ ውስጥ
በባርነት ሲገዙ የነበሩትን ጊዜ ነፃ ሲወጡ ዘነጉት። ሙሴንም
ኢትዮጵያዊቱን በማግባቱ ተቃወሙት። ያውም አባቷ
የነፃነትን ጣዕም ያሳያቸውን የቶርን ልጅ ሲጻራን በማግባቱ
ከሰሱት። እግዚአብሔር ግን ዝም አላለም። ይህን ዘረኝነት
የቆሰቆሱትን የሙሴን እህት ማርያምን እና ካህኑ አሮንን
ሳይቀር በለምፅ ቀጣቸው።”

“ምናለ... ባሁኑ ጊዜም ዘረኝነት በለምፅ የሚያስቀጣ
የሆነ?” ራፋኤል ፊላ ባቀረበቸው ጥቅስ ተደስቶ ራሱን
በአወንታ ነቀነቀ። “ገዳም ማደግሽ ጠቅሞሻል።”

“እግዚአብሔር በድንኳኑ ውስጥ የሚያገለግለውን
ካህኑን እንኳ አልማረውም፤ በህዝብ ፊት ለመታዩት
አስኪያፍር ድረስ ነበር በለምፅ ያነደደው።....”

“...ከክርስቶስ መምጣት በኋላ በምድር ላይ አይቀጣም እንጂ እንደ ጥንቱ ዛሬም እግዚአብሔር በምድር ላይ እያለን የሚቀጣ ቢሆን ኖሮ፣ የዘር ዛር የሰፈረበት ሁላ፣ በለምፅ፣ ፈንጣጣ ያነደደው ይመስል ነበር።”

“ልክ ብለሻል ጥቁር ልዕልት...” አለ ራፋኤል ወደ ሴንት ማርክ ሆቴል እየተቃረቡ እያሉ። “የሚገርመኝ ነገር ፈሪሃ እግዚአብሔርና ብዙ ሃይማኖት አለው ከሚባለው የኢትዮጵያ ጉያ ውስጥ የዘር ዛር ያረፈባቸው ሰዎች እንዴት ሊመጡ እንደቻሉ ነው። ሃይማኖት አለኝ የሚል ሰው እንዴት የፈጣሪ ሥራ የሆነውን የሰው ልጅ በዘሩ ምክንያት ይገድለዋል?”

“ማቴሪያሊስቶች መሆናቸውን ረሳህ እንዴት? ዘመን አመጣሽ በሽታ ነው። ወረርሽኝ ነው። የበሽታውን ሰለባዎች የማከም ኃላፊነት የዚህ ትውልድ ዕጣ ፈንታ ሆኗል” አለች ፊላ ሴንት ማርክ ሆቴል እንደደረሱ ከመኪናቸው እየወረደች። “ይህም የፈውሱ አካል ነው።” ቀና ብላ፣ እስከዛሬ የቆየችበት ተልዕኮ አንድ ምዕራፍ የሚጀመርበት ህንጻ ስር እንደቆመች ስታስብ ጉጉቷ ይበልጥ የጨመረ መሰላት። አንዳች መሰናክል ይህን ስምምነት እንዳያደፈርሰው በልቧ ፀለዩች።

ጸ

አዲስ አበባ

ጃጋ ቆሰጦንጢናስ፣ ኖላዊን አስከትሎ ገና በጧት ነበር የኒቆዲሞስን ቤት በር ያንኳኳው። ሁሉንም ነገር ከመጀመሩ በፊት ባለቤቱን ማናዘዝ እንዳለበት ወስኗል።

«በዙ ነገሮች ጫፋቸው አፍንጫችን ሥር ነው»

የኒቆዲሞስን ቤት እንደደረሰው አላገኘውም። ድሮ ቢሆን ኖሮ ወደ ውስጥ ለመግባት ከሳምንት በፊት ቀጠሮ መያዝ ነበረበት። ጃጋ ያኔ ተራ የጋሙስ አባል በነበረበት ወቅት ኒቆዲሞስን ያህል የጋሙስ አለቃ ቤት እንዲህ በድፍረት ማንኳኳት ቀርቶ የግል ጥበቃውን እንኳ ቀና ብሎ ማዬት እንደ ድፍረት ይቆጠር ነበር። ዛሬ ግን የግቢው በር እንኳ ባግባቡ የተዘጋ አልመሰለውም። የኒቆዲሞስ ባለቤት እየተጨናበሰች በሩን ከፈተችና፤

“አቤት...” አለች።

“እንደምን አደሩ?...” አለ ጃጋ በጎርናና ድምፁ።

“እግዚአብሔር ይመስገን...” አለችና ግራ ገብቷት ተቁለጨለጨች። ይህ ግዙፍ ሰውዬ በጠዋቱ ለምን በሯን እንዳንኳኳ ሊገባት አልቻለም።

“አቶ ኒቆዲሞስን ፈልገን ነበር።”

“እንዴ!?!...” ግራ ተጋብታ ፈገግ ለማለት ሞክረች።

“ከወዴት ነው አመጣጣችሁ?”

“የቀድሞ ዓደኞቹ ነን። ደብዛው ሲጠፋብን ጊዜ ቤቱን አጠያይቀን መምጣታችን ነው።”

“እስኪ ግቡ... ወይ እዳዩ... አልሰማችሁም ማለት ነው?...”

“ምኑን?...” ጃጋና ኖላዊ ወደ ውስጥ ዘለቁ። ኖላዊ ተሽቀዳድሞ የግቢውን በር ከውስጥ ጠረቀመው።

“ሲያቃዠኝ ያደረገው ለዚህ ነው ማለት ነው?” ወደ ቤት ከገቡ በኋላ የሳሎኑን በር ከፍታ እያስገባቸው አገረመረመች።

“የምን ቅዠት...” ኖላዊ ሰፋው ላይ እየተቀመጠ ጠየቃት።

“እንቅልፍ ሳላይ ነው ያደርኩት። ሲመላለስብኝ ነው ያደረገ...”

“ማን?” ጃጋ ጣራና ግድግዳውን እየቃኝ ጠየቃት።

“እሱ ራሱ ነዋ... ኒቆዲሞስ... ይኸው ከጠፋ ሁለት ዓመት አለፈው። የጠፋ ሰሞን የድሮ ዓደኞቹ እየመጡ ይጠይቁኝ ነበር። ከዛ ወዲህ ግን እኔ ራሴ እየተመላለስኩ ብጠይቃቸው እንኳ የደረሰበትን ሊነግሩኝ አልቻሉም።”

“እነማን ናቸው እነሱ?”

“ያው ባስልጣናቱ ናቸዋ!... ሞቶም እንደሆነ አርዶኝና እርሜን ላውጣ... ያለም እንደሆነ ንገሩኝ... ብላቸው ምንም የምናውቀው ነገር የለም እያሉ ፊታቸውን አዘሩብኝ። ይኸው ተስፋ ቆርጫ ከተቀመጥኩ ሁለት አመት አለፈኝ።”

“በሀይዎት ያለ ይመስልሻል?” ጃጋ አንድ ዓይኑን ተክሎ ጠየቃት።

“አይመስለኝም...” አለች ጥቂት ካሰበች በኋላ። “ብዙ የገባባቸው ጣጣዎች ሳይኖሩ አይቀሩም።”

“ምን አይነት ጣጣዎች...” ኖላዊ ክው አለ።

“ያለፈ ነገር ነው፤ ምን ያረጋል?... የበሰበሰ ነገር ምን ፍሬ አለው?” ይህን ስትል ጃጋ እና ኖላዊ እርስ በእርስ ተያዩ። በማስገደድ እናገኘዋለን ያሉትን መረጃ በቀላሉ ልትዘረግፍላቸው እንደፈለገች ገባቸው። ቀጠለች። “እኔ እንዲያውም ጋዜጠኛ ጠርቼ ለመናገር ሃሳብ ነበረኝ።” አለች ጭራሹን። “ከዚህ በላይ የእርሱን ምስጢር ተሽክሜ የምኖርበት ምክንያት የለኝም። ልቤ እንደ ድንጋይ ከብዷል። ድሮ የሚኒስትር ሚስት ናት እየተባልኩ በስንት አጀብና ወጀብ ኖራ፤ ዛሬ ለግዜር ሰላምታ እንኳ የሚቀርብኝ የለም። ይኸው የዛ አረመኔ ገረድ እያለ አዳማ ይጠቁቆምብኛል።”

“ልጅ አላፈራችሁም ነበር?” ጃጋ ነገሩን ቢያውቅም ለማስመሰል ያህል ጠየቃት።

“አይ ልጅ እቴ!?!... ነገ ዛሬ እያለ ያለዘር አስቀረኝ። ከአራት ጊዜ በላይ ብፀንስም ከእኔ ልጅ ስላልፈለገ እንዳስወርደው አድርጓል። በኋላ እድሜዬ አለፈ፤ አረጥኩ። እርሱ ግን ልጅ ሳይኖረው አይቀርም። አርጀንቲና እና ከሉምቢያ በሚባሉ ሀገሮች የሚሄድባቸው ውሽጦች ሞልተውታል። ጉዳን ሁሉ ያወቅሁት ጠፋ ከተባለ በኋላ ነው።”

“የምን ጉድ ነው?” ጃጋ የሴትዮዋ አደገኝነት እያስገረመው ጠየቃት።

‘እስከ ዛሬ የት ተኝተን ነው? ጭራሽ ጋዜጠኛ ጠርታ ለማውራት ሀሳብ አላት።’ እያለ ነበር በውስጡ።

“የእርሱ ጉድ ምኑ ተወርቶ ያልቃል?... ባጭሩ እኔ ገረዱ ነበርኩ። ሆነ ብሎ ምስጢሩን እንዳላውቅበት እንዳልማር አደረገ። ባሪያው ሆኜ እንድኖር። ወይ እውቀት የለኝ ወይ ወገን የለኝ። ብቻዬን አስቀረኝ። ከዘመዶቼ እንኳ ስላቆራረጠኝ ማንም የእኔ ስም ሲጠራ ያንገሽግሽዋል።”

ከእንግዲህ ገብረው ገረገረው የምናርበት ምን ምክንያት አለኝ!? እ? ”

“ጉድ? ምንድን ነው? የምን ጉድ ነው?...” አለ ኖላዊ ወደ ዋናው ጉዳይ እንድትገባ በመገፋፋት መንፈስ።

“ምንም እንኳ ደህና እውቀት ባይኖረኝም፣ መጻፍና ማንበብ ግን እርሱ ባሪያው ሳያረገኝ በፊት እውቅ ነበር። ባለፉት ሁለት አመታት ደግሞ በግሌ ጥረት ብዙ ነገር እውቁአለሁ። ባጠቃላይ ቤቱ ወግ ማረግ የሚያይበት መኖሪያው ሳይሆን የግል ቢሮው መሆኑን ያወቅሁት በቅርብ ነው። ሁሉንም ነገር ደርሽበታለሁ። ፈጣሪ ስንቱን ይችላል?...”

“ምንን ነው የደረሱበት?” አለ ጃጋ በአክብሮት መጥራቱ እየቀፈፈው።

“ከፍተኛ ባለስልጣናት በስውር ያቋቋሙት ድርጅት ኃላፊ እንደነበር ያወቅሁት በግል ቢሮው ውስጥ ያስቀመጣቸውን መዝገቦች አገላብጬ ነው።”

ጃጋና ኖላዊ ክው ብለው ተያዩ።

“የት ነው የግል ቢሮው?” ኖላዊ ጎብጦ ከተቀመጠበት ቀና ብሎ ጠየቀ።

“የት ይሆናል? እየነገርኳችሁ! እዚሁ ቤቱ ውስጥ ነዋ! ቤቱ ቢሮው ነበራ! ፈጣሪ ስንቱን ነው የሚችለው? ... ሁሉንም ነገር ደርሽበታለሁ። አሁን ጋዜጠኛ ነው የምፈልገው። ጎበዝ ጋዜጠኛ እፈልጋለሁ! የእኔን የመሃይሚን የማይረቡ ቃላት አሳምሮ፣ የዚያን ጭራቅ ጉድ ህዝብ እንዲያውቀው የሚያደርግ ጋዜጠኛ ብቻ ነው የምፈልግ። ይህ ነው ህልሜ። ከዛ ብሞት አይቆጩኝም። በእርሱ ቤት መቼም መሃይም ናት አትደርስብኝም ብሎ ይሆናል። በህይወት ካለም

ጉዳን ሳወጣለት ሊገድለኝ ይመጣ ይሆናል። ይምጣ! ምን
ይገድለኛል!? ደሜን እንደሆነ እንደጭራቅ መጥጦ ጨርሶ
ጥሎኛል። አልደማም። ምን ደም አለኝ? ...ሞቻለሁ! ምን
ህይወት አለኝ?"

“እስኪ... የግል ቢሮውን ማዬት እንችላለን?...” ጃጋ
በንዴት ላዳን ላዳን እየተነፈሰ ከተቀመጠበት ተነሳ። ከዚህ
በላይ መታገስ አቃተው። ይህ ምስጢር ጋዜጣ ላይ ወጥቶ
ከህዝብ ጆሮ ደርሶ ቢሆን ኖሮ የሚከፈለውን ዋጋ ሲያስበው
አንቀጠቀጠው።

“አይሆንም! ለ... ለጋዜጠኛ ብቻ ነው ማሳየት
የምፈልገው።”

“ጋዜጠኛም ቢሆን እኮ መጥራት እንችላለን። ብዙ
የምናውቃቸው ጋዜጠኞች አሉ።”

“ይዛችሁ ስትመጡ አሳያችኋለሁ።”

የጃጋ አንዲት ዓይን ጭቅጭቅ በርበሬ መሰለች።
ወደተቀመጠችበት በፍጥነት ተራምዶ ፀጉሯን ጨምዶ
አነሳት። “አፍሽን ዝጊና አሳይኝ! ትንፍሽ እላለሁ ብትይ
አንጎልሽ ከፊት ለፊትሽ እንደ ንፍጥ ሲለገድ ታይዋለሽ!”
ሽጉጡን ላጥ አድርጎ ጭንቅላቷ ላይ ደቀነው። ሴትየዋ
የከንፈሮቿን መርበትበት ማቆም አልቻለችም። መናገር ህልም
ሆነባት። ባልጠበቀችው ዱብ እዳ ዓይኖቿ ፈጠው በሁለቱ
ሰዎች ላይ ይቅበዘበዙ ጀመር።

ጸጋ

ዳጋ ደሴት

አዲስ በተሠራው የሀይቁ ሥር ዋሻ ውስጥ ግርግሩ እንደቀጠለ ነበር። አዲሱን ትውልድ ይወክላሉ የተባሉትንና በዚህ ደሴት ሥር ለአመታት ሲሰለጥኑ የኖሩትን ወጣቶች በዚህ የአንድ የእግር ኳስ ሜዳ የሚያህል ሥፋት ባለው ዋሻ ውስጥ ለማስመረቅ ሽር ጉዳ ቀጥሏል። በማስመረቁ ሥነሥርዓት ላይ የሚደረጉ ንግግሮችም በመዘጋጀት ላይ ናቸው። እነዚህን ወጣቶች የሚቀሰቅስና ለሚቀጥለው ተልእኮ የሚያዘጋጀውን ንግግር ኢንጂነር ሻጊዝ እንዲሚያደርግም ተጠብቋል።

ከዚህ ሌላ፣ የክርስ ምድሩ ዋና ዋና ሰዎች የኢንጂነር ሻጊዝ ፊት ወደ ቀድሞ መልኩ እንዲቀየር አበክረው ተስማምተውበታል። የሻጊዝ ፊት የራሱ ፊት አለመሆኑ፣ መልኩም የራሱ መልክ አለመሆኑ ሲያሳቅቃቸው ኑሯል።

ከአሜሪካን ሀገር ወደዚህ ደሴት በተገነጠለው ገፅ ዘመቻ ከመምጣቱ በፊት፣ ሎስ አላሞስ በተባለው የአሜሪካ የምርምር ተቋም ውስጥ ፊቱ ተቀይሮ እንደነበረ የዘመቻው መሪዎች ያውቃሉ። በወቅቱ ዘመቻውን የመራቸውና የሲ.አይ.ኤጀንት የነበረችው ሜሮዳ፣ ቀደም ብላ ከምታውቀው የሎስ አላሞስ ላቦራቶሪ ኃላፊ እንደተረዳችው፣ ኢንጂነር

ሻጊዝ፣ ገርክ ዶናልድ ሲሞን የተባለን የተገደለ ሳይንቲስት ፊት ለብሏል። ይህም የሆነበት ምክንያት ገርክ ዶናልድ ሲሞን የተባለው ትውልዱ ከዚያምባቡዌ የሆነ ሳይንቲስት አንድ የምርምር ውጤትን ምስጢር አሳልፎ በመስጠቱ ምክንያት ስለተወገደ እንደሆነ ደርሳበታለች። ፊትም ድምፁም ፀጉሩም የሆኑ ዶናልድ ሲሞን ነው።

የገርክ ዶናልድን ፊት ለብሶ፣ “በተገነጠለው ገፅ” ዘመቻ ወደ ኢትዮጵያ እንደመጣ የተደረገው ሻጊዝ በብዙዎች ዘንድ ጥርጣሬን ፈጥሮ ቆይቷል። መልኩ የራሱ ያልሆነውን፣ ሌላው ቀርቶ አንደበቱ የገርክ ዶናልድ ሲሞን የሆነውን ይህን ሰውዬ ብዙዎቹ ሳያምኑት ቆይተዋል። ከዓመታት በፊት የማያበቃ ጉምጉታ ፈጥሮም ነበር።

“ምናልባት ሲ.አይ.ኤዎች ወይም ሞሳዶች አስርገው አስገብተውት ሊሆን ይችላል።” ይላል አንዱ።

“ይህ ሰው ኢንጂነር ሻጊዝ ለመሆኑ ምን ማረጋገጫ አለ?” ይጠይቃል ሌላኛው።

“ቀድሞ የሚያውቁት በቃጠሎው ወቅት አልቀዋል። ማንነቱን ማንም ሊያረጋግጥ አይችልም።” ከንፈር ይመጠጣል።

“የሻጊዝን የቀድሞ ፎቶዎች እንደምናውቃቸው፣ ራሱ እንደልጃገረድ ጋሜ የተከረከመ የሚመስል በራ ነበር። ይህኛው ግን ራሱ ላይ የሚታየው አሁን እየነጣ መጣ እንጂ የጃርት እሾህ የመሰለ ገብስማ ክፍክፍ ጎፈሬ ነው። ፊቱ የዳጉሳ እንጂራ የመሰለ እንጂ ያ ደም ግባቱን የምናውቀው ኢትዮጵያዊ መልክ አይደለም። አንደበቱስ ቢሆን!... በዛ ጎርናና ድምፁ የሚያወጣቸው ቃላት ያስደነግጣሉ። ያ

አንደበተ ርቱዕ ሰው ሻጊዝ በገርክ ዶናልድ ሲሞን ውስጥ አለ
ማለት ዘበት ነው።”

“ከዚህ ቀደምም አባቶቻችን ለዘመናት የደከሙበትን
የምርምር ጣቢያ ወደ አመድነት የቀየረው እሱን ተመስሎ
የመጣ ሰው ነው። ስንቴ እንሞኛለን ጎበዝ!?!...”

“በደንብ መመርመር ነበረበት! ከላይ ያሉት ሰዎቻችን
እንዴት እንዳመኑት ፈጣሪ ይወቅ!”

እነዚህን የመሳሰሉ ስሜቶች ሲናፈሱ በመቆየታቸው ለሁለት
አላማ ሲባል የዣክ ዶናልድን ፊት መቀየር አስፈልጓል።
አንደኛው “ኢትዮጵያዊ መልኩን ነብር ሹንጉርጉርነቱን
ይቀይራልን?” የሚለውን ቃል አሟልቶ ኢትዮጵያዊ መልኩን
ለመመለስ ሲሆን ይህንንም እንደተምሳሌትነት ለመጠቀም
ነው። ይህ ከመሆኑ በፊት ግን ክርክሮች መነሳታቸው
አልቀረም።

“ዣክ ዶናልድ ሲሞን አፍሪካዊ ወንድሜ ነው።
የእርሱ መልክ የእኔ መልክ ቢሆን፣ የእርሱ ድምፅ የእኔ
ድምፅ ቢሆን የሚያስከፋኝ አይሆንም።” ራሱ ሻጊዝ ነብር ቀዶ
ጥገናውን የተቃወመው።

“ለእኛ የሚሰጠን ትርጉም ሌላ ነው።” ዶክተር
ዣንጊዳ ሊያሳምነው ሞከረ። “የአንተ ፊት ወደራስህ መልክ
መለወጡ ለእኛ ጠለቅ ያለ ትርጉም አለው። ኢትዮጵያዊ ሁሉ
ወደ ቀድሞ ማንነቱ እንዲመለስ ያለንን ፅኑ ፍላጎት የሚያሳይ
ይሆናል። በዛ ላይ ለእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ፣ ድርጅታችን ምን
ያህል እንደሚቆረቆርም የሚያሳይ ነው። በተጨማሪም
ለአባላቱ መነሳሳት እንደመሳሪያ ያገለግላል። ሌላው ይቅርና

ወድቀን የመነሳታችን ተምሳሌት ይሆናል። የጥንባቤሎችን ምልክት ነው። ወደ ራሳችን የመመለሳችን ትልም ነው።

ሜሮዳ፣ ጌራ፣ ማርዬ ዋቆ ማርዬ፣ ሳዶፍ እና ሌሎችም የየራሳቸው መከራከሪያ አቅርበው ነበር።

“እንኳን ክቡር የሆነው የሰው ልጅ በቁሙ ፈርሶ ሌላ ለብሶ እንዲኖር ማድረግ ይቅርና አስከሬን እንኳ እንደነበረ ሳይሆን አይቀበርም።” በዋሻው ውስጥ ያሉት የህክምና ዶክተሮች አጥብቀው ተከራክሩ። “በቀዶ ጥገና ላይ ህመምተኛ ቢሞት፣ ሞቷል ተብሎ ሆዱ እንደተቀደደ፣ ራሱ እንደተከፈተ አይተውም። ልክ የመዳን ተስፋ ያለውን ህያው ያክል ሞቶም ጥገናው ይቀጥላል። ፊቱ የፈራረሰ አስከሬን ቢገኝ እውቀት ባላቸው ከፋኞች ወደነበረበት ይመለሳል። ይህ የሰው ልጅ ክቡር መሆኑን ለማሳየት ክብር ባላቸው ሰዎች የሚደረግ ነው። የአንተ ተገፎ በሌላ መልክ የተቀየረ ፊት፣ ፈራርሳ መልካን የቀየረችው ኢትዮጵያ ምሳሌ ነው። የአንተን መልክ ወደነበረበት መመለስ ደግሞ የፈራረሰችውን ሀገራችን እንደገና ወደ ታላቅነቷ የመመለስ ህልማችን ትርጉም ማሳያ ነው። መልክህ ይመለሳል፤ ኢትዮጵያም እንደገና ወደ ቀድሞ ክብሯ ትመለሳለች።” ጌራ ደጋግሞ ወተወተው። አለመስማማት አልቻለም ነበር።

በዚህ መሠረት ህዋሱ ተወስዶ ለመጎልመስ ተዘጋጀ። በአሁኑ ሰዓት በዳጋ ክርሰ ምድር ውስጥ በሚገኘው ረቂቅ ላቦራቶሪ ዝልግልግ ሰማያዊ ፈሳሽ በተሞላበት የብርጭቆ ማሰሮ ውስጥ በመጎልመስ ላይ ነው።

ኢንጂነር ሻጊዝ፣ ወደዚህ ክፍል ገብቶ፣ ሰማያዊውን
ከመስታወት የተሠራ ገንቦ በመመልከት ላይ እያለ፣ ከቢሮ
ሰልክ እንደሚፈልገው ተነገረው።
“አስቸኳይ ነው!”

ጸፎ

ፓሪስ

ቪክቶር ሁጎ ጎዳና...

“አስገራሚ ውጤት ነው!... የግሩም ሥራ ድንቅ ውጤት!... ሁሉም ነገር አዲስ ቦይ እንደተቀደደለት ውሃ በተፈለገው መንገድ መንፎልፎሉን ቀጥሏል።” ራፋኤል በርከት ያሉ ጋዜጦችን ተሸክሞ እየገባ ይፈነድቅ ጀመር። በቪክቶር ሁጎ ጎዳና የሚገኘው ይህ አዲስ የተከራዩት ቢሮ፣ “776” ብለው የቁጥር ስያሜ የሰጡት ድርጅታቸው ዋና መሥሪያ ቤት ሆኗል። የድርጅታቸው ስያሜ አውሮፕላን ይመስል ቁጥር ብቻ መሆኑ ብዙዎችን ቢያወዛግብም፣ ሁለቱን ፋብሪካዎች ገዝቶ ከጠቀለለ በኋላ በመደላደል ላይ ይገኛል።

“ምን አስገርሞህ ነው የግዜር ሰላምታ ሳታስቀድም እንዲህ ለወሬ ያስቸከለህ?...” ፊላ ድርጅታቸው የጠቀለላቸውን ፋብሪካዎች ፋይሎች በመመርመር ላይ በመጠመዷ ከምፒዩተሯ ላይ አፍጥጣ ነበር። “...ራፋ... ሁልጊዜም አዲስ ቦይ የተቀደደለት ውሃ ድፍርስ መሆኑን አትርሳ። አሰስ ገሰስ መሸከሙን አትዘንጋ። ከታሰበበት የሚደርሰውን ውሃ ብቻ ሳይሆን ባዲሱ ቦይ ንቃቃት ውስጥ የሚሰጥመውንም ታሳቢ ማድረግ ያስፈልጋል።”

“ለጊዜው በጎ በጎውን ማሰቡ ነው የሚቀለው።
...ተመልከቲ!...” ጠረጴዛዋ ላይ የተሸከማቸውን መጽሔቶችና
ጋዜጦች ሁሉ ዘረገፋቸው።

ጋዜጦቹና መጽሔቶቹ፣ በፊት ገጸቻቸው ላይ ፎቶዎን
ደቅድቀውታል።

“ጥቁር ልዕልት ሁለቱን ከባንያዎች ጠቀለለቻቸው!”

“ወጣቷ ቢልዬነር በፓሪስ ላይ ነገሠች”

“ቱርካዊቷ ታዋቂ ዲዛይነር በሀብት ፈረስ ላይ
ተፈናጠጠች”

“ትውልደ ኢትዮጵያዊቷ ከበርቴ ፓሪስን
ተቆጣጠረች” የሚሉ ርዕሶች በያንዳንዱ ፅሁፍ አናት ላይ
ይንጠገቡጋሉ።

ርዕሶቹን በጥድፊያ አዳረሰችና ወደራፋኤል ቀና ብላ ፈገግ
አለች። “እውነትም ድንቅ ሥራ ነው የተሠራው! ከሁለቱ
ከባንያዎች ጋር የተደረገው ስምምነት ያለ አንዳች እክል
መጠናቀቁን ማመን አልቻልኩም። ለመሆኑ ፅሁፎቹን ወደ
ውስጥ ጠለቅ ብለህ አንብበሃቸዋል?”

“አንብቤአቸዋለሁ። ‘ለ ፊጋሮ’ የተሰኘው ጋዜጣ
በደንብ ወርዶብናል። በጣም ጥሩ ነው።” አለ ራፋኤል። “ጥሩ
ውርጅብኝ ነው።”

“እንዴ!...ወርዶብናል...በጣም ጥሩ ነው...እንዴት
እንዴት?” አለች ፊላ። “እየቀለድክ ነው?”

“ከባለጌ ውዳሴ የጨዋ ሰው ጥሬ ይሻላል፣ ሲባል
አልሰማሽም?”

“ለ ፊጋሮ የሚባለውን ጋዜጣ ድሮም አውቀዋለሁ።
ከ1826 ዓ.ም ጀምሮ ሲታተም የኖረ ጋዜጣ ነው። የቀኝ ክንፍ

ፖለቲካን የሚያራምድና ወግ አጥባቂ ጋዜጣ መሆኑ የታወቀ ነው። ምኑ ላይ ነው ጨዋነቱ?"

“ቁም ነገሩ እዚህ ላይ ነው ጥቁር ልዕልት!” አለ ራፋኤል እየተንጎራደደ። “ከሶስት መቶ ሺህ በላይ ቅጂዎቹ በየእለቱ ዓለምን ይዘራሉ። በዚህ ጋዜጣ የፊት ገፅ ላይ ደግሞ ቢልዩነር ሆነሽ ጉብ ብለሻል። ጨዋነቱ ይህ ብቻ ነው። ከውስጥ የፃፈው እንቶ ፈንቶ ላይ ማንም ትኩረት አያደርግም። ማንንም ምራቅ ሊያስውጠው የሚችለው ያንቺ ቢልዩነርነት ብቻ ነው። ይህ ደግሞ ወደ ሀገራችን መሪዎች ጆሮ በፍጥነት ይደርሳል። ልክ ኢትዮጵያን ለመቆጣጠር እየተከሱት እንደመጡት ጥይት ጆሮአቸው ላይ እስካሁን አፏጭቶ ይሆናል። ፋጨቱን እንደሙዚቃ አያዳምጡትም፤ ካንቺ ጋር ለመሥራት ወዲያውኑ እቅድ ይነድፋሉ። ከዛም ቢሮሽን ያንኳኳሉ። እጃቸው ላይ ያስገቡሽ ሲመስላቸው እጅሽ ላይ ወደቁ ማለት ነው። ያኔ የሐሙሱን ፈረስ እየጋለብሽ ወደ ሀገርሽ ገባሽ ማለት አይደለም?”

“እጅግ ታዋቂ በሆነ ጋዜጣ ላይ የስድብ ናዳ ከወረደበት ባለሀብት ጋር ይሠራሉ ብለህ ታምናለህ?”

“...በትክክል!... ስለእነሱ አታውቁም ማለት ነው?... እንዲያውም መልካም ስም ካላቸው ሰዎች ይልቅ ወራዶችን ይመርጣሉ። ምክንያቱም ወራዶቹና በህዝብ የተጠሉት የመጨረሻ ጥጋቸው እነሱ እንደሆኑ ስለሚያስቡ ነው።”

“የቀረው ይቅር እንጂ ውርደት ተሸክሜስ ሀገሪ መግባት አልፏልግም። የእኔ መሰደብስ ቢሆን ስማችንን ያጎድፍብናል ብለው አይተውኝም ብለህ ትገምታለህ?”

“ምን መልካም ስም አላቸውና ነው?... ስለእነርሱ መልካም ነገር ያወራን ራሱ እንደጠላታቸው ሳይቆጥሩት አይቀሩም። የበሰበሰ ዝናብ አይፈራም፣ የሚለውን አባባል በቅርቡ ከመዝሙራቸው ስንኞች አንዱ ሳያረጉት አይቀሩም።” ራፋኤል ወንበር ስቦ ክሬት ለፊቷ ተቀመጠና ሌላ ጋዜጣ መዝገብ አርገፈገፈና።

“ያልተመለከትሽው ይህኛው ጋዜጣ ግን የመላእክት አለቃ አድርጎ ነው የሳለሽ። «በመውደቅ ላይ የነበሩበትን ሁለት ፋብሪካዎች ከገሃነም ያወጣች መልአክ ሲል ነው የገለፀሽ። ለምን እንደሆነ ታውቷልሽ?»

“እኔ...” ፊላ ራሷን በአሉታ አወዛወዘች።

“እንዲህ ብሎ የገለጸሽ ይህ «ለ ሞንድ» የተባለው ጋዜጣ ግራ ዘመም ሲሆን፣ ዋነኛው የ«ለ ፊጋሮ» ጋዜጣ ተቀናቃኝ ነው። የቅጁ ብዛቱም ላቅ ያለ ነው። ሚዛኑን በደንብ አስተካክሎታል። በዛ ላይ ሁልጊዜም ቢሆን የኮንትራቮርሲ መጥፎ የለውም።”

“እነዚህን ውዝግቦች ሁሉ ለማንበብ ጊዜ ያላቸው ይመስልሃል? ይኸው እስካሁን ቢሮአችንን አላንኳኩም፤ ስልካችን ላይም አልደወሉም።”

“የሚሰነዘርባቸውን ጥቃት ለመከላከል ሲሉ ቢጠሉትም ማንበባቸው አይቀርም። የናፖሊዮን ቦናፓርትን ጥቅስ ጠንቅቀው ያውቁታል። ... «እኔን የሚያስፈራኝ ሺህ ጦረኛ ሳይሆን አንድ ጋዜጠኛ ነው» የሚለውን ጥቅስ ግድግዳቸው ላይ ሳይለጥፉት አይቀርም።... ፅሁፍና ፀሀፊ ያስፈራቸዋል። ፊደል ሲያዩ እባብ ያዩ ያህል ይደነግጣሉ።”

ቢሆንም የእባቡን ጭንቅላት ለመቀጥቀጥም ቢሆን
መፈለጋቸው አይቀርም። አትጠራጠሪ ያነቡታል። ወይ
ይመጣሉ ወይ ይደ...” ተናግሮ ሳይጨርስ የቢሮው ቦር
ተንኳኳ። ሁለቱም ዓይኖቻቸውን በፍጥነት ወደሚንኳኳው
ቦር ወረወሯቸው።

ጸፎ

አዲስ አበባ

“አንጎልሽ ከፊት ለፊትሽ እንደ ንፍጥ ሲለገድ ማዬት አትፈልጊም አይደለም!?” ሽጉጡን ማጅራቷ ላይ እንደደቀነ በየክፍሉ ያዟዙራት ጀመር - ጃጋ ቆስጠንጢኖስ። ኖላዊ ከጊል ከጊላ እየተከተለ በመግባት፣ በየክፍሉ ያሉትን ሳጥኖች ሁሉ እየከፈተ ያገኘውን ሰነድ በሙሉ ይሸክፋል። ብጣቂ ወረቀት ብትሆንም እንኳ አያስቀርም። ቅራቅንቦ ተሞልቶ ያገኘውን ሽንጣ ዘርግፎ ነበር ያገኘውን ሁሉ ይቀረቅብበት የጀመረው።

ጃጋ ሴትዮዋን ማጣደፉን ቀጥሏል። “እኮ በይ! እንደሳሳት እየጋበዘሽኝ ነው። ጣቴ ምላጭ ላይ እንዳረፈ አልገባሽም ማለት ነው?...ስስበው ነው የሚገባሽ?”

“እህ...እባክህ በ... በፈጠረህ አምላክ ...እባክህ... ይኸውልህ... ይህኛው ክፍል ነው የ... የግል መዝገብ ቤቱ...” ተናግራ ሳትጨርስ፣ ጃጋ ግንድ የሚያህል እግሩን አንስቶ በእርግጫ ደጋግሞ በሩ ላይ ሲያሳርፍበት፣ የኒቆዲሞስ የግል መዝገብ ቤት ተበረገደ። ሴትዮዋ ባልጠበቀችው መቅሰፍት መላ አካሏ ይንዘፈዘፍ ጀመር። ጃጋ ከማጅራቷ ላይ እሳት

የሚተፋ መሳሪያ ቢደቅንባትም፡ ከፊት ለፊቷ ግን መልክ
ሞትን ለመጀመሪያ ጊዜ ተገትሮ አየችው።

“እ... እባክህ... ተወኝ እ... እባክህ... ይኸው ነው
የማውቀው... ሌላ ምንም ነገር አላውቅም። ... እንደ እንስሳ
እዚህ ታስሎ የኖርኩ ምስኪን ነኝ... እዘንልኝ እባክህ!...
ልቀቀኝ...” በደመነፍስ ትወራጭ ጀመር። የጃጋ ፈርጣማ
ክንድ ከብረትም ጠነከረባት። መፈናፈን አልቻለችም።

“እርግጠኛ ነሽ ሌላ ሰነድ የሚቀብርበት ጉረፍ
የለውም!”

“ባፍፁም የለውም! ይኸው ነው... ይኸው ነው የቤት
ውስጥ ቢሮው!... ከመሰወፍ በፊት ከእርሱ በቀር ወደዚህ
ክፍል ማንም ድርሽ ብሎ አያውቅም። እኔ እንኳ አልገባም
ነበር። እሱ... ሀ!...” የጃጋን ራሮት ለማግኘት ይመስላል ፈገግ
ለማለት ሞክረች። ጃጋ ከማጅራቷ በኩል ሽጉጥ ደቅኖ
አንገቷን ጨምቆ ያለ መሆኑን ለራሷም ለመካድ ሳታስብ
አትቀርም። “ሌላው ይቅርና ራሱን እንኳ አያምንም። ጥላው
የሚያስደነግጠው ጥላቢስ ነበር። ክፉ ነው! ጦሱ ለእኔ
ተረፈኝ። ድሮም መጥፊያዬ እንደሆነ መንፈሴ ይነግረኝ
ነበር። ጦሴ ነው! ጥንቡሳሴ ነው!...” የሆነ ያልሆነውን
ትቀባጥር ጀመር።

“ሁሉንም ፈትሽ!...” ጃጋ፣ ያገኘውን ሁሉ ወደ ትልቁ
ሽንጣ የሚጎደጉደውን ኖላዊን ጭምር፣ ትዕዛዝ ከመስጠት
አለፍ በሚል ደረጃ አንባረቀበት። “ብጣሽ ወረቀት! አንዲትም
የሺዲዮ ክር መቅረት የለባትም!”

የሴትዮዋን ልፍለፋ ሁለቱም ከቁብ እያልቆጠሩት መጡ።

ግማሽ ሰዓታትን ያህል ፍተሻውና ቅርብው ሳይፈጅ
አይተርም። ሁሉንም ነገር ከሽከፋ በኋላ ጃጋና ኖላዊ እርስ
በእርስ ተያዩ።

ከጊዜ አቆጣጠር ውስጥ ያልተካተተ ጥቂት አፍታ፤
የየትኛውም ንፍቀ ዓለም ካላንድር የማያውቃት የምትመስል
ፀጥታ እያለፈች እያለ...

የጃጋ ወፍራም ጣት የሽጉጡን ምላጭ ሳበው። ሴትዮዋ፤
“ዲ!” ከሚለው ድምፅ እኩል እንደበሬ እንርታ ወደቀች።
በወደቀችበት ደገማት። ቀይ ጎርፍ ባንዴ የመገዘብ ቤቱን
ወለል ተለሽለሽበት።

ኖላዊ ሻንጣውን እየጎተተ ወጣና፤ በጋዝ የተሞላ ሰማያዊ
ጀሪካን ይዞ ተመለሰ። ግዳያቸው ላይ አርከፍክፎባት ሲያበቃ
የቀሩትን ክፍሎችና ሳሎኑን ሁሉ እህል እንደሚወቃበት
አውድማ ጋዙን እያርከፈከፈበት ወጣ።

ጃጋ የሲጋራ መለኮሻውን አወጣና ሲጋራውን መዝዞ
አቆጣጠለ። ሁለት ጊዜ በስስት ከማገው በኋላ እንደገና
ሰከሰውና እስከ ነበልባሉ መሬት ላይ ጥሎት ወደኋላ ሸሸ።

ወዲያው ግር ብሎ የተነሳው ቢጫ ነበልባል አፋን ከፍቶ
ያገኘውን ሁሉ ይቅም ጀመር። የሴትዮዋን ቀሚስ ባንዳፍታ
ላሳ አደረገው። ጃጋ ክፍሉን ለቆ ሲወጣ ቢጫው ነበልባልም
እየተከተለው ሳሎኑ ውስጥ ይርመሰመስ ጀመር። ሁለቱም

የሻንጣውን ማንጠልጠያ ግራና ቀኝ ይዘው ሲወጡ የእሳት
ላንቃ ተከፍቶ ከበሩ ውጭ ምላሱን እየሰደደ ነበር።

በፍጥነት ግቢውን ለቀው ወጡና በር ላይ ወደቆመው
መኪናቸው ሻንጣቸውን ጭነው ገቡ። ከውስጥ የለከሱት ቤት
ጭስ እየተገፈጠፈጠ ከላይ ይውጀመጀም ጀመር። እንደግዙፍ
ባንዲራ የሚርገበገብ የእሳት ነበልባል ከላይ ሲያጨበጭብ
በፍጥነት እካባቢውን ለቀው በመሰወር ላይ ነበሩ።

ፈንጠር ካሉ በኋላ ሁለቱም ወደኋላ ዞረው ቃጠሎውን
ተመለከቱ።

“የሎጥ ሚስት በዚህ የለችም!” ጃጋ የጥቁሩን ኮብራ
መኪና ነዳጅ መስጫ በኃይል እየረገጠ አጉተመተመ።

“ሳናውቅ ከጉያችን ነበረችው የኛ ሰዶሞና ገሞራ
ጠፍታለች።” ኖላዊ የራሱን ሲጋራ አወጣ።

ጸዕ

ኒው ዮርክ

በፍራንክሊን ጎዳና በሚገኘው የኦሽን ኩባንያ ዋና መሥሪያ ቤት ቢሮ ውስጥ ተቀምጦ የተለመደ ተግባሩን በማከናወን ላይ ተጠምዶ ነበር- ዶክተር ዮቶር። ከየቅርንጫፍ መሥሪያ ቤቶች የሚመጡ ከበድ ያሉ ጉዳዮች ላይ ውሳኔ መስጠት፣ ማፅደቅና መሻር፣ አዲሱ መዋቅር ከተዘረጋ በኋላ ያሉ ለውጦችን ማጥናትና መመሪያ መስጠት... የዘወትር ተግባሮቹ ሆነዋል።

ይህን የተለመደ ተግባሩን በማከናወን ላይ እያለ ፀሀፊው በውስጥ መስመር ደውላ፣ አንድ የተከበረ እንግዳ እንደሚፈልገው ከተናገረች በኋላ፣ ቀጠሮ ለመቼ መያዝ እንዳለባት ፈቃዱን ጠየቀች።

“ምንም ቀጠሮ አያስፈልግም ግባ በይወ።” አጭር መልስ ሰጣት።

ከጥቂት ጊዜ ጥበቃ በኋላ አንድ ፈርጣማ ተክለ ሰውነት ያለው ሰውዬ ወደ ቢሮው ገባ።

“ጤና ይስጥልን ይከተር... ፊት ለፊት ይሞክር
እንጂ እንግዳው ሰውዬ በተላሉ ፊቱ አልተፈታለትም”
በአማርኛ ቋንቋ ሰላምታ ከማቅረቡም በተጨማሪ ኢትዮጵያ
ለመሆኑ መልኩም እንደሌላ ማረጋገጫ ለዶክተር የቶር
ሳይጠቅመው አልቀረም። ቆፍጠን! ኮስተር ያለው ይህ
ጎልማሳ ፍፁም መረጋጋት በተሞላበት መንገድ ሰላምታውን
አስቀደመ።

“ጤና ይስጥልኝ... እባክህ ተቀመጥ...” ዶክተር የቶር
ለእንግዳው አፀፋውን በትህትና መልሶ ሲያበቃ ከጠረጴዛው
ፊት ለፊት ያለውን ወንበር ጋበዘው።

“አመሰግናለሁ።” እንግዳው ፈገግ እንዳለ ተቀመጠ።

“ምን ልርዳህ...” ዶክተር የቶር የእንግዳውን ማንነት
ለማዎቅ ከመጓጓዱም በተጨማሪ ሰውዬው ከየትና ለምን
እንደመጣ አስኪረዳ ድረስ ጉጉቱን ለመቆጣጠር ሞክረ።

“ሻምበል ሲራክ እባላለሁ። ከኢትዮጵያ ኢምባሲ ነው
አመጣጤ...” ዓይኖቹን ወደላይ ሰቅሎ ሲያበቃ ወደታች
በዝግታ መለሳቸው። እንግዳው ከኮስታራነት ወደ ቅልስልስነት
ቀስ በቀስ ሲቀየር ለየቶር በግልፅ ይታይ ነበር።

“አመጣጤ በደረሰህ እድል በግሌ ደስታዬን ለመግለፅ
ነው” አለ እየተቅለሰለሰ።

“... በጣም አመሰግናለሁ።” የቶር ብዙም መደነቅ
ሳይታይበት መልካም ምኞቱን ተቀበለ።

“በእውነቱ... በዚህ የሰው ልጅ ሰርቶና ኳትኖ ጠብ
የሚል ነገር በማይቋጥርበት ዘመን ... ባንዴ የእንዲህ አይነት
ሎተሪ እድለኛ መሆን አስደናቂ ነገር ነው። ምን አይነት
የተቀደሰ ሰው ቢሆን ነው? ... መቼም ሀብቱን ሁሉ እንዴት
ለማውረስ እንደወሰነ ለማሰብ... ብቻ ለማናችንም ተአምር

ነው። የተለምዶም ተለምዶ! በዚህ ገንዘብ እንደፈጣሪ
በሚመለከቡት ዘመን፣ ... ሊያውም በዚህ ካርታሊዝም
ነው። ለማንም ደርሶ የማያውቅ ሎተሪ! መስማት የሚደንቅ
ዝም አለ። አለና እየተቀለሰሰሰ

“እኔ እንኳ ብዙም በሎተሪ የማምን ሰው
አይደለሁም። ሎተሪ ደርሶት ህይወቱ ፍፁም የተለወጠ ሰው
አይቼ አላውቅም። ሆኖም በአሽን ኩባንያ የተለወጠ ሰው
እንደማገልገሌ፣ ለድርጅቱም ካለኝ ልዩ ፍቅር በትጋት
ኩባንያ ለመምራት በመቻሌ ደስተኛ ነኝ። ወደፊት
ያቀድኳቸው ራዕዮቹን ለማሳካትና በኩባንያው ሥር ያሉትን
ሠራተኞች ሥራቸውን ለቀው ቤተሰባቸውን እንዳይበትኑ
ለመታደግ እድል በማግኘቴ ዕድለኛ ነኝ ማለት ይቻላል።”
የቶር ነገሩን ቀለል ለማድረግ ሞከረ።

“መቼም... እንግዲህ... በጋዜጦችና በመፅሔቶች ላይ
እንዳነበብኩት ትውልድ ኢትዮጵያዊ መሆንህ ሁላችንም
የሚያኮራ ነው። ያንተ እድል፣ ኢትዮጵያ ድረስ ተሰምቶ
የሰሞኑ መነጋገሪያ ሆኗል። የተማረው ቢልዬነር፣ ዶክተር
የቶር፣ እየተባለ የወሬ ማሚሻ ሆነሃል ነው የሚባለው። እኔ
ራሴ መጥቼ በማረጋገጤ ለራሴ ክብር ይሰማኛል። ከዛች ደሀ
ሀገር መጥተህ ቢልዬነር መሆን በመቻልህ ኩራት ሊሰማህ
ይገባል።”

“ደሃ ሀገር አልካት?... እንደ ኢትዮጵያ ሀብታም ሀገር
የሰም ሲባል ነው የምንሰማው። ተመራማሪዎች በጥናታቸው
ሲያቀርቡት እንደምንከታተለው... ምድሯ በገጸ ምድር ላይ
ሳይቀር በሚገኝ ማዕድን የበለፀገ፣ ሰማይዋ በጠል አዘል

ደመና የተንገረገገ፣ አየሯ፣ ለጉሮ፣ እጅግ የተሰማማ... የሰው ሀብት ጉልበቷ፣ አፍሪካን ሳይቀር የሚያለማ... እንደሆነ ነው የምንሰማው።”

“...ልክ ብለሃል ዶክተር ልክ ብለሃል...ግን የሰው ሀብት ያልከው የሚወራለትን ያህል እንዳይመስልህ። ...ዝም ብሎ ቁጥር ብቻ ነው። እ... እንደ ባክቴሪያ ተባዝቶና ተራብቶ ከማደር በቀር ሌላ ሙያ የለውም ማለት ይቻላል። ካለመሰልጠኑም በላይ ሰነፍና ደነዝ ነው። ያገኘውን እንደ አንበጣ ፈጅቶ ከማደር ሌላ ለመለወጥ ተነሳሽነት የሌለው ሀዝብ ነው። በዛ ላይ በመጣው ሥርዓት ላይ ሁሉ በማመፅ የሚወዳደረው የለም። ልለውጥህ ብለህ ብትነሳ ልቡን አታገኘውም።”

“...የሚሰማማው ሥርዓት ስላላገኘ ቢሆንስ?” ዶክተር የቶር እንግዳ ሲራክ በተናገረው የመጣበትን ሳቅ ለመቆጣጠር ታገለ። ወዲያው ግን ሳቅ ደረቀና በደሙ ውስጥ የሆነ ነገር የሮጠ መሰለው።

«እንድን ሀዝብ ጨፍልቆ እንዲህ በውርደት ሙቀጫ ለመውቀጥ የደፈረ የማን ወጠጤ ነው?...» አእምሮው በደም ፍላት ገንፍሎ ክፉ ነገር እንዳይወጣው በልቡ ፀለዩ። «ተው! ሚራሽቶ ቦ ጊዜ ለኩሉ... የቶር በተባለ አሻንጉሊት ባለፀጋ ውስጥ በተደበቀው ሚራሽቶ ፊት፣ ይህን ጠያፍ ስድብ ተናግረህ፣ ወፍራም ጥፊ ጆሮ ግንድህ ላይ እንደ ቦንብ ሲፈነዳ ባለመሰማትህ እድለኛው አንተው ነህ።» ከውስጡ ጋር ትንቅንቅ ገጠመ።

“እረ እባክህ አያ!... እህ! የሚሰማማው መሪ ትላለህ እንዴ? ... የሶስት ሺህ ዘመን ታሪክ አለኝ ይበል እንጂ፣ ያ ሀዝብ በመቶዎች የሚቆጠሩ መሪዎች ተፈራርቀው ሊመሩት

ምክረዋል። አንዱንም አልተቀበለም።
ከአስራ ሰባት ዓመት በላይ ለነገሩ። ...ሲላው ይቅርና
አፍስሰውለት የመጡትን ያሁኖቹን ሲሉ ደማቸውን
አልተቀበለም።...

ዮቶር ምንም መልስ ላለመመለስ ከራሱ ጋር መታገሉን
ቀጠለ። በተሰጠው ጥብቅ መመሪያ መሠረት የፖለቲካ
አቋሙን መቼም ቢሆን ማንፀባረቅ የለበትም። ጉርጭ
ሲደርቅ ታወቀው። እንደምንም ዝም አለ።

እንግዳው ሰውዬ ጥቂት ዮቶርን አስተውሎ ቀጠለ።
“እንደናንተ ያሉ በውጭ ሀገር የሰለጠኑና ሀብት የቋጠሩ
ዲያስፖራዎች እየገቡ ካላለሙት በስተቀር ያ ሀገር ሀገር ሆኖ
ይቀጥላል ማለት ዘበት ነው።”

ዮቶር ሰውዬውን ወደ ሚፈልገው ነጥብ ስለገባለት ፈጣሪውን
ሳያመሰግን አልቀረም። ራሱን በአወንታ ነቀነቀ። እንደገና
አጥብቆ ነቀነቀ።

“የእኔም ...ከህልሞቼ አንዱ አሁን ያልከው ነው።
እሱም ወደሀገሪ ገብቼ እውቀቴንና ጥሪቴን ሀገሪ ላይ ማፍሰስ
ነው። ግን...” አለ ዮቶር በብዕሩ ጠረጴዛውን እየቆረቆረ።
“ግን...እንደምንሰማው ኢትዮጵያ ውስጥ ገብቶ ለመሥራት
አመቺ ሁኔታ እንደሌለና ያለው መንግሥትም የፖለቲካ
ወገንተኞቹ ለሆኑት ብቻ ሁኔታዎችን እንደሚያመቻች ነው።”

“ውሸት!” ሰውዬው ተቁነጠነጠ። “ውሸት!... ይህን
ወሬ የሚነኩት የስልጣን ጥም አንጎላቸውን ያዞራቸው
ተቃዋሚዎች ናቸው። እንዳታምን?! በፍፁም ይህ አይነት
ሥጋት ሊገባህ አይገባም!”

“የትኛውንም የፖለቲካ አቋም ስም ለማግኘት ወስኑ”
መሥራት ይቻላል ነው የምትለኝ?”

“ለምን ፖለቲካ ውስጥ ትገባለህ!?... አርፎ
ልማትህን ማልማት ብቻ እንጂ እዛ ውስጥ ምን ከተተህ!?...
ለመሆኑ ምን አይነት የፖለቲካ አቋም ነው ያለህ?...”

“አያይ!...እኔ እንኳ ምንም አይነት አቋም የለኝም...
እንደምታዩኝ ቢሮዬ ውስጥ ሥራዬ ላይ ብቻ አተኩራ
ከመሥራት በቀር ከማንም ተቃዋሚም ሆነ ደጋፊ ጋር በዚህ
ጉዳይ ላይ ለመነጋገር እድሉ የለኝም:: እንደምትሰማው ይህ
ሁሉ የሚንጫረር የስልክ ጥሪ ለዚህ እድል የሚሰጥ
አይደለም::”

“በነገራችን ላይ ስልኮችህን መመለስ ትችላለህ::
እንግዳው፣ የሚመጡትን በርካታ ጥሪዎች ወሬ ለማዳመጥ
እንደቋመጠ ይታወቅበት ነበር::

“አይ...ግዴለም አንተን ከሸኘሁ በኋላ
እመልሳቸዋለሁ:: መልሼ እደውልላቸዋለሁ::”

“አየውልህ ወንድሜ...” አለ እንግዳው ወደ ጠረጴዛው
ይበልጥ እየተጠጋ:: “...እኔ የምመክርህ ወደሀገርህ ገብተህ
ኢንቨስት እንድታደርግ ነው:: የሰው ሀገር እንደሆነ ምንጊዜም
የሰው ሀገር ነው::”

“በጎ ምክር ነው:: ግን...ምን አይነት ዘርፎች ላይ ነው
ከፍ ያለ ንዋይ አፍስሶ ምላሹን ማግኘት የሚቻለው?”

“ሀ!...ምን... አማራጮች ሞልተዋል! እጅግ ብዙ
አማራጮች... ባለፉት ሰባት አመታት ውስጥ ብቻ አሥራ
አንድ በመቶ እድገት ያሳዩች ሀገር እንደመሆንዋ መጠን ብዙ

አማራጮች ያላት ሀገር ናት። ለምሳሌ በፋይናንስ! በአረንጓዴ
ኃይል ልማት! በአግሮ ኢንዱስትሪ! በማዕድን ቁፋር!
በኮንስትራክሽን ዘርፍ!... ምን ቅጠ።...

ዶክተር ዮቶር ባግራሞት እየተመለከተው፣ “ይህ ሁሉ እድል
እያለ፣ ታዲያ ለምን እስከዛሬ ሀገሪቷ መበልፀግ አልቻለችም?”
“ነገርኩህ እኮ... ሀገሪቷን ያበላሻት ፖለቲካ ነው።
ፖለቲካ ብቻ እንደማስቲካ የሚያኝኩ ጥርቅምቅሞች የፖለቲካ
ፓርቲዎች ናቸው የሀገሪቷ ጠላቶች!... ሀገሪቷ እኮ ገና
አልተነካችም። ነፍጠኞችና ትምክህተኞች የሶስት ሺህ ዘመን
ታሪክ አለን እያሉ ይኮፈሱ እንጂ ሀገሪቷ፣ በቅርቡ
ከተገነጠለችው ደቡብ ሱዳን አትሻልም።... ሌላው ደግሞ
መነሳት ያለበት ችግር አካሄድ አለማወቅ ነው።”

“አካሄድ ስትል...” ዶክተር ዮቶር ሁሉንም
የእንግዳውን ሀሳቦች በመከራ ውጦ ጠየቀው።

“መቼም...” እንግዳው ተቁነጠነጠ። “መቼም ነገሮች
ሁሉ በየትኛውም ዓለም አልጋባልጋ ሆነው አያውቁም። ሄደህ
ኢንቨስት ስታደርግ ማንም ኤርፖርት ድረስ መጥቶ ፈቃድ
ሊሰጥህ የሚችል አካል በየትኛውም ሀገር የለም።... ህጋዊ
የኢንቨስትመንት ፈቃድ ለማግኘት ቆንጆ ፕሮፖዛል መቅረፅ፣
ባንክ ውስጥ ኢንቨስት ከሚደረገው ሀብት ውስጥ
የተወሰነውን ማሳዩት፣ ፈቃዱን ካገኙ በኋላ ደግሞ
ወደተፈቀደው ቦታ ሄዶ ቦታውን ለልማት ማዘጋጀት፣ ካርታ
መረከብና የመሳሰሉ ሂደቶች አሉ። ... እነዚህን ሂደቶች ደግሞ
በቀላሉ የሚያከናውንና መንገዶችን የሚያውቅ ሁነኛ ሰው
ያስፈልጋል።”

“አሁ...”

“ገባህ?...”

“ገብቶኛል። በጣም ገብቶኛል። ከብቁ በላይ...”

“በጣም ጥሩ። ይህን ለማድረግ ደግሞ እኛ ከጎንህ ለመቆም ዝግጁ ነን።” እንግዳው ጥቂት ካጤነው በኋላ ቀጠለ። “...እንዲያውም ወደዚህ ከመምጣቴ ከሳምንት በፊት አንድ ሁነኛ ሰው ያንተን ዝና ሰምቶ እንዳግዝህ ልኮኝ ነው አመጣጤ።”

“አሁ...” የቶር ውስጡን እየታገለ አመልካች ጣቱን ከንፈሩ ላይ ጣለ። “እንዲህ ከሆነ በጣም አስገራሚ ነው። ከሰማሁት ፍፁም ተቃራኒ የሆነ ነገር ነው ዛሬ እየሰማሁት ያለው። እንደዚህ ሰዎችን ለመርዳት ቆርጠው ወገባቸውን የታጠቁ ሰዎች አሉ ብዬ በፍፁም አስቤ አላውቅም ነበር።”

“ይኸውልህ ወዳንተ የላከኝ ሰውዬ አድራሻ... ኢትዮጵያ ለመግባት የሚያስፈልጉህን የቪዛ ፕሮሰሶች፣ እዛም ስትደርስ ተቀብሎ ቅድም የጠቃቀስኩልህን መንገዶች ሊያሳይህ ፈቃደኛ የሆነ ቅን ሰው ነው።”

ዶክተር የቶር የሰውዬውን የአድራሻ ካርድ ተቀብሎ ተመለከተው።

“ስም፡- ጃጋ ቆስጠንጢኖስ”

ስልክ ቁጥሩም ዝቅ ብሎ ተቀምጧል።

ካርዱን እያገለበጠ ተመልክቶ ሲያበቃ፣

“ለሰጠኸኝ ማብራሪያ በጣም ነው የማመስግነው። ወደ ሀገሪ ለመግባት እንቅስቃሴዬን ካሁኑ እጀምራለሁ።”

...ከዚህ ወደቀሽንግተን የሚበርረው አውሮፕላን
ሳይመልጠኝ መሄድ አለብኝ። ትኬት ቆርጫለሁ። መነሻው
ሰዓትም ደርሷል።" ተነሳ። "ለማንኛውም እርዳታ በኢትዮጵያ
ኢምባሲ ስልክ ደውለህ ሻምበል ሲራክን አገናኙኝ ብትል
ማንም ያገናኝሃል። የግል አድራሻዬም በሆን ይኸው።"
ተጨማሪ ካርድ ሰጠውና ተሰናብቶት ወጣ።

ደክተር የቶር እንግዳውን ከሸኔ በኋላ ቅጣምባሩ የጠፋበት
ሀሳብ ውስጡ ገባበት። ፈገግ ሊል ሞክረ፤ አልቻለም። ኮስተር
ለማለትም ሞክረ፤ አልሆነለትም። በርካታ ያልተቆጠቡ
ሀሳቦች ባልቻሉት ትርታወቹ ውስጥ አለፉ።

ገጽ

ዳጋ ደሴት

በክርስ ምድሩ ውስጥ ሊካሄድ የነበረው የወጣቶቹ የምርቃት ዝግጅት ላልተወሰነ ጊዜ እንዲራዘም የተወሰነው፣ ዋናዎቹ ሰዎች በወጣቶቹ ላይ እምነት ባለማሳደራቸው ሳይሆን፣ አንድ የመጨረሻ መሰናክል ማለፍ እንዳለባቸው በመታመኑ ነበር። እነዚህ ወጣቶች ከተመረቁ በኋላ በተለያዩ መንገዶች ወደ ህዝቡ ይቀላቀላሉ የሚል ሀሳብ ነበረ። ሆኖም የልጆቹ መውጫ ቀን እየቀረበ ሲመጣ፣ ለልጆቹ ካላቸው ፍቅር ከመነሳት ወይም መሠረታዊ በሆነ አመክንዮ የተለያዩ ሰዎች የተለያዩ ሀሳቦችን ማመንጨት ጀመሩ።

“እነዚህ ልጆች ያደጉት በዚህ ክርስ ምድር ውስጥ ነው። ከህዝቡ ጋር ቢቀላቀሉ በቀላሉ ይለያሉ። ባህሉን፣ ቋንቋውንና ስነልቦናውን እዚህ ዋሻ ውስጥ ተማሩት እንጂ በተግባር በውል አልለመዱትም። ለተልዕኮው ብቁ ናቸው ብዬ በግሌ መደምደም አልችልም። ሌላው ይቅርና በረሃ አያውቁም። በረዲማ ቦታን አልተላመዱም። በእኔ በኩል አንድ ተጨማሪ ስልጠና ቢወስዱ መልካም ነው እላለሁ።” ማርዬ ዋቆ ማርዬ ያቀረበው ሀሳብ ነበር።

“...እነዚህ ልጆች ሁሉም ግዕዝ ቋንቋ ይችላሉ።
አስቀድመው በሰለጠነው መሠረት፣ ድንገት ቢገናኙ ወይም
ምስጢር መለዋወጥ ካለባቸው በግዕዝ ቋንቋ ነው
የሚነጋገሩት። ለማንም ሰው የቆሎ ተማሪ እንጂ የከፍተኛ
ሳይንሳዊ እውቀት ባለቤቶች አይመስሉትም። እንደኔንደኔ
ይሂዱ። ወደ ህዝቡ ይግቡ። ጊዜው እየቀረበ ነው።” ሳይፍ
ፈርጠም ብሎ ተከራክረ።

እየሸመገሉ የመጡት ኮሎኔል አሊጋዝ፣ ግራ ቀኙን ካዳመጡ
በኋላ፣ “...ለእነዚህ ልጆቻችን እኔም ሌሎችም ያለንን
ወታደራዊ እውቀት ሁሉ ለማካፈል ሞክረናል። ሳይፍም
ከዚህ በፊት በድርጅቱ ወደቲቤት ተልኮ ሰልጥኖ በመጣው
መሠረት ራስን ለመከላከልና ግፋ ሲልም ለማጥቃት
የሚያስችላቸውን የካራቴ እውቀት ተክነዋል። እንደ ወፍ
ባዬር ላይ መብረር ነው የቀራቸው። ለማሰልጠን
ከሞከርናቸው አምስት መቶ ያህል ልጆቻችን ውስጥ ሶስት
መቶው በሁሉም ዘርፍ እሳት የላሉ ሆነውልናል። የነገይቱ
ኢትዮጵያ ጠባቂዎች ለመሆን ብቁ ናቸው ብዬ አምናለሁ።
ድርጅቱ እንደዓይኑ ብሌን የሚያያቸውን እነዚህን ልጆች
ሳይችሉ ችለዋል ብሎ ወደ እሳት መማገድ የሚፈልግ ያለ
አይመስለኝም። ሆኖም ግን አንድ ማርዬ ያነሳው ቁም ነገር
አለ። በረሃና በረዶን ለመጨረሻ ጊዜ ቢለማመዱ አይከፋም።”

ሻጊዝ በበኩሉ ሁላቸውንም ካዳመጠ በኋላ፣

“ከዚህ ቀደም ወደ አፋር በረሃዎች ተወስደው
መሰልጠናቸውን ረሳን እንዴ ጎበዝ?” አለና ሁሉንም ቃኙ።

"እሱን እንደገብንት ቁጠረው" አለች ሜሮዳ። "ለዚህ ስልጠና የወሰዱኳቸው እኔ ነበርኩ። አብሮኝ የነበረውም በአቶር በረሃ ገዢው ሥርዓት ባስገነባው የፖታሽ 4-በሪካ ውስጥ ስርጉ እንዲገባ ካደረግነው አባላችን ጋር ሆነን በረሃውን አሳይተናቸዋል። ይሁን እንጂ ጠለቅ ያለ ራሱን በረሃ ውስጥ ለማዳን የሚያስችል ሥልጠና አልተሰጣቸውም። አሰጣጡን አሻግረው አይተው ከመመለሳቸው በቀር ይህ ነው የሚባል ሥልጠና አልሰጠናቸውም።"

"እኔም በበኩሉ እንደ ዙር ሰልጥነው ቢመጡ እመርጣለሁ" አለ ጌራ ሁሉንም ሲያዳምጥ ቆይቶ። "በረሃውም በረደውም በእኛችን ነው። እዚህ አፍንጫችን ሥር የሱዳን ጠረፍ ላይ አልም ያለ በረሃ አለ። የሰሜን ተራራ አናቶችም የበረደ ከምር የተሸከሙ ናቸው። ይሂዱና ይለማመዱት። በዛ ላይ አስኪመለሱ ድረስ የሻጊዝ ፊት ቀዶ ጥገና ያበቃል። ቁስሉም ያገግማል። ለምርቃታቸውም በራሱ መልክ ከፊት ለፊታቸው ይቆማል። ቀድሞ የተነሳውን ፎቶውን እንጂ እንዳጣአት የሚያመልኩት ባለብሩህ አእምሮውን ሳይንቲስት መልኩን ለማዬት አልታደሉም። እስካሁን በዣክ ዶናልድ ፊት ውስጥ መልኩ ተሰውሮባቸዋል።"

ፈጠን ያለው ስብሰባ ሲጠናቀቅ፣ ሜሮዳ፣ ሳዳፍና ጌራ ሶስት መቶ ያህል ቁጥር ያላቸውን ወጣቶች ሌሊቱን ወደ ሱዳን ጠረፍ ወስደው፣ በረሃው ውስጥ የሰርቫይሻል ስልጠና እና በሰሜን ተራራ በረዲማ ሥፍራዎች ላይ ጮቆና ቆፈኑን እንዲያለማምዱ ተወሰነ። በሁላቸውም አእምሮ ይመለሰሰ የነበረው ግን፣ የሻጊዝ ቀዶ ጥገና በስኬት ይጠናቀቅ ይሆን?

ከዚህ ያልተጠበቀና ፈጣን ስብሰባ በኋላ፣ ሻጊዝ ወደቀደ
ጥገናው ክፍል ገብቶ ቀጭኑ አልጋ ላይ እስኪጋደም ድረስ
ተከትለው አይተውት ነበር። ግብፅ ውስጥ በደረሰበት
የመቁሰል አደጋ አንካሳ የሆነው ደክተር ዠንጊዳ
ከባልንደረቦቹ ጋር የጎለመሰ ህዋስ የተቀመጠበትን ሰማያዊ
ማሰሮ እና ሰንጠሊ እስኪያስተካክሉ ድረስ ሁሉም አፍጥጥው
አየተመለከቱ ነበር።

“እባካችሁ ወደ ውጪ እንድትወጡ ትለመናላችሁ...”
የቀዶ ጥገና ክፍሉ ከውስጥ ሲከረጁም ብዙ ዓይኖች ከውጪ
ሆነው የተዘጋው በር ላይ ተተክለው ነበር።

ጸጌ

ፓሪስ

ራፋኤል በሩን እንደከፈተው፣ አንዲት ቀጫጫ ሴትዮ ቁልጭ ቁልጭ እያለች ቆማ ነበር። ከመቅጠኗ የተነሳ እፍ ቢሷት እንደ እፋዬ ገላ የምትበር መሰለችው። ከለበሰችው ጥቁር ታይትና ጥቁር ጎፍሎ ላይ እስከ ቁርጭምጭሚቷ የተንበረሰሰ ቀይ ካፖርት ደርባለች።

“ጤና ይስጥልኝ!...” የደፋችውን ቀይ ባርኔጣ አንስታ ሰላምታ ካቀረበች በኋላ መልሳ ደፋችው። ድምፅዋ እንደወንድ ድምፅ የጎረነነ ነው። በሩን ሳይከፍት በፊት ይህን ድምፅ አውጥታ ቢሆን ኖሮ ወንድ በመሰለችውም ነበር።

“...አብሮ ይስጥልን...” ራፋኤል በሴትዮዋ ተፈጥሮ እየተገረመ ሰላምትዋን በሰላምታ መለሰላት። እንደ ሲባላ የቀጠኑት ጣቶቿ ጠንካራና ሁላቸውም ቀለበት የተሰካባቸው ናቸው።

“እመቤት ፊላ ይኖራሉ?...” አለች ትላልቅ ዓይኖቿን እያቀለጨለጨች።

“አሉ...አሉ...ይግቡ።”

ወደ ውስጥ ዘለቀች። ራፋኤል በሩን ከውስጥ ዘግቶ ተከተላት። አረማመዷ እንደሚዳቋ የምትዘል ይመስላል።

"እንደምን ዋሉ እመቤት ፊላ..." ቁን ቁን እያለች ተራምዳ ሰፊውን ወለል ባንዳናታ ከጨረሰች በኋላ፣ እንደ ሲባን የቀጠኑ ጣቶቿን እንጨፍርራ ለፊላ ሰላምታ አቀረበች።

ፊላ ተነሳታ ጨበጠቻትና፣

"ይቀመጡ...ይቀመጡ... እርስዎታውን ይተውት... ገና ልጅ ነኝ።"

"ይገርማል!" አለች ሴትየዋ ከፊላ ፊላፊት ወንበር ስባ አየተቀመጠች። "ወይ ጉድ! ገና ወጣት ነሽ!... እንዳንዱ በውርስ እንዳንዱ በድብስ ነበር ሀብት ሲያፈራ የምናውቀው።"

"ምንድን ነው ደግሞ በድብስ?" ፊላ አፍረትና ፈገግታ ተቀላቀለባት።

"እንግዲህ... እንዳንቺ ቆንጆ ለሆኑ ሴቶች መቼስ ዳበስ ዳበስ ...አ?...ሃሃሃ... ቁቁቁ... መቀለዴ ነበር ባያስቅም! ሁሁ... ገና በወጣትነትሽ ከዚህ የሀብት ማማ ላይ መንጠላጠልሽ የሚያስደንቅ ነው!"

ፊላ በሴትየዋ አኳኋን ተገርማ ዝም አለች። ዓይኖቿ ካቅሟ በላይ በካርቱን እንደተሳሉ የዩፎ ዓይኖች የፈጠጡ ናቸው። ስትናገር አብረው ይናገሩ ይመስል ያለማቋረጥ ይቅበዘበዛሉ።

"እኔ እንኳ አመጣጤ..." ራሷን ሊከት ከሚችል በርሳዋ በአረንጓዴ ቀለም የተለበጠ ዶሴ መዘዘችና ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠችና፣ "ለዚህ ነው።" አለች።

"ምንድን ነው?" አለች ፊላ አረንጓዴውን ዶሴ ሳትነካ።

“ግሩም የሆነ ጥናት ነው። ሰጥኑን ስለአንቺ ከባንያ ጋዜጦች ላይ አንብቦን፤ ተስማሚ የሆነ ፕሮፖዛል ብናቀርብልሽ አንድም አንቺን ማገዝ ነው፤ ሁለትም ሀገራችን መጥቀም ነው ስንል ወሰንን።” ጥቂት አስተውላት ተጠሰች። ለፊላ ፋታ አልሰጠቻትም። “ግር አይበልሽ... እኔ የመጣሁት ከኢትዮጵያ ኢምባሲ ነው። እቅም ያላቸው ኢትዮጵያውያንን ሀገራቸውን እንዲያልሙ ካለን ቁርጠኝነት የተነሳ በምንቸለው አቅም ለመርዳት ለመንቀሳቀስ ላይ ነን። እዚህ ሀገር የገዛሻቸው ከባንያዎች ሀገራችን ላይ ተተክለው ቢሆን ኖሮ፤ እዚህ ሀገር ያፈለሰሽው በሚሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ ሀገራችን ውስጥ ፈስሶ ቢሆን ኖሮ ጥቅሙ የትየሌላ ነበር። የሆነው ሆኗል። ግዴላም አሁንም ቢሆን እድል አለሽ።” የቴፕ ክር የዋጦች ይመስል አንዴም ሳታቋርጥ ተናግራ ዝም አለች።

“...ለመሆኑ ጥናቱ ስለምንድን ነው?” ፊላ ብዕሯን ከንፈሯ ላይ ጣል እንዳደረገች ጠየቀቻት።

“ስለጎማ ዛፍ ነው! ከአንቺ የጎማ ፋብሪካ ጋር ተመጋጋቢ የሆነና ሂደት ልክክ ያለ ጥናት ነው። የጎማውን ዛፍ ኢትዮጵያ ውስጥ ታለሚና እዚህ ወዳለው ፋብሪካሽ ግብዓቱን ከሀገርሽ ኤክስፖርት ታደርጊያለሽ። አበቃ።”

ፊላ ወደ አረንጓዴው ፕሮፖዛል እጇን ስትሰድ፤

“አ...አ...አ...” ብላ እንደ ዶሮ አሸካካችና አሮጊቷ ከጠረጴዛው ላይ ተሻምታ አነሳችው። “ገና ምን ተነጋገርንና... ስንት የተደከመበትን ጥናት...”

ፊላ ሳቋን በግድ መለሰችው።

“...መጀመሪያ ጉዳዩን በደንብ ተረጋጅቶ:: በዚህ ሰዎች
በለማሰማት ሥራ ግንዛቤ ሳይኖራቸው ገንዘብ እያራሰሱ
ነው የኪሳራ ባለጠጋዎች የሚሆኑት::”

“እሺ... እስኪ ያስረዱኝ...” ሌላ ጠረጴዛውን
የተመረከቱ እጆቿ ላይ ጉንጮቿን አስደግፋ ሴት-የ-ዋን
ታዳምጥ ጀመር::

“በጣም ጥሩ! እንደዛ ነው የሚባለው! እንግዲህ ሰሚኝ
...ኢትዮጵያ እስከ አራት ሺህ ቶን የሚደርስ የጎማ ጥሬ እቃ
በየዓመቱ ታስገባለች:: ለብዙ ነገር ይውላል:: እስከ ሁለት
ቢሊዮን ብር፣ በየዓመቱ ለጎማ ጥሬ ዕቃ ታወጣለች ማለት
ነው:: ይህን ሀገሪቷ ካጋጠማት የውጭ ምንዛሬ እጥረት ጋር
አስቢው!... ታይላንድ፣ ኢንዶኔዥያ፣ ማሌዥያ፣ ህንድ፣
ቩትናም፣ ቻይና፣ ፊሊፒንስ፣ ኮትዲቯር፣ ናይጄሪያ እና
ስራላንካ የጎማ ዛፍ ምርትን ለዓለም በማቅረብ ከፍተኛ ጥቅም
የሚያገኙ ሀገሮች ናቸው:: በእርግጠኝነት አሁን የጠቀለልሽው
የጎማ ፋብሪካ ከእነዚህ ሀገራት ያንዱ ጥገኛ ይሆናል::”

“ትክክል...” ሌላ ራሷን ነቀነቀች::

“ይህ አስገራሚ ዛፍ፣ ከሶስት ሺህ ስድስት መቶ
ዓመታት በፊት አማዞን ውስጥ የተገኘ ነው ይባል እንጂ
ኢትዮጵያ ውስጥም ከጥንት ጊዜ ጀምሮ በጫካ ይበቅል ነበር::
ኢትዮጵያ ውስጥ የጋምቤላ ጫካዎች የዚህ ደመሳሰሉ ሀብት የሆነ
ዛፍ መገኛዎች ናቸው:: አድምጪኝ...”

“በአስራ ስምንት ስድሳ ስድስት ዓመተ ምህረት
አካባቢ፣ ሀሲብ የተባለ አንድ የማስቲካ ነጋዴ እንግሊዛዊ
በሱዳን በኩል አድርጎ ወደ ኢትዮጵያ የገባው ይህ ተአምራኛ

ዛፍ ኢትዮጵያ ውስጥ እንደሚባለው እርግጠኛ በመሆኑ ነበር።
እንደገመተው ወደ ኢትዮጵያ ገና ከመግባቱ ነበር ዛፍን
የተመለከተው። በሺህ ዘጠን መቶ አምስት ዓመተ ምህረት፤
ይህ ሰው ወደ አዲስ አበባ ይገባና ከንጉሥ ምኒልክ ጋር
ይገናኛል። ለንጉሡም ሀገራቸው ውስጥ የጎማ ዛፍ ማግኘቱን
ምኒልክ ጊዜ ማጥፋት አልፏል። ነበር፤ የዛፍን ጥቅምና
አገልግሎት በመረዳት ቤቶችና ድልድዮች በዚህ ዛፍ
እንዲሠሩ አዋጅ አስነገሩ። እንግሊዛዊውም የዚህን ዛፍ ችግኝ
ለመውሰድ ጊዜ አልፏል። ነበር። ይሁን እንጂ እንደ
ኢትዮጵያ ለዚህ ዛፍ በፍጥነት ለማደግ አመቺ ቦታ
አልነበረውም። ከዛሬ መቶ ዓመት በፊት ያገኘችውን ዛፍ
እንኳ ሳለመጠቀሟ የተነሳ ኢትዮጵያ እስካሁን ገንዘቧን
ለውጭ ሀገራት በማስገባት ላይ ትገኛለች። ስለዚህ...ይህን
ዛፍ ሄደሽ ሀገርሽ ውስጥ ብታለሚ እዚህ ከገዛሽው ፋብሪካ
በላይ በሀብት እንደሚያንበሽብሽሽ ምንም ጥርጥር የለንም።”
ሴትዮዋ ይህን ሁሉ ባንዴ ተናግሮ ምንም የድካም ስሜት
አይታይባትም።

“ስለዚህ ይህ ጥርጥር ይህን በተመለከተ ነው
የሚሉኝ...”

“በትክክል።”

“ቀጣዩ ምንድን ነው ታዲያ?...”

“ይህ ጥናት የተጠናው ኢትዮጵያ ውስጥ ነው።
ለጥናቱ ብዙ ወጪ ፈሰበታል።”

“ከእኛ የሚጠበቀው ምንድን ነው?..”

“... እም... በቀጥታ ከጥናቱ ባለቤት ጋር መነጋገር
ነው። እኔ የያዘኩት መግቢያውንና ጭብጠ ሀሳቡን ብቻ

ነው። ዛፋ የሚበቅልበትን አካባቢ፣ የሚፈልገውን የአየር ንብረት ሁኔታ፣ መንግሥት ለዚህ ዛፍ ሲል ያመቻቸውንና ደም ውድ የሆነ ዛፍ በዚህ ደመ እንደ ክርስቶስ እንደሚያስፈልግ፣ ወጣ ውረዳን ለመበልፀግ እዛው ኢትዮጵያ ስትገቢ ሲያገኝ ሆኖ የሚያቀናው ሰው በፍጥነት ሀገሩን አዳርሶታል እመቤት ፊላ።።።” ዝናሽ

“ማነው ይህ ሰው?...” ፊላ ወደ ኋላ ለጠጥ ብላ ጠየቀች። ባንድ በኩል ወደሀገሯ የምትገባበት በር በትንሹ ገርብብ በማለቱ የደስታ ስሜት ሲወራት፣ በሌላ በኩል ደግሞ ምናልባት ወጥመድ ይሆናል የሚል ስጋትም እንደ በረዶ አጥንቷን ዘልቆ ቀዘቀዛት።

“ቁርጠኛ ሆነሽ ለመሄድ ከወሰንሽ በዚህ አድራሻ ደውዩ። እኔንም ድጋሚ ማዬት ከፈለግሽ አድራሻዬ ይኸውልሽ።” ወጥ እንጨት የምታክለው አርጊት በፊላ ጠረጴዛ ላይ ሁለት ቢዝነስ ካርዶች አስቀምጣ ብድግ አለች። ቀድሞም የቆመች እንጂ የተቀመጠች አትመስልም ነበር። ፊላ እንደኛውን ቢዝነስ ካርድ ተመለከተችው።

“ጃጋ ቆስጠንጢኖስ” ይላል ስሙ። የግል ስልኩም ወረድ ብሎ ሰፍሯል። ወደ ሁለተኛው ካርድ ጣቷን ሰደደች።

ጸጌ

አዲስ አበባ

ጸጋ ቆስጠንጢኖስ እና ኖላዊ፣ ቦሌ በሚገኘው የጋሙስ ዋና መስሪያ ቤት ሶስተኛ ፎቅ ባለው ቢሯቸው ውስጥ፣ የሻንጣውን አንጀት ዘረጋግፈውታል።

አያንዲንዲን ነገር በጥንቃቄ ሲመረምሩ ከዋሉ በኋላ ከጋሙስ ጋር ተያያዥነት አላቸው ያሏቸውን መርጠው ጠረጴዛው ላይ ከመሩና በተናጠል ይመረምሯቸው ጀመር።

“ኒቆዲሞስ ከድቶን ነበር” አለ ጸጋ አንድ የፋክስ ፅሁፍ ነጥሎ ካነሳ በኋላ። “ይህ የፋክስ ጽሁፍ የተላከለት ዶን ሞርሞርዲኖ ከሚባል ጣሊያናዊ ነበር።”

“ስለምንድን ነው?” ኖላዊ ሲያገላብጠው የነበረውን የወረቀት ክምር ትቶ በድንገት ጸጥ አለ - ቅድም እሱ ራሱም ይህንን ስም እንዳይ እያስታወሰ። “እኔም ሞርሞርዲኖ የሚል ፅሁፍ ያለበት ወረቀት ሳላይ አልቀረሁም።”

“ይህ ከጣሊያን የተላከ የፋክስ ፅሁፍ የሚገልፀው... ጣና ሓይቅ ውስጥ በወርቅ ተሞልቶ ስለሰጠመ መርከብና ይህንን ሰማውጣትም ጊዜው እንደደረሰና በውሃ ውስጥ

ለውስጥ የሚሄድ እስከሰባተር ያዘር ተሰርቶ መሰጠቱን
በመሆኑም በጣና ዙሪያ በእንስሳት መንቀሳቀስ ለመመገብ
ያላቸውን የሽፋን እቅድ ነቆዲሞስ እንዲያመጡ የሚገልፅ
ፅሁፍ ነው።”

ሁለቱም ጥቂት ተፋጠው ከቆዩ በኋላ ማላዊ ቅድም ያየውን
ወረቀት ሲፈልግ ቆይቶ አገኘውና በራራውን እያሻሻሉ
አየነቀነቀ አነበበው።

“እሱም ተመሳሳይ ነው?”

“አይደለም። ይህ ደግሞ ነቆዲሞስ ከኢትዮጵያ ወደ
ኮሎምቢያ ለመላክ ያስነዳው ረቂቅ ነው። የነቆዲሞስ የእጅ
ፅሁፍ ነው። ከፃፈው በኋላ ፋክስ አድርጎት ይሆናል። ዶን
በናኖ ለተባለ ኮሎምቢያዊ የተላከ ነው።”

“ምን ይላል?” አለ ጃጋ ሰፍ ብሎ።

“...ጣና ሓይቅ ውስጥ በሚገኘው ዳጋ ደሴት
አቅራቢያ በምትገኝ ሰው አልባ ደሴት ውስጥ ከትመው
እንደነበር፣ በወርቅ ተሞልቶ የሰጠመው መርከብ ቁልፍ
ይገኝበታል ተብሎ የተገመተው ዳጋ ደሴት በመሆኑ፣ ዲሞላ
የተባለን ኢትዮጵያዊና የዶን ሞርሞርዲኖ አጃቢ የነበረን
ሰው፣ ምንኩስና በማሰልጠንና ወደ ገዳሙ በማስገባት ፍለጋ
እንዳደረጉ፣ በኋላ ግን ይኸው ዲሞላ የተባለ ሐሳዊ መኩሴ
ወደ ሰው አልባው ደሴት በመምጣት ተኩስ ከፍቶ ዶን
ሞርሞርዲኖን እና ሰዎቹን ፈጅቶ በማምለጥ መርከቡ
የሰጠውበትን ካርታ ሳያገኘው እንደማይቀር ያለውን ጥርጣሬ
የሚገልፅ ሲሆን፣ እርሱ ግን በወቅቱ ለጥቂት እንዳመለጠ
ይገልጻል።”

“ወይ ታምር!” አለ ጃጋ ከጀርባቸው በህቡዕ ሲሠራ የቆዩው ሁሉ እያስገረመው። “...በማናውቀው ጉዳይ ላይ ነበር ስንዳክር የኖርነው”

“ሌላ ፋክስ ደግሞ ይኸውና!”

“እስኪ አምጣው።” ጃጋ ተቀብሎ እንደ ወረደ አነበበው።

“... ወደ ኒቆዲሞስ፣ አቶ ታዴዎስ በነገረኝ ነገር ተደስቻለሁ። ሁሉንም አስረድቶኛል። ባመቻቸህልኝ መንገድ መሠረት ለመምጣት ተዘጋጅቻለሁ። ዲዎላ ይሙት ይዳን አለመታወቁ ብቻ ነው አስከፊው ነገር። ያም ሆነ ይህ እኔ ከመጣሁ በኋላ የማይፈነቀል ድንጋይ አይኖርም። በአልማዝና በወርቅ ተሞልቶ የሰጠመው መርከብ እንደተገኘ ደቡብ ሱዳን ውስጥ ወዳመቻቸሁት ሥፍራ ይጓጓዛል። ከዛ በኋላ አርጀንቲና ውስጥ በተዘጋጀልህ ግዛት ውስጥ እየተንፈላሰስክ መኖርህ የማይቀር ነው። ታዲዎስም ቢሆን ለእርሱ የተዘጋጀለትን አይቶ ተደስቷል። እስክመጣ ድረስ ከዛ ሐይቅ ላይ ዓይኖችህን እንዳትነቅል። ቻው።”

ለደቂቃዎች ፀጥታ ነገሠ።

“ስለዚህ ኒቆዲሞስና ታዴዎስ ኢያሱ የሰጠመውን መርከብ አልማዝና ወርቅ አፍሰው ከሀገር ወጥተዋል ማለት ነው።” አለ ጃጋ ራሱን እየነቀነቀ።

“ሊሆንም ላይሆንም ይችላል።” ኖላዊ አሁንም በራ ራሱን እያሻሸ ሲጋራ በሌላኛ እጁ አወጣ። ሲጋራውን ለኩሳ ሲያበቃ፣ ጥቂት ካጨሰ በኋላ፣ “በተራራው ውስጥ መሸግ የነበረው ህቡዕ የወንበዴ ድርጅትም የዚህ ምስጢር ተካፋይ ሳይሆን አይቀርም። ኮሎኔል ኪሩቤል ሳይቀር ይህንን ሌላ ሳያውቅ አይቀርም የሚል ግምት አለኝ።”

"እንዴት ጠረጠርክ?"

"የኒቆሊሞስ የቅርብ ሰው ነበር። በዛ ላይ ... በዛ ላይ ... በዛ ላይ ...
ወደ ባህር ዳር ይመለሳል። በተጨማሪም ምን ዓይነት መሆኑን
የተባለውን ኃይል አጥብቆ የሚፈለግበት ምንጭት ስለሆነ
ለይዞን ይቀራል ብለህ ነው?"

"አሁ..." ዳጋ አመልካች ጣቱን ከነገሩ ላይ ጥኩ
ለማሰብ ሞክረ። "ለምን ጠርተኝ አንድም ነውም?" የወሰነ
መስመር ስልኩን እጅጋ አነሳ።

"ተው!" ፍላጭ ስልኩን በጭንቅ መንጭቅ ቀማው።
"ለምን ትቸኩላለህ?"

"ለምን አልቸኩልም?" ከትጥንት ወይም ነው ከባህርዳር
መጥቶ ቢሮ የገባው። ወደ ጣትርን ተራራ የሚያሰጥባቸውን
የእኛዎቹን ኮማንዶዎች መልምሎ ጨርሷል። እስከህገ ሰላም
ባልረባው ቢዘገይም፣ ነገ ወደ ተራራው ቀያይ ተባብሮታል
ይዘው የሚበሩት ሂሊታዊቶች ነጻዎቹ ሞልተው ከይሰሩ ዘይታ
አየር ኃይል ለመነሳት የእርሱን ትዕዛዝ በመጠበቅ ላይ
ናቸው። ... በእርግጠኝነት አሁንም ወታደሮቹን ወያ አስቀ
ወይም ዋሻ ተደረመሰባቸው ብሎ መመለሱ አይቀርም።
በእርግጠኝነት የምንግርህ የሚወስዳቸው ኮማንዶዎቻችን
አያለቁ ያሉት በሌላ በማናውቀው ጦርነት እየተማገዱ ነው።
ቢያሻንፋ እንኳ ወደኛ እንዲመለሱ አይፈቀድላቸውም።
ምክንያቱም ምስጢሩን ለመጠበቅ ሲባል በሌላ ድብቅ ጦር
ከጀርባ እየተመቱ ነው። ስለዚህ ያለን ቀን ሳይሆን ሳይሆን ነው።
ይህን ተልዕኮ እንዲዘገይና ነገሩን ከሥሩ እስከንይዝ ድረስ
ከሎኒል ኪሩቤልን ማስቆም አለብን። አሰረን..." ዳጋ
ከመቀመጫው ተነስቶ ይንጎራደድ ጀመር።

“እንዲያውም...” አለ ጃጋ እንደገና ጥቂት ሲያስብ ቆይቶ። “ተራራው ውስጥ ቀያይ ቀበሮዎችን ይዘን መግባት ያለብን እኔና አንተ ነን። ኮሎኔል ኪሩቤል እዚህ ቢሮ ይቀመጥ።...”

“አይሆንም!” አለ ኖላዊ። እሱም ከተቀመጠበት ተነስቶ። “...እዚህ ተቀመጥ ካልነው ምስጢሮቹን ሁሉ ለማራቅ እድል ሰጠነው ማለት ነው። ይልቁንስ ማድረግ ያለብን፤ ተራራውን እንደገና ሰብሮ ለመግባት በቂ ጥናት መደረግ አለበት በሚል ኮሎኔል ኪሩቤልን ማዘግዬት ብቻ ነው።”

“ከዛስ...”

“ከዛማ እኛ ዙሪያውን እናጠናለን። ሁኔታዎችን በጥልቀት እንመረምራለን። በመጨረሻም የኪሩቤልን መጨረሻ እንወስናለን። ወይ እዚህ ተቀምጦ እኛ ዘመቻውን እንመራለን። ወይም...” ኖላዊ አንገት የመቁረጥ ምልክት በጠቋሚ ጣቱ አሳየው።

“ጥሩ ሀሳብ ነው።” አለ ጃጋ እሱም ሲጋራውን ለኩሶ። የሁለቱ የሲጋራ ጢስ ቢሮውን ኩሽና አስመሰለው። “አሁን ካስወገድነው ግን እንደገና የምስጢሩን ፊደል መቁጠር ጀመርን ማለት ነው። አንዱ የምስጢሩ ክር ኮሎኔል ኪሩቤል ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለኝም። ክሩን ካሁኑ በጥሰን ውሉን ማጥፋት የለብንም።”

“አሁን መጀመር ያለብን እሱን ከማስቆም ነው። ስለዚህ እንደ የበላይ አለቃው፤ አንተው ራስህ ጥራውና ቀጭን ትዕዛዝ ስጠው። በቂ ጥናት እስኪደረግ ድረስ ወደተራራው የሚደረገው ጉዞ ይዘግይ በለው።”

ጃጋ እንደቆመ ስልኩን አነሳና በውስጥ መስመር ወደ ኮሎኔል ኪሩቤል ደወለ። ፍፁም ትህትና በተሞላበት ደምዕ ወደ ቢሮው እንዲመጣ ነግሮት ስልኩ ዘጋና፤

“ቀጥሎሱ...” አለ ጃጋ ወደ መቀመጫው ባገራሞት ራሱን እየነቀነቀ ከተቀመጠ በኋላ። ፍላጭ ጠረጴዛውን በሁለታ እጆቹ ተመረከዘና ይበልጥ እንደ ጎበጠ የዓይኖቹን በር አጥብቦ ራሱን ላይና ታች ወዘወዘና፤

“አስከሬኖቹ መውጣት አለባቸው!” አለ። “አሁኑኑ!”

“አዎ!”

“ለምን ጥቅም?... ”

“ቀቅለን ልንበላቸው!” አለ ፍላጭ በምፀት። “ባህር ዳር ከሚገኘው የመቃብር ሥፍራ ወደ አዲስ አበባ ይላኩልንና በምኒልክ ሆስፒታል የፎረንሲክ ምርመራ ክፍል ውስጥ በደንብ ይመርመሩ። እዛ የኩባ ስልጡን ባለሙያዎች አሉ። እነሱ የአስከሬኖቹን ማንነት ይነግሩናል።”

“ከሁለት ዓመታት በኋላ ማንነታቸው እንዴት ሊለይ ይችላል?... መያውን ለባለሙው ተው!... እኔና አንተ መግደል እንጂ አጥንት ማገላበጥ ሥራችን አይደለም! አይለም እንዴ ጅኔራል?!”

“ትክክል... አስከሬኖቹ መውጣት አለባቸው! ግን እኔና አንተ ባለንበት!... ዛሬውኑ ወደ ባህር ዳር መሄድ አለብን! ይህን ግን ኮሎኔል ኪሩቤል ማወቅ የለበትም። ዛሬ ሌሊት አስከሬኖች መውጣት አለባቸው!”

በዚሁ ቅፅበት ኮሎኔል ኪሩቤል የቢሮውን ረጅም ሳንቃ ከፍቶ ጥልቅ አለ።

ጸጌ

ጣና ሓይቅ

መንፈቀ ሌሊት ተቃርቧል። ለክብነት ጥቂት ንፍቅ የቀራት ጨረቃ ቁልቁል ተዘቅዝቃ የዳጋን ደሴት የምትመለከት ትመስላለች። የጣና ሀይቅ ሆዱን ባርባር ይለው ጀምሯል፤ እንደለመደበት መንቦጫቦጫን ይዟል።

ማዕበሉ ከማዬሉ በፊትና ሌሊቱም ከመንጋቱ አስቀድመው ጎርጎራ እንዲደርሱ የታቀደላቸው በርካታ ጀልባዎች ከደሴቱ ሥር ካለው ዋሻ እየወጡ ወደ ሀይቁ እንዲንሳፈሩ ይደረግና ሰው ይታጨቅባቸዋል። ተሳፋሪዎቹ ምንም አይነጋገሩም። ጫኙም ተጫኝውም የሚተነፍሱ እንኳ አይመስሉም። ሶስት መቶ ያህል የሚሆኑት ወጣቶች ተጭነው ካበቁ በኋላ የመጨረሻዎ ጀልባ መጣች። ከካፒቴኗ ሌላ ሶስት ሰዎችንና የድንገተኛ አደጋ እርዳታ መስጫ መሣሪያዎችን ጭናለች።

“ዝግጁ?” አንድ ሰው ከዚህችኛዋ ጀልባ ላይ ቆመና ጮክ ብሎ ጠየቀ። “ሞተር ተራ በተራ ማስነሳት እንዳለባችሁ መርሳት የለባችሁም!” የሌሊቱ ፀጥታና ውሃው ተባብረው

ድምፁን አስተጋቡት። ከኋላ የመጣችው ጆልባ ከፊት ለፊት ቀድሞ ሀይቁን እየሰነጠተች ከማዕበሉ ጋር ግብግብ ገጠመች። በዚህችኛዋ ጆልባ ላይ ሳይፍ፣ ንጋ እና ማርዳ ተጭነዋል።

ከኋላ ወጣቶቹን የጫኑት ጆልባዎች ተራ በተራ እየተነሱ ከፊት የቀደመችውን ጆልባ ጅራት ይከታተሉ ጀመር።

ከሀይቁ በላይ ያለው ሰማይ ወደ ግራጫማንነት ከመቀየሩ በፊት፣ ከጎርጎራ ወደብ በታች በሚገኝ ሰዋራ ስፍራ የመጀመሪያዋ ጆልባ ደረሰች። ሌሎቹም እየተከታተሉ ገመዳቸውን ጠሉ።

በጆልባዎቹ ላይ የተጫኑት ወጣቶች አስቀድሞ በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሠረት፣ ነጫጭ ሻሻቻቸውን እየጠመጠሙና አንደቆሎ ተማሪ ጎጃም አዘነ እየተጎፋፈኑ ከጆልባዎቹ ወረዱና ወደ ጭጋጋማው ገጠራማ ምድር እንደ መንጋ ተሰማሩ።

በትዕዛዙ መሠረት፣ ወጣቶቹ በመንጋ ሳይሆን በተናጠል ወደ በረሃው መድረስ አለበት። የመገናኛው ቦታም በረሃው ውስጥ የሚገኘው “የማህበረ ስላሴ ገዳም” አቅራቢያ እንደሆነ ተገልጿል። አያሌ ኪሎ ሜትሮችን ተገብዞ ወደዚህ ቦታ ለመድረስ ግን ማንም ከማንም እርዳታ አያገኝም። ስንቅም ትጥቅም የለም። ተጨማሪ ልብስና ጫማ ሳይቀር አልተሰጣቸውም።

የሚገጥመውን ፈተናና ውጣውረድ ያለማንም እርዳታ አጣ ነፍሱን አልፎ ከመገናኛው ሥፍራ የሚደርሰውን ብቻ ለመቀበል ቀድሞ ደርሳ የነበረችው ጆልባ ላይ የነበሩት ሰዎች

ጠንክር ያለ መመሪያ ከሰጡ በኋላ፣ ወደ ጎርጎራ ወደብ ሄዱ።
ጎርጎራ ወደብ ካረፉ በኋላ አነስተኛዎ ከተማ ውስጥ ወደ
ሚጠብቃቸው የመስክ መኪና ይሣፈሩና ይጓዛሉ። ወጣቶቹን
ጭነው የመጡት ጀልባዎች ግን ከመንጋቱ በፊት ወደ ዳጋ
ደሴት መመለስ እንዳለባቸው ትዕዛዝ ተሰጥቷቸዋል።
የበረሃውንና የበረዶውን ፈተና አልፈው የሚተርፉትን
ወጣቶች ለመቀበል ከቀናት በኋላ ትዕዛዝ ከዳጋ ሲሰጣቸው
ብቻ እንዲመለሱም ትዕዛዝ ተላፎላቸዋል።

ጸ፴

አዲስ አበባ

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ከሶስት ሀገራት የመጡለትን የተለያዩ ስልክ ጥሪዎች ከተቀበለ ጀምሮ እረፍት የሚባል ነገር አልነበረውም።

* * * ከሶስት ሳምንታት በፊት * * *

“ጥሩ ፉሩሽካ ነው!” ከጣሊያን ከተደወለለት ስልክ።

“በደንብ ይቃም።”

“የቪዛ ፕሮሰሱ አልቋል?!” የጃጋ ጥያቄ ነበር። ቲቶ የተባለው የናጠጠ ባለሀብት አዲስ አበባ እስኪገባ መጅኩሉ በግልፅ ያስታውቅበት ነበር።

“የአውሮፕላን ትኬት ሳይቀር ቆርጧል። አዲስ አበባ ከሁለት ቀናት በኋላ ይደርሳል። ጃንያው በፍጹም እንዳያፈሰ። አንድም ቀዳዳ እንዳይኖረው። አንድም ስህተት መሥራት አይፈቀድም። ፉርሽካው ሳይባክን በጥሩ ይዘታ ሆኖ ይቃም።”

“ሃሃሃ... እሺ ንታዬ... ፉርሽካውን ለመቀበልም ለመቃምም ችግር የለም።”

* * * ከሁለት ሳምንታት በፊት * * *

“ወፏ ለመብረር እየተዘጋጀች ነው።” ይህኛው ደግሞ ከፈረንሳይ የመጣ መልእክት ነበር። “ከክንፏ አንድ ላባ እንኳ መውደቅ የለባትም። ጥሩ ጎጆ ይዘጋጅላት። እንቁላሏም ከእባቦች ዓይን ዘወር ይበል። መፈልፈል ግን የለባትም።”

“ሃሃሃ... ችግር የለም ጌታዬ... ቪዛ አግኝታለች?” ጃጋ ፊላ የምትባለዋንና ከፈረንሳይ የምትመጣዋን ኢንቨስተር የተመለከቱት ሰነዶች ከደረሱት በኋላ እሷንም ለመቀበል አቆበቆበ።

* * * ትናንት * * *

“አሞራው እየበረረ ነው። ቅሉ መሰበር የለበትም። በአሜሪካ ከኢትዮጵያ የተደወለለት ሰልክ መልእክት ነበር የጥንቱን ተረት ያስታወሰው። ወደዚህ ውስብስብ አለም ተጠልፎ ከመግባቱ በፊት ያነበበው ትዝ አለው። ገጣሚው ደበበ ሰይፉ፣ “አሞራው በረረ ቅሉም ተሰበረ” የሚለውን ግጥማዊ ተረት ተመርኩዞ፣ በምናቡ የፈጠረውን ግጥማዊ የፍቅር ተረት አስታወሰ።

“...አሞራና ቅል ተጋብተው
በፍቅር ረመጥ ነደው
በጣፋጭ ማር- ጨረቃቸው
ተጋራ መውጣት አሰኛቸው።
ቅል በአሞራ ጥብቅ እቅፍ
ተምድር ወለል ከፍ እልፍ
አሥር...ሃያ...ሠላሳ ሜትር እልፍ፤

ግን ወዲያው-እኮ ወዲያው

አያ አሞራ ዘንግቶ

በትኩስ ፍቅር ልቡ ጠፍቶ

የቅልን አንገት ሊዳበስ ብቅ

እጁን ብቅ!

የቅልን ወገብ ልቅቅ

ልቅቅቅቅ!

ቅልም ድንገት ዝልፍልፍ-ልፍ

ሹልክልክልክ-ውድቅድቅድቅ

ድቅቅ!

ታንዲት ዛፍ ላይ አረፍ ብሎ

የፍቅሩን ሞት አቆልቁሎ

አስተውሎ፤

“አልመለስ፤ ምን ቤት አለኝ

ፍቅር አልቦ ሊቀበለኝ።”

ብሎ እንገደውን እያፈሰሰ

ክንፉን እየወጠረ

አየሩን እየመተረ

ዘለቀ፤ አሞራው በረረ

ነጎደ፤ አሞራው በረረ”

ቅሉም “...እዚህ ይድረስ እንጂ አሞራውም አይበርም፤
አገሩን አይሰበርም! ድንገት አሞራው ከበረረ ቅሉ እንዳይሰበር
ሁሉ ፍራሽ እናነጥፍበታለን!...ሃሃሃ...” አለና ጃጋ
የተሰመደ ጥያቄውን አስከተለ።

“ቪዛና ትኬት ተዘጋጅቶለታል?”

“የተላከልህን ሰነድ በደንብ አላነበብከውም ማለት ነው?”

“እረ አንብቤዋለሁ!” ጃጋ ከፊት ለፊቱ ጠረጴዛው ላይ ያለውንና ዶክተር ዮቶር የሚል ስም ከላይ ያረፈበትን ሰነድ ገለጥ ገለጥ አደረገ።

“ያነበብከው አልመሰለኝም።”

“አንብቡኖለሁ በሥራ ብዛት የዘነጋሁት ነገር ካለ እንጂ...”

“...አሞራው በግል ጀቱ ነው የሚመጣው። በሌን ወልውለህ ተቀበለው። የጀቱ ጎማ የዓይን ኩል ያህል ጭቃ እንኳ መንካት የለበትም!”

“ሃሃሃ... ግዴለም ረጃጅም ምላስ ያላቸው የሰው ሃይሎች አሉን። ላንዲንግ ኤሪያውን ልሰው ይጠብቁታል።”

* * * * *

ጃጋ እነዚህንና ሌሎች ከተለያዩ ሀገራት የሚመጡ ኢንቨስተሮችን ስም በማስታወሻው ላይ መዝግቦ ሲያበቃ ከሰማቸው ፊት ለፊት አዲስ ያወጡላቸውን ቅፅል ስምና የሚሰማሩበትን የሥራ ዘርፍ አስቀመጠ።

3ኛ-ቴቶ-ፋርሻካው-በማዕድን ዘርፍ

6ኛ-ፊላ-ወፏ-በጎማ ዛፍ ዘርፍ

9ኛ-ዮቶር-አሞራው-በሪል ኢስቴት ዘርፍ

ማስታወሻውን ጠረጴዛው ላይ አስቀምጦ ሲያበቃ፣ በሌሎች ላይ ማረፊያ የሚደርሱበትን ቀን፣ የሚያርፉበትን ሰዓት፣ እንዲቀበላቸው የመደበላቸውን ሰው ዕጩ ማስታወሻ ይዘ።

አሞራውን... ግን እኔ ራሴ እቀበለዋለሁ! አለ በልቡ። ጥቁር አሞራዬ ነው!... ቅሉ መሰበር የለበትም።

ጃጋ ይህን ሁሉ ካጠናቀቀ በኋላ ነበር- በወቅቱ ወደጀመረው አንገብጋቢ ሥራው ቀልቡን ያዘረው። ኮሎኔል ኪሩቤል ከማንደዎቹን ይዞ ወደ ጣቅርን ተራራ እንዳይሄድ ካገደው በኋላ፣ ሁለቱን ኢንቨስተሮች ተቀብሎ እንዲንከባከብ አስቀድሞ አዘዘታል። ሼራተን ሆቴል ደረጃቸውን የጠበቁ ክፍሎች እንዲይዝላቸውም ቀጭን ትዕዛዝ አስተላልፎለታል። ኮሎኔል ኪሩቤል በበኩሉ፣ ምንም እንኳ ወደ ተራራው የሚደረገው ጉዞ ለጊዜውም ቢሆን በቂ ጥናት እስኪደረግ በሚል ሰበብ በመዘግዬቱ ቢደሰትም፣ ከጀርባው እየተደረገ ያለውን ነገር ለመረዳት ግን አእምሮውን ከምንጊዜውም በላይ መሳል ነበረበት።

ጃጋ በውስጥ መስመሩ ደወለና ኖላዊን ጠርቶ ስለቀጣይ እቅዳቸው ይመካከሩ ጀመር።

“አስከሬኖቹ በፍጥነት መውጣት አለባቸው!” አለ ጃጋ ማስታወሻውን ሲያደራጅበት በቆየው ብዕሩ ጠረጴዛውን እየቆረቆረ። “ወደ ባህርዳር መሄድ አለብኝ። አራት ጠንካራ የጋሙስ ኮማንዶዎች ይዘጋጁልኝ። አንተ ደግሞ እዚህ ያለውን ሥራ እየመራህ ትጠብቀኛለህ።”

“የኮማንዶዎቹ አዛዥ ማን እንደሆነ የዘነጋኸው መሰለኝ።” ኖላዊ ጎብጦ ከተቀመጠበት ቀና አለና ጃጋ ላይ አፈጠጠ። “ኮሎኔል ኪሩቤል ነው አዛዥቸው።... ስለዚህ አስከሬኖቹ ሊወጡ እንደሆነ ማዎቅ አለበት ማለት ነው።”

“ለግል ጉዳይ እንደምፈልጋቸው ትነግረውና... ቀለል አድርገህ አራት የተመረጡ ሰዎች እንዲያዘጋጅልኝ ንገረው።”

“ጉዳዩን አይደርስበትም ብለህ ካመንክ እሺ...” አለ ኖላዊ ጃጋ በኪሩቤል ላይ ለምን ጥርጣሬ እንዳልገባው እየተገረመ። “ለኪሩቤል ቀላል ግምት ሳይኖርህ አልቀረም ... አደገኛ ሰው እንደሆነ ግን ውስጤ እየነገረኝ ነው።”

“ቴኩለን ነገር ማበላሸት የለብንም። ወደ ኪሩቤል ፊታችንን ከመመለሳችን በፊት አስከሬኖቹ መውጣት አለባቸው። በአፋጣኝ ዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ገብተው የፎረንሲክ ምርመራ ሊደረግባቸው ግድ ይላል።”

“ከዛ በፊት ግን መቅደም ያለበት ነገር አለ” አለ ኖላዊ ሲጋራውን እየለኮሰ። “ስለፎረንሲክ ምርመራ በቂ ግንዛቤ ሊሰጠን የሚችል ሰው ማግኘት አለብን። ከሁለት ዓመታት በላይ የበሰበሱትና የፈረሱት አስከሬኖች ላይ ምርመራ ቢደረግ በቀላሉ መለየት ይቻላል ወይስ አይቻልም የሚለውን ማጣራት አለብን። ባህርዳር ወደሚገኘው የመቃብር ሥፍራም የፎረንሲክ ባለሙያ አብሮ መሄድ አለበት ወይስ የለበትም? የሚለውም መታወቅ አለበት።”

“...ልክ ብለሃል ጀነራል! ጥሩ ሀሳብ ነው። ባስቴኪይ ጥሩ የፎረንሲክ ባለሙያ ማግኘት አለብን!... እንንቀሳቀስ” ጃጋ ሳያቅማማ ብድግ አለ።

“ነገሮች እየፈጠኑ እንደሆነ አልተሰማህም? ...ግብታዊ የሆኑ ውሳኔዎቻችን ፈንጁ እንዳያስረግጡን መጠንቀቅ አለብን ጀኔራል!...”

“...ይህ እኮ ለሌላ ውይይት የሚደርግ ጉዳይ አይደለም። ጊዜ ስናባክን ወደኋላ መቅረት የለብንም። እስከ ዛሬ በመተኛታችን አደለም እንዴት ነገሮች ሁሉ ቀስ በቀስ ከአጃቻችን ያምሸለኩት? ለውሳኔ መቼኮል የራሱ ጠስ ቢኖረውም፣ ፈጣን ውሳኔ ሰጭነትም የራሱ ሲሳይ አለው። ይልቅ ተከተለኝ!” ጃጋ በፍጥነት ወጣ። ኖላዊም ጎበጥ ጎበጥ እያለ ተከተለው።

ዳጋ ከርሰ ምድር

“እንኳን ወደራሱህ በሰላም መጣህ።” አለው ደክተር ዣንጊዳ ከሰመመኑ እየነቃ ያለ የሚመስል ታካሚውን። ሻጊዝ ከህልም ከፍ ከሞት ዝቅ ካለው ዓለም ተመልሶ ተቁለጨለጨና መልሶ የዓይኖቹን በር ዘጋ። እንደገና ይቃኙ ጀመር።

“...እርስ በእርሳቸው መደዋወል የለባቸውም። ...ሚራኝ...ተው...አትደውልላት...ልጅህ ምንም አይሆንም... ና!... ዮቶር... ና!... ልቀፍህ... ቀሚስህን ከፍ አድርገው... አዎ... ትመጣለች ...የ ...የ ...የኔ ተብታባ... ሲገላ?... ትመጣለች... እኔም አባትህ ነኝ...ማ...ማርዬ... ስ... ስልክ አትደዋወሉ በላቸው... ተያዙ?... እ...”

ደክተር ዣንጊዳና ሌሎችም ደክተሮችና ነርሶች ጥቂት መታገስ እንዳለባቸው ገባቸውና በዝምታ ይከታተሉት ጀመር። ሻጊዝ በሰመመን ውስጥ ሆኖ የሚያወጣቸው ቃላት የተዘበራረቁ ቢሆኑም ለደክተር ዣንጊዳ ግን ግልፅ ነበሩ። በተደጋጋሚ ከተናገራቸው ነገሮች ውስጥ፡

“አትደዋወሉ...” የሚለው ቃል ይበዛ ነበር። ይህም ከሁለት ዓመታት በፊት፣ ወደሶስት የተለያዩ ሀገራት ተልከው

ባለሀብት ለተደረጉት ሰዎች የተሰጠ ጥብቅ መመሪያ ነበር።
ሶስቱ ልዑካን፣ ምንም እይነት ነገር ቢፈጠር ድርጅቱ
በወከላቸው ወይም በሚልካቸው ሰዎች በኩል መልእክት
ያስተላልፋሉ እንጂ፣ እርስ በእርስ እይደዋልም፤
መልእክትም አይለዋወጡም። ይህም የሆነበት ምክንያት እርስ
በእርስ የሚያደርጉት ግንኙነት ተጠልፎ ምስጢሩ
አንዳይደረስበት ሲባል፣ እንደ አንድ የጥንቃቄ መንገድ ታስቦ
ነው።

ስለሆነም ላለፉት ሁለት አመታት፣ ሚራኸና ሲጳራ ማለትም
የቶርና ፊላ እንኳ በስልክም ሆነ በየትኛውም መንገድ
መልእክት ተለዋወጠው አያውቁም። በውስጣቸው ያለውን
የናፍቆት ሰቀቀን ከመቻል በስተቀር ምንም ምርጫ
አልነበራቸውም። ሌላው ይቅርና ሲጳራ የእናት ሆዲን አስራ
የልጇንና ላቶን እንድትችል እንኳ ተገዳለች። ሚራኸም
ቢሆን የልጁን ኩልትፍትፍ ያለ አንደበት በዕዝነ ሀሊናው
እንጂ በጆሮው ለመስማት አልታደለም።

ይሁን እንጂ ሶስቱም ልዑካን በቅርቡ በወጡ ጋዜጦችና
መፅሐፍቶች ላይ ብቻም ሳይሆን ድርጅቱ ከሥራቸው
በምክትል ሥራ አስኪያጅነት በሾማቸው ወኪሎች በኩል
አንዳቸው ስለ አንዳቸው ብዙ ያውቃሉ። ከየቶር ሥር
ዶክተር አቤሜሌክ፣ ከፊላ ሥር ራፋኤል እና ከቲቶ ሥር
ደግሞ ሐናን የተባሉት ወኪሎች ከላይ ተቀምጠው፣
የማስመሰል ሥራን የሚያከናውኑት ባለሀብቶች ዘዋሪዎችና
ድርጅቱን እነሱን የሚያገናኙ ሰንሰለቶች ተደርገዋል።

በዋሻው ውስጥ ካሉት ወጣቶችና ህፃናት በጣም ትንሹ የሆነው የሚራዥና የሲጳራ ልጅ ዮቶር፤ ላለፉት ሁለት ዓመታት የሻጊዝን ጠረን ለምዶ የመኖር ግዴታ ነበረበት። የሻጊዝ ብቻ ሳይሆን የዋሻው ውስጥ ከንዶች ሁሉ ያለማቋረጥ ለህፃኑ ዮቶር ሁሌም ለማቀፍ የተዘረጉ ቢሆንም ህፃኑ ግን እንደ ሻጊዝ የሚቀርበው ሰው አልነበረውም። የመኝታ አልጋው እንኳ የተዘጋጀለት በሻጊዝ መኝታ ክፍል ውስጥ ነው። ምግቡን ከሻጊዝ ጭን ላይ ተቀምጦ ካልሆነ በቀር አይመገብም። ጡጡውን በሻጊዝ ትከሻ ላይ እሽኮኮ ካልተባለ በቀር ወደ አፉ አይከትም። ለፊቱ ቀዶ ጥገና ወደ ህክምና ክፍሉ ገብቶ በሰነበተበት በዚህ ወቅት አስቸጋሪ ሆኖ የቆየው የህፃኑ ዮቶር ጉዳይ ነበር። ቀንና ሌሊት ለቅሶውን ማባበል ከባድ ሆኖ ነበር የሰነበተው። የሻጊዝን የቁልምጫ ስም እየጠራ ማዘብረር ተግባሩ ሆኖ ነበር።

“...ሻ...”

ሻጊዝም በሰመመኑ ውስጥ አልረሳውም ነበር። ደጋግሞ ከጠራቸው ስሞች ውስጥ በብዛት የተጣራው የህፃኑ ዮቶር ስም ነበር።

“...ዮቶር...ቀሚስህን ሸክፈው...”

አሁን አሳሳቢ የሆነው ጉዳይ የሻጊዝ ፊት መቀየር ነው። ምክንያቱም ህፃኑ የሚያውቀውና የለመደው መልኩ ለብሶት የነበረውን የዣክ ዶናልድን ፊት እንጂ ትክክለኛውን የሻጊዝን መልክ አልነበረም። ለህፃኑ ዮቶር ምን ማስረዳት ይቻላል? አንዳንዶች ጠረኑን ሊለይ ይችላል ቢሉም ይህም ከንቱ ምኞት ላለመሆኑ ማረጋገጫ የለም። የሁሉንም ልብ የነካው

ግን፣ ከረጃም ጊዜ ጥበቃ በኋላ ከሰመመነ ሲነቃ ሸጊዝ ህፃኑ
የቶርን አምጡልኝ ማለቱ ነበር።

ሸጊዝ ሙሉ ለሙሉ ከሰመመነ ነቅቶ ሁሉንም መለየት ከቻለ
በኋላ ዶክተር ገርንጊዳ ህፃኑ የቶርን አመጣለት። እንደ ግምጃ
የሚያበረቀርቅ ቀይ ቀሚስ የለበሰው ህፃን በገርንጊዳ እቅፍ
ላይ ሆኖ ቁልቁል ተመለከተ። በቀጭኑ የቀዶ ጥገና አልጋ
ላይ ከተዘረጋው ሰውዬ ላይ፣ ዓይኖቹን ተክሎ ቀረ።

ሠጋ

አዲስ አበባ

የዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ፎረንሲክ ክፍል ሞት ሞት
ይሸታል። በየሰዓቱ በፖሊስ መኪኖች ላይ የተጫኑ አስከሬኖች
እየመጡ ይገባሉ።

ይህ የፎረንሲክ ክፍል የሚገኘው ከዋናው ሆስፒታልና አዲስ
ሀንፃ ተሰርቶለት ንፁህ ከሚመስለው ሆስፒታል ጀርባ
በመሆኑ ይህ አሰቃቂ ክፍል ብዙ አይታወቅም። ይሁን እንጂ
ድንክ ጣራ ያለውና ለብቻው አፈር በበላው ቀይ በር መውጫ
መግቢያ የተሠራለት ይህ ክፍል አሟሟታቸው ያልታወቁ
አስከሬኖች፣ መንግሥት ለጥብቅ ምርመራ የሚፈልጋቸው
ሙታን፣ ጎዳና አድገው ጎዳና የሞቱ የጎዳና ሰዎች አስከሬን
መጥቶ ለምርመራም ይሁን ለቀብር፣ የሚዘጋጅበት ክፍል
ነው። አንዳንድ ዘመዶቻቸው የሞቱባቸው ሰዎችም፣
በአሟሟታቸው ላይ ጥርጣሬ ካላቸው በፖሊስ ፈቃድ
ከመቃብራቸው አስወጥተው ያስመረምሩበታል።

ከዚህም ሌላ ይህ ክፍል ጠቃሚ የሆኑ የሰው አካላቶችም
ይወሰዱበታል ይባላል። እንደሚባለው ሚቶቹ ተከፍነው
ለቀብር ከመላካቸው በፊት፣ እንደ አሮጌ መኪና ይበተኑና
“ሞተራቸው ይወርዳል”። በተለይም ዓይኖቻቸው ይወጡና
ለዓይን ባንክ ይላካሉ። አንዳንድ የዓይን እማኞች እንደሚሉት

አስከፊዎች ላይ የሚወሰዱት ዓይኖች ከጎዳናዎች
አይደለም፤ እነሱ እንደምክንያት የሚያነሱት ጎዳናዎች
በህይወት እያሉ ወንዶች ከሆኑ "ጌዮች" ሴቶች ከሆኑ ደግሞ
"ሌዝቢያኖች" ሊሆኑ ይችላሉ ተብሎ ስለሚጠረጠር ነው።
አመንዝራነት ከዓይን ጋር ስላለው ቁርኝት ግን የሚሉት ነገር
የለም።

ዛሬም እንደተለመደው ወደዚህ ሆስፒታል ጓር፤ ማለትም
ወደ ፈረንሳይ ሌጋሲዮን በሚወስደው ቀጭን መንገድ በኩል
በሚያስገባው በር፤ አስከፊዎች መምጣት ጀምረዋል።

ጃጋ ቆስጠንጢኖስና ኖላዊ ግን፤ በዋናው የሆስፒታሉ በር
ገብተው መኪናቸውን ካቅሙ በኋላ፤ ወደ ጓር በሚወስደው
መንገድ በእግር አልፈው፤ እንደ ዘበት የቆርቆር በር ገርብብ
ወዳለበት የፎረንሲክ ክፍል አመሩ። የሚንቋቋውን የቆርቆር
በር አልፈው ወደ ግቢው እንደዘለቁ አዳፋ ሰማያዊ ጋዎን
ለብሰው ከክፍት የፖሊስ መኪና ላይ አስከፊን የሚያወርዱትን
ሰዎች አልፈው ድንክ ጣራ ወዳለው አሮጌ ቤት ገቡ።

አስቀድመው በያዙት ቀጠሮ መሠረት የፎረንሲክ ባለሙያው
ተዘጋጅቶ እየጠበቃቸው ነበር። ወደ ቢሮው ሲገቡ ወፈር
ወፈር ያሉና ስለፎረንሲክ ሳይንስ የሚያብራሩ መፃሕፍትን
ጠረጴዛው ላይ ደርድሮ ጠበቃቸው።

"...ይህን ያህል...ምን ያረጋል? እኛ እኮ ዲግሪ ወይም
ዲፕሎማ ልንመረቅበት አይደለም። አንድ የግል ጉዳይ
ስለገጠመን ስለ ሳይንሱ ትንሽ ማዎቅ ስለምንፈልግ ነው።"

ጃጋ በጠረጴዛው ላይ የደረደሩትን መፃህፍት እየገላመጠ አጉተመተመ።

“ጊዜ የለንም። በጣም እንቼኩላለን። አጠር አጠር አድርገህ ፍሬ ነገሩን ብቻ ንገረን።”

“እንደዛ ከሆነ...” አጭሩ የፎረንሲክ ባለሙያ ጉሮሮውን አፀዳ። “እንግዲህ... የፎረንሲክ ሳይንስ... ከህክምና፣ ከታሪክ፣ ከአንትሮፖሎጂ እና ከሌሎች ዘርፎች ጋር ጥብቅ ዝምድና ያለው ከመሆኑም በላይ...”

“...ዝም ብለህ ወደ ዋናው ነጥብ...” ጃጋ ተቅመደመደ። “...ካሁኑ እንቅልፌን እንዳታስመጣው አደራ!...”

ባለሙያው ያልሰማ መስሎ ቀጠለ።

“...የጠፉ ሰዎችን ማንነት ለመለየትና ለወንጀል ምርመራ ተግባር ያገለግላል።”

“አሁን ጥሩ...”

“በጥንቱ ዘመን፣ በህንድና በቻይና ተጠርጣሪዎችን ለመለየት ያገለግል ነበር። ንፁህ ይሁኑ ወይም ወንጀለኛ የማይታወቁት ተጠርጣሪዎች በፍርድ ሰጭዎች ፊት ይደረደሩና ሩዝ እንዲቅሙና መልሰው እንዲተፉ ይደረግ ነበር። ብዙ ርጥበት ወይም ብዙ ምራቅ ከሩዙ ጋር የተፋው ንፁህ ነህ ተብሎ ሲለቀቅ፣ አነስተኛ ርጥበት ያለው ሩዝ የተፋው ግን ወንጀለኛ ነህ ተብሎ ፍርዱ ይፈፀምበት ነበር። ይህም የሆነበት ምክንያት፣ ወንጀለኛው ሰው ከመደንገጡ የተነሳ ማመንጨት የሚችለው ትንሽ ምራቅ ነው ተብሎ ይታሰብ ስለነበር ነው። የጋለ ብረት አፋ ውስጥ የሚከተትበት ወቅትም እንደነበር ጥንታዊ ድርሳናት ያስረዳሉ። ንፁሃኑ ብዙ

ምራቅ ስለሚያመነጨ የጋለውን ብረት ያጠፋታል፤
ወንደለኞች ደግሞ ምራቅ ስለሚያጥራቸው የጋለው ብረት...

“...ምንድን ነው የምትቀጥጥረው?” ጃጋ ጠረጴዛውን
ደለቀው። “...ተማሪዎችህ እኮ አይደለንም።”

“...ስለ ፎረንሲክ ሳይንስ አስረዳን አላችሁኝ አይደለም
እንዴ?”

“ነበረ።...” ኖላዊ ጎብጦ መሬት መሬቱን እያየ
ተናገረ። “አንተ ግን ከክርስቶስ ልደት በፊት ስላለ ተረት
ታወራለህ። እኛ ዘመን ላይ እስክትደርስ፤ ሶስት ሺህ
ዓመታትን ቢሮህ ውስጥ መቀመጥ አለብን ማለት ነው።”

“ሃሃሃ...አዎ። ከዛ... እኛው ራሳችን ወደ አፅምነት
ተቀይረን ለፎረንሲክ ባለሙያዎች ናሙናነት እናገለግላለን።”

“...የትኛውም ሳይንስ የራሱ ጥንታዊ መነሻ አለው።
አይደለም እንዴ?... ወይም የምትፈልጉትን ጥያቄ ጠይቁኝና
ልመለስ። ጥያቄያችሁ ምንድን ነው?...”

“...ያልታወቁ አስከፊኖችን እንዴት ነው መለየት
የሚቻለው?...” ጃጋ ባለሙያው ላይ አፈጠጠ።

“...ጥሩ ጥያቄ ነው...”

“ጥሩ ጥያቄ እንደሆነማ አውቃለሁ። ጥሩ መልስ
በፍጥነት ስጠኝ። ባጭሩ።”

“እሺ...። መጀመሪያ አስከፊኖቹ ወደ ፎረንሲክ ክፍል
ይመጣሉ። ከዛ አካላዊ ጥናት ይደረግባቸዋል። ማለትም...
የደረሰባቸው ጉዳት... የተመቱት የአካል ክፍል፤ በምን
አይነት የጦር መሣሪያ ወይም ቁስ እንደተገደሉ ይጠናል።
ቁስ ካለ ወጥቶ ይመረመራል። ቁሱ ከሌለ ቁስላቸው
ይመረመራል። ኤክስ-ሬይ ይነሳሉ። እሱም ይመረመራል። ከዛ

በመቀጠል ኬሚካላዊ ምርመራ ይደረጋል። ማለትም ከሚቹ አካል ናሙና ይወሰድና እስከ ዲ.ኤን.ኤ የሚዘልቅ ምርመራ ይካሄድበታል።...ከዛ በኋላ...

“በቃ በቃ...” ጃጋ ተነሳ። “...የጋም የለሽ... አሉ!... አንተ የምታወራው እዚህ ጠረጴዛህ ላይ ስላንጋለልከው አስከሬን ነው። የእኛዎቹ አስከሬኖች ግን ከተቀበሩ ሁለት ዓመታት አልፏቸዋል።”

“...ለምን ሁለት ሚሊዮን ዓመታት አይሞላቸውም!... ይወጡና ይመረመራሉ!” አለ ባለሙያው በኩራት፣ የቆመውን ግዙፍ ሰውዬ አሻቅቦ እየተመለከተ። “ካርቦን ኤጅ የሚባል ምርመራም አለ። ቀረብ ያለ ጊዜ ያለው ከሆነ ግን ...በአካላዊ ምርመራ ማረጋገጥ ካልተቻለ ዲ.ኤን.ኤ ምርመራ ይካሄዳል። ለዚህም ከቤተሰቦቻቸው ላይ ናሙና ይወሰዳል።”

“ቤተሰብ ከሌላቸውስ?...” ጃጋ የኒቆዲሞስን አለመውሰድ አስታወሰ።

“ከዚህ ቀደም የተውት ናሙና የለም?...ለምሳሌ ፀጉራቸው...”

“የለም!...” ጃጋ የኒቆዲሞስን ቤት ማቃጠሉንም አስታወሰ። የፀጉር ዘለላው እንኳ ለማመሳከሪያ ይጠቅም እንደነበር በማመን ወደ ኖላዊ ዞር ራሱን በቁጭት ነቀነቀ።

«ፀጉሩን የት ነበር የሚስተካከለ?» ጃጋ በውስጡ አሰላሰለ። «ይህም ከንቱ ሞኝነት ነው። የእርሱን ጸጉር ከሐበሻ ጎፈሬ የፀጉር ክምር መሃል ለይቶ ማን ሊያውቅ ይችላል?»

“ቤቱን ከማቃጠላችን በፊት ... ናሙና ፈልገን መያዝ ነበረብን።” ኖላዊ ትኩስ ትንፋሹን ለቀቀ። “ችኮላ!... ጥድፊያ

...ተልቅ ስህተት
የሚባለው ለዚህ ነው።”

...ገብህም፤

“ምንም ተረት ማብዛት አያስፈልግም። አሁንም አድል
ይኖራል። የሽረራት ድር የሚፈርሰው ሽረራቷን በመግደል
ነው። በዚህ ጉዟችን ውስጥ ምንም አይነት ስህተት ሊሠራ
ይችላል። ስህተቱ ላይ ማፍጠጠን አቁም። ...ሁልጊዜም
ወደፊት መመልከት ብቻ ነው ያለብን።” ጃጋ ይህን ብሎ
ሲያበቃ ወደ ባለሙያው ተመለከተ። የፎረንሲክ ባለሙያው
ሁለቱ ሰዎች የሚያወሩት ስላልገባው በተቀመጠበት
አየተቁለጨለጨ ነበር።

“አየህ ወንድም...” ጃጋ ተሰላሰሰና ወደ ፎረንሲክ
ባለሙያው ተመለከተ። “ምን መሰለህ... መቼም... አንድ
መምህር ከሁለት መጸህፍት ይሻላል።... ማለቴ... ይገባሃል
አይደል? ...እንደምታዩን በብዙ ጥያቄዎች ውስጥ ነን።
...እርዳታህን እንፈልጋለን።”

“ምን መሰለህ...” ኖላዊ እንደገና ወደ ጠረጴዛው
በደንብ ተጠግቶ አንሾካሾክ። “...የዛሬ ሁለት አመት አካባቢ
የተወሰኑ አስከሬኖች በጣና ሓይቅ ላይ ሲንሳፈፉ ተግኝተው
ነበር። እነዚህ አስከሬኖች እኛ ከምንፈልገው አንድ ጥብቅ
ጉዳይ ጋር በጥብቅ የተሳሰሩ ናቸው የሚል ግምት አለን።
አንደኛውን አስከሬን በቱለይ በጥብቅ እንፈልገዋለን። እኛ
የምንፈልገው ሰው አስከሬን መሆን አለመሆኑን ማረጋገጥ
አለብን።”

“ገብቶሃል?” አለ ኖላዊ አስከትሎ። “ሞቱም ሆነ
አለመሞቱ በቀጥታ ከእኛ ህልውና ጋር ይገናኛል።”

“አይ ሲ...” የፎረንሲክ ባለሙያው የገባው ይመስል
ራሱን ላይና ታች ወዘወዘ። “...እንደተረዳሁት...ይህ ሰውዬ

ከተቀበረ ሁለት ዓመታት አልፎታል። አፅሙ ቢወጣ እንኳ
አካላዊ ቅርፁን ሊቀይር ስለሚችል መለየት ያዳግታችኋል።
ስለዚህ ወደ ዲ.ኤን.ኤ ምርመራ ልንገባ ነው። ለዚህ ደግሞ
ከዚህ ቀደም የተቀመጠ ናሙናም እርሱ መሆኑን
ለማረጋገጥና ለማመሳከሪያነት የላችሁም።”

“አይ ዋ!...” አለ ጃጋ ባለሙያው ተናግሮ ሳያበቃ
ችግራቸውን ስለተረዳላቸው ተደስቶ። “ለዚህ ነው መፍትሔ
ፍለጋ የመጣነው።”

“ከዚህ ቀደም የታከመበትን የጤና ተቋም
ታውቃላችሁ?...” የፎረንሲክ ባለሙያው ጠየቀ።

ጃጋና ኖላዊ ለረጁም ደቂቃዎች ተፋጠጡ።

“አዎ!...” አለ ኖላዊ አንድ ነገር ብልጭ እንዳለለት።
“ጦር ኃይሎች ሆስፒታል ታክሞ ነበር።”

“በትክክል። እኔም አስታውሳለሁ። እንዲያውም ያኔ
እኔም ቆስዬ ነበር።” ጃጋ በአዎንታ ራሱን ወዘወዘ። እንደገና
ተቀመጠና ረጃጅም እጆቹን በጠረጴዛው ላይ አንሸራቶ
የባለሙያውን ሁለት እጆች ጫነና ቀጠለ። “እንድትረዳን
እንፈልጋለን። ጠቀም ያለ ክፍያ እናቀርብልሃለን። አብረኸን
ከእኛ ጋር ለምታደርገው መውጣትና መውረድ ውለታ
የሚሆን ጥሩ ክፍያ እንከፍልሃለን። ዛሬ ማታ ባህር ዳር
ገብተን ማደር አለብን። አብረኸን እንድትሄድ እንፈልጋለን።”

“ችግር የለም። ...ስንት ትከፍላላችሁ?...”

“ስንት እንክፈል...”

“ያው...የወር ደሞዜ...” ባለሙያው ፈገግ አለ።
“...ያው... የወር ደሞዜ ተቆራርጦ ሶስት ሺህ አካባቢ
ይደርስኛል ...በቀን አስልታችሁ ትከፍሉኛላችሁ።”

“ግዴለም የወር ደምዘክን ሰላሳ ሺህ ይሁን እንበልና
...በዚህ አስልተን እንከፍልሃለን። እንዲያውም...” ጳጋ ወደ
ኖላዊ ተመለከተ። “በቀን ሰላሳ ሺህ ብር እንከፍልሃለን።”

የባለሙያው አይኖች ተበለጠጡ።

“...ፈጣሪ ሰማኝ ማለት ነው?... ኮንደሚኒዩም ቤት
ደርሶኝ ከምን አምጥቼ እንደምከፍል ጭንቅ ጥብብ ብሎኝ
ነበር።...”

“አሁኑኑ ወደ ጦር ኃይሎች ሆስፒታል አብረኸን
ልትሄድ ይገባል። እዛ ምን መያዝ እንዳለብን የምታውቀው
አንተ ነህ።”

“ችግር የለም። ጋዋኔን ቀይራ ልምጣ።...” ባለሙያው
ብን ብሎ ወጣ።

ግፃ

ጳጳ

ጭው ያለው በረሃ ያፋጫል። ድምፃቸው የሚሰቀጥጥ ነፍሳት ሲር ሲር ይላሉ። ያንዳንዶቹ ድምፅ ሲሰማ ጥርስን ያፋጫል፤ መንጋጋንም ያጋጥማል። ጥቅጥቅ ያለው ጨለማ ዓይን ቢደነቆል አያሳይም። ከዚህ ለጥ ያለ በረሃ መሃል ጭልጭል የሚል እሳት ይታያል። በእሳቱ ዙሪያ ጥቂት ሰዎች ተቀምጠው ይሞቃሉ። ራቅ ብሎ አንድ የመስክ መኪና ቆሟል።

ልጆቹን ወደዚህ ማምጣት የተፈለገበት ምክንያት የበረሃ ስልጠና ከመስጠት በተጨማሪ፣ ይህ አካባቢ ለኢትዮጵያ አንድነትና ለዘመናዊቷ ኢትዮጵያ መሠረት ለመጣል የሞከሩት አጼ ቴዎድሮስ የተማሩበት ማህበረ ሰላሴ ገዳም በቅርብ ርቀት ላይ መገኘቱ ነው። ይህ ገዳም በዚህ በኩል ጥቃት የሚሰነዝርን የውጭ ወራሪ ቀድሞ በማስቆምና የማእከላዊው መንግስት እስኪመጣ ድረስ በመመከት ይታወቃል። ከጥንት ጀምሮ የዚህ ገዳም መነኮሳት በጸሎትም

ግፋ ሲል በጦርም ቅድስት ሀገራቸውን በመጠበቅ
ይታወቃሉ። በጥንቱ ጊዜ በእባብና በጊንጥ ጦሮች ይዋጉ
አንደነበርም አንዳንድ መዛግብት ያስረዳሉ። በምን ጥበብ
አባቦቹንና ጊንጦችን ይዘው ለባዮሎጂካል ጦር መሳሪያነት
አንደሚጠቀሟቸው ግን እስካሁን ድረስ የታወቀ ነገር የለም።
ይህ በረሃ የአጼ ቴዎድሮስ ትምህርት ቤት ብቻም ሳይሆን
የጦርነትን ስልትም የቀሰሙበት ነው። ከግብጽ ጦር ጋር ገና
በልጅነታቸው ከአጎታቸው ጦር ጋር ተሰልፈው ተዋግተዋል።

የዚህ ገዳም ደቀ መዝሙር የነበሩት አጼ ቴዎድሮስ፣ ግዕዝ
ጽንጻና ትርጓሜ መጻሕፍትን ጠንቅቀው ከመሣራቸውም በላይ
የሀገራቸውን ፍቅር ሀሁም የቆጠሩት በዚህ ገዳም ውስጥ
መሆኑ ስለሚታወቅ፣ ልጅንም በዚህ ሀሳብ ለማጥመቅ
ይሆናል ወደዚህ ያመጧቸው።

“ልጆቼ እስካሁን እንዴት አልደረሱም? ከመንጋቱ
በፊት ከዚህ መሄድ አለብን።” አለ ጌራ ሳዶፍን ጠቀስ
አድርጎ። “የከፋ ችግር ቢገጥማቸው ነው።”

“ሳዶፍ...ይህን ያህል መጨነቅ ያለብን አይመስለኝም።
የጨለማ ጉዞ አስቼጋሪ ነው።” ሜሮዳ መኪናው ውስጥ
ተኝታ ስለነበር ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ነበር መጥታ
የተቀላቀለቻቸው።

“ሜሮዶ... ምናልባት... የምድረ በዳ አውሬ
ተቀራምቷቸው እንዳይሆን። ጌራ እስኪ ከጭራሮው
ጨምርበት።” ጌራ በምድር በዳው ውስጥ የለቀሙትን ጭራሮ
በሙሉ እሳቱ ላይ ሲጨምረው መጠነኛ የደመራ እሳት

መስሎ ተንገገገገ። የዶጉ እና የፈረስ ዘንጉ እሳት ወዲያው ሰከነ።

“ምልክቱ አልታያቸው ብሎ እንዳይሆን!” ጌራ ሮጦ ሄደና ከመኪናው ነዳጅ ላይ በሆዝ መጠጦ በፕላስቲክ ኮዳ ይዞ ተመለሰና እሳቱን ይረጨው ጀመር። “ከሶስት መቶ ሰው እንዴት አንድ እንኳ እስካሁን ብቅ አይልም?”

“ብዛታቸውን ያየ ኃይል ሽፍቶች መስለውት አስቁሟቸው እንዳይሆን...” ሜሮዳ ተቁነጠነጠች።

“አሰባስባቸው የቆሎ ተማሪዎች እንጂ ሽፍቶች እንደማያስመስላቸው እርግጠኞች አልነበርን እንዴ?” አለ ጌራ አሁንም ነዳጁን ወደ እሳቱ እየረጨ። “ሰዓቱ ገና ነው ትንሽ እንታገስ ጎበዝ።” አሁንም ከሳዶፍ ጋር ይጠቃቀሳሉ። የጌራና የሳዶፍ መጠቃቀስ ለሜሮዳ ሊገባት አልቻለም።

“ወጣቶቹን ወደዚህ በረሃ ስናመጣ ሁለት አላማ ነበረን። አንደኛው የበረሃውን ፈተና እንዲያልፉ ሲሆን ሁለተኛው በዚህ በረሃ ውስጥ የሀገራቸውን ዳር ደንበር ለማስከበር ሲሉ የወደቁትን ጀግኖች እንዲያስታውሱ ነው። ታሪክን በተግባር...” አለ ጌራ አሁንም።

ሜሮዳ በእሳቱ ነበልባል መሃል ጌራን ተመለከተችው።

«ሁልጊዜ ተስፋ የማትቆርጥ ሰው!» በውስጧ አወራች። በውስጧ ያነበነበችውን የሰማ ይመስል ጌራም በእሳቱ ነበልባል ውስጥ ተመለከታት። ነዳጁ ሲያልቅ ኮዳውንም ወደ እሳቱ ወረውረውና ወደ እርሷ መጥቶ እጇን ለቀም አድርጎ ያዛትና ወደ ጨለማው ወሰዳት።

ሁለት መቶ ሜትር ያህል ወሰዳትና ጥብቅ አድርጎ አቀፋት።
በጨለማው ውስጥ ባለው ጥቂት ወጋገን አካባቢውን ቃጥጥና፤

“ርቀን መጣን እኮ ጌራ...” አለች አደርጎ ከጀርባው በኩል
ያለውን አካባቢ ወጣ ገባ መሆኑን እያየች። “ሲያስፈራ!...
የተቀበረበት የሚመስል የበረሃ መቃብር።”

“ከመቼ ወዲህ ነው ሜሮዳ የምትፈራው? ይገርማል!” አለ
ጌራ በጨለማው ውስጥ ፈገግ ብሎ። ጥብቅ አድርጎ አቀፋትና
ዓይን ዓይኗን ተመለከታት። “በርሃን ያለው አንቺ ዓይኖች
ውስጥ ብቻ ነው።”

“የአንተ ዓይኖች ደግሞ ሁልጊዜም በተስፋ የተሞሉ
ናቸው።”

“ተስፋ የሌለው አስከሬን ብቻ ነው።”

“ለውጥ መጥቶ የምንጋባበት ጊዜ እየናፈቀኝ ነው።
አንተን የመሰለ በተስፋ የተሞላ ልጅ መውለድ እፈልጋለሁ።”

“እኔም እንዳንቺ ያለች ሳተና የሆነች ሴት ካንቺ
መውለድ እፈልጋለሁ።”

“ወንድ ነው መሆን ያለበት።”

“ሴት ናት መሆን ያለባት!”

“እንዲህ ስንከራከር እንዳላርጥና ዘር የምቋጥርበት
ጊዜ እንዳያልፍ ይልቅ!”

“ለውጥ ሳይመጣ አልወልድም ያልሸው አንቺ!...እኔ
ምን አጠፋሁ?...”

“የለውጡን ሂደት ማፋጠን ደግሞ ያንተ ፋንታ
ነው።”

“...ውስጥ የሚነግረኝ የለውጡ ጊዜ እየቀረበ እንደ
ነው፤ ልክ ከዚህ ጨለማ በኋላ እንደሚመጣው የንጋት
ብርሃን!” እሷን በማቀፍ ለውጡ ይመጣ ይመስል አጥብቆ
አቀፋት። ከሥር እንደቆሙበት የበረሃ አሸዋ ደረቷ ስለ
ልብሷን አልፎ ፈጀው። ትንፋሽዋ እንደ በረሃው ስለ
ከንፈሮቹን ገረፋቸው። ግጥም አድርጎ ሳማትና አፏጨ።
ከት ብላ ሳቀችና “ከመቼ ወዲህ ነው የሚሳሳም ሰው
የሚያፏጨው?” ብላ ሳትጨርስ፤

“መልካም ልደት...” የሚል የበረሃውን ፀጥታ የገረሰሰ
መዝሙር ተሰማ። ወዲያው ራቅ ብሎ ቆሞ የነረበው የመኪና
መብራት ተግ ብሎ ወደ እነርሱ በራ። በአካባቢው መቃብር
መስሏት ከነበረው ጉብታ ውስጥ የሰው መንጋ የአሸዋውን
ክምር እየበተነ ተነሳና መዝሙሩን እየዘመረ ከበባቸው።
የአሸዋው ክምር ውስጥ የወጡት ወጣቶች እንደሆኑ
በመኪናው መብራት ተመለከተችና ሁሉም ነገር ገባት።

“በጣም አመሰግናለሁ...” ለማልቀስ ዳዳት። “ልደቴ
ነው ለካ። ረስቼው ነበር።” ጌራን አጥብቃ ሳመችው።
“ከዚህ በኋላ በረሃ ውስጥ ልደትሽን እንደማናከብረው
ተስፋ አለኝ።”

የመኪናው መብራት ጠፋና ጥሩንባ ሲያሰማ፤ መዝሙሩን
ከቦ በጭብጨባ የዘመረው ሰው ሁሉ ትቷቸው ወደ መኪናው
ጎረፈ።

“ግን እኮ አስደንጋጭ ነው!” አሳት መልሶ ራግ
ለማለት እየሞከረች። “መውሰድ የማልችልበት ጊዜ ሊመጣ
ይችላል...”

“አስከዛ እኔ ምን እሠራለሁ?” ጌራም ራግ አሳ።
“እንዴ!?... ጊዜን ማስቆም ትችላለህ!”
“ልጁም ይወለዳል፤ ሰውጡም ይመጣል።”
“እንዴት እንዴት?”
“እንደዚህ ነዋ!” ጌራ አሸዋው ሳይ ተሸክሞ ጣላት።
“...እረፍ!...ሃሃሃ።”

፲፫

አዲስ አበባ

ጦር ኃይሎች ሆስፒታል

አንድ መካከለኛ ቁመና ያለው የላቦራቶሪ ባለሙያ ቆይት ያለውን ሎግ ቡክ ሲያገላብጥ ከቆዩ በኋላ ቀና አለ። ከጃጋ ቆሶጦንጢኖስ አንዲት ዓይን ጋር ሲጋጭ በጦር የተወጋ ይመስል መልሶ አቀረቀረ።

“... ግን ለምን ጉዳይ ነው የተፈለገው? ካለ ሆስፒታሉ አስተዳደር ፈቃድ ምንም ነገር ማድረግ አይቻልም። እርሱም ቢሆን ለጥናትና ምርምር ተግባር ካልሆነ በቀር የግለሰቦችን የጤና ሁኔታ...”

“ቫምፓዬፍ ዝም ብለህ የታዘዝከውን አድርግ...” ጃጋ የላቦራቶሪውን ባለሙያ ጆሮውን ለመዘገውና የታሠረ ብር አውጥቶ አስጨበጠው።

ባለሙያው የታሠረውን የመቶ ብር ኖትና ጃጋን አፈራርቆ ተመለከተ።

“አሁንስ ይገኛል?...ቫምፓዩሩ!”

ባለሙያዎችን ስለምንቀዳ እኮ ነው እኛን የላቦራቶሪ የሀኪምና ሰማኒያ በመቶና የሚል ቅፅል ስም የሰጡን። እንዲህ ማቃለል ባልተገባ ነበር። ይህ ባይሆን ሞያ ጭንቅላት የላቦራቶሪ ስም የሆነውን ሞያ እንደናሙና ይወስድና መርምሮ ሲያበቃ አመዛዝኖ ምልሽ ይሰጣል።”

“እያስተማርከኝ ነው እንዴ?” አለ ጃጋ እንደገና ልትለኝ እንዳይሆን!”

“አ...አይ...ግዴለም!” አለ ባለሙያው ከተቀመጠበት አየተነሳ።

“አስቤበት ጨርሻለሁ። የጠየቁኝ ጉዳይ የሚመዘገበው በዚህኛው መዝገብ ውስጥ አይደለም።”

“እያሞኘኸኝ ነበር ማለት ነው?”

“መፈለጊያውን ሲያስጨብጡኝ ተግልጻልኝ ነው ትታዩ” ፈገግ አለና ሌላኛውን መዝገብ ፈልጎ ለማምጣት ሄደ።

“በጣም ጥሩ!” ጃጋ የላቦራቶሪው ባለሙያ እስኪመለስ ድረስ እዛው ይንጎራደድ ጀመር። ሌሊት በመሆኑና በጣም ግርግር ስለሌለ፣ ወደዚህ ክፍል የሰው እግር አልበዛም ነበር።

የላቦራቶሪው ባለሙያ አንድ አፈር የጠገበ መዝገብ ይዞ መጣና በጥንቃቄ ይመረምረው ጀመር።

በግምት ከግማሽ ሰዓት ፍለጋ በኋላ ፊቱ በርቶ ቀና አለ።

“ይኸውና! 346!”

“ምንድን ነው 346?”

“ይህ ማለት የአቶ ኒቆሊሞስ ናሙናዎች የሚጻፈው ቁጥር 346 ነው ማለት ነው።”

“ምንም ዓይነት ስህተት እንዲሠራ አልፈቅድም!”

“አይጠራጠሩ ጌታዬ!... ሥራዬ ነው።”

“እሺ 346 ተገኘ። ከዛስ?”

“ለእኔ ይተውት!...” አለና 346 የሚለውን ቁጥር በብጣሽ ወረቀት መዝግቦ ሄደና ከበርካታ ደቂቃዎች በኋላ ተመለሰ።

“ይኸው!... ይኸውና ስላይዱ...”

“ምንድን ነው ይህ?...” ጃጋ 346 የሚል ፅሁፍ የሠፈረበትን አራት ማዕዘን አነስተኛ ብርጭቆ እየተመለከተ ጠየቀ።

“የሚያረጋግጥ ባለሙያ ይዣለሁ ሲሉ አልነበረም? ይጥሩትና...”

ጃጋ ወዲያው የእጅ ስልኩን አውጥቶ ከመደወሉ ኖላዊ ከዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ያመጡትን የፎረንሲክ ባለሙያ እየነዳ ይዞት ገባ።

የፎረንሲክ ባለሙያው መዝገቡንና ስላይዱን አፈራርቆ ሲመለከት ቆየና።

“ሌላ አማራጭ ከሌለ...” አለ ትክክል መሆኑን አመሰግኖ ሲያበቃ። “በቂ ነው።”

“የምን ሌላ አማራጭ... እንደምታዩት... በ... በ... በዚህ መዝገብ ላይ ተመዝግቦ የቆየው ናሙና ይኸው ሰላይድ ብቻ ነው። ሌላው ከምርመራ በኋላ ይጣላል። ይህም መገኘቱ እድለኞች መሆናችሁን ያሳያል።” አለና የሰብራቶሪው ባለሙያ ዝም አለ።

አራቱም በፀጥታ ለደቂቃዎች ተያዩ።

“እንሂድ!...” አለ ጃጋ ወደ በፍ እየተራመደ።
“ጌታው ለእኔ እኮ እንዲህ አይነት ናሙና አሳልፎ መስጠት አደጋ አለው!...” ሶስቱ ተከታትለው ሲወጡ የሰብራቶሪ ባለሙያው ለመማፀን ሞከረ። “ቢያንስ አይተው የሚመልሱልኝ መስሎኝ ነበር።”

ኖላዊንና የፎረንሲክ ባለሙያውን እንዲወጡ ካዘዘ በኋላ ጃጋ ተመልሶ ከውስጥ በፍን ቀረቀረው።

“ትቼህ ልሄድ ነበር...” ጃጋ ማፈኛ የተገጠመለት ሽጉጡን አወጣና አሳዩው። “ስህተት ከመሥራቴ በፊት ስላስታወስክኝ አመሰግናለሁ።” የሰብራቶሪው ባለሙያ ከጃጋ ሽጉጥ አፈሙዝ ላይ ዓይኖቹን መንቀል አልቻለም።

“...ም... ምም... ምን አጠፋሁ?” ተንተባተቦ።
“በ... በበ... በቃ ይውሰዱት... ች... ችች... ችግር የለም።”

ጃጋ የሰብራቶሪ ባለሙያውን እያዳመጠው አልነበረም። በልቡ አቅጣጫ እንዳነጣጠረ ምላጩን ሳበው።

“ምንም ምልክት ከኋላዬ አልተወጠም። ጥላዬ እንኳ ቢሆን ለምስክር ከጀርባዬ አይቀርም።”

ተዘለፍልፎ ሲወድቅ ጭንቅላቱን ከደገመው በኋላ፣ ጎንበስ ሲል
ብሎ አንገቱ ሥር ጣቶቹን ጣል አደረገ። ዝቅ
ከባለሙያው ጋዋን ኪስ ብቅ ያለውን ብር ተመለከተ።

“ሌላ የተረሳ ነገር።”

ላጥ አድርጎ ወደራሱ ኪስ ከተተው።

«ለምትሄድበት ዓለም የማያስፈግል ስንቅ ነው።»

፲፱

ዳጋ

የሻጊዝ ፊት ሙሉ በሙሉ በፋሻ እንደታተበ ነው። ህፃኑ የቶር የሻጊዝን ዓይኖች ብቻ እየተመለከተ ግራ በመጋባት ይቆለጩለጭ ጀመር። ጥቂት ቆይቶ ደግሞ ለማልቀስ ፊቱን አጨማደደ። ከንፈሮቹ ወደኋላ ሸሸ። የአፍንጫው ቀዳዳዎች ይበልጥ ተበለጠጡ።

ሻጊዝ ለህፃኑ ተቃጥቶ ነው ብለው ይሻላል የሚል ሀሳብ መጣለት።

“አይዞህ... የድ... ፊቱን እሳት አቃጥሎኝ ነው።” አልፎ አልፎ “የድ” ሲል ይጠራዋል። “የፈጣሪ ቀኝ እጅ” ለማለት- “የቶድ”።

«ጥሩ ሀሳብ ነው» አለ በልቡ። ህፃኑ ለማልቀስ አነጥንጦ ሲያበቃ እንደገና ዝም አለና በጥቃቅን ጣቶቹ የሻጊዝን የታሽገ ፊት መነካካት ጀመረ።

“ዓይን የአእምሮ በር ነው፤ ይህ ህፃን በዓይኖቹ ውስጥ አእምሮቱን እየተመለከተ በመሆኑ የፊቱን መታሸግ ይረሳዋል። አውቆኛል። ሻጊዝ መሆኔን አውቋል።”

“ችግሩ የፊትህ እሽግ ሲፈታ ይጀምራል።” አለ ዣንጊዳ የሻጊዝን ፊት ለመፍታት ፀረ ባክቴሪያዎችን

ከአልጋው ጎን እየደረደረ። ሌሎች ሁለት ደግሞ
የሚወስዳቸውን መድኃኒቶች ይዘው መጡ።

“ግዴለም... ፊቴ በመቃጠሉ ሌላ ቆዳ እንደ
ይረዳል።”

“እናያለን እንግዲህ... ዞር ዞር በጠረጌህ ይሰይሃል
ብለን ተስፋ እናድርግ።”

“ፈጣሪ ያውቃል። ዓይንን ያህል ምልክት የለም።
ዓይኖቼ ያው የራሴ ናቸው። ዓይንን ያህል ነገር እያለ ፊቴ
በመለወጡ ሌላ ሰው አልመስለውም። አቢሲኒያዊው ጠቢብ
መስታወትን የፈጠረው፣ ዓይኑን በዓይኑ ለመመልከት
ነበር።”

“መስታወት የተፈጠረው እኛው ሀገር ነው ማለት
ነው?” ዣንጊዳ የሻጊዝን የፊት እሽግ እየፈታ ጠየቀው።

“በትክክል። በአንድ ጥንታዊ ጽሁፍ ላይ የዚህ
ጠቢብ ታሪክ አንብቤአለሁ።” ስለጥቅሉ ይተርክለት ጀመር።
“ጥቅሉ ሲጀምር እንዲህ ይላል። ከዚህ ቀደም የሰው ልጅ
በልጁ ዓይን ውስጥ ዓይኑን ይመለከት ነበር። የተገኙት
ሰዎችም በእንባቸው ጠብታ ውስጥ መልካቸውን ይመለከቱ
ነበር። ልጁ ገረዶች በገንቧቸው ውሃ ውስጥ መልካቸውን
ያሳምሩ ነበር። ጠረኞች በሰይፋቸው ፍላግ ውስጥ ቁጣቸውን
ይመለከቱ ነበር። ይህን ሁሉ ያየው አቢሲኒያዊው ጠቢብ ግን
መስታወትን ሠራ... ይላል።...”

“ታላቅ ግኝት ነው።” አለ ዣንጊዳ እሽጉን ፈትቶ
እየጨረሰ።

“መስታወቱ ፊትን ለመመልከት ብቻም ሳይሆን
የውስጥ ደዌን ለማዳኘት የሚያገለግል የህክምና መሣሪያ
ነበር። በዛ ባልሰለጠነው ዘመን ይህ ጠቢብ ታላቅ ግኝት
ነው።”

ሷኔ

ባህር ዳር

ከባድ ጨለማ በመቃብር ሥፍራው ላይ ወድቋል። ይህን ጨለማ የሚገፍ ብርሃን ነገ የሚመጣ አይመስልም። ሲር ሲር ከሚል የነፍሳት ጩኸት በስተቀር የሚሰማ ነገር የለም። የመናፍስት ጥላ ያጠላበት በሚመስለው በዚህ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ሰባት ሰዎች በእጅ ባትሪያቸው ድቅድቁን ጨለማ እየሸነፉ ወደ መቃብር ሥፍራው ገቡ።

ጉርምርምታው ምድርን የሚንጥ ከባድ ዶፍ ዝናብ እየተንዘቀዘቀ ቢሆንም፣ ረጃጅም የዝናብ ካፖርቶችን እስከ አግር ጥፍራቸው የደረቡትን ሰዎች በዚህ የመቃብር ሥፍራ ውስጥ የሚፈልጉትን ልዩ መቃብር ለመፈለግ አንዳችም አላገዳቸውም።

አስፈሪ ድባብ የተላበሰውን የመቃብር ሥፍራ ቆሎውን ለመግፈፍ የመጡ የሚመስሉት እነዚህ ግዙፋን ሰዎች፣ በሰገራ የተጨማለቀውን ጥሻና ውድማ እየገለጡ ከሁለት ዓመታት በፊት የተደፈነውን ቀብር ፍለጋ ይኳትኑ ጀመር።

እኔ ቃለጠንጠኛውን አስተዳዳሪው በሆነው የተሰጠውን ስሜት
በሌላ ሰዓት አስተዳዳሪው በሌላው የተሰጠውን ስሜት
መግቢያውን ያስጠጥራል። ሌላው የተሰጠውን ስሜት
የተቀበለው የተቀበለው አስተዳዳሪው የተሰጠውን ስሜት
በተገኘበት ወቅት ምርመራውን በሆነው የተሰጠውን ስሜት
ግልጽ አባል ነው።

ግልጽ ከሆነው የመታየት ስሜት አጠቃላይ ከሆነው የሆነውን
የተገኘትን አስተዳዳሪው ተብሎ በትክክል እንደሚያስታውሱ
እርግጠኛ በሆነውን በከረምቱ ወቅት የተሰጠው የመታየት
ሰዓት ከግልጽ በተጨማሪ የሆነውን የሆነውን ስሜት
አልረገጠም። ከሆነው የመታየት ስሜት የተቀበሉትን አስተዳዳሪዎች
ማንነት በትክክል መርምሮ እቅጣቱን ያስረዳል ያለውን
ባለሙያ እየነዳ ነበር ሰጊዜ ባህርዳር ከተማ የደረሰው።

“ሁሉም በአንድ ላይ ነበር የተቀበሩት?” ጸጋ
አስተዳዳሪዎቹ የተቀበሩበትን ቦታ ያውቃል የተባለውን ጥያቄ
ግልጽ ጠየቀ።

“አዎን ጌታዬ!” ግልጽ የደፋን ዝናብ ደምዕ እየተጋፋ
ጨክቶ ተናገረ።

“ለምልክት ምን ነበር ያስቀመጣችሁት?”

“ረጅም ድንጋይ።”

“ድንጋይ ብቻ ነው?”

“በቆርቆሮ ቁራጭ ላይ ደግሞ ዕሁፍ አስፍረን ነበር።”

“ምን የሚል ዕሁፍ?”

የመዘገብ ቁጥሩን ነበር። በገሰ ላይ የሚገኘውን 4132 የሚለውን ቁጥር ነበር ያሰራርኝበት። አቶ ሞላላ በወሰዱት መዘገብ ላይ ቁጥሩ ይገኛል።”

“አንተ በግልፅ የምታስተውሰው ሌላ ምልክት የለም?”

“የእሽ ዛፍ ከመታሰሩ ጎን ነበር።”

“ምንድን ነው እሽ?”

“ፍሬው የሚበላ ትልቅ ዛፍ ነው።” አለ ፖሊሱ።

“አስቸጋሪው ነገር ... ዛፍ ተቆርጦ በሆነሰ?”

“እንዴት? ... ለምን ይቆረጣል?” ጃጋ ሳያስበው ተበሳጨ።

“ዛፍ አይደል እንዴት?” ፖሊሱ በጃጋ ያልተጠበቀ ብስጭት ፈገግ አለ። “እንኳን ዛፍ ሰው በሚቆረጥበት ዘመን... በዚህ ጊዜ በተቀመጠበት የሚገኝ ምን አለና ነው? እንኳን ዛፍ... ጥሩ ነገሮች ሁሉ መጨረሻ አላቸው።”

“እዚህ ጋ!” አለ አንደኛው ከፊት ያለው ጋሙስ። ጃጋና ፖሊሱ የሚያወሩትን አቋርጦ። “የተቆረጠ ዛፍ አለ።”

“አላልኩም!?... እርግጠኛ ነበርኩ።” ፖሊሱ አቅጣጫ አለመሰጠቱን ለማሳመን ሞክረ። “ዛፍ ባይቆረጥ ኖሮ ደግሞ እስካሁን በፍለጋ አንክራተትም ነበር።”

“እንዴት የሚቆረጥ ነገር ምልክት ይሆናል ብለህ አሰብህ?” ጃጋ የአካባቢው ተወላጅ የሆነውን ሽምገል ያለ ፖሊስ ቁላቁልነት በሚያሳብቅ ድምፀት ተናገረ።

«ጡረታ አለመውጣትህ ወይም እንደሌሎቹ አለመሞትህ እድለኞች በመሆናችን ነው።» አለ በልቡ። «ለእኛ ደግሞ አንተ ራስህ ብቻ ነበርክ ምልክታችን!»

"ጌታዬ... ሰውና እንጨት ተሰባራ ነው። ሲባል አልሰሙም? ... መቼም ማንነታቸውን ለማዳደራቸው መቻላቸውን አውቀው አናሰራ ነገር!"

"ስህተቱ የማታውቁቸውን ሰዎች አስከሬኖች ያሉ በቂ ምርመራ ሰብስባችሁ መቀበራችሁ ነው።"

"መቼስ ለእሞራ እንሰጣቸው?" አለ ፖሊሱ በጁጋ እብራተኝነት ግራ እየተጋባ። "ጠያቂ ከሌላቸው ምን ማድረግ ነበረብን?"

ላሳይ በመጣሁ አሳራን በላሁ። አለ ሽማግሌው ፖሊስ በልቡ።

«የማን ገምጫ ነው በሞቱ?» ጁጋ በበኩሉ ፖሊሱን እንደ ቁላቁል በመቁጠር የግዱን ራገግ ለማለት ሞክረ። «ማንነቱን በደንብ ብታውቅ ኖሮ ሽንትህ ያመልጥህ ነበር። ምን ይደረግ! እንተ የምታውቀው ከፌድራሉ መንግሥት ተልኬ የመጣሁ ተራ አስከሬን መርማሪ መሆኔን ነው። ይህች ሀገር በመዳፊ ላይ መሆኗን ማን በነገረህ!»

"ጌታዬ... «ብዙ በመቀቀል መረቅ አይገኝም?» ሲባል አልሰሙም?" አለ ፖሊሱ ከተቆረጠው ዛፍ አቅራቢያ ያለውን ጥሻ ወዲያና ወዲህ እየገላለጠ።

"ምን ለማለት ነው?" ጁጋ በመቃብሩ አለመገኘት ከመብሸቁ ጋር የሰውዬው ሽሙጥ ደሙን አፍልቶት ጠየቀ። «ቆፈኑ አይበቃም?»

"አንዳች ነገር የማያውቅ ሰው ምንም ነገር አይጠራጠርም።"

ምንድን ነው የሆነ ያልሆነውን የሚዘገብው? ጃጋ ትዕግስቱን አልቆ ዝም አለው። የሰውዬው አመል ይሆናል ሲልም አሰበ።

“ከዛፊ በስተምዕራብ አምስት ወይም ስድስት ሜትር ያህል ራቅ ብለው ነበር የተቀበሩት” አለ ፖሊሱ የጃጋን ዝምታ ከምንም ሳይቆጥር።

“እዚህ ዘንድ ነው!” ከተቆረጠው ዛፍ በስተምስራቅ በኩል ይፈልግ የነበረው የጃጋ ሰው ጮክ ብሎ ጠየቀ። “አንድ የተከፈተ መቃብር አግኝቻለሁ።”

“ምን?” ጃጋ በፍጥነት ወደ መቃብሩ አመራ።
“የተከፈተ መቃብር?”

“አስከሬኖቹ የሉም!” የጃጋ አንዲት ዓይን በግምት ከተከፈተ አንድ ቀን ሊያልፈው ከሚችለው ሰፊ መቃብር ውስጥ ከእጅ ባትሪው ብርሃን ጋር ተንከራተተች።

“አስከሬኖቹን ማን ወሰዳቸው?” ጃጋ አንባረቀ።

፲፯

አዲስ አበባ

በሌ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ማረፊያ

አስቀድሞ በተሰጠው ትዕዛዝ መሠረት ፊጥኖ ነበር በሌ
አውሮፕላን ማረፊያ የተገኘው ከሎኔል ኪሩቤል። ትናንት
ጃጋ እንዳዘዘው፣ ቴቶ የተባለውን እውቅ ባለሀብት መቀበል
አለበት። ባለሀብቱ፣ ከሮም በመብረር አዲስ አበባ የሚገባበት
ሰዓት እየቀረበ ነው።

ከሎኔል ኪሩቤል ከጃጋ የተሰጠውንና አለመቀበል
የማይችለውን ትዕዛዝ የተቀበለው በሁለት ሀሳብ ተከፍሎ
ነበር። አንደኛው ሀሳቡ ከሁለት ዓመታት በፊት
የተቃወመውና ሽንጡን ገትሮ (አይሆንም) ሲል የተከራከረበት
ሰጋት ዓይኑ እያዩ መድረሱን ለቴቶ አርድቶና ወጥመድ
ውስጥ ሰተት ብሎ መግባቱን ነግሮት በፍጥነት ወደ መጣበት
እንዲመለስ መንገር ሲሆን፣ ሁለተኛው ሀሳቡ ደግሞ
“የፈጀውን ይፍጅ” የሚለውንና የት እንደሚያዘልቅ
የማይታወቀውን ጎዳና መቀላቀል ነበር። ይሁንና፣ ከሎኔል
ኪሩቤል በልቡ ከማሰብ በቀር እስከ አሁን በአፋ ለማንም
ትንፋሽ ያላለው ሀሳብ ነበረው። ለንስሐ አባት እንኳ ለመንገር
እንዲሚያዳግት ህቡዕ ኃጢአት በውስጠኛው የልቡ ክፍል
እስከ ወዲያኛው ሊቀብረው ያሰበውን ሀሳብ፣ ለቴቶ ቀርቶ

አንድም እንኳ ላለማባፈል በዚህ በጎጥ አንጊ በልቡ እያለ
ነበር።

እስከአሁን የሰማኝ የለም፤ ወደፊትም የሚሰማኝ
አላገኝም፤ አለ ኮሎኔል ኪሩቤል በልቡ ግዙፉና በተለምዶ
“ትሪፕል ሰቨን” የሚባለው ቦይንግ 777 አውሮፕላን
አስገምግሞ ቦሌ ዓለማቀፍ አውሮፕላን ማረፊያ ሲያርፍ።
(በሬ ካራጁ)

ከረጁም ሰዓት ጥበቃ በኋላ፣ የጉምሩክ ፍተሻውን አልፎ ቲቶ
ብቅ አለ። ሁለቱ አጃቢዎቹ ታላላቅ ሻንጣዎች
የተፈናጠጡበትን ጋሪ እያሸከረከሩ በጥድሬያ ይከታተሉታል።
ቲቶ አነስተኛ የእጅ ቦርሳውን ይዞ፣ ይቀበልሃል ተብሎ በሮም
የኢትዮጵያ ኢምባሲ አምባሳደር የሆኑት ሰው የነገሩትን
ሰውዬ በመልክ ያውቀው ይመስል በዓይኖቹ ይፈልግ ያዘ።

እንግዳ ወደሚጠባበቀው ህዝብ ቀረብ እያለ ሲመጣ፣
“አቶ ቲቶ እንኳን ደህና መጣህ” የሚል ፅሁፍ
ያረፈበት ሰሌዳ ከህዝቡ ኋላ ከፍ ብሎ ተመለከተ።

ቲቶ ሁለቱ አጃቢዎቹ ሻንጣዎቹን ይዘው እየተከተሉት
መሆኑን ካረጋገጣ በኋላ ፅሁፉን ወዳዬበት አቅጣጫ ህዝቡን
አልፎ ገሰገሰ።

ፅሁፉን ይዞ ወደቆመው ሰውዬ እየቀረበ ሲመጣ፣ ከዚህ
ቀደም አይቶት የሚያውቅ መሰለው። ቆም ብሎ ለማጤን
ሞከረና ወዲያው ወደ ሰውዬው እንደገና ተራመደ።
ያውቀዋል። አሳምሮ ያውቀዋል። ኮሎኔል ኪሩቤል ነው። ግራ

ተጋባይ። ደግሞ የተባለው “ጳጳስ ቆስጠንጢኖስ” የሚል መጠሪያ ያለው ሰውዬ በዚህ የለም።

“ምንድን ነው ነገሩ?” ተቆ አስምሮው በጥያቄ ተከማቸደብት። ደሀንና ምንም እንዳልተፈጠረ ፈገግ ለማለት ሞክረ።

“ኪራ... እንዴት ነህ?” ኮሎኔል ኪሩቤልን በደመ ነፍስ ተጠመጠመበት። “ምን እግር ጣለህ?”

“አንተን ልጠይቅህ እንጂ ጻል...” ኮሎኔል ኪሩቤል አንቆካቆክ። “...ኪራኩስ... ምንም አትጠይቀኝ። አለቃዬ እንደቀበልህ ልኮኝ ነው። ጄኔራል ጳጳስ ልኮኝ ነው።”

“...ጄ... ጄኔራል? ...ጄኔራል ነው? ያንተ አለቃ ነው? ያ ማለት ጋሙስ...” የተቆ ትኩስ ትንፋሽ የኮሎኔል ኪሩቤልን ጆሮ አጋለው። “ወጥመድ ነው?”

“...ሁሉንም በኋላ እናወራለን። አሁን ዝም ብለህ ተከተለኝ።” ካለ በኋላ፣ ኮሎኔል ኪሩቤል ድምፁን ጨመረው። “ደሀና ነህ ባያሌው? ...እንዴት ነህ?!...”

“...ፈጣሪ ይመስገን ደሀና! አንተስ እንዴት ነህ ወዳጄ?” ተቆም ለመተወን ሞክረ። ኮሎኔል ኪሩቤል ሁለቱን የተቆን አጃቢዎችም ጥብቅ ሰላምታ ከሰጣቸው በኋላ፣ ወደ መኪና ማቆሚያው ይዟቸው ሄደ። መኪናው ላይ ሽንጣዎቹን እንዲጫኑ ካደረገ በኋላም በጳጳስ ትዕዛዝ መሠረት ለተቆ ወደተለያዘለት ሆቴል ይዙት ይከንፍ ጀመር- ወደ ሼራተን አዲስ ሆቴል።

“ዛሬ አስብና ነገ ተናገር... ያለው ማን ነበር? ኮሎኔል ኪሩቤል ከራሱ ጋር አወራ። “...ሰው ያለባል እግዚአብሔር ይስቃል... የሚባለው አውነት ነጅል።”

፲፯

ፓሪስ

ቪክቶር ሁጎ ጎዳና

በእውቁ ፈረንሳዊ ደራሲ በተሰዩመው ቪክቶር ሁጎ ጎዳና ከሚገኘው ቢሮዋ ወጥታ ወደ አውሮፕላን ማረፊያ በመጓዝ ላይ ናት- ፊላ። ወደ ኢትዮጵያ የምትበርበት ሰአት በፍጥነት እየቀረበ ነው። የራፋኤል ሹፌር አልአዛር መኪናዋን ከመጠን በላይ እያከነፋት ነው። አነዳዱ ከፖሊስ ለማምለጥ የሚሞክር ጋንግስተር ባህርይ የተሰጠው የፊልም ተዋናይ ይመስል ነበር።

“ሆይን ባር ባር እያለኝ ነው” አለች ፊላ ወደ ራፋኤል ዞር ብላ። “በዚህ ጎዳና ላይ የመጨረሻውን ጉዞ እያደረኩ ይመስለኛል።”

“ይህን ጎዳና እንደምትወድው ይገባኛል።”

“መንገዱን መስሎህ ነው?” አለች ። “ቪክቶር ሁጎን ስለምወደው ነው። ለሞሳድ በምሠራበት ወቅት፣ ወደ ፈረንሳይ ስላክ ለመጀመሪያ ጊዜ ፓሪስ እንደገባሁ ያነበብኩት የሁጎን ልቦለድ መፅሐፍ ነው። የፈረንሳይኛ ቋንቋዬ እዚህ

ግባ የማይባል ቢሆንም 'LES MISERABLES'ን አንብቦ ስጨርስ ግን ከፍተኛ መሻሻል አሳይቼ ነበር።

“እኔ ደግሞ በተቃራኒው የአማርኛ ቋንቋዬን ለማሻሻል ስል ወደ አማርኛ ቋንቋ የተተረጎመውን ለማሻሻል ከፈረንሳይኛው ዕሁፍ ጋር እያመሳርኩ አንብቤዋለሁ። አቡነ ሚሪዬል የተባሉት ገፀ ባህርይ በሱብከት መልክ የሚሰጡት ለምሳሌ አንድ ጊዜ የሰጡት ውስጥ መልክ የሚሰጡት ያለችበትን ሁኔታ ቁልጭ ውስጥ ተቀርጾ ቀርቷል። ይመስለኛል አንዳንዴ። ስብከት አሁን ሀገራችን ለእኛ የተፃፈም

...እጅግ የተወደዳችሁ ወንድሞቼና ወዳጆቼ ...በፈረንሳይ አገር፣ ሶስት ሺህ ሁለት መቶ የአርሶ አደሮች መኖሪያ ቤቶች ይገኛሉ። እያንዳንዳቸው ከሶስት በላይ የአየር መግቢያ የላቸውም። እንዲሁም አንድ ሺህ ሽምንት መቶ አስራ ሰባት ተጨማሪ መኖሪያ ቤቶች ይገኛሉ። እያንዳንዳቸው ከአንድ በርና ከአንድ መስከት በላይ የላቸውም። በመጨረሻም ሶስት መቶ አርባ ስድስት ሺህ ደሳሳ ጎጆዎች ይገኛሉ። እነዚህም እያንዳንዳቸው ከአንድ በር በስተቀር መስከት እንኳን የላቸውም። ይህ የሆነበት ምክንያት መንግሥት የበርና የመስከት ታክስ ስለሚያስከፍል ነው። እግዚአብሔር አየርን በነፃ የሰጠ ቢሆንም የመንግሥት ሕግ የመስከትና የበር ታክስ እያለ በገንዘብ ይሸጠዋል። ይህንንም ስል ህጉን ማውገድ አይደለም እግዚአብሔርን ማመስገን እንጂ... ይላሉ አቡነ ሚሪዬል። ያ ፈረንሳይ አዘቅት ውስጥ የነበረችበት ክፉ ዘመን በረቀቀ ብዕር ተሰሎ የምናገኘው በሁሉ ሥራ ውስጥ ነው። ፈረንሳዮችም ውለታውን አልዘነጉም፤ በስሙ ይህን ጎዳና ሰይመውለታል።”

“እኛ ሀገር ተወልዶ ቢሆን ኖሮ የሚጠብቀው ኢየሱስ
ቤተ ውስጥ መበሰበስ ነበር።”

“ልክ ብለሻል ጥቁር ልዕልት። የድንቁርናችን
አጋፋሪዎች መሪዎቻችን ናቸው። ፅሁፍ ይነሥራቸዋል።
ፀሐፊ ያፀይፋቸዋል። ...በሩሲያ አብዮት ወቅት፣
ትርጉሞች፣ እውቁን ደራሲ ማክሲም ጎርኪን የገደሉት
ፅሁፎቹ ተፅእኖ ፈጣሪ ናቸው በሚል ስጋት ነበር። መንገድ
ላይ በጥይት ተደብድቦ አልነበረም የተገደለው። በቀጥታ
ትዕዛዝ የተሰጠው ዶክተር ሌቪን ለተባለ ሐኪም ነበር።
ለዶክተሩ እንደተነገረው በቅድሚያ የጎርኪን ልጅ መገደል
አለበት ጎርኪን ተስፋ ለማስቆረጥና ህይወቱን ቅጥ
ለማሳጣት።

“ፔሽኮቭ የተባለው የጎርኪን ልጅ የመተንፈስ ችግር
ስለነበረበት ሐኪሙ እሱን አባብሶ ለመግደል ቆረጠ። በጎርኪን
ልጅ ላይ ያሉ ችግሮችን በሙሉ ካጠና በኋላ የልብ ችግር
እንዳለበት ተረዳ። ያደረገው የልብ በሽታውን የሚያባብሱ
መድኃኒቶችን በገፍ መስጠት ነበር። አቅም ያጣው ፔሽኮቭ
በሳንባ ምች በሽታ በእጅ አዙር እንዲገደል ተደረገ። እውቁ
ደራሲ ማክሲም ጎርኪን በልጁ ሞት ክፉኛ ተጎድቶ በቀቢፀ
ተስፋ መንጠራዎዝ ሲጀምር ዶክተር ሌቪን ወደ እርሱ
የሞት ፊቱን አዞረ። የልብ ትርታን የሚጨምሩ
መድኃኒቶችን በህክምና ሰብብ ይወጋው ጀመር። በ24 ሰዓታት
ውስጥ ብቻ አርባ ያህል የካምፎር መርፌ ተወጋ። በዚህም
ላይ አራት የካፌይን፣ ሁለት የዲጋሌን እና ሁለት
የስትራይቺን መርፌ ያለማሰለስ ተወጋ። ሞት በልጁ
ጀምሮት የነበረው ታላቁ የሩሲያ ደራሲ ማክሲም ጎርኪን
ተጠናቀቀ። ብዕሩን ዘቅዝቆ አረፈ። ...የእኛ ሀገር መሪዎች
የተጋቱት እንዲህ አይነቱን መራራ ክፋት ነው። በእርግጥ

“የምን መብረቅ ነው?”
“አፍቅርሽ ነዋ!... ይህን የሚያማልል ጠይም
ውበትሽን አይቶ ማለፍ ቢያቅተው ነው:: ...በዛ ላይ ያን
ያህል ገዝ ከጎንሽ ተቀምጦ መልካም መዓዛሽን ሲምግ ነበር::
ሙቶ አላዝኖኝ ነበር በወቅቱ:: እንባ በዓይኖቹ ሲቀር
ተመልክቼዋለሁ::”

“ለእኔ የመሰለኝ ግን ሌላ ነው:: ለሞላዶች
በምሠራበት ወቅት እዚህ ፈረንሳይ ውስጥ ብዙ ተልዕኮዎች
ተሰጥተውኝ ተመላልሼ ነበር:: በዛ ወቅት የሚያውቀኝ ወኪል
ነው የመሰለኝ::”

“...እንዴት ሊለዩሽ ይችላል?... አንቺን ወደ
ኢትዮጵያ ሲልኩሽ፣ በዳጋ ገዳም ውስጥ ጥንት ይኖሩ
የነበሩትን አባትሽን አባ ፊንሐስን አስመስለው ነው:: በዛ
ወቅት ያልቀየሩት ያታሽን ብቻ ነበር:: እሱንም
ባለማድረጋቸው ፈጣሪ ይመስገን::... እንዴት ሊለዩሽ
ይችላሉ? ኢትዮጵያ ውስጥ እንደዚህ የረቀቀ የህክምና
ማዕከል ኖሮ ፊትሽ ወደነበረበት ይመለሳል ብለው እንዴት
ሊገምቱ ይችላሉ?”

“...ከዛ በፊት የነበረውን መልኬን ያውቀው ይሆናል::
በዛ ላይ ሞላዶቹ እኔን እንዲከታተል መድበውትም
ይሆናል::”

“...ቢሆን ኖሮ እስካዛሬ ምን ይሠራ ነበር?... የቢሮ
አድራሻሽ ላይቀር ጋዜጦች ላይ ተገልጾልኝ:: ፎቶ ግራፍሽ
የጋዜጦችንና የመፅሐፍቶችን የፊት ገፅ አጫናንቆ እንደነበር
የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው:: በቂ መረጃ ነበረው:: ለመምጣትና
አንቺን አፍኖ ለመውሰድም እስካሁን ከበቂ በላይ ጊዜ
ነበረው::”

“...ያለቡትን ለማወቅ ያስቼግራል። ወንድሙ... አንድ
አካል ጥላ የላቸውም። ያቀዱትን ማወቅ ያዳግታል።”
“...ይህን ያህል መጨነቅ አያስፈልግም። ሽልም
ከሆነ ይገፋል፤ ቁጣም ከሆነ ይጠፋል።” ነው የሚባለው? በይ
አንድረድ... ደርሰናል።”

አውሮፕላን ጣቢያ ሲደርሱ፣ ጓዟን ከመኪናው አወረዱና
ጋራው ላይ ከጫኑ በኋላ ራፋኤልና ፊላ ለረጁም ደቂቃዎች
ተያዩ።

“ያችን ዘፈን እስኪ አንጎራጎራልኝ?” አለ ራፋኤል
የሚለው ቢጠፋው። “የጌታ መሳይን።”

- “...ሆ ብዬ 'መጣለሁ
- ሆ ብዬ በድል፣
- ሆ ብዬ 'መጣለሁ
- ሆ ብዬ በድል፣
- ጥንትም ያባቴ ነው
- ጠላትን መግደል።”

አንጎራጎራችሁትና ጥብቅ አድርጋ አቀፈችው።

“...እዚህ ላለው ነገር አታስቢ። ኩባንያችን በቅርብ
ጊዜ ውስጥ ይተኮሳል። እኔም በቅርቡ እንደምመጣ ተስፋ
አለኝ።”

“ቻው ራፋ...” ዕንባ የቋ ጠፋ ዓይኖቿን ልታሳዩው
አልፈለገችም። ፊቷን አኩራ ጋራዋን እየገፋች ወደ
አውሮፕላን ጣቢያው በፍጥነት መራመድ ይመረች።

፲፰

ባህር ዳር

“አስከሬኖችን ማን ወሰዳቸው?...” ጃጋ ፖሊሱ ላይ ደጋግሞ አንባረቀበት።

“እኔ እኮ 'አውጭ' የሚባለው አውሬ አይደለሁም። ባገራችን አውጭ የሚባለው አውሬ ነው መቃብር ቆፍሮ ሲያበቃ አስከሬን የሚበላ።”

“አስከሬኖቹ የተቀበሩት ከሁለት ዓመታት በፊት ነው። መቃብሩ የተከፈተው ደግሞ ግፋ ቢል ትናንት ነው። አውጭ የሚባለው አውሬ ሬሳ የሚያወጣው ደግሞ ከሁለት ዓመታት በኋላ አይደለም። እያሞኘኸኝ ነው?” ጃጋ ሽጉጡን ላጥ አድርጎ ከፖሊሱ ግንባር ላይ ደቀነው።

“ታ...ታታ... ታዲያ እኔ በላኳቸው?!”

“ባትበላቸውም የበላቸውን የምታውቀው አንተው ነህ።”

“እ... እኔ ወደዚህ መቃብር የመጣሁት ከሁለት ዓመታት በፊት ነው።”

“ታዲያ ማን ወሰዳቸው?”

“እኔ እንደት ላውቅ እችላለሁ? እንደሆነው
የሚፈልጋቸው ሌላ ሰው ካለ አላውቅም።”

“ከእኛ በቀር ማን ሊፈልጋቸው ይችላል?”

“እሱን የምታውቁት እናንተው ናችሁ። የእኔ ተግባር
እዚህ ላይ ያበቃል። መቃብሩን ማሳዩት ነበር፤ አሳይቻለሁ።”

“ይህ እኮ...” ጃጋ በሽጉጡ አፈመገገ የፖሊሱን ግንባር
ሊበሳው ደረሰ። “...ይህ እኮ... መቃብር አይደለም! እኔን
የከፈተ ገደል ነው። ሌላ ሰው ለመዋጥ የተከፈተ የምድር
አፍ!... ከባድ ሀገራዊ ምስጢር የተፋ የምድር አፍ!
ይገባሃል?!... እንተን ከመዋጡ በፊት ንገረኝ! አስከሬኖቼን የት
ነው የደበቅሃቸው?...”

“በ...በበ... በፍፁም እኔ ስለ አስከሬኖቼ የማውቀው
አንዳችም ነገር የለም። ማን ይህን መቃብር ቆፍሮ
አንደወሰዳቸው አላውቅም። ...እ...እናቴ ትሙት!
አላውቅም።” ፖሊሱ ተርበተበተ።

“ታውቃለህ!....”

“ይሄ ጨለማ አይንጋልኝ! አላውቅም!”

“ጄኔራል!...” ራቅ ብለው በስተምዕራብ በኩል ያለውን
ጥሻ ያስሰ የነበረው ኮማንዶ ጨኸ። “...እዚህ ጋ! እዚህ...”

ሁሉም ተንጋግተው ሄዱ።

“ምን አገኘህ?”

“አመጽ ነው!”

“አመጽ?”

“አስከሬኖቹ ተቃጥለዋል!” አለ ኮማንዶው በእጅ ባትራው ብርሃን በዝናብ የዳከረውን አመድ እያመለከተ። በአመዱ ላይ የቋተው ውሃ የሆነ የቁጥር ምልክት ሠርቷል።

“የምን ቁጥር ነው?” ጃጋ በውል ዝቅ ብሎ በቋተው ውሃ የተሠራውን ቁጥር ተመለከተው። “አስከሬኖቹን ያቃጠላቸው ሰው በዱላ በጣም አሰርጉዶ የፃፈው መሆን አለበት። 776!... ምንድን ነው ሰባት ሰባት ስድስት?!...” ዓይኖቻቸው ውስጥ መልሱን ያገኝ ይመስል ሁሉም ላይ በየተራ አፈጠጡ። ሁሉም በፀጥታ ተቁሰጨለጨጩ።

“ንገረኝ እንጂ!...” ጃጋ ፖሊሱ ላይ አፈጠጡ። ሲናገር የሚያወጣው እስትንፋስ በባትራው ብርሃን ሲታይ በጣም ከመጠጋቱ የተነሳ ጉም መስሎ የፖሊሱ ፊት እንደ ጉም ሲሸፍነው ይታያል። “ምንድን ነው ሰባት ሰባት ስድስት?”

“እኔ ምን አውቁ?!...” ፖሊሱ በፍርሃት ወደኋላ ለመሸሽ ሞክረ።

“ለምን ትሸሻለህ?...የት ልታመልጥ ነው?!” ጃጋ ሽጉጡን እንደገና አነጣጠረበት።

“እ...እባክዎ...ጀኔራል እኔ የማውቀው ምንም ነገር የለም። በፈጣሪ ስም እምላለሁ! ይህን ማን እንዳደረገ አላውቅም።”

“ፈጣሪ እንተን በመጠበቅ ተሰላችኋል። ምላጩን ከመሳቤ በፊት ንገረኝ!”

“እ... እባክዎ...” ተናግሮ ሳይጨርስ የጃጋ ጣት ምላጩን ሳበች። በቆፈናው ዝናብ ውስጥ ከፖሊሱ ግንባር እሳት ተመሰገ። አቃስቶ ወደኋላ ሲወድቅ ጃጋ ልቡ ላይ ደገመው።

ጥሩ ተንኻ የታወቀ መቆሚያ የሰውም! ጃጋ
ቀጠለና፣ “ፎረንሲክ!...” አለ ከአዲስ አበባ ዳግማዊ ምኒልክ
ሆስፒታል ይዞት የመጣውን ባለሙያ።
“አቤት!” አለ ባለሙያው መያውን ስሙ አድርጎ
ሲጠራው እሱን መሆኑን በመተማመን።

“አመድ ይመረመራል?” ጃጋ ቁልጭ ቁልጭ ከሚለው
የፎረንሲክ ባለሙያ ላይ አንባረቀ።
“አይመረመርም!... ቢመረመርም ብዙ ሰዎች ባንድ
ላይ ስለተቃጠሉ መለየት አይቻልም።”

“እንደምታዩው የተረፈ ቁራጭ አጥንት አንኳ
የለም።” አለ ጃጋ ጥቂት ሲንጎራደድ ቆይቶ።
“ትክክል።”

“ስለዚህ ያንተ ሙያ ከዚህ በኋላ አያስፈልግም።
ትርፉ ምስጢር ማባከን ብቻ ነው የሚሆነው።” ጃጋ ሽጉጡን
እንደገና አቀባብሎ ምህረት አልባ እንደሆነች የምታላብቅ
አንዲት ዓይኑን የፎረንሲክ ባለሙያው ላይ ተከላት።

“...አረ...በፍጹም... አላባክንም! አላ...አላባክንም!...”
ተንዘፈዘፈ።

“ሁሉም ነገር ከራስ ከወጣ በኋላ ጅራቱ
አይጨበጥም። ሰዶ ማሰደድ ካማረህ ዶሮህን በቆቅ ለውጥ
ሲባል አልሰማህም?”

“...ሰ...ሰምቻለሁ...” የፎረንሲክ ባለሙያው የሆነ
ብልጭታ የተመለከተ መሰለው። እንደሚታረድ በሬ አንርቶ
ከፖሊሱ በድን ላይ ተደረበ።

"በሌላ...የመታዘፍን አገልግሎት" ጁን ተፈናግቶ
ይረጋገጥን ደግሞ እየጠራረገ የጋራው ከሚገኝዎቹን አዘዛቸው።
ሁለቱንም ግዳዮች እየጎተቱ ወሰደው አፋን ክፍቱ ወደተገኘው
ባዶ መታዘፍ ወረወሯቸውና አፈሩን ይመልሱባቸው ጀመር።

ጁን አመዱ ላይ የተጻፈውን ቁጥር በተንቀሳቃሽ ስልኩ ፎቶ
አነሳውና ወደ ናላዊ ደወለ።

"እስከራናቸው የሉም!"

"ምን?"

"ወደ አመድነት ተቀይረዋል!"

"ምንድን ነው የምታወራው!?"

"ተቃጥለዋል!"

፴፱

አዲስ አበባ

ሼራተን አዲስ ሆቴል፣ ፕሬዝዳንቱ በሚኖሩበት የኢ.ዮ.ቤ.ል.ዩ. ቤተ መንግሥትና ጠቅላይ ሚኒስትሩ በሚገኙበት የምኒልክ ቤተ መንግሥት ላይና ታች ታጅቦ ይገኛል። እንደ ነርኅሮሳውያን አቆጣጠር በ1998 ተሠርቶ ሲከፈት፣ ከአምስት መቶ በላይ የሚሆኑ ቤተሰቦች አካባቢውን ከአምስት መደረጋቸው ተነግሯል። በአንድ ሺህ አምስት መቶ ካሬ ሜትር ላይ ባረፈው ቅንጦ ህንፃ ውስጥ አሥራ አንድ አዳራሾችና በርካታ ማረፊያ ክፍሎች አሉት።

ለቲቶ፣ አስቀድሞ የተያዘለት ክፍል 343 ነበር። ደም ብዛት ያለበት ቆንቋና ሰው ቢሆን ኖሮ ሻንጣዎቹ ክፍሉ ውስጥ ከመግባታቸው በፊት ይወድቅ እንደነበር ተረዳ። ዋጋው 695 የአሜሪካን ዶላር ነበር። ወደ ኢትዮጵያ ገንዘብ ቀይሮ አሰላው። በእለቱ የዶላር ምንዛሬ ሲመታው ወደ አሥራ ስድስት ሺህ ብር አካባቢ ሆነ።

“ይገርማል!” አለ ቲቶ ከተያዘለት ክፍል በረንዳ ላይ ቆሞ ቁልቁል ወደ መዋኛ ገንዳው እየተመለከተ። መዋኛ ገንዳው ውስጥ ብዙ ነጮችና ጥቂት ሐበሾች ይንበራጩቃሉ። ከወዲያ ማዶ “ጎንደሬው” እየተባለ የሚጠራው ረጅም ሰማይ

ጠቀስ አረንጓዴ ህንጻ ተገትሯል። ህንጻው ላይ ላለ ሰው ቤተ
መንግሥቱን ቁልጭ አድርጎ ስለሚያሳይ ምንም አገልግሎት
እንደማይሰጥና በደህንነቶች እንደሚጠበቅ የሰማውን ወሬ
አስታወሰ።

“ሳያቅዱ መሥራት፤ የተሠራውን ማንኮት፤ የዚህች
ሀገር ልክፍት... ቤቱን ብቻም ሳይሆን ሰውን ሳይቀር
ማፍረስ... እያፈረሱ መኖር! እየፈረሱም መኖር! ይገርማል!”

“ምኑ ነው የሚገርመው?” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል
እሱም ወደ በረንዳው ወጥቶ፤ ቴቶ ስለ ክፍሉ ዋጋ ውድነት
ከራሱ ጋር እያወራ መስሎት። “ለዶክተር ሚራሹ
የተያዘለትን ክፍል ዋጋ ብትሰማ ምን ልትል ነው?”

“ስንት ነው?”

“አሥራ አምስት ሺህ የአሜሪካን ዶላር!”

“ይህ ማለት እኮ በአንድ አዳር... ሶስት መቶ ሰላሳ
ሺህ የኢትዮጵያ ብር አካባቢ መሆኑ ነው።”

“በትክክል።”

“የአንድ መኪና ዋጋ እኮ ነው።”

“ታዲያስ!... እያበዳችሁ እንደሆነ ግልፅ ነው።”

“ለመሆኑ ምን ምን አለው?”

“የራሱ ሳሎን፤ ማዕድ ቤት፤ ጃኩዚ፤ ሳውና፤
ማሳጅ...”

“...ወቼው ጉድ!?... ዶክተር የቶር ግን የሚተኛበት
አይመስለኝም። እንዲህ አይነት ቅንጠት አይመቼውም። አንድ
ሳምንት እዚህ የሚያርፍበት ገንዘብ እኮ ጥሩ ቪላ ቤት
ያስገዛዋል!... በዚህ አይነት፤ የእኔ ሰክፉ አይሰጥም ማለት
ነው። ያም ሆነ ይህ ለማስመሰል ያህል ሁለት ሶስት ቀን
አድረጎ ቤት መግዛት አለብን።”

“...ቲቶ...ችግር ውስጥ መውደቅህን በውል አልተረዳኸውም ግለት ነው። ጃጋ አስብቶ ሊያርዳችሁ እንደጠራችሁ አልገባህም?”

“...በምን ሊጠረጥር ይችላል?...እኛ ለጋሙሶች የዲያስፖራ ባለሀብቶች እንጂ፣ ለእርሱና በኢኮኖሚ ተቆጣጥረን የዜጎቿ ለማድረግ የመጣን ሀገር መሆናችንን መቼም ሊያውቁ አይችሉም።”

“እብደት ነው!” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል። “ጋሙሶችን ዝቅ አድርጎ የመገመት እብደት! በዛ ላይ፣ የጋሙሶችን ስልጣን በእጃቸው ያስገቡት ሁለቱ ሰዎች እጅግ አደገኞች ናቸው። ኖላዊ፣ የንስር ዓይን ያለው እባብ ሲሆን፣ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ደግሞ የጋኔን ጭካኔ ያለው አረመኔ ሰው ነው። ሁለቱም ሰዎች ተቀናጅተው የፈጠሩት ውህደት ካሏቸው አምስት መቶ ያህል አደገኛ ኮማንዶዎች ጋር ተዳምሮ የፈለጉትን ኮማንድሪን የሚያግዳቸው የለም። የመረጃው መስሪያ ቤት፣ የፖሊስ ሠራዊቱና የጦር ኃይሉ በእጃቸው ነው። አንድ ፍንጭ ካገኙ የትም ብትገቡ አታመልጧቸውም።”

“...የምን ፍንጭ ሊያገኙ ይችላሉ?”

“ለምሳሌ በዚህ ሰዓት እኔን ከቦታዬ አንስተው ከከተማ እንዳልወጣ አድርገዋል። የጋሙሱ ኮማንዶ አዛዥ ራሱ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሆኗል። ተራራውን ሰብረው ገብተው ዋሻውን እንዳያገኙ እስከ ዛሬ በረባ ባልረባው ሳንትተው የኖርኩት ሁሉ እዚህ ላይ አብቅቷል። ነገ ወይም ዛሬ ማታ ተራራው ውስጥ ከአምስት መቶ በላይ የጋሙሱ ኮማንዶ እንደ ጉንዳን ደርመሰመስበታል። ወደ ጃጋ የሚወስደውን ከተራራው

ከርሱ ምድር የሚነሳውን የምድር ውስጥ ዋሻ ካገኙት
ገቡ ማለት አይደለም?...”
“ያንት ያለህ...”

“ከዛ ምን ሊፈጠር እንደሚችል ማለብ ቀላል ነው።
ለዘመናት ዋጋ የተከፈለለት ህልም ወደ አመድነት ይቀየራል።
ስለናንተም እዛው የምድር ውስጥ ከተማ በሚገኘው መዝገብ
ቤት ውስጥ የባለሀብቱ ቲቶ እውነተኛ ስም ይገኛል።
የኪራኮስ ማንነት ይገለጣል። የቲጃሩ ዶክተር የቶር በውርስ
ተገኘ የተባለ ሀብት እውነተኛ ምንጭ ይታወቃል። የሚራሽፍ
ማንነት ነጥሮ ይወጣል። ከፈረንሳይ የምትመጣው እውቋ
ባለሀብት ፊላ፣ ሲጳራ ራንሐስ መሆኗ ይረጋገጣል።
ከዛስ?... በብዙ ቢሊዩን የሚቆጠረውና እናንተን ወደ ቲጃርነት
ለመቀዩር የተበተነው ሀብት፣ ነፋስ ያዩው ዶቂት ይሆናል።
በመጨረሻም ድራማው ወደ ትራጂዲ ቲአትርነት ይቀየርና
ይህን አደገኛ ሴራ ያከሸፉት ጃጋና ኖላዊ እዚህ ሆኖ ውስጥ
ውስኪ እየተራጨ ጀብዱን ይተርኩና የክብር ሜዳይ
ሲሸለሙ፣ የእኛዎቹ ቲጃሮች ዘብጥያ ወርደው ቁንጫ
ይፈነጭባቸዋል።”

“...አስኪ ግልባጩን አስበው!...”

“...ምንም ግልባጭ የለውም ኪራኮስ!... ይቅርታ አቶ
ቲቶ...” ኪራቤል በፀፀት ራሱን እየነቀነቀ። “ምንም ሌላ ታሪክ
የለንም። አብቆቶልናል። በገዛ እጃችን ዋናው ወጥመድ ውስጥ
ወድቀናል። እኔ ግን ድርም የለሁበትም፣ አሁንም
የለሁበትም!”

“እንዴት እንደዚህ ትላለህ ኪራቤል...” ቲቶ በኮሎኔል
ኪራቤል ተስፋ መቁረጥ ግራ ተጋባ። “በጨለማው ውስጥ
ያለውን ትንሽ ወጋገን መመልከት እንዴት ተሳነህ?”

“ምንም ወጋገን ሊታዩኝ አልቻለማ! በመመኘት በገደብ ላይ ያሉ ሊሆኑ አይችሉም። በኋላ አታዩኝም።”

“ምን ማለትህ ነው ኮሎኔል?...”

“ጳጋ ቆስጠንጢኖስ ጠርጥሮኛል። ትናንት ወደ ባህርዳር ሄዷል።”

“ምን ሊሠራ?”

“አስከሬኖቹን ሊያወጣ።”

“የትኞቹን አስከሬኖች?”

“ታሪኩ ብዙ ነው ኪራኮሶ”

አሉ። አስከሬኖቹ የተገኙት እንደጭ የተባለውንና ጣና ሀይቅን የወረረውን አረም ሰማጥፋት በተደረገው ዘመቻ ወቅት ነበር። እነዚህ አስከሬኖች ደግሞ እንደምታስታውሰው በጣና ሀይቅ ውስጥ ሰጥሞ የነበረውን መርከብ ወርቅ ለመቀራመት በተደረገ ግብግብ የተገደሉ ሰዎች ናቸው። ከእነዚህ አስከሬኖች ውስጥ ኒቆዲሞስና ታዴዎስ ብቻ ሳይሆኑ የጋሙስ ወታደሮችም አብረው ተገኝተዋል። ችግሩ...”

“ምንድን ነው ችግሩ?...”

“በወታደሮቹ ክንዶች ላይ የጋሙስ ምልክት የሆነው የጎሽ ቀንድ ምስል መገኘቱ ነው። ችግሩ እዚህ ላይ ነው። የእነዚህ ወታደሮች አዛዥ ደግሞ እኔ ነበርኩ። ተራራው ውስጥ በተደረገ ጠርኒት አልቀዋል ብዬ የዋሽኒቸው ተጋልጧል ማለት ነው። በባህር ዳር ፖሊስ ቢሮ ውስጥ የሚገኘው የአስከሬን ምርመራ ሰነድ በሁለቱ የጋሙስ አለቆች እጅ ገብቷል።” አለና ኮሎኔል ኪራኮሶ ጥቂት ዝም አለ። ተቆ በበኩሉ የሚሰማው ሁሉ ግራ እያጋባው ነበር።

“...ይህ ሁሉ ነገር ሲፈፀም ዳጋ የሚገኘው ማዕከላዊ ቢሮ ያውቃል?”

“አያውቅም።”

“ለምን ለማሳወቅ አልፈለክም?!”

“በተለይ ኖላዊ የተባለው የጋሙስ ሰው፣ ክትትሉን አጠንክሮብኝ ነበር። ወደዛ ከሄድኩ መራሁት ማለት ነው። ስለዚህ አልሄድኩም።”

“ታዲያ ...ምን እርምጃ ወሰድክ?!....”

“ከትናንት በስቴያ ወደ ባህርዳር ሂጂ...አስከሬኖችን አውጥቼ አቃጠልኳቸው።”

“...ምን?!....”

“ጥቂት ጊዜ መሸመቻ የሚሆን መስሎኝ ነበር። ለጊዜው ስለ አስከሬኖቼ መጥፋት ብቻ በማውጣትና በማውረድ የጃጋንና የኖላዊን አእምሮ ባተሌ ለማድረግ ነበር። ...ግን ሳስበው ይህ ብቻ በቂ አይደለም። አሁንም ዓይኖቻቸውን ከእኔ ላይ አያነሱም። ስለዚህ ወደ ጋሙስ ቢሮ አልመለስም።”

“ሊሆን አይችልም! በጋሙስ ውስጥ የሰረገ ሌላ ሰው እንደሌለን ታውቃለህ።”

“...አውቃለሁ። ግን ከዚህ በኋላ እኔ ራሴም የጃጋን ጥይት ከመጠጣት በቀር በጋሙስ ውስጥ የምፈይደው ነገር የለም። ጃጋ ደግሞ የሚያስበው...” ኮሎኔል ኪሩቤል በጣቱ የመተኮስ ምልክት አሳየው።

“...ምን አስበህ ነው?...”

“...ምን እንዳሰብኩ እኔም አላውቀውም። የመጨረሻ ቀን ከጃጋ ትዕዛዝ ለመቀበል ወደ ቢሮው ስገባ... ቀዩን ማህደር ጠረጴዛው ላይ ሳዬው ነው ይህን የወሰንኩት።...ከእኔ

የደበቁበት ምክንያት የእኔ እጅ በአስከሬኖቹ ላይ እንዳለበት ስላመነ ነው። ከዚህም የተረዳሁት ጠረጴዛው ላይ ሌላ ስለ እናንተ መምጣትም ነው። ለእንተ የተሰጠው የምስጢር ስም «ፋርሽካው» አይቼ ለፊላ ደግሞ «ወፏ» የሚል ነው። የደክተር የቶር ደግሞ «አሞራው»። ...ቴቶ ከዚህ በላይ እዚህ መቆየት አልቻልንም።»

“...የት ልትሄድ ነው?”

“ወደዬትም ወደማያደርሰው መንገድ!” ከሱኔል ኪሩቤል ፊቱን አዞረ። “ራስህን ጠብቅ።”

“ቆይ እንጂ...”

“...ከዚህ በላይ የምነግርህ ነገር የለኝም።” ጥሉት ክፍሉን ለቆ ወጣ። እንዲህ ያለ አመል እንዳለበት ሁሉም ያውቃሉ። የሚሄድበትንም የሚመጣበትንም ሰዓት መገመት ያስቸግራል።

ራስ ዳሽን

ጌራ፣ የራስ ዳሽን ተራራ ጫፍ ላይ ቆሞ ቁልቁል ሲመለከት፣
 ከባህር ጠለል በላይ 4,620 ሜትር ከፍታ ላይ ሳይሆን ከሰባቱ
 ሰማያት ባንዱ ላይ የቆመ መሰለው። ከታች ባሉት ታናናሽ
 ተራሮች ጫፍ ላይ ጉም ይውጀመጀማል። አንዱ የጉም
 ሰራዊት አልፎ ሌላኛው ሲተካ በውሮፕላን የሚጓዝ እንጂ
 ምድር ላይ የቆመ አልመስልህ አለው። በስተምሥራቅ
 የምትወጣዋን ፍም የመሰለች ፀሐይ ተመለከተና በሰው
 ልጆችና በፈጣሪ መካከል የቆመ መልአክ የሆነ ያህል
 ተሰማው። በህልም ዓለሙ ብቻ ነው እንዲህ አይነት ተራራ
 ላይ ወጥቶ የሚያውቀው። ራሱን ሲያዞረው ለመቀመጥ
 ሞከረ። የተነደፈ ጥጥ በሚመስለው በዚህ በረዶ ላይ
 ቢቀመጥ ለዘላለም ተጣብቆ እንደሚቀር ተገነዘበ።

ጉሙ ካለፈ በኋላ ቁልቁል ሲመለከት በጎበዝ አናጢ የተጠረቡ
 የሚመስሉት የተራራ ሰንሰለቶች እጅ ለእጅ ተያይዘው
 ታላቁን ራስ ዳሽን ተራራን የሚማፀኑ ምዕመናን ይመስላሉ።
 ከፍቅ የጭላዳ ዝንጅር መንጋ ይደባደባል። ገመሬው ገልመጥ
 ገልመጥ ሲል ደረቱ ላይ ያለው ቀይ ፊኛ በፍርድ አደባባይ
 የተሰየመ ዳኛ ያስመስለዋል። በወዲህ በኩል ደግሞ ቀንዱን
 የአርበኛ ጎራዴ ያስመስለ ዋልያ አይቤክስ ታላቅ ቋጥኝ ላይ
 ቆሞ በፀጥታ ዓለምን የሚታዘብ ፈላስፋ ይመስላል። ከወዲያ

ማዶ ባለት የተራሮች ስንሰለት ስንጥቅ መሃል ቀጭን ረጂም
ፍፍቴ እንደሻሽ ብን ብን እያለች ትወርዳለች።

የጌራ አእምሮ በሆኑ መናፍስት ሲወረር ተሰማው አንዳች
የፍስሐ ሀብረ ዝማሬ የሚያሰሙ በሚመስሉ መናፍስት።
በሚያዩው የተፈጥሮ ድንግል ውበት አእምሮውን መቆጣጠር
ሰላቃተው ጮኹ። እንደገና ለዘለአለም ዝም የሚል ይመስል
ፀጥ ብሎ ዓይኖቹን ጨፈነ።

የየሻው ተሰማ ስንኞች አእምሮው ውስጥ መስመር በመስመር
ሲዘረጉ ተሰማው።

“...የሰው ዘር መፍለቂያ፣ የስልጣኔ ፍንጭ፣
የክብር ዘውድ ያላት፣ የጥቁር ኩራት ምንጭ፣
የገበናዬ ቁልፍ፣ የምስጢራ መዳይ፣
የእምነቴ ምስክር፣ የመኖሪ ጉዳይ፣
ኃጥእ የማይረግጥሽ፣ የታፈርሽ መቅደስ፣
የወይዛዝርት ጌጥ፣ የኮሮዶች አደስ፣
ፍቅርሽ የሚያማልል፣ ጠረንሽ የሚያውድ፣
ቅድስት ነሽ ጠቢያ፣ ብርቅ ነሽ ዕንቁ ውድ።...”

የሚያውደውን የሰማን ተራራ ልዩ መላዛ ሊምግ ወደ ውስጡ
ሲስብ አፍንጫውን የሚሰነጥቅ ብርድ ጦር የገባበት ያህል
አስጓራው። የሰማን ተራራ ጮቄ ብርድ እንደ እንጦርጦስ
ጦር ሲወጋው የለበሰውን ከጥጥ የተሰራ ጥቁር ካፖርት እጅጌ
ከአፍንጫው ላይ በመጫን ለመቋቋም ሞክረና ቁልቁል
ተመለከተ። ሜሮዳና ሳዶፍ እየዳሁና ተራራውን እየጧጠጡ
በመምጣት ላይ ነበሩ።

በዚህ ብርዱና በረዶው አጥንትና ሥጋን በሚለያዩው ተራራ ላይ ለመሰልጠን የሚመጡትና ከበረሃው የተረፉት ወጣቶች ከታች እንደ ንብ ተራራውን በመውረር ላይ ናቸው። በበረዶው ላይ ሲወድቁ ሲነሱ ይታዩታል። ወደ በረሃው ለማሰልጠን የወሰዷቸው ሶስት መቶ ያህል ወጣቶች ቢሆኑም፣ ከእባብና ከጊንጥ ተርፈው ወደዚህ ተራራ በመምጣት ላይ ያሉት ከሁለት መቶ ስድሳ አይበልጡም። የጎንደር ከተማን ወደ ቀኝ ትተው 110 ኪሎ ሜትሮችን ከተጓዙ በኋላ፣ የደባርቅን ከተማ አልፈው 32 ኪሎ ሜትሮችን ከገሰገሱ ወዲህ ምን ያህሎቹ እዚህ እንደሚደርሱ አሁንም አልታወቀም።

የበረሃውን ንዳድና ቃጠሎ አልፈው የዚህን ተራራ በረዶ፣ ብርድና ቆፊን ተቋቁመው፣ ወደ ዳጋ ደሴት መመለስ የቻሉት ብቻ ለተልእኮ ብቁ መሆናቸው እንደሚመሰክሩላቸው አስቀድሞ ተወስኗል።

ግጽ

አዲስ አበባ

ጸጋ ቆስጠንጢኖስ፣ ገና ሳይነጋ ነበር ወደ ቢሮው የገባው።
በሰዓቷ የመጣችዋን የፅዳት ሠራተኛ እንኳ ክፍሉን
አንድታፀዳ አልፈቀደላትም።

“አያስፈልግም።” ነበር ያላት ባልዲና መወልወያዋን
ይዛ ገና ብቅ ከማለቷ።

‘የሚፀዱ ሌላ ብዙ ነገሮች አሉ’ አለ በልቡ። ‘ከዚህ
በኋላ መወልወያውን መያዝ ያሉብኝ እኔው ራሴው ነኝ።’

ሲጋራውን ለኩሶ ሲያበቃ፣ ኖላዊ እስኪመጣ አላስቸለው ቢል
ቢሮው ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር።

አስከሬኖቹን አጥቶ ከባህርዳር በሌሊት ተመልሶ አዲስ አበባ
ቢገባም፣ በዓይኑ እንቅልፍ ሳይኳል ነበር ወደቢሮው የገባው።
አሁንም ቢሆን አስከሬኖቹን ማን እንደወሰዳቸው ሲገባው
አልቻለም።

“ማን ሊሆን ይችላል?” አለ ድምፅ አውጥቶ ብቻውን
አንድ ቅዠት እየቃጣው። “ማን ሊሆን ይችላል? ለምን ጥቅም

...የተደበቀው ሴራ ምንድን ነው?... ከዚህ ሀገር
የቆመው ኃይል ማነው?... አቅሙስ ምን ያህል ነው?..."

"እሱን ነው በደንብ ማወቅ ያለብን።" ኖላዊ ነበር ወደ
ቢሮው ላያንኳኳ ገብቶ በጃጋ ከራስ ጋር ንግግር ውስጥ
ጣልቃ የገባው። "የዚህች ሀገር ሁለመና በመዳፋ ላይ ያለ
አንድ ድርጅት አለ። ረጃጅም እጆቹ ይታዩኛል። እኛን
ለማጥፋት ጊዜ የሚጠብቅ፣ አንድ ኩነት እስኪከናወን ብቻ
አድፍጦ፣ ግን አፍጥጦ ማንቁርታችንን ለማነቅ የተሰናዳ ቡድን
አለ። የፖለቲካ ፓርቲ የለውም። ጋዜጣ የለውም። እቁብና
እድር የለውም። ኮቴና ዳና የለውም። ጥላ የለውም። ግን
አለ።... መጨበጥ ያልቻልነው የሆነ የመናፍስት ስብስብ
እንዳለ ግልፅ ነው። በምትሐት ይሁን በአስማት ያፍዝ
ያደንግዝ ደግሞብን አልታዩን አልጨበጠን አለ እንጂ የሆነ
የተደራጀ ኃይል አለ።"

"እሱ ኃይል የት ነው?!" ጃጋ ኖላዊ ያውቅ ይመስል
አንባረቀበት።

"እሱ ኃይል የት እንዳለ ባውቅ እዚህ ምን
አስቀመጠኝ?"

"ኖላዊ!... አእምሮአችን ሰብስቦን ዓይኖቻችንን ገልጠን፣
ማተኮር ያለብን እዚህ ጉዳይ ላይ ነው። "

"...አሁን አሁን እየተገለጠልህ ነው። እስከ ዛሬ
ስለፈልፍ የኖርኩት ይህንኑ ነው። ተኝተን ነበር።"

"...ተኝተን አልነበረም። ሞተን ነበር በል።"

"...ታውቃለህ? ... እስከዛሬ አልቀበለኝ ብለህ እንጂ፣
ኮሎኔል ኪሩቤልን መጠራጠር የጀመርኩት ዝም ብዬ በከንቱ
አልነበረም።..." አለ ኖላዊ ሁሌም ነገር ሲገባው
እንደሚያደርገው በራ ራሱን እየፈገፈገ።

“...የሚሰማኝ አጥቼ እንጂ እዚህ ሰውዬ ላይ ትኩረት አንዲደረግ ስለፈልፍ ኖራ ነበር። በእርግጠኝነት ይህ ሰው አሁን ከምትለው ኃይል ጋር ይሠራል።...” ኖላዊም ሲጋራውን አውጥቶ አቀጣጠለ። “ለምሳሌ...ኪሩቤልን ጠርተህ እዚህ ቢሮህ ውስጥ ትዕዛዝ ስትሰጠው፣ በጠረጴዛህ ላይ የነበሩትን ፅሁፎችና ማስታወሻዎች አላነሳሳህም ነበር። በዚህ ጊዜ ብዙ ምስጢሮችን ላፍ አደረገህና፣ 'እሺ ኔታዬ' ብሎህ ወጣ።”

“ልክ ነህ። የምርመራ መዝገቡም ጠረጴዛዬ ላይ ነበር። ...ግን...” አለ ጃጋ ነገሩ ሁሉ ፍንትው ብሎ ሲገባው። “...እሱን ብቻ በዚህ ጉዳይ ላይ ተጠርጣሪ ማድረግ በራሱ ችግር አለው።”

“...ለምን እንዲህ ልታስብ ቻልክ? ታዲያ ሰማይና ምድሩን ነው መጠርጠር ያለብን?... ስማኝ! ... ሁሉም ሰው ተጠቂም ተጠቃሚም የሚሆነው ከጉያው ባለ ሌላ ሰው ነው።”

“...በተቃጠለው አመድ ላይ... በጣም በተልቁ... (776) የሚል ቁጥር አግኝቻለሁ።...” ጃጋ በተንቀሳቃሽ ስልኩ ያነሳውን ያመድ ምስል አሳየው። የአመድ ጭቃ።

“...ሰባት ሰባት ስድስት?...”

“ሰባት መቶ ሰባ ስድስት... ምን ሊሆን ይችላል?...”

“ሰስቱም ቁጥሮች ሲደመሩ ሃያ ይመጣሉ፤ ሲባዙ ሁለት መቶ ዘጠና አራት ይሆናሉ።” አለ ኖላዊ በተንቀሳቃሽ ስልኩ ማሰቢያ ገበታ ላይ ቁጥሮችን መተቶ ሲያበቃ።

“እርስ በእርስ ሲቀናነሱስ?...”

“...ኔንቴቭ ስድስት።”

“...ሰባ ሰባት ሲደመር ስድስት ስንት ይሆናል?...”

“...ሰማኒያ ሰስት::”

“የስካ'ሁት... ምንም ትርጉም ያለው ነገር የሚሰጥ

አልመሰለኝም:: እስኪ ሰባ ሰባት ሲቀነስ ሰባ ስድስትስ?...”

“አንድ...”

“ይሄም ምንም ትርጉም የለውም:: እስኪ ሁሉንም

እርስ በእርስ አካፍላቸው::...”

“ተመልከት!” ኖላዊ የተንቀሳቃሽ ስልኩን ስሌት

አቀረበለት:: “0.1666666667”

“ምንም ትርጉም አይሰጥም::”

“በከንቱ ነው የምንደክመው::”

“አንድ ሃሳብ መጣልኝ!” አለ ኖላዊ ጥቂት ሲንጎራደድ

ቆይቶ::

“ምን አይነት ሃሳብ?!...” ጃጋ ሰፍ ብሎ ወደ ኖላዊ

ቀረበ::

“...በስልክህ ያነሳሃውን ፎቶ አሳየኝማ::”

ጃጋ ስልኩን መልሶ አወጣና ያነሳውን ፎቶ ለኖላዊ አሳዬው::

“...የኪሩቤል የእጅ ፅሁፍ ሊሆን ይችላል::”

“ለምን ሊሆን ይችላል ትለኛለህ?... ይህማ

መፍትሄው በእጃችን ነው:: ወደ ቢሮው ገብተን በእጁ የፃፋቸውን ፅሁፎች ማዬት ብቻ በቂ ነው:: አንድ ፎቅ ወደታች መውረድ ብቻ!”

ሁለቱም ተከታትለው አንድ ደረጃ ወደታች በፍጥነት

ወረዱና የኮሎኔል ኪሩቤልን ቢሮ እንኳኑ:: አይከፈትም:: ደጋግመው አንኳኑ:: አሁንም የሚከፍት የለም:: ...

ተንቀሳቃሽ ስልኩን አወጣና የኮሎኔል ኪናቤል
ተንቀሳቃሽ ስልክ ላይ ደወለ።
“...የደወሉላቸው ደንበኛ ለጊዜው ከአገልግሎት
ክልል ውጪ ናቸው።”

“ምን ይሻላል?...” አለ ጃጋ። “ሰብረን እንግባ እንዴ?!”
“ለምን ይሰበራል?...” ኖላዊ በርከት ያሉ ቁልፎች
አወጣ። “በደህናው ጊዜ ቁልፉን አስቀርጬው ነበር።”
“ሳይኖር ቢሮው ትገባ ነበር ማለት ነው? እየሰለልከው
ነበር?”

“ከተጠራጠርኩት ጊዜ ጀምሮ!... ግን... ምንም
ቅንጣት ታክል ስህተት ሠርቶ አያውቅም። እጅግ ጠንቃቃ
ሰው ነው። የጋሙስ ትክክለኛ ምርጫ የነበረ ሰው! ግን
ጋሙስ ሰውድቀቱ የመረጠው ስህተት የነበረ ሰው!” ኖላዊ
የኪናቤልን ቢሮ ከፈተውና ወደ ውስጥ ዘለቁ። መብራቱን
ከብርተው ሲመለከቱ አይኖቻቸውን ማመን አቃቃቸው።
እሳት የጋዩ ፋይሎች ወለሉን ሞልተውት ነበር።

“...ከድቷል!” አለ ጃጋ። “ላይመለስ ሄዷል!...
እርግጠኝነት አስከሬኖችንም ያቃጠላቸው እርሱ ነው።”

“ድሮም ከእኛ ጋር አልነበረም።” ኖላዊ ጊጤ
መሠራታቸውን አውቆ ፈገግ አለ። “ታላቁን አውሬ ስናድን
ገንጠ አግራችን ሥር ነበር።”

“ከእዚ ጥርስ ውስጥ ሥጋ የሚለቅሙ ወፎች ጥርሱን
አይደለም፤ ራሳቸውን ሲመግቡ ነው።...
ሆይሉት

ኪሩቤልም እኛ ጋር የነበረው እንደዚሁ ነው" አለ ጁጋ
የተቃጠሉትን ሰነዶች ሁሉ በንዴት እየለጋጋ። "አለቀውም
እድሜ ልኩን አሳድደዋለሁ!..."

"...እከተለዋለሁ ስትል ራሱ እንዳይመጣ ስጋ!..." አለ
ኖላዊ። "ያቀደውን ማንም አያውቅም። በምድር ላይ ታላቁ
ስህተት ለጠላት ዝቅተኛ ግምት መስጠትና ጠላትን ለይቶ
አለማወቅ ነው። ጭንቅላቱን ለመቀጥቀጥ ስታባርረው የነበረ
እባብ ድንገት ቢሰወርብህ ምን ታደርጋለህ?"

"አካባቢውን ሁሉ በእሳት ማያያዝ ነዋ!"

"አይደለም!..." አለ ኖላዊ ፈገገ ብሎ የጁጋ ጠባይ
እንዲህ እንደሆነ እያሰበ። "መጀመሪያ የራስህን ደህንነት
ለማረጋገጥ ማምለጥ ብቻ ነው። ምክንያቱም እባቡ ተመልሶ
አንተን እያደነህ ሊሆን ይችላል።"

"...አሁን ምን እናድርግ ታዲያ?!"

"አዲስ አበባን ማዘጋት ነዋ!... በአዲስ አበባ
መውጫዎች ላይ የእኛዎቹ ሰዎች ፍተሻ ያካሂዱ። መልኩን፣
ከዚህ በፊት የሚይዛቸውን መኪኖች የሚያውቁ እነሱ
ናቸው። ከዚህ ሌላ..." ኖላዊ በራሱ ራሱን አሻሻ። "...ከዚህ
በተጨማሪ... አሁኑኑ ቤቱ መፈተሽ አለበት።"

"የትኛው ቤቱ?!"

"መኖሪያ ቤቱ ነዋ!... ስለይዘታ ቤቶቹ በጊላ
እናስብበት።...የሚቀድመውን ማስቀደምን እንለማመድ።
ሁሉንም ነገር ግዴታ ከጫፍ ወይ ከሥር መጀመር
የለብንም።"

"...እኔ..." አለ ጁጋ የኮሎኔል ኪሩቤልን ቢሮ ለቀው
ሲወጡ። "እኔ ወደ ኤርፖርት መሄድ አለብኝ። አንተ ደግሞ
ፍተሻ የሚያካሂዱትን የእኛን ሰዎች አሰማራና፣ በቁ ኃይሎች
ይዘህ ቤቱን ለመፈተሽ ሂድ!... እርሱ ከሌለ ሚስቱንና ልጁን

አፍነህ ተመለስ!... መቼም በአንድያ ልጁ የሚጨክን አይመስለኝም።” ጃጋ በፍጥነት ቁልቁል ደረጃውን መውረድ ጀመረ።

“ሰሞኑን፣ ድግስ እንዳለበት ባለዳስ፣ እንግዳ መቀበል አብዝተሃል” አለ ኖላዊ አንገብጋቢውን ጉዳይ ትቶ ኤርፖርት እሄዳለሁ ማለቱ ግራ እያጋባው። “ያለ ሰላም... ኢንቨስተር እዚህ ምን ያደርጋል?!... <መጀመሪያ የመቀመጫዬን> አለኝ አሉ ዝንጆር!”

“...እመነኝ ሁሉም ነገር ወደነበረበት ይመለሳል። በአጭር ጊዜ ውስጥ ሁሉም እንደገና በቁጥጥራችን ሥር ይውላል። አሁን መቀበል ያለብኝ ግን እጅግ አስፈላጊ የሆኑ እንግዶች ናቸው። በዛ ላይ የተለያዩ ሰዎችን ጉዳይ ለማስፈጸም በየጊዜው መሥርያ ቤት ከመመለስ፣ በአንድ ጊዜ የብዙዎቹን ጉዳይ ይዞ መሄድ፣ ጊዜና ገንዘብን ይቆጥባል። ለዛም ነው በአንድ ወቅት ብዙ ኢንቨስተሮች ወደ ሀገር ቤት እንዲገቡ ያደረግነው። የሀብት ምንጮቻችን መድረቅ የለባቸውም። በዚህ ዘመን ገንዘብ ከሌለህ ምንም የለህም። በዚህ ዘመን ለሸቀጥ ያልወጣ ምንም ነገር የለም። ጦርነት ሸቀጥ ነው፤ ሰላምም ሸቀጥ ሆኗል። ፍቅርም ሳትቀር ገበያ ወጥታለች።...” ጃጋ ደረጃ መውረዱን ገትቶ ይህን ካለ ጊላ እንደገና መልሶ መውረዱን ቀጠለ።

ሣፎ

ቦሌ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ማረፊያ

ተለውጦ የተሠራውና የቦይንግ ምርት የሆነው ግዙፍ አውሮፕላን ወደ ኢትዮጵያ አየር ክልል እየገባ ነበር። አውሮፕላኑ ከኢል ላላኖ ከተወረሰ ወይም ከተገዛ በኋላም የተወሰኑ ለውጦች ተደርገውበታል። ከለውጦቹ አንዱ ውስጣዊ ገፅታው ነው። ብዙዎቹ የግል ጀት ባለቤቶች፣ የራሳቸውን ስም፣ የሚወዱትን ጥቅስ ወይም የዕድል ቁጥር በአውሮፕላኑ ገላ ላይ ያስፀፋሉ። ኢል ላላኖም የሚወደውን ቁጥር 727 በሚል አስፀፎበት የነበረ ቢሆንም፣ ዶክተር ዮቶር ከተረከበው በኋላ ግን 776 የሚል ቁጥር በትልቁ አስከትቦበታል። ከዚህም ሌላ ውስጣዊ ክፍሉ መጠነኛ እድሳት ተደርጎለታል። በውስጡ መኝታ ቤት ድርም የነበረው ቢሆንም፣ አነስተኛ ቤተ መጻሕፍት የተጨመረበት ግን ዶክተር ዮቶር ከተረከበው በኋላ ነው።

ዶክተር ዮቶር፣ “ካፒታል”ን እያነበበ፣ ረጅምና አድካሚ የሆነበትን የሰማይ ላይ ጉዞ ሲያሳጥረው ውሎ አድሯል። የካርል ማርክስን ካፒታልም እያገባደደው ነበር። በሠላሣ አንደኛው ምዕራፍ ላይ በሚገኘው፣ “የኢንዱስትሪ ካፒታሊስት አነሳስ” በሚለው ርዕስ ላይ ራሱን አቀርቅሮ ዓይኖቹን ተክሎ ነበር። ይሁን እንጂ ረዳት አብራሪው ፖል መጥቶ አናጠበው።

“ካፕቴን ቡዝ ከምድር መቆጣጠሪያው ጋር ተነጋግሮ ጨርሷል።” አለ ፖል።

“ምን የተለየ ነገር አለ?” አለ ዶክተር ዮቶር መፅሐፉን አልቦ እያስቀመጠ።

“...ለማረፍ ተፈቅዶልናል። የአውሮፕላን ጣቢያው ክፍያ፣ የማረፊያ ክፍያና ለአዳር የሚከፈለውን ክፍያ ሁሉ ማጠናቀቃችንን ለመናገር ያህል እንጂ፣ ሌላ የተለዩ ነገር የለም። ...ውድ ከመሆኑ በቀር።” አለ ፖል ወደ መጣበት ተመለሰ።

“ገባኝ።” ዶክተር ዮቶር በአውሮፕላኑ መስታወት በኩል ቁልቁል ተመለከተ። በደመና ባዘቶ ላይ እየተንሳፈፈ ነበር። ጥቂት ቆይቶ ደግሞ በስኩዩር ቅርፅ እንደተኾነረገረ ብርድ ልብስ፣ የተሸነሸነ አረንጓዴ ምድር ብቅ አለ... በአዝመራ የተንቆጠቆጠ ማሳ... በአበባ የተሞሸረ ጋራ... በጅረት ጥበብ የተሰጣበት ሜዳ... ፏፏቴ የሚተፋ ቋጥኝ። የሀገሩ ሰማይ ለመሆኑ ሁሌም ማረጋገጫው ይኸው ነው። ከታች ያለውም የሀገሩ ምድር ለመሆኑ ሌላ ምልክት አላስፈልገውም። የሀገሩ፣ ሰማይና ምድሩ፣ ከማንም ከሌላ ሀገር ሰማይና ምድር ጋር ተመሳሰሎበት አያውቅም።

ከጥቂት ደቂቃዎች ጉዞ በኋላ ደግሞ አዲስ አበባ ብቅ አለች። አውሮፕላኑ ከፍታውን እየቀነሰ ሲመጣ አዳዲስ የበቀሉ ህንፃዎችንና፣ የኮንደሚኒዩም መንደሮችንና አልፎ አልፎ ያልፈረሱ ሰፈሮችን ይመለከት ጀመር። አሁንም አውሮፕላኑ ከፍታውን እየቀነሰ ነበር። ጥቂት ቆይቶ ደግሞ በቦሌ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ጣቢያ ማኮብኮቢያ አስፋልት ላይ እንደ ንስር ጉብ አለና ወደ ተርሚናሉ ይሸከረከር ጀመር።

አውሮፕላኑ ሲያርፍ ሶስት ሰዎች እየጠበቁት ነበር። ዶክተር ዮቶር እነማን ሲሆኑ እንደሚችሉ መገመት አላቃተውም። ከሶስቱ አንዱ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ የሚባለው ሰውዬ ሲሆን ይችላል ሲል ገመተ። በመልክ ባያውቀውም፣ ተቀብሎ ያስተናግድሃል የተባለውና እስካሁንም ከአንድም ሁለት

ሶስት ጊዜ በስልክ ያነጋግረው ሰው እየጠበቀው እንደሆነ አልተጠራጠረም።

ከአውሮፕላኑ ከመውረዱ በፊት ወደ ካፕቴን ቡዝ ሄዶ ጨበጠውና አድናቆቱን ገለጸለት። ረዳት አብራሪ ፖልንና ሁለቱን ሴት አስተናጋጆችም ጨብጦ ካመሰገነ በኋላ፤

“በሉ...ዛሬ አዲስ አበባን በደንብ ጎብኟል። ነገ ግን ወደ ኒው ዮርክ ትመለሳለችሁ። እኔ እዚህ ጥቂት እሰነብታለሁ። የምሠራቸው ብዙ ሥራዎች አሉኝ። ራሳችሁን ጠብቁ።” አለና ሊወጣ ብሎ እንደገና ፊቱን ወደነርሱ አዞረ። “...አዲስ አበባ ውስጥ ስትዝናኑ ተጠንቅቃችሁ። ብዙ ውቦች ስላሉ በፍቅር ተነድፋችሁ ሐኪም ቤት እንዳትገኙ።...አዲስ አበባ ውጭዎ እንደ ኒው ዮርክ ባያብረቀርቅም ውስጧ ግን ተሰሎንቄ ናት። ብዙዎች እንደ ዴማስ ቀልጠው ቀርተውባታል።”

ሁሉም በንግግሩ ፈገግ ካሉ በኋላ፤ መልካሙን ሁሉ ተመኝተው ሸኙት።

ዶክተር ዮቶር ከአውሮፕላኑ እንደወረደ በቀጥታ ያመራው ወደ ሶስቱ ሰዎች ነበር። እነርሱም መውረዱን እንዳዩ በፍጥነት ወደ እርሱ ተራመዱ። ሶስቱም ጥቋቁር የለበሱ ሲሆን ከመሃል ያለው ዝፍ ያለና ጥቋቁ መነፅር ያደረገ ጠይም ሰው ነው።

“ጃጋ ቆስጠንጢኖስ መሆን አለበት፣ ሲል ገመተ የመሃለኛውን።

“ጤና ይስጥልኝ ‘ዶክተር ዮቶር!’ እንደገመተውም የመሃለኛው ሰው ስሙን አስተዋወቀው። “ጃጋ...” ፈገግ ሲል ከመብለዙ የተነሳ ወደ ብርማነት የተቀየረ የመሃል ጥርሱን ጋበዘው።

“ጤና ይስጥልኝ! እንደምን አላችሁ?...” ዶክተር ዮቶር ሶስቱንም ተራ በተራ ጨበጣቸው።

“ወደ ሀገርህ እንኳን በሰላም መጣህ!”
“እንኳን በደህና ቆያችሁኝ።”

“መኪና ተዘጋጅቶልሃል።”

“ግዴለም ይዣለህ”

አውሮፕላኑ ዞሮ ተመለከተ። አለና ዶክተር ዮቶር ወደ ዘመናዊ መኪናው ከካርጎ ክፍሏ እየወረደች ነበር። አጃቢዎቹ ላንስና ቦሪ አስቀድመው የወረዱት መኪናዋን ሊያዘጋጁለት ነበር። ጃጋና አጅቦውት የመጡት ሁለቱ ጋሙሶች ግን ግራ መጋባት ታየባቸው።

“ምነው ችግር አለ?” ዶክተር ዮቶር የጃጋን ግራ መጋባት አይቶ ጠየቀው።

“ቀረጡ...”

“ስንት ነው? እከፍላለኝ!”

“ሶስት እጥፍ ያስከፍሉሃል!”

“እ?... ለምን?...”

“እንደዛ ነው” አለ ጃጋ። “በዛ ላይ... መጓተቱ ጠዘ ነው። ቢቀርብህ ነው የምመክርህ። እኛው ያዘጋጅንልህ መኪና ይሻልሃል። እዚህ ለምትቆይባቸው ጊዜያት በቂህ ነው።”

“ካላችሁ ችግር የለም። በእግራም ብሄድ ችግር የለብኝም።” ዶክተር ዮቶር ወደ ቦሪ እና ላንስ ሄደ። ጠዘ ጥያቄ ማብዛትና ሰለችግሮች ማውራት እንደሌለበት ከሁለት ዓመታት በፊት የወሰደውን ስልጠና አስታወሰ።

«ሁለቱንም ቀመር መርሳት የለብህም ሚራኸ!» አለ በውስጡ። «ይቅርታ ዶክተር ዮቶር!» በሃሳቡ የጠራውን ስሙን የሰሙት መሰለውና ወደ ኋላው ዞሮ ላፍታ በደመነፍሱ ተመለከተ። ባሉበት እንደ ሐውልት ቆመዋል። መኪናዋን ወደሚያወርዱት ላንስ እና ቦሪ እንደደረሰ።

“መኪናዋን ወደ አውሮፕላኑ መልሷት!.. ለመንቀሳቀሻ የሚሆን መኪና እዚህ ተገኝቷል።” ቤሪ ተናገረና ወደጃጋ ተመለሰ። ጃጋ ግራ እንደተጋባ ነበር።

የጃጋ አንዲት ዓይን ፈጥጣ ልትፈርጥ የደረሰችው በአውሮፕላኑ ሆድ ላይ የተፃፈውን ደማቅ ቁጥር ከተመለከተች ጊዜ ጀምሮ ነበር- 776::

«እየቃገሪሁ ነው?» ጃጋ በውስጡ ከራሱ ጋር አወራ:: «ቦይንግ በዚህ ቁጥር የተሰየመ አውሮፕላን አለው? እኔ እስከማውቀው ድረስ በዓለም ዙሪያ የተመለከትኳቸው... 777፣ 737፣ 787፣ 747፣ 767፣ 757 ቁጥሮችን ይመስለኛል:: ...776 ቁጥርን ግን በፍጹም አይቼ አላውቅም:: ይህን እንዴት አጋጣሚ ነው ብዬ ማለፍ እችላለሁ?»

“ይቅርታ ይክተር..” አለ ጃጋ ጭልጥ ብሎ ከገባበት ሃሳቡ ድንገት ከባኝነት በኋላ የራሱን አጃቢዎችና ይክተር የቶርን አፈራርቆ እየተመለከተ:: “እነዚህ ሁለት ሰዎች የእኔ ሰዎች ናቸው:: ወደ ምታርፍበት ሆቴል ይወስዱሃል::”

“አው!... ይቅርታ የሥራ ጊዜህን ተሸማሁብህ መሰለኝ” አለ የቶር:: “እዚህ ድረስ መጥተህ ስለተቀበልክኝ ከልብ አመሰግናለሁ:: ለኔ ከበቂ በላይ ነው! ወደ ሥራህ ብትመለስ ደስ ይለኛል::”

“እንደዛ አይደለም:: ሌላ የምቀበለው እንግዳ ስላለኝ ነው:: ሌላ እንግዳዬ ያለችበት የዘገዬ በረራ አለኝ:: ከፈረንሳይ ሀገር የምትመጣ አንዲት ኢንቨስተርን መቀበል ስላለብኝ ነው:: እኔም እንግዳዬን ይገዜ ወደዚያው እመጣለሁ::” ካለው በኋላ፣ ቀጣዩን አውሮፕላን እዚህ ሆኖ ለመጠባበቅ ወሰነ::

“እሺ ግዴለም እዛው እጠብቅሃለሁ::” ይክተር የቶር ልቡ ክፍል ያለበት መሰለው::

«እንግዳዎ ሲጻራ መሆን አለባት» አለ በውስጡ ከጃጋ ሰዎች ጋር ወደ ተርሚናሉ እየገባ እያለ:: «የፈጣሪ ያለህ! ከስንት ጊዜ በኋላ ዓይኖቿን ላያቸው ነው!?!... አስችሉኝ እንደማላውቃት በማስመሰል ዝም አላት ይሆን? ወይስ ተወርውራ ተጠምጥሜባት ጉዳዮችን ይፈላ ይሆን?»

ግፊ

ኮተቤ

ኖላዊ፣ ስድስት የጋሙስ ኮማንዶዎችን መርጦ በማስከተል ነበር ኮተቤ ወደሚገኘው የኮሎኔል ኪሩቤል መኖሪያ ቤት ያመራው። ሌሎችን በርከት ያሉ ኮማንዶዎችን ደግሞ በሁሉም የአዲስ አበባ መውጫዎች ላይ ጠንካራ ፍተሻ እንዲያደርጉ ልኳል። ኮማንዶዎቹም የቀድሞ አዛዦቻውን መልክ እንደራሳቸው መልክ እንደሚያውቁት በመተማመን፣ አንቀው ለማምጣት፣ በቁርጠኝነት ወደተልዕኳቸው ተሠማርተዋል።

በመሆኑም አዲስ አበባ ዙሪያዎን በቅፅበት ተከባለች፣ ታፍናለች፣ ታንቃለች። ኮሎኔል ኪሩቤልን እንድትተፋም ማንቁርቷን ተይዛለች። ከዚህ በተጨማሪም እርሱ ያዘወትራቸዋል ወይም ሊሄድ ይችልባቸዋል የተባሉ ጓዳ ጎድጓዳዎችን የሚያስሉ ጋሙሶችም ከተማዋ ውስጥ መንጋጋት ጀምረዋል።

ኖላዊ፣ ከኮተቤ ኮሌጅ አለፍ ብሎ በሚገኘው ዳገታማ መንደር ውስጥ ወደሚገኘው የኮሎኔል ኪሩቤል መኖሪያ ቤት እንደደረሰ፣ ጋሙሶችን በቅርብ ርቀት እንዲከታተሉት ካዘዘ በኋላ ወገቡን ፈተሽ። ትጥቁን ካመቻመቼ በኋላም የድሮውን የጓድነት መንፈስ ለማሳዩት እየተጣጣረ የግቢውን በር አንኳኳ።

ከጥቂት ጊዜ ጥበቃ በኋላ፣ በሊጥ የዳከረች ጠይም የቤት
ሠራተኛ ሻሸዋን ሊጥ በነካ እጇ እያስተካከለች የግቢ በሩን
ከፈተችና አንገቷን አሰገገች።

“ጤና ይስጥልኝ!” ኖላዊ ጉሮሮውን ጠራርጎ ሰላምታ
አቀረበ። “አቶ ኪሩቤልን ፈልጌ ነበር።”

“ማነው አቶ ኪሩቤል?...” ሰራተኛዋ ግራ ተጋባች።

“ኮሎኔል ኪሩቤልን ማለቴ ነው።”

“...እንደዚህ የሚባል ሰው አላውቅም። ቤት ተሳስተዋል
ልበል ጌታው?”

“በፍፁም አልተሳሳተኩም።”

“...በግጥ እኔ አዲስ ገቢ ሰራተኛ ነኝ። ባለቤቱን
ልጥራልዎት?”

“...አዎ!...ባለቤቱን ነው የምፈልገው።...ጎሽ!...ፍጠኚ
የቼኮለ ሰው ቁሚል በይልኝ።”

“እሺ...” ሰራተኛዋ ውሃ የገባበት የጎማ ጫማዋን
ዙጥ ዙጥ እያደረገች ወደ ውስጥ ሄደች።

ከበርካታ ጥበቃ በኋላ አንድ አዛውንት ሰውዬ ፒጃማቸውን
እንደለበሱና ጋቢያቸውን እንደደረቡ ብቅ አሉ።

“ጤና ይስጥልኝ!?” አሉ ሽማግሌው በሚንቀጠቀጡ
ጣቶቻቸው የበሩን መቃን ይዘው።

“እንደምን አደሩ?...” ኖላዊ ግራ ተጋባ። “...ኮሎኔል
ኪሩቤልን ፈልጌ ነበር። የስራ ባልደረባው ነኝ።”

“...አልነገረህም ማለት ነው?...” አሉ ሽማግሌው
አሁንም መቃኑን አጥብቀው እንደያዙ።

“...ምኑን ነው?...” አለ ኖላዊ ትንፋሹን ዋጥ አድርጎ
ሲያበቃ። “...ሰሞኑን ስላልተገናኘን የነገረኝ ነገር የለም።”

“...በከንቱ ደክመሃላ!... ከሩቅ ነው አመጣጥህ?...
ቀድሞ ቢያገኝህ ኖሮ እዚህ ድረስ አትደክምም ነበር! ምን...
ዘመኑ እኮ ሰው አያገናኝም። ቀንና ሌቱ ተደባልቋል።
ምናልባት ሥራ በዝቶበትም ይሆን?...”

“...ይሆናል። ...ሆኖም የስራ ባልደረገው ነኝ።
ወደሥራ ገበታው ቢመጣ ኖሮ እካ እንገናኝ ነበር።”
“...ምነው ደህናም አይደል?”
“...ለዛም አይል አመጣጤ?... ደህንነቱን ጥየቃ ነው።
ሲጠፋብኝ ጊዜ ነው አመጣጤ።...”

“...የዛሬ ሳምንት፣ ውልና ማስረጃ መሥሪያ ቤት
ተገናኝተን ጉዳያችን ከጨረስን በኋላ፣ ወደዚህ አልመጣም።”
“...ውልና ማስረጃ?...” ኖላዊ አፍንጫውን ሲያልበው
ታወቀው። የሆነ ነገር ሊገባው ሲል እንዳይገባው ፈለገ።
“...አዎን ከእካ ወዲህ...”
“እካ ለምን ነበር የተገናኛችሁት?...”
“ስም ለማዘር ነበር።”
“የምን ስም?”
“...ቤቱን መሸጡን አልሰማህም ለካ።”
“ቤቱን ሸጠው?”
“በጥሩ ዋጋ።”

ኖላዊ ሲጋራውን ለማውጣት አስቦ ተወው። በራ ራሱን አሸት
አሸት አደረገና ጥቂት ጎብጦ ቆይቶ ቀና አለ።
“እሱስ የት ገዛ?...”
“...እኔ ምን አውቁ ልጄ?... ከዛ በኋላ የት ተገናኝተን
ይነግረኛል?... በሌላ ላይ ሚስቱንና ልጁን ይዞ እንደወጣ
አልተመለሰም።”

“...የቤት እቃውስ?...”
“...የቤት እቃውን እዚህ ሰፈር ላሉ አንዲት በድህነት
ለሚቆራመዱ አሮጌት ሰጥቷቸው ነው የሄደው ነው ያሉኝ።
ትንሽ ገንዘብም ሳይረጥባቸው አልቀረም።”

ኖላዊ ሁሉም ነገር ገባው። ኮሎኔል ኪሩቤል ንብረቶቹን
አሸሽቶ ከአዲስ አበባ ወጥቷል ሲል አሰበ።

ግዕዝ

ቦሌ አለም አቀፍ አውሮፕላን ማረፊያ

ጁጋ ቆስጠንጢኖስ፣ ከፈረንሳይ ከተነሳ በኋላ ትራንዚቱን ጨርሶ ቦሌ የደረሰውን አውሮፕላን በማኮብከኮቢያው ላይ ተመለከተው። የሚጠብቃት እንግዳ ከተሳፋሪዎቹ ውስጥ አንዱ እንደምትሆን አልተጠራጠርም። በቅርቡ ፓሪስ ላይ ነግሣ የባጀቸውን “ወፍ”፣ ግዙፉ አውሮፕላን እስኪተፋት ድረስ አላስቸል ብሎት ተቀነጠነጠ። አላስቸልህ ያለው አስቀድሞ የተወራለትንና አማላይ የተባለውን ውበቷን ለማዬት ብቻም ሳይሆን፣ እርሷን ሼራተን ሆቴል አሳርፎ ወደቀጣይ ተግባሩ ለመሰማራት ጭምር ነበር።

አውሮፕላኑ፣ በላንዲንግ ኤሪያው ላይ ሲሸከረከር ቆይቶ መጣና፣ ሥሪያ እንዳማረው ወይፈን ከተርሚናሉ መግቢያ ላይ አፍንጫውን ሲለግት፣ መንገደኞች መፍለክለክ ጀመሩ።

ጁጋ ቆስጠንጢኖስ ከካፖርት ኪሱ ነጭ ወረቀት አወጣና ከካርጎ ተርሚናሉ አለፍ ብሎ መንገደኛ ወደሚጠብቀው ህዝብ ከተቀላቀለ በኋላ ወረቀቱን ገለጠና በሁለት እጆቹ ከፍ አድርጎ ያዘ። ከካርጎ ተርሚናሉ ሀዲድ ላይ ሻንጣቸውን እያነሱ ብዙ ሰዎች ከወጡ በኋላ፣ አንዲት ዘለግ ያለች ጠይም ሴት ሻንጣዋን እየገፋች ፍተሻውን ስታልፍ ተመለከተ።

አሲ መሆን አለባት! አለ ጃጋ በውስጡ።
<ያለጥርጥር አሲ ናት። ወፏ ብልዩነር!...>

እየቀረበችው ስትመጣ በተሰማው አንዳች ስሜት በራሱ ሳይገረም አልቀረም።

<ምንኛ ውብ ናት በሞቴ!... ለመጀመሪያ ጊዜ ሀብትና ውበት ተገናኝተው አየሁ!> አለና በውስጡ ሚስት ያገባበትን ቀን ተራገመ። <አለች እንጂ ያቺ መንቋዳ አሮጊት!> አሮጊት ባትሆንም አንዲት ሴት ልጅ የወለደችለት ባለቤቱ በሃሳቡ ውስጥ እሳት እንደነካው ጎማ ተጨረማመተችበት። <አፈታታለሁ!... እስኪ ሌላ ዓለም መኖሩን ለመመልከት እድል ይኑረኝ! እርሷም ይኑራት! ...ያልተገለበጠ ያራል!... ያቺ ጨቅጫቃ አሮጊት ከህይወቱ የመውጫዋ ቀን፣ ዛሬ ገና ተቆረጠ! ከእንግዲህ... አብረን የመኖራችን ጉዳይ በዚህች ልዕልት እርምጃ፣ እርምጃ እየተወሰደበት ነው።...>

ፊላ የበለጠ እየቀረበች ስትመጣ ሚስቱን የበለጠ እየጠላት መጣ። እንደ ሰንዴ እሸት የሚዘናፈል ፀጉሯ፣ እንደ ጦር ወግቶ ትንፋሽ የሚያሳጥር ዓይኗ፣ ከሚሞናደለው ዳሌዋ በላይ የሚዠራገደው ሽንጧ እየቀረበው ሲመጣ፣ ከፈረንሳይ አስቀድሞ በደረሰው መረጃ መሠረት፣ እንዴት እስካሁን ትዳር እንዳልያዘች ይደንቀው ጀመር።

<በዙ ወንዶች ለውበት በቅቧቃ ናቸው። ቆንጆ ሴት ሲያዩ አልመጥናትም ትንቀኛለች የሚል የፍርሃት መንፈስ ስለሚወራቸው፣ ከቆንጆ ሴቶች ይልቅ ፋንጋ ሴቶች በወንዶች የመጠየቅ እድላቸው ከፍተኛ ነው።> ሲል በራሱ ለራሱ ጥናታዊ ፅሁፍ አቀረበ። <ፋንጋ ለትዳር ቆንጆ ለአዳር... የሚል የበታችነት መዝሙራቸውን እየዘመሩ ዓለማችን

ተንጋ በተንጋ አደረገት። ይሁን! ይህች ሀብትና ወብት
የታደለች ልዕልት ለባቅቧ ቃላቶቿ ምስጋና ይድረሰውና ከእኔ
ወድቃለች። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ የወንዶች ማርክሻ... የዚህች
ልዕልት ትክሻ... ለመሆን ካሁኑ መንቀሳቀስ ይጀምራል!

እንግዳዎ ጥቂት ቆም ብላ ካስተዋለች በኋላ በቀጥታ ወደ
አርሱ ተራመደች።

“ወይዘሪት ልላ እንኳን ደህና መጣሽ!” የሚለውን
የመልካም ምኞት ፅሁፍ ተመልክታ መሆን አለበት።

“...ይቅርታ አቶ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ?” አለች ካጠገቡ
እንደደረሰች ፈገግ ብላ።

“ወይዘሪት ልላ አንቺ ነሽ?” አለ ጃጋ ድምፅዋንና
ፈገግታዋን ካጣጣመ በኋላ።

“...በስልክ ያወራንበት ድምፅህን ለይቼዋለሁ” አለች
እጇንና ጉንጫን እኩል ለሰላምታ አቅርባለት። “ስላገኘሁህ ደስ
ብሎኛል።”

“እኔም ወደ ሀገርሽ በሰላም ስለመጣሽ ደስ ብሎኛል።”
በግሩም መጻፍት ያወደውን ሽቶዋን እያጣጣመ ሻንጣ
የጫነችበት ጋሪዋን ለመግፋት እጇን ሰደደ። ትህትናው ከዬት
እንደመጣለት ለራሱም ሳይገርመው አልቀረም።

“ግዴሰም እኔ እይዘዋለሁ።” ልላ ተግደረደረች።

“ይህ እኮ ኢትዮጵያ ነው። እንግዳ መቀበሉን ለእኛ
ተይው።” ያን ቁመቱን አጥፎ ዠርገድ ዠርገድ እያለ
ሻንጣዋን እየገፋ፣ ከውጭ ወዳቆመው ጥቁር “ቪ ኤይት”
መኪና ወሰዳት።

“ስለ እንክብካቤህ በጣም አመሰግናለሁ” አለች ልላ
ሻንጣዋን ጭኖ የመኪናውን ሞተር ሲያስነሳ።

“ምንም አደል ወይዘሪት ፊላ ምንም አላደረሱልሽም እዚህች ሀገር ውስጥ በምትቆይባቸው ጊዜያት አንቺን የመንከባከቡና ትክክለኛውን አቅጣጫ የማሳዩቱ ኃላፊነት በእኔ ትክክላዊ የወደቀ ነው። ደግሞም ጥሩ ትክክላዊ እንደምሆንሽ እርግጠና መሆን ትችያለሽ። ስጋት ሊገባሽ አይገባም” አለ ጃጋ የመኪና ማቆሚያውን ለቆ ዋናውን መንገድ እየያዘ።

“በእውነቱ በጣም አመሰግናለሁ። ወደ እናት ሀገራዊ መጥቼ፣ በኢኮኖሚያዊ ላይ የበኩሌን አስተዋፅኦ እንዳበረክት ስለተሰጠኝ እድል፣ በእኔም በድርጅቱ በ776 ስም በድጋሜ ላመሰግን እወዳለሁ” አለች ፊላ የቦሌን ጎዳና ግራና ቀኝ እየቃኘች።

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሳያስበው የመኪናውን ፍሬን ጥርቅም አድርጎ ረገጠው። ፊላ መኪናው በድንገት ሲቆም ግንባሯ ከፊት ለፊት ሊላተም ሲል ለጥቂት ሰግዳ ተመለሰች።

“ምነው?!... ደህና ነህ?!...” ግራ ተጋባች።

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ከአንደበቷ ባወጣቸው የቁጥር ቃል እንዲህ መሆኑን ብታውቅ ኖሮ ይህን ጥያቄ ባልጠየቀችም ነበር።

ግፌ

ዳጋ

የበረሃውንና የበረዶውን ስልጠና የወሰዱት ወጣቶች ወደ ዳጋ ተመልሰዋል። ወደዚህ የምድር ውስጥ ከተማ የተመለሱት ለስልጠና ከወጡት ወጣቶች ውስጥ ሁለት መቶ ሰባ ያህሉ ብቻ ነበሩ። ሌሎቹ በበረሃው ውስጥ የሰርቫይቫሉን ስልጠና መቋቋም ስላቃታቸውና በእባብና በጊንጥ ተነድፈው ወድቀዋል። ቀብራቸውም እዛው ማህበረ ሰላሴ ገዳም የተፈጸመ ሲሆን፤ በታላቁ ዳሽን ተራራ ላይ ስልጠና ሲወስዱ ከነበሩት ውስጥ ከተራራ ጫፍ በመከሰከስ የሞቱት ደግሞ ጎራጎራ እንዲቀበሩ ተደርገዋል። በመቃብራቸው ላይም “ዮቶድ” የሚል ቃል ተቀርጾታል። ከዚህ ሁሉ ተርፈው ለተመለሱት ደማቅ አቀባበል ቢደረግላቸውም፤ የምረቃ ሥነ ሥርዓቱ ግን አሁንም ለጥቂት ቀናት እንዲዘገይ ተደርጓል። ይህም የሆነበት ምክንያት የሻጊዝ ፊት በደንብ እስኪያገገም ድረስ ብቻም ሳይሆን ድርጅቱ በሌሎች ጉዳዮች ውጥረት ውስጥ ስለገባ ነው።

ውጥረቱ የመጣውም ከሎኔል ኪሩቤል ከሁለት ዓመታት በኋላ ወደ ደሴቱ አንዳንድ ወራዎችን ይዞ በመመለሱ ነው። ከሎኔል ኪሩቤል ሲመለስ፤ ራሱ ብቻ ሳይሆን፤ ሚስቱን እና ልጁን ይዞ ሲሆን፤ ይህንንም ያደረገበት ምክንያት ከእንግዲህ ወዲያ ቤተሰቦቹ አዲስ አበባ ውስጥ ቢቀመጡ አደጋ

ይደርስባቸው ሲባል መታፈናቸው አይቀሬ ነበር ሲልም አስረድቷል።

ከዚህ በተጨማሪም፣ አዲስ አበባ የገቡት የድርጅቱ ሰዎችም አደጋ ላይ እንደወደቁ አስረግጦ ከመናገሩም በተጨማሪ ቀድሞም ቢሆን ይህ ሚሽን አደገኛ እንደሆነ ለማስረዳት የሞከረውን አስታውሶ ገልጾላቸዋል።

ሸጊዝ ግን አሁንም በአቋሙ እንደፀና ነው።

“ጥቂት ሰዎችን ይዘህ ወደ አዲስ አበባ መመለስ አለብህ።” ነበር ያለው ብዙ ሲያውጠነጥን ከቆዩ በኋላ። “አደጋ የሚደርስባቸው መስሎ ከታያችሁ በአደጋ ጣዮች ላይ እጃችሁን ታነሳላችሁ።”

“ይህኔ እኔን ፍለጋ አዲስ አበባ እየታመሰች ይሆናል። የእኔ ወደዚያ መመለስ...”

“የቀሩትን ጋሙሶች መውጫ መግቢያቸውን ሁሉ እንደ እጅህ መዳፍ ጠንቅቀህ የምታውቀው አንተ ነህ። ከአንተ ውጪ በጋሙስ ውስጥ የሰረገ አባል የለንም። ስለዚህ የእኛን ሰዎች የመጠበቅ ኃላፊነት በአንተ ላይ ተጥሏል።”

“...እስከመቼ እንጠብቃቸዋለን?”

“...ነፃነታችን እስክንቀዳጅ ድረስ!”

“ወይ ነፃነት! ...ነፃነት ማለት እኮ እንዲህ በቀካሉ የሚገኝ ነገር አይደለም። መሬት ውስጥ እንደፍልፈል በመቀመጥ ነፃነት ሊገኝ አይችልም።”

“ነፃነት ማለት፣ ከማንም ምንም አለመጠበቅ፣ በማንም ላይ ስለምንም ጉዳይ አለመጠበቅ ነው ። ...ሁሉን

በራስ ማድረግ። እዚህ ደረጃ ለመድረስ ደግሞ ጥበብ ይጠይቃል። ፈርሰን ስንሠራ የኖርነው ወደዚህ ፍፁምና ለመድረስ ነው። ...ግንባር ለግንባር ገጥሞ ብዙ የሰው ኃይል በማስፈጀት ነው ነፃነት እንዲመጣ የምትፈልገው?..."

“ተመልከተው ይህን ሰነድ!...” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል ለሻጊዝ መልስ መስጠቱን ትቶ።

“ምንድን ነው?” ሰነዱን ገልጦ እየተመለከተ ጠየቀው።
“አጠቃላይ የጋሙሶች ዝርዝር ነው። በሀገር ውስጥም ከሀገር ውጪም ያሉት ጋሙሶች ዝርዝር!” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል ወገቡን ይዞ እየተንጎራደደ። ሰነዱ የሰዎችን ዝርዝር ብቻም ሳይሆን ፎቶአቸውን ሁሉ ይዟል። ከአብዛኞቹ ጋሙሶች ፎቶ ሥር፣ ስማቸውና ከሀገሪቱ የስልጣን እና የሀብት ጀርባ ያላቸው ድርሻ እና የአቅም ሁኔታ ተዘርዝሯል። “ዋናውን ውሰድና ቅጂውን ስጠኝ።”

“ከዚህ በኋላ ምን ያደርግልሃል?” አለው ሻጊዝ ገለጥ ገለጥ እያደረገ ከተመለከተው በኋላ።

“ከዚህ በኋላ ነው እንጂ የሚያገለግለኝ። የቤተሰቤን ደህንነት እስካረጋግጥና የጋሙስ ቤተሰቦችን ዝርዝር አጥንቼ እስክጨርስ ብቻ ነበር ጋሙስ ውስጥ ራሴን አደጋ ላይ ጥቁ የቆይሁት። ከዚህ በኋላ ሥራዬ የሚሆነው አንድ በአንድ መልቀም ብቻ ነው። ተመልከተው!” አለና ሌላ ሳምሶናይት ሻንጣ አሳዩው። ሻጊዝ ሰነዱን ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠና ሳምሶናይቱን ከፈተው። ዘመናዊ ስናይፐር ከበርካታ ጥይቶች ጋር ተቀምጧል።

“ወደ አዲስ አበባ የምመለሰው ይህን ሥራዬን ለመጀመር ስል ብቻ ነው። ...ይህ ካልሆነ በቀር ነፃነት የምትለው ነገር ቃል ብቻ ሆኖ ይቀራል። ልትሞትለት

ከልተዘጋጀህ በቀር ነፃነት የሚለውን ቃል ከመዝገበ ቃላትህ ፋቀው እንዲል ማልኮም ኤክስ።”

“ይህን ጉዳይ ጠቅላላ ጉባኤው መክሮበት ካልተወሰነ በቀር እኔ በግሌ ልወስነው አልችልም።”

“ጠቅላላ ጉባኤው ማለት?... ሚራኸ፣ ሲጳራ፣ ኪራኮስ... እነዚህ ሁሉ በሌሎበት ጠቅላላ ጉባኤው ሊሟላ ይችላል?... በውጭ ሀገር የሚገኙት ሀናን፣ ራፋኤል እና አቤሜሌክ ሳይኖሩ እንዴት ምልዓተ ጉባኤው ይሟላል?... ደግሞ በዚህ ምክንያት እስክንበላ እንጠብቅ ልትለኝ ነው?... ሚራኸ፣ ሲጳራና ኪራኮስ አስቀድመው አደጋ ውስጥ ወድቀዋል። በግል ጀት መጥተው የጋሙስ የማጀት አይጥ ላለመሆናቸው ምንም ዋስትና የለንም። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሁሉንም ይደርስበታል። ሲሆን እስካሁን የሆነ ፍንጭ ላለማግኘቱ እርግጠኛ መሆን አይቻልም። ለጃጋ፣ ፍንጭ ሳይሆን ጥርጣሬ ብቻ በቂው ነው። ጥርጣሬ ብቻ! ተረዳኸኝ? ይህ ዋሻም ቢሆን ምንም ዋስትና የለውም። ጃጋ ወደ ተራራው ሊገባ ተዘጋጅቷል። የምድር ውስጡን መንገድ ካገኘው ሰተት ብሎ እዚህ ድረስ ይመጣል። ይህ ዋሻም ወደ ምድር ውስጥ ገሐነምነት ይቀየራል። ይህ ከመሆኑ በፊት፣ ከበቂ ስንቅና ትጥቅ ጋር ከነባሮቹ አንድ ሁለት፣ ከወጣቶቹ በርካት አድርገህ ስጠኝና ወደ አዲስ አበባ ልመለስ። ውሳኔውን ብቻህን ወሰንክ ላለመባል ከሆነ እዚህ ያሉት ብቻ ድምፅ ይስጡበት።”

“ጥቂት ደቂቃ ስጠኝ” አለ ሻጊዝ። “ገዳዮቻችን በራችንን ከማንኳኳታቸው በፊት የማይቀረው ጦርነት መታወቅ አለበት።”

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ፣ ሳይፍ፣ ኮሎኔል አቢጋዝ፣
ዋቆ ማርዬ፣ ጌራና ሜርዳ፣ ለአስቸኳይ ስብሰባ ተቀመጡ።

ሻጊዝም እንዲህ ሲል ተናገረ።
“...ጠላቶቻችን ከጉድጓዳችን አውጥተው ሊቀብሩን
ወደኛ እየገለገሉ ነው። የመጥፊያችን ወይም የመተረፊያችን
ጊዜ ቀርቧል። ይሁን እንጂ ... አሁን የእኛ ጊዜ ላይ
ደርሰናል። ከእንግዲህ ወዲያ ከማንኛውም ኃይል ጋር
የመገዳደርም የመደራደርም አቅም አዳብረናል። እንደ
ሚታወቀው ታሪካዊው የኒውክሌር ኃይል ሳይቀር በእጃችን
ገብቷል። ለየትኛውም የጦር አበጋዝ ይህ ምን ማለት
እንደሆነ ይገባዋል። ከሁሉም በላይ የኢኮኖሚ ነፃነት
ተቀዳጅተናል። ሌሎች ነፃነቶችን በግድም በውድም ለመጎናፀፍ
የመጨረሻው ሰዓት ላይ ደርሰናል። ከጨለማው ኃይሎች ጋር
በሙሉ አቅም ለመግጠም ከሚያስችለን ማማ ላይ
ወጥተናል። የዳዊት ወንጭፍ ጠጠሮቹን ወደ ጎልያድ
የሚወነጭፍበት ጊዜ አሁን ነው።”

ግጌ

አዲስ አበባ

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ፣ ወይዘሪት ፊላን ወደ ሼራተን ሆቴል ሳይሆን እዛው ቦሌ ወደሚገኘው የጋሙስ ቢሮ ወስዶ ነበር ለማናዘዝ የወሰነው። በመሆኑም ከህንፃው የታችኛው ምድር ቤት በሚገኘው ጨለማ ክፍል ውስጥ ወርውሯታል።

“ምን እየተካሄደ ነው?!” ለፊላ ልፍለፋ የጃጋ ጆሮ ቦታ አልነበረውም። ባልደረቦቹ እንደሚመሰክሩለት፣ ጃጋ ተጠራጠረ ማለት ወሰነ ማለት ነው። ከዓላማው ፈቀቅ የሚያደርገው አንዳችም ኃይል የለም። ከሰዓታት በፊት ያማለለው የፊላ ውበት አሁን ሊታየው አይችልም። ጭራሽ ሰይጣንም ቆንጆ ነው! ብሎ ጨለማ ክፍሉ ውስጥ ከዘጋባት በኋላ፣ እየጠበቀ የነበረው የኖላዊን መምጣት ነበር። አስቀድሞ በስልክ በደረሰው መረጃ መሠረት ኮሎኔል ኪሩቤል ቤተሰቡን ይዞ ማምለጡን ተረድቷል።

ከግማሽ ሰዓታት በኋላ፣ ኖላዊ የጃጋን ቢሮ በርግዶ ገባ።

“ያ ሰይጣን አምልጧል!”

“አሁኑኑ አዲስ አበባ ውስጥ የተሠማሩት ኮማንዶዎች በሙሉ ወዲህ እንዲመጡ እፈልጋለሁ” አለ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ በበኩሉ። “ዛሬውኑ ወደተራራው መሄድ አለብኝ። እዛ የመሸገው ኃይል ነው መጫዎቻው ያደረገን። የሁሉም ነገር መፍቻ እዛ ነው። ጭንቅላቱ ያለው እዛ ነው። ዛፉን ለማድረቅ ከፈለግህ ቅርንጫፉን መቁረጥ የለብህም።”

ሥሩን መመንገል ያስፈልጋል። እስረኛዎችን
ጥቂት ሰዎች በቀር ሁሉም ሰዎችን ወደተራራው
አለባቸው። መነሻቸው ደብረዘይት ነው። እዛ ሄሊኮፕተር
እንዲዘጋጁ አዝዣለሁ። ከራሱች ይዘጋጁና ወደዚያው
ይሂዱ።”

“እሺ ደኔራል። ግን ያልገባኝ ነገር አለ” አለ ኖላዊ።

“ምኑ ነው ያልገባህ?”

“እስረኛዎ ማን ናት?”

“ከፈረንሳይ የመጣችዎ ባለሃብት ናታ!”

“አሰርካት?”

“አዎ።”

“ለምን?”

“776 ናታ!”

“በምን አወቅህ?”

“ጭራሽ የድርጅቷ ስም 776 ነው።”

“ቢሆንስ?...ማለቴ ቁጥሩ ምን እንደሆነ ገብቶህ ነው?
የነገረችህ ነገር አለ?”

“ልትነግረኝ ፈቃደኛ አይደለችም። እኔ ግን ቁጥሩ
አስከፊኖቼን አውጥቶ ያቃጠላቸው ቡድን መግባቢያ ለመሆኑ
ምንም ጥርጥር የለኝም።”

“ጃጋ!” አለ ኖላዊ በንዴት በራ ራሱን እያሸ። “ሁልጊዜ
ትቼኩላለህ! ይህ ጠባይህ መቼ ነው የሚስተካከለው?!”

“ልቼኩል እንጂ መቼም ተሳስቼ አላውቅም።
የያዘኩትን ምስጢር ለቅቄ በፍለጋ ስኳትን መኖር
አልፈልግም። ጭራሽ ሌላ የምይዘው ሰውም ስላለኝ ወደ
ሼራተን ሌሄድ ነው።”

“እዛ ደግሞ ምን አገኘህ?”

“776 ነቀ!”

“እንዴት ለገሥት፡

“ከኒው ዮርክ የመጣው ባለሃብት የግል ጆቱ ሆድ ላይ በትልቁ 776 የሚል ቁጥር ተፅፎበታል።”

“የቦይንግ ኩባንያ ለምርቶቹ የሚሰጠው ቁጥር ላለመሆኑ ምን ማረጋገጫ አለህ?”

“ወይዘሪት ፊላን ካሰርኩ በኋላ ለማጣራት ሞክራለሁ። እስካሁን ቦይንግ 776 የሚል ቁጥር ሰጥቶ እንደማያውቅ ነው የደረሰኩበት።”

“የመረጃ ምንጭህ ስለ ቦይንግ ኩባንያ እውቀቱ ምን ያህል ነው?”

“ይሳሳታል የሚል ግምት የለኝም። በዛ ላይ እርሱ እንደነገረኝ ከሆነ፣ ባለሃብቶች በግል አውሮፕላናቸው ገላ ላይ ከሚፀፏቸው ፅሁፎች ውስጥ፣ የተለወጡ ቁጥሮች፣ የሚወዷቸው ቃላትና ስማቸው ይገኝበታል። ስለዚህ ዶክተር ዮቶርም ይህን ቁጥር ሲያፅፈው ዝም ብሎ ቁጥር ላፅፍ በሚል ሳይሆን ከቁጥሩ ጀርባ ያለውን ምስጢር ለመግለፅ ነው። ከአንድ ከሆነ አካል ጋር ለመግባባት።”

“ይህ ችኮላ አላማረኝም። እነዚህ ሰዎች ባለሃብቶችና በዓለም አቀፍ ደረጃ እውቅናን ያተረፉ ዝነኞች ናቸው። መታሰራቸው ቢሰማ ፖለቲካዊ ኪሳራ ሊያመጣ ይችላል። ዜናው ሲወጣ የታሰረው ብቻም ሳይሆን ያሳሪው ጭምር ነው። የደህንነቱና የፖሊስ ኃይሉ መስሪያ ቤት ጋር ሰጣ ገባ መግባታችንም የማይቀር ነው።”

“ለዛም ነው ፊላን ፈጥኜ ከማንም ጋር ሳትገናኝ ያሰርኳት። ከሰዎች ጋር ከተገናኘች በኋላ እዚህ መምጣቷ ይታወቃል። ከዛ በኋላ ባስራት መሰወሯ ብቻ ዜና ይሆናል ብዬ ነው። ዶክተር ዮቶርም ፈጥነን ካልያዝነው በፍጥነት ከሰዎች ጋር መግባባቱ አይቀሬ ነው። በእርግጠኝነት ከእነዚህ

ሆኖት ደርባ ከባድ ምስጢር አለ። አሁን ሳስበው ታሪካችሁ
ሁሉ ተመሳሳይ ነው። በተለይ ሰሞኑን የመጡት ባለሃብቶች
ዝናቸው የናኘው በቅርቡ ነው። የፊላና የዮቶር በተለይ
በተመሳሳይ ጊዜ ነው ማለት ይቻላል።”

“ሊሆንም ባንዴ እንዲህ መወሰን ከባድ ነው። ከባድ
ስህተት ላይ እንዳንወድቅ እስጋለሁ።”
“ስማኝ ናላዊ! ዛሬ ማታ ወደተራራው መሄድ
አለብን። ከመሄዳችን በፊት ግን ዮቶር መታሰር አለበት።
ምርመራውን ከተራራው ዘመቻ ስንመለስ እናደርጋለን።
የብብታችን ጥለን የቆጡን ለማውረድ መሄድ የለብንም። ዞሮ
ዞሮ ተጠርጣሪ ነው።”

“በኋላ በምርመራ ምንም ባይገኝበትስ? ሲፈታ ምን
እንደሚፈጠር አስበኸዋል? ይህ ሰው በግል ጄቱ ነው
የመጣው። ይህኔ ዜናው አዲስ አበባን አዳርሶ ሊሆን
ይችላል። የአዲስ አበባ ቆነጃጅት እንኳ እድላቸውን ለመሞከር
ወደ ሼራተን እየሳረፉ ሊሆን ይችላል። ዜናውን ለማዳረስ
እነሱ በቂ ናቸው።”

“እንኳን በግል ጄት በኤልያስ ሠረገላ ቢመጣ እኔ ጃጋ
ቆስጠንጢኖስ ጉዳዩ አይደለም። ከህልውናችን የሚበልጥ
ምንም ነገር የለም። ነፃ ከሆነ ወንድ ልጅ ሆኖ መታሰር
ብርቅ አይደለም፣ እለውና፣ በስህተት ነው፣ ትዕዛዝ ነው እኛ
ምን እናድርግ፣ ተብሎ ታላቅ ይቅርታ ይጠየቅና የመጣበት
ጉዳይ ይፈጸምለታል። አለበለዚያ ግን በጠላት እጅ ስንወድቅ
ዝም ብዬ አልመለከትም። የማንም ቀሻሻ እግር በጭንቅላቴ
ላይ ሊረማመድብኝ አይችልም።” ጃጋ ወደ ሼራተን ለመሄድ
ተነሳ። ናላዊም ጥቂት ካቅማማ በኋላ ጎበጥ ጎበጥ እያለ
ተከተለው።

፱፯

ዶክተር ዮቶር ሼራተን አዲስ ሆቴል ከገባ ጥቂት ሰዓታትን ብቻ ነበር ያሳለፈው። የመጀመሪያው ሰዓት ያለቀው ወደ ተያዘለት፣ ቁጥር 400 ክፍል ገብቶ በመተጣጠብና ልብስ በመቀየር ነበር። ነጭ ቲሽርትና ሰማያዊ ጅንስ ከነጭ ስኒከር ጋር ካደረገ በኋላ የፀሐይ መነፅሩን አድርጎ ወደ መናፈሻው ወረደ። ከመዋኛ ገንዳው አጠገብ ባሉት ወንበሮች ባንዱ ላይ ብቻውን ከተቀመጠ በኋላ ቡናውን አገዞ የናፈቀውን ያገሩን አየር ይስብ ጀመር።

ከደቂቃዎች በኋላ ግን ወደ እርሱ የሚመጣ አንድ ጎልማሳ ተመለከተ። ሰውዬው ወደ እርሱ ለመምጣት ፈራ ተባ ሲል ከቆዩ በኋላ ነበር በፍጥነት እየተራመደ የቀረበው። የሚያውቀው መሰለው። እየቀረበ ሲመጣ ይህ ጎልማሳ ቲቶ የሚል የምስጢር ስም የተሰጠውና ወደ ጣሊያን የተላከው ኪራኮስ ባኮስ እንደሆነ ለየው። ወደእርሱ ከመድረሱ በፊት ነበር በደመነፍስ ከመቀመጫው የተነሳው። ሁሉንም የረሱ ይመስል ተቃቅፈው ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ይህን ስሜት ሲለዋወጡ ያየ ሰው መኖር አለመኖሩን ተገላምጠው አይተው ተቀመጡ።

ቲቶ ወዲያው ነበር ከኮሎኔል ኪሩቤል የሰማውን ጉድ ሁሉ ለዮቶር ለመንገር የተጣደፈው።

“አደጋ ውስጥ ነን” አለ ሲጀምር።

“የምን አደጋ?!...” የቶር ክው አለ። “ምስጢርን
ደረሱበት?!”

“ስለሱ የማውቀው ነገር የለም።”

“ታዲያ የምን አደጋ ነው?... ውቃቢዬ ነገረኝ
አንዳትለኝና አንዳልሰቅ።”

“የተቀበለኝ ሰው ጃጋ ቆስጠንጢኖስ የሚባል ሰው
ነው።” አለ ቴቶ በረጅሙ ትንፋሹን ለቆ።

“ጃጋ ቆስጠንጢኖስ?” የዶክተር የቶር ዓይኖች
ተበለጠጡ። “እኔንም የተቀበለኝና በአሜሪካ የኢትዮጵያ

ኢምባሲ በተሰጠኝ መረጃ መሠረት ኢትዮጵያ ውስጥ
የማደርገውን ኢንቨስትመንት ውጣ ውረድ የሚያስፈፅምልኝ

እርሱ ነው።”
“ለእኔም ከጣሊያን የኢ.ዮ.ጵ.ዩ ኢምባሲ የተሰጠኝ መረጃ

ተመሳሳይ ነው።”
“እንዴት ያለ አጋጣሚ ነው ባክህ?!”

“ታዲያ ምን ሊሆን ይችላል?”
“ወጥመድ ነው?!”

“አዎ። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ማለት ከኒቆዲሞስ በኋላ
የጋሙስ አለቃ ሆኖ የተሾመ ነፍስ በላ ሰው ነው።”

“ያንት ያለህ!...” አለ ዶክተር የቶር ራሱን ለመያዝ
እየቃጣው። “ይህን እንዴት ልታውቅ ቻልክ?”

“ሁሉንም የነገረኝ ኮሎኔል ኪሩቤል ነው።”
“እንዴት ልታገኘው ቻልክ?”

“በጀነራል ጃጋ ላኪነት የተቀበለኝ ኮሎኔል ኪሩቤል
ነበር። ሁሉንም አስረድቶኛል። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ማለት

በህቡዕ የተቋቋመው አፋኝ ቡድን መሪና በዚህች ሀገር ውስጥ
የሚደረግን ኢንቨስትመንት ብቻም ሳይሆን በሁለንተና

አንቅስቃሴዎች ውስጥ ረጅም ሰውር እጁን አስገብቶ
የሚያማስል ሰው ነው። የሁሉም ነገር አራጊ ፈጣሪ እርሱ
ነው። ጋሙሶች፣ በሚደረጉ ኢንቨስትመንቶች ውስጥ ሰባራ

ሰንጠረዥ ሳያወጡ ከግማሽ በላይ የአክሲዮን ድርሻ እንዲኖራቸው የሚያደርጉት በእርሱ በኩል ነው።”

“የፈጣሪ ያለህ!.... ሳለፉት ሁለት ዓመታት የደክምንበት ሁሉ ገደል ገባ በለኛ!”

“...ያኔ...በጠቅላላ ጉባኤው ላይ ኮሎኔል ኪሩቤል፣ ጋሙሶች እያሉ ይህ አላማችን እውን ሊሆን እንደማይችል ተቃውሞ የወጣበት ምክንያት ትክክል ነበር።”

“...ኮሎኔል ኪሩቤልን በምን መንገድ ማግኘት ይቻላል? ላናግረው እፈልጋለሁ።”

“ልታገኘው አትችልም።”

“ለምን?!”

“በጭራሽ እንደማይመለስ ነግሮኝ ሄዷል። ወደ ጋሙሰ ቢሮም ከእንግዴህ ወዲያ ድርሻ አልልም ብሎኛል። ሰርጎ ገብ እንደሆነ ሳይደርሱበት አይቀሩም። የእርሱ ከእኛ ጋር መታየትም አደጋ አለው።”

“በእርግጠኝነት ሲጻራንም የሚቀበላት ራሱ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ መሆን አለበት። እኔን ከተቀበለኝ በኋላ እዛው ኤርፖርት ውስጥ የቀረበት ምክንያት፣ ከፈረንሳይ የምትመጣ ባለሃብት ለመቀበል እንደሆነ ነገሮኛል።”

“ሌላ ማን ሊሆን ይችላል?...አትጠራጠር ራሱ ነው።”

“ሁሉንም ነገር የደረሱበት ይመስልሃል?”

“ቢደርሱበት ኖሮ ኤርፖርት እንደተቀበሉን ዘብጥያ ያወርዱን ነበር። አይመስለኝም። እድላችን ተሟጧል ማለት አይቻልም።”

“ተስፋ ማድረግ ይሻላል።”

“በል እኔ ከዚህ ልሂድ ጃጋ ከመጣ አብረን ሆነን ሲያዩን መዘዝ ሊኖረው ይችላል።”

“ልክ ነህ ሂድ! ስንት ቁጥር ነው የያዘከው ሌሊት መጥቼ ወይ መጥተህ እናወራለን።”

“የእኔ ክፍል 343 ነው። ያንተስ?”

“ቁጥር 400”

“ዋጋውን ሰምተሃል አይደል?”

“ለምቻለሁ። ያንድ መቢን ጥጋ ገው። ሰንቱ የሚልሰው አጥቶ ጎዳና ወድቆ በጠኔ በሚንጠራው ዝቦት ሀገር ውስጥ እኔ በሶስት መቶ ሰላሳ ሺህ ብር አልጋ ላይ ትኝቴ አላድርም። አልተኛበትም።”

“ታዲያ ምን ልታደርግ ነው?” ቲቶ ፈገግ አለ። “ለጃጋ ይህንን ልትነግረው ነው?”

“አብጃለሁ?... ብርድ ልብሱን አውርጄ ወለሉ ላይ እተኛለሁ። ማስመሰሉ ግን ይቀጥላል።” ይህን ብሎ ሳይጨርስ ጃጋ ከሩቅ ሲገባ ተመለከተው። አንድ ጎበጥ ያለ ራስ በራ ሰው አስከትሏል።

“ሂድ!” ዶክተር ዮቶር አንሾካሰሾክ። “ጃጋ እየመጣ ያለው ሰውዬ ነው። ጥቁር መነፅር ያደረገው። አንድ ዓይና ነው። ሂድ! ከዚህ በኋላ እኔና አንተ አንተዋወቅም።”

“ዮቶድ!” አለው ቲቶ ወዲያው እየተነሳ።

“ዮቶድ!” ዶክተር ዮቶር መለሰለት።

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ፣ ዶክተር ዮቶር ክፍሉ ውስጥ እንደሌለ ከእንግዳ መቀበያ ክፍሉ ጠይቆ ሲያበቃ መናፈሻው ውስጥ መሆኑን ሲረዳ ነበር ወደዚህ የመጣው። ዶክተር ዮቶርም ጃጋ ገና ወደ መናፈሻው ከመግባቱ የእጅ ምልክት ሰጠውና ተነስቶ ጠበቀው። አብሮት የነበረውንም ስሙን አስተዋውቆት ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ቡና አዝዘው ወሬ ጀመሩ።

“ሀገር አማን ነው?” ሲል ነበር ዶክተር ዮቶር ንግግሩን የከፈተው።

“ሁሉም ሰላም ነው” አለ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሲጋራውን ለኩሶ። “ከአንዳንድ ፀረ ሰላም ኃይሎች በቀር ይህች ሀገር ምንም ችግር የለባትም።”

ዶክተር ዮቶር አፋን አቀበ።

“ሌላ ምን ይምጣላችሁ? የሚበላ ነገር...” ወሬውን ለማስቀየር ሲል ጠየቃቸው።

“አያይ!...” አለ ጃጋ። “ብዙ ሥራ አለብን። ያው
አንዳንተ ሀገራቸውን በቅንነት ለማልማት የሚመጡ ብዙ
አንግዶች አሉብን። ፈቃድህ ከሆነ፣ እንዲያውም... እዚህ
ሆቴል ውስጥ ከምትቆይ አንድ ጥሩ ቤት አግኝተንልሃል።
እዚህ በምትቆይበት ጊዜ ማረፊያህ ከመሆኑም በላይ ጥሩ
ገብረትም ነው። ሄደን ብናዩው ምን ይመስልሃል? ብዙ
ድካም ያለብህ አትመስልም።”

“አረ እንዲያውም!... ምንም የድካም ስሜት
የለብኝም።” አለ ዮቶር አስተናጋጅ ጠርቶ ሒሳብ እየከፈለ።
“መሄድ እንችላለን። ምንም ጊዜ መባክን የለበትም።”

በፀጥታ ወደ መኪና ማቆሚያው ከተጓዙ በኋላ፣ ወደ ጃጋ
ቆስጠንጢናስ ጥቁር መኪና ገቡ። ከውጭ የነበሩትና ዶክተር
ዮቶርን ይዘውት የመጡት የጋሙስ ሰዎች ደግሞ ቀደም ብሎ
ተዘጋጅቶ ወደተሳካላቸው መኪና ገብተው የእነ ጃጋን መኪና
ትክትለው ወደ አብዮት አደባባይ ከወረዱ በኋላ የቦሌን ጎዳና
ተያያዙት። የሥራ ሰዓት መውጫ ስለደረሰ ይሆናል፣
መንገዱ ተጨናንቆ ነበር። እንደተለመደው ይህ ጎዳና
የሚወጠረው የሀገሪቷ መሪዎች ከኤርፖርት ሲወጡና ሲገቡ፣
የሌላ ሀገር መሪዎች አዲስ አበባ ሲመጡ፣ የአፍሪካ ህብረት
ገባኔ ሲኖር ሲሆን፣ ሌላው ግን እንዳሁኑ የሥራ ሰዓት
መግቢያና መውጫ ሰዓት ሲደርስ ነው።

በግምት ከአንድ ሰዓት ገዙ በኋላ፣ የጃጋ ጥቁር ኮብራ መኪና
ቦሌ ከሚገኘው ጋሙስ ዋና መስሪያ ቤት ግቢ ገብቶ ቆመ።

“ይህ ነው የሚሸጠው ቤት?” አለ ዶክተር ዮቶር
ከመኪናው ወርዶ ግቢ ውስጥ እንደቆመ።

“ዋጋውን ከቻልከው ይሸጣል” አለው ጃጋ ቀደም ብሎ
ወርዶ ሲያበቃ በሽሙጥ። “በዚህ ዘመን ገንዘብ የማይገዛው
ነገር የለም። መንግሥተ ሰማያትም በሰማይ ሆና እንጂ
እስካሁን በሊዝ ትሸነሽን ነበር። እንደኔ እንደኔ ግን... ሲክል
ወርዶ በትሆን ኖሮ እንደ እናንተ ያሉ ቅዱሳን ባለሃብቶች

ሆኖልማት ዓይኖቻቸውን አያሹም ነበር።...ና እስኪ ገደቡ
ነበሩት አናድርገው።”

በጃጋ ንግግር ፈገግ እንዳለ፣ ዶክተር ዮቶር ወደ ህንፃው
ተራመደ።

“ከታች በንጆምር አይሻልም?” ጃጋ ወደ ምድር ቤቱ
መራው። አንድ ሰው እየሮጠ መጣና ምድር ቤቱን
ከፈተላቸው። ከውስጥ ምንም አይታይም።

“ግባ። መብራቱ በሰው ኮቴ ነው የሚበራው!”

“እጅግ ዘመናዊ ነዋ!” ዶክተር ዮቶር ወደ ውስጥ
ገብቶ ቆመ። አይን ቢዛቅ የማያሳየው ጨለማ ላይ አፍጥጦ
መብራት እስኪበራ ጠበቀ። ነገር ግን ምንም መብራት
አልበራም። ይባሉን ከኋላው ወፍራሙ የብረት በር ሲከረጁም
ተሰማው።

ሷ፲

ዳጋ

ምሽቱ ገፍቶ ለዓይን መያዝ ሲጀምር፣ ዴር33 ከዳጋ ደሴት ወጥታ በጣና ኃይቅ ላይ እንደ ጀልባ ባህሩን እየሰነጠቀች ከበረረች በኋላ ክንፎቿን ዘርግታ አየር ላይ ወጣች። በውስጧ ከአብራሪዋ ጌራ በተጨማሪ አምስት ሰዎችን ጭናለች። ከሻጊዝ ማገገም በኋላ የቢሮ ሥራውን ያስረከበው ማርዬ ዋቆ ማርዬ፣ ኮሎኔል ኪሩቤል፣ ሳዶፍና አዲስ ከሰለጠኑት ወጣቶች ሁለት ሰዎች ሆነው በመብረር ላይ ናቸው።

የእነዚህ ሰዎች አላማ በዋናነት፣ በኮሎኔል ኪሩቤል መሪነት ከጋሙሶች ጋር አዲስ የታወጀውን ጦርነት መምራት ነው። ለዚህም ስልቶችን መንደፍ፣ የጋሙስ ሰዎችን ማጥናት እና በመጨረሻም የጋሙስን ዋና መሥሪያ ቤት ተቆጣጥሮ በሌሎች ሀገራት ያሉ የጋሙስ ሰዎችን ማፅዳት ነው። የጋሙሶችን ዝርዝር በሙሉ የያዘው የኮሎኔል ኪሩቤል መዝገብ በጥብቅ ከመያዙም ሌላ ቅጂውን ራሱ ኪሩቤል እንደ ዳዊት አንግቶታል።

ዴር33 በምትበርበት ሰማይ አቅራቢያ የሚንደቀደቅ የሄሊኮፕተር መከት ወደ ሰሜን ሲማራ ተመለከቱ።

“ምንድን ነው?” ጌራ ጠየቀ። “ይህ ሁሉ ሄሊኮፕተር

የት እየሄደ ነው?”

ኮሎኔል ኪሩቤል አንድ ነገር ብልጭ አለለት። “ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ተራራውን ለመውረር እየሄደ መሆን አለበት!”

አለ ብልጭ ብልጭ የሚለውን የሄሎኮፕተሮች መብራት
አሻግሮ በጥቁሩ ሰማይ ጥግ እየተመለከተ።

“ይህ ሁሉ?!...”

ቆርጠዋል ማለት ነው። “ጦርነቱ ታወቋል። የማያዳግም ዘመቻ ሰማድረግ
“የመጨረሻው ጦርነት!”

“መመለስ ሊኖርብን ነው?”
“ይህን መወሰን የምንችለው አዲስ አበባ ከገባን በኋላ

ነው” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል። ያነገተውን መዝገብ መታ መታ
እያደረገ። “ውጊያው የሚጀመረው እዛ ነው።”
“የምድር ውስጡን መተላለፊያ አግኝተውት ወደ ዳጋ

ቢገቡስ?” ሳዶፍ ስጋት ወረረው።

“እስከዛ እኛ የአዲስ አበባውን ጨርሰን ልንመለስ
እንችላለን። ተጠንቶ ያለቀ ውጊያ ነው።”
“እነሱም አጥንተው ጨርሰው ከሆነስ?”

“እባብ ለእባብ ይተያያል ካብ ለካብ።”
“መመለስ አለብን!” አለ ጌራ በረራውን አሁንም

ወደፊት እንደቀጠለ። “ያ የምድር ውስጥ ከተማ ወደ
ገሀነምነት ከመለወጡ በፊት መመለስ አለብን።”

“አይሆንም! የምድር ውስጥ መተላለፊያውን
እስኪያገኙት፣ አዲስ አበባ ውስጥ የምንሠራው ሥራ አለ!”
አለ ኮሎኔል ኪሩቤል። “እንዲያውም በጋሙስ መስሪያ ቤት
ውስጥ፣ እስረኞችን ለመጠበቅ የሚቀሩት ጥቂት ኮማንዶዎች
ብቻ ይሆናሉ። ጥሩ አጋጣሚ ነው፤ የኃይል መመጣጠን
ይኖረናል።”

“እስረኞች?... እስር ቤትም አለው?!” ጌራ ተገረመ።

“ያውም ከየትኛውም እስር ቤት የባሰ አሰቃቂ ጨለማ
ክፍል! በልዩ ኮንክሪት የተሠራው ጨለማ ክፍል ቅዝቃዜው

ነፍስን ከሥጋ ይለያል። እዛ ከገባህ ሳትጠየቅ መለፍለፍ ትጀምራለህ።”

“ምን ያህል እስረኞች ይኖራሉ? ምን አይነት እስረኞች ናቸው?”

“ወደ ሁለት መቶ ይጠጋሉ” አለ ኪሩቤል ጨለማ ክፍሉን እያስታወሰ። “ሁሉንም... ዘመዶቻቸው የት እንደገቡ አያውቁም። ሞተዋል ተብለው መርዶ ከወጣላቸው የቆዩ ናቸው። ለጋሙስ የኢኮኖሚ ወረራ አስጊ ይሆናሉ የተባሉ እስረኞች! በዛ ላይ ብዙዎቹ ባለሀብቶችና ምሁራን!”

ሁላቸውም በየራሳቸው አእምሮ ውስጥ ሰጠሙ። ዴር33 ግን ጥቁሩን ሰማይ እየሰነጠቀች ወደ አዲስ አበባ መካከፏን ቀጠለች።

ግጹ

ጣቅርን ተራራ

ከአዲስ ዘመን ከተማ ሰሜናዊ ምስራቅ፣ በመሰባ ወርቅ ቅርፅ በተከፈለው ተራራ ላይ የሚገኝ የቀደሰ ሄሊኮፕተሮች የደረሱት ምሽቱ ለዓይን እይታ ከነሳ በኋላ ነበር። ወዲያው ስንቅና ትጥቅ እስካፍንጫቸው የታጠቁ የጋሙስ አየር ወለዶች ከሄሊኮፕተሮቹ እየወረዱ በተራራው አናት ላይ እንደ ጉንዳን ይርመሰመሱበት ጀመር። ከፊት ለፊቱ ከፍተኛ ብርሃን የሚያመነጭ ጭንብል ራሳቸው ላይ ደፍተዋል።

ሄሊኮፕተሮቹ የጋሙስ ኮማንዶዎችን እየዘረገፉ ከተመለሱ በኋላ በመጨረሻዎ ሄሊኮፕተር ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ጣቅርን ደረሰ። ጀነራል ኖላዊ ግን እዛው አዲስ አበባ ቀርቶ የጋሙስን ዋና መስሪያ ቤት እንዲቆጣጠር ተደርጓል። ይህችኛዎ ሄሊኮፕተር በቁጥቋጦው መሃል አርፋ ነበር ጃጋን አውርዳው የተነሳቸው። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ገና ከመድረሱ የተራራው መግቢያ በር ተገኝቶ እንደሆነ ጠየቀ።

“እዚህ ላይ!... አንድ የብረት ጉጥ ተገኝቷል” አለ አንደኛው የጋሙስ ኮማንደር።

“እዚህ ላይም ተመሳሳይ ጉጥ አግኝቻለሁ።” ሁለተኛው ቀጠለ። ሌሎች ሁለት ጋሙሶችም የብረት ጉጥ ማግኘታቸውን ገለጹ።

“ጉጦቹን በተመሳሳይ ጊዜና ፍጥነት በመደሻ ምቷቸው!” አለ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሁሉንም የብረት ጉጦች እየተዟዟረ ተመልክቶ ሲያበቃ። “ጥንቃቄ አድርጉ!”

ሁሉም መሳሪያውን አቀባብሎ ጉጦቹ ቁልቁል በመደሻ እስኪመቱ ተጠባበቀ። ከከማንደዎቹ ፈርጣማ ፈርጣማዎቹ ተመርጠው መደሻቸውን አቆንድሸው አቆንድሸው ቆሙ። ጉጦቹንም ቁልቁል ወቀሯቸው።

“ሁለት!” ደገሟቸው። አልተነቃነቁም።

“ሶስት!” አሁንም ንቅንቅ አላሉም።

“አራት!” ጃጋ ይቆጥራል፤ እነሱ ከፍተኛ ኃይል በጎጦቹ ላይ ያሳርፋሉ።

“አምስት!”

“ስድስት!” በድምፁ ተራራውን ይከፍተው ይመስል ጃጋ ሲጮህ በተራራው ላይ የገደል ማሚቶው ከወዲያ ወዲህ ይላጋ ነበር። እንደ አያርኮ ግንብ በድምፁ ተራራውን ይንደው ይመስል “ሰባት!” ሲል ላንቃው እስኪሰነጠቅ ለሰባተኛ ጊዜ ጮኸ። በሰባተኛው ምት አራቱም ጉጦች ወደ ውስጥ ገብተው ተራራው አፋን ከፈተ። ሁሉም በተራራው አፍ ዙሪያ ተሸከቅተው በግንባርቻቸው ላይ ባጠለቁት ከፍተኛ ኃይል የሚያመነጭ ባትሪ ብርሃን ቁልቁል ተመለከቱ። ከታች በተራራው ሆድ ውስጥ ወደሚገኘው ዋሻ መውረጃ የሚሆን ደረጃ መኖሩ ታያቸው።

“ግቡ!” ጃጋ ትዕዛዝ አስተላለፈ። “ግቡና በዋሻው ውስጥ የሚገኘውን እያንዳንዱን ሽንቁር በጥንቃቄ መርምሩ! እንደምስጥ እዚህ የተራራ ኩይላ ውስጥ ያደፈጡትን ምስጢች አቃጥላችሁ ሳታወጡ የትም ንቅንቅ የለም!” የጋሙስ ኮማንዶ በተራራው ሆድ ውስጥ እንደ ኮሶ ትል ይፍለክለክበት ጀመር።

“እያንዳንዱን ጭላንጭል! እያንዳንዱን ሽንቁር በዋሻ አትለፏት! ወደ ሌላ ተራራ መተላለፊያ በር ይኖራቸው ይሆናል!” ጃጋ በተራራው ሆድ ውስጥ የተሠራውን የክርስ

ምድር ከተማ እየተደከሰ ሲያይ ባንድ በኩል እስከ
ባለመምጣቱ እየተቆጩ በሌላ በኩል ግን በሰዎቹ የአላማ
ፅናት ይደነቅ ጀመር።

“እነዚህን ፍልፈሎች ዝቅ አድርጋችሁ
አትገምቷቸው። ከተራራው ውጪ በሚገኘው ምድር ላይ
ተራምደው ወደየትም እንዳልሄዱ መረጃ አለን። ምድር
ሰንጥቀው ነው የገቡት።”

...ፍለጋውና አሰላው በርካታ ሰዓታትን ፈጀ። ባንድ ክፍል
ውስጥ በተሰማራው ጋይል የዘንዶው ምስል እስኪገኝ ድረስ
ምንም ፍንጭ አልነበረም።...

“እዚህ ዘንድ! ጀኔራል!... የታላቅ ዘንዶ ምስል
አግኝቻለሁ! በዘንዶ ያመልካሉ ማለት ነው?...”

“ቆይ እስኪ...የታል!” ጃጋ ፈጥኖ ወደ ዘንዶው ምስል
ሄደ። “ማን ያውቃል?...ምናቸውም የማይታወቅ አራዊቶች
ናቸው” ጃጋ የታላቁን ዘንዶ ምስል አጥብቆ ሲመረምር ቆዩና
ጭንቅላቱ ላይ የሆነ ጉጥ ነገር ያዩ መሰለው።

“ቀንድ ያለው ዘንዶ አለ?...ወይስ...እስኪ ጉጡን
በለው!” ኮማንዶው በጠበንጃው ሰደፍ ጉጡን ደጋግሞ
ደበደበው።

“ብረት ነው!”

“በመደሻ በለው! ማነህ አንተ? ና ወደዚህ!”
ተራራውን ሲከፍቱ መደሻ ይዞ ይቀጠቅጥ የነበረውን ጋሙስ
ጠራው። ተፈትልኮ መጣ።

“በዘንዶው ጭንቅላት ላይ ያለውን ጉጥ በለው!
“የታል?!”

“እላይ! አናቱ ላይ!” ኮማንዶው ደጋግሞ የዘንዶውን
ጭንቅላት ሲቀጠቅጠው፣ የዘንዶው ምስል የቆመበት የሞሻ
ግድግዳ ተበርግዶ ታላቅ በር ተከፈተ።

፱

አዲስ አበባ

ዶክተር ዮቶር ከጨለማው ጋር ተፋጠ በነበረበት ቅፅበት፣
 ጠንካራው የብረት በር ተከፈተና ሁለት ፈርጣማ ፈርጣማ
 ሰዎች ገቡ። ትክክሉን ጨምድደው ከኮንክሪት ግድግዳው ጋር
 ካላተሙት በኋላ፣ እንኳን ሰው በሬ የማይጎትታቸው ሁለት
 ሰንሰለቶች የኋሊት እጆቹ ላይ ገቡና ወታደሮቹ ወጥተው
 ሲያበቁ እንደገና በሩ ተከረቹ።

“ምንድን ነው?!” ዶክተር ዮቶር ጮኸ። “ምን
 እየተከናወነ ነው?! ወደ እስር ቤት ነው ያመጣችሁኝ?!”

“አዎ!” አለ አንድ ጎርናና ድምፅ ጨለማው ውስጥ።
 “አጉል ኃይልህን አትጨርስ። አጉል መንፈራገጥ ለመጋገጥ
 ሲባል አልሰማህም?...”

“አንተ ማነህ?!”

“እኔም እንዳንተ እጄ ባይታሰር ኖሮ የሻማ እቀበልህ
 ነበር- የታሰረው ካቦ ብለህ ጥራኝ!”

በዚህ ጊዜ የብዙ ሰዎች ድምፅ የሰማ መሰለው።
 ጎርምርምታ። ዶክተር ዮቶር ከእስረኛ መንጋ ጋር
 እንደተቀላቀለ ገባው።

“እስር ቤት ውስጥ ነኝ?!” የጨለማውን እስረኞች
 ጠየቀ። የሌት ድምፅ ምላሽ ሰጠው።

“ዮ...አዎ እስር ቤት ውስጥ ነህ። ሚራ... የኔ ፍቅር
 ...ሁሉም ነገር አልቆለታል።...መጨረሻችን በጋሙስ እጅ
 መውደቅ ሆኗል።”

“አይሆንም!...” ሚራዥ ጮኸ። ድምፅዋን በቅፅበት ነበር የለየው። “አንቺንም እዚህ አመጡሽ?...ሲ...ፊሊ...!”

“አንተ ከመምጣትህ ከሰዓታት በፊት...”

“ፍቅረኞች ናችሁ?!” የቅድመ ጎርናና ድምፅ በጨለማው ውስጥ አግተመተመ። “ለራት መብራት ሲበራ ትተያያላችሁ! የኤሌክትሪክ ወንበሮች ላይ አስቀምጠው ነፍሳችሁን ሳያስቷችሁ በፊት በዓትኖቻችሁ ብቻ የመተያየት እድል ይኖራችኋል።”

“ሴትና ወንዶችን ቀላቅለው ነው ያሰሯችሁ?!” ሚራዥ ጎርናናውን ድምፅ ጠየቀው።

“እንደ ኤች አይ.ቪ... ዘር፣ ቀለም፣ የታና ሃይማኖት አይለዩም።”

በዚህ ቅፅበት ኃይለኛ ብርሃን ቤቱን አጥለቀለቀው። ሁሉም በጨለማው ውስጥ ተሰፍተው የቆዩት ዓይኖቻቸው ብርሃኑን መመልከት አቅቷቸው ለጥቂት ደቂቃዎች ተዘጉ።

ዶክተር የቶር ቀስ በቀስ ዓይኖቹን ገልጦ ያለበትን ቦታ ለመመልከት ሞክረ። በሰፊው የጨለማ ክፍል ውስጥ አያሌ ሰዎች በጠንካራ ሰንሰለቶች ታሰረው እንደ እርሱ ቆመዋል። ሰንሰለቶቹ በኮንክሪት ከተሠራው ግድግዳ ጋር አብሮ ከታነፀ ጠንካራ ብረት ጋር ተቆልፈዋል። በቅርብ የገቡትንና የቆዩትን እስረኞች ለመለዩት አላዳገተውም። የቆዩት እስረኞች ልብሶቻቸው ከላያቸው ላይ አልቀዋል። ቆዳቸው በግርፋት፣ ለዘር የታረሰ እርሻ መስጧል። የደረቀ የደም ምርጫት ያባበጡ ዓይኖቻቸው ላይ ተጋግሯል። አዲስ በተገረፉት ላይ ትኩስ የደም እኹ ይወርዳል። ያመለጣቸው ሰገራ ጨለማ ቤቱን ወደ ሽንት ቤትነት ቀይሮታል።

ዶክተር ዮቶር ከነዚህ መሃል ነበር ፊላን በዓይኑ መፈለግ የጀመረው። በወዲያኛው የኮንክሪት ጫፍ ከእርሱ በተቃራኒ፣ ጠንካራው ሰንሰለት እጆቿ ላይ ገብቶ ቆማለች። የእርሷም ዓይኖች እርሱን በመፈለግ ላይ ነበሩ።

“ሚራ...”

“ሲ...”

የሁለቱም ዓይኖች ውሃ ቋጠሩ።

“ራት!” አለ አንደኛው ጋሙስ ደረቅ ዳቦና ውሃ ይዘው ከገቡት መሃል። “የማይፈልግ ካለ ራሱን በመወዘወዝ ብቻ አልፈልግም ማለት ይችላል። ማንም ግማታም አፉን እንዲከፍትብኝ አልፈልግም።” አንደኛው ደረቁን ዳቦ ሲያጎርስ፣ ሁለተኛው ፍንጃል በምታህል ኩባያ ውሃ አፍ ላይ ይገለብጥና ወደሚቀጥለው ያልፍል። ከፊላ ሲደርስ ራሷን በመወዘወዝ አልበላም ማለቷን ገለፀች። በትዕዛዙ መሠረት።

“ልክ ስትገቢ ትበያለሽ!” አላትና አገረጥርጠባት አለፈ።

“አንተኛውስ?!” አለ ዶክተር ዮቶር ዘንድ ሲደርስ ደግሞ በማሽሚጠጥ መልክ ፈገግ ብለው። ራሱን በአሉታ ወዘወዘ።

“እዚህ ያሉት ሁሉ በመጀመሪያው ቀን እንዲህ ይሉ ነበር።”

“ለእርሱ ስጠው!” አለ ዶክተር ዮቶር ከፊት ለፊቱ ያለውንና አጥብቆ የተገረፈውን እስረኛ እየተመለከተ። “የእኔን ፍንታ አገርሰው!”

“የጠገበው መጣ! ማን ነው አዛዥ ያደረገህ ባክህ?” አንድ ወፍራም ጥሬ አልሶት አለፈ።

ጣቅርን

ከውጭ እኩስ ሌሊት ሳያልፍ አይቀርም። ከውስጥ ግን ቀኑና ሌሊቱ አልተለዩም። በማንም ክንድ ላይ የታሰረ ሰዓት መቁጠሩን አቁሟል። የጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሠራዊት፣ ከጣቅርን ተራራ እስከ ዳጋ ደሴት የተቆፈረውን ጥንታዊ የምድር ውስጥ መንገድ ጉዞ ከተያያዘው ብዙ ጊዜ ሆኖታል- የጊዜው መለኪያ ባለመሥራቱ፣ ምን ያህል ሰዓት እንደተጓዙ ባያውቁትም። በዋሻው መንገድ ውስጥ ሰዓት ብቻ አልነበረም አልሠራ ያላቸው። ጭራሽ እንደ ጭንብል በግንባርቻቸው ላይ ያሠሯቸው ባትሪዎችም እየተጨላሞሱ ጠፍተዋል።

“ምንድን ነው ምስጢሩ?” ማንም፣ ለዚህ ጥያቄ

ሳይንሳዊ ማብራሪያ ሊሰጥ አልቻለም።

“ቀጥሉ ቀጥሉ! ወሬውን አቁሙና ቀጥሉ!” ጃጋ

ያንባርቃል።

* * *

በዳጋ ደሴት ከርስ ምድር ውስጥ ግርግሩ ቀጥሏል። ከስልጠና የተመለሱት ወጣቶች አዲስ ከተሰራው የምድር ውስጥ አዳራሽ ገብተዋል። ሁሉም በላዩ ላይ “ዮቶድ” የሚል ፅሁፍ ያረፈበት ቀይ አብረቅራቂ ቀሚስ ለብሰዋል። በራሳቸው ላይም የ “ቶ” ምልክት ያለበት አብረቅራቂ ቆብ ደፍተዋል። የምረቃ ሥነ ሥርዓቱን የሚመራው ዶክተር ዣንጊዳ፣ የሥነ ሥርዓት መርሃ ግብሩን አስተዋውቆ ከጨረሰ በኋላ፣ ረቂቅ መዘቃ የምትጫወተዋን ኮረዳ ወደ መድረክ ጋበዛት። አዳራሹ ፀጥ ረጭ ብሎ በወጣቷ የተቀመረውን ረቂቅ መዘቃ አዳምጦ ሲያበቃ፣ ዶክተር ዣንጊዳ፣ ሌሎች ዝግጅቶች እስኪቀርቡ ድረስ ወንዳልቆ የመሰንቆ ጨዋታ እንዲጫወት

ወደ መድረክ ጋበዘው። የዚህ ምድር ውስጥ ነዋሪ ሁሉ የሙዚቃ ጥም ቆራጭ እንደሆነ የሚነገርለት ወንዳልቆ፤ ያችን ወዝ የጠገቦች መሰንቆውን ይዞ መድረክ ከወጣ በኋላ፤ አንድ ታዋቂ ሙዚቃ ሲያሰማ አዳራሹ ድብልቅልቁ ወጣ።

“...ኢትዮጵያ ሀገሪ መመኪያዬ ክብራ...”

ሁሉም በአንድ ድምፅ ይዘምሩት ጀመር።

* * *

የጃጋ ሠራዊት፣ ጨለማው ዓይን ቢዛቅ በማያሳየው የምድር ውስጥ መተላለፊያ እውር ድንበሩን እየወደቀ እየተነሳ መገሰገሱን ቀጥሏል።

“ተነሳ! ቀጥል!” ይላል ጃጋ ቆስጠንጢኖስ አንዲት ዓይኑን ከነመነፅሯ ከመዛቅ እየተከላከለ። “ምንም መብራት አያስፈልግም! በተገቢው ቦታ ካልሆነ በቀር ብርሃን ለወታደር ጠላቱ ነው።”

“አንደርስም እንዴ?” ይላል አንዱ በሹክሽክታ።

“ምድር ለምድር ቆፍረው ካገር ወጡ ልበል?” ይላል ሌላኛው።

“ዋሻውን ጨርሰን ስንወጣ ከሰው ሀገር ብቅ ብንልስ?”

“የት ሊሆን ይችላል?”

“ሰሜን ሱዳን? ደቡብ ሱዳን? ኤርትራ?...”

“እንደዛ ከሆነማ የምንደርሰው ከወራት በኋላ መሆን አለበት።”

ጃጋ ግን ከመሃል ሆኖ መለፍለፉን እንደቀጠለ ነበር። እሱ መሆኑ የሚታወቀው ሲናገር ብቻ ነው።

“ቀጥሉ! ወደሌላኛው ጉሮኖአቸው እየደረሰን ነው!” ይላል መዳረሻውን ያውቀው ይመስል።

፲፪

አዲስ አበባ

ድምፅ አልባዎ ዴርጓ፤ ሌሊቱ ከመንጋቱ በፊት፤ በአዲስ አበባ ሰማይ ላይ ዝቅ ብላ ስትበር ከቆዩች በኋላ፤ ቦሌ በሚገኘው የጋሙስ ዋና መሥሪያ ቤት ህንፃ አናት ላይ ያለ አንዳች ኮሽታ አረፈች።

የህንፃው አሠራር ሄሊኮፕተሮች እንዲያርፉበት ተደርጎ የተሠራ መሆኑን ኮሎኔል ኪሩቤል ለጌራ በማስረዳቱ ነበር ጥቂት ካንዥቦች በኋላ በቂ ማረፊያ እንዳለው ተገንዝባ ያረፈችው። ሁሉም ከዴርጓ በፍጥነት ከወጡ በኋላ በህንፃው አናት ላይ ተንበልብለው ቁልቁል መመልከት ጀመሩ።

ኮሎኔል ኪሩቤል አስቀድሞ ስናይፕሩን ገጣጥሞ ነበር። ከታች፤ ከበሩ አካባቢ በተሠራው የመጠበቂያ ማማ ላይ ቆሞ፤ በህንፃው አናት ላይ ወዳረፈችው ልዩ በራሪ ጣገራሞት የሚመለከተውን የጋሙስ ዋርድያ፤ ሬዲዮውን ወደ አፋ ከማስጠጋቱ በፊት ሰነደበው።

የዋርድያው ከማማው ተመትቶ መውደቅ ግን በጋሙስ ግቢ ውስጥ ከፍተኛ ግርግር ፈጠረ። አራት ያህል የጋሙስ ከማንዶዎች መሸገው ወደ ፎቁ አናት የተኩስ አፋምታ ከፈቱ። ከላይ ያሉትም ከህንፃው አናት ወለል ላይ ተንበልብለው በተኩስ ያጣድፏቸው ጀመር።

በግምት ለግማሽ ሰዓት ያህል የቀጠለው የተኩስ ልውውጥ ጋብ እያለ ሲመጣ፣ ኮሎኔል ኪሩቤል ከህንፃው ጀርባ ወዳለው መውጫ መውረጃ በደረቱ እየተሳበ ሄደና ቁልቁል ተመለከተ። አምስት ያህል የጋሙስ ኮማንዶዎች በመወጣጫው በኩል ታጥፈው አድፍጠው እንደነበር የተረዳው የተኩስ እሩምታ ሲከፍቱበት ነበር። ለመውረድ፣ እግሮቹን ገና ከመጀመሪያው የብረቱ ርብራብ ላይ ከማሳረፉ ነበር ያጣደፉት። ተከታታይ የጥይት አረር እግሩ ላይ ሲያርፍ የህንፃውን የመወጣጫ መሰላል የመጨረሻ ብረት ባይዝ ኖሮ ከመፈጥፈጥ አያመልጥም ነበር።

የኮሎኔል ኪሩቤልን ማቃሰት የሰማው ማርዬ ዋቆ ማርዬ እየበረረ መጥቶ ከህንፃው ጠርዝ ላይ ተንበለበለና ባንድ እጁ ቁልቁል በዘፈቀደ እየተኩስ ሌላኛ እጁን ለኮሎኔል ኪሩቤል ሰጠው።

“ና! ፍጠን! ያዘኝ!” የሚወዛወዘው መሰላል የኪሩቤልንና የማርዬን እጆች ሊያጨባብጣቸው አልቻለም። የኮሎኔል ኪሩቤል የተመታ እግር የመሰላሉ ብረት ላይ ሲቆም አልቻለም። አንድ እግሩ ብቻ እየተወጫመደ ግዙፍ ሰውነቱን ለአያሌ ደቂቃዎች በመሸከም ዛለ።

በህንፃው ፊት ለፊት በኩል የሚተኩሱት ቀሪዎቹ ሰዎች የኪሩቤልን መቁሰል ያወቁ አይመስልም። የመሰላሉ ጥቅም ለኢላማ አላመች ብሎና የማርዬ የዘፈቀደ ተኩስ ከታች ያሉትን ጋሙሶች አስቸግሯቸው እንጂ እስካሁን የኮሎኔል ኪሩቤል አካል ሁሉ በጥይት ከመበሳሰት ባላመለጠም ነበር።

ኮሎኔል ኪሩቤል፣ በመሰላሉ ላይ ካነገተው ስናይፕር
ክንድ ለመያዝ በቃ። ማርዬ ዋቆ ማርዬ፣ በህንፃው አናት
ወለል ላይ ተንበልብሎ፣ ከታች ያለውን ተኩስ ለማስታገስ
ያህል በዘፈቀደ የሚያንጣጣውን መሳሪያ አስቀመጠና
በሁለቱም እጆቹ ኮሎኔል ኪሩቤልን ስለ ወደጎላው
ወረወረው። ኮሎኔል ኪሩቤል በህንፃው አናት ወለል ላይ
አቃስቶ ተዘረጋ። በዚህ ጊዜ ነበር ጌራ በወዲያኛው የህንፃው
ጫፍ ቁልቁል ሲተኩስ የነበረውን አቋርጦ እየሮጠ የመጣው።

“እሰርለት!” አለ ማርዬ ዋቆ ማርዬ መሳሪያውን
አንስቶ በመሰላሉ በኩል ቁልቁል እንደተንበለበለ እየተኮለ።

“ቶሎ በል! ብዙ ደም እንዳይፈሰው!”
ጌራ እንደገና እየሮጠ ሄዶ ከዴር33 መጠቅለያ አመጣና
በኮሎኔል ኪሩቤል በጥይት የተበሳሳ እግር ላይ አልኮል
ካፈሰሰበት በጎላ ግጥም አድርጎ አሰረለት።

“ጥይቱ ካለ በጎላ ይወጣል! አይዞህ!”

“ግዴለም!” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል በአልኮሉ የደረሰበትን
ቃጠሎ ህመም ጥርሱን ነክሶ እየቻለ። “...እኔ... ከህንፃው
መውረድ አልችልም። እግራ መውጫ መውረጃውን
አይረግጥልኝም። እናንተ ከቻላችሁ...”

“እንችላለን!...ምንድነው? ንገረኝ!”

“ከህንፃው በታች በተሠራው የምድር ቤት ውስጥ
ለዓመታት በግፍ የታሠሩ እሥረኞች ጨለማ ክፍል ውስጥ
ተዘግቶባቸው ይኖራሉ።... ጥቁሩን የብረት በር ከፍታችሁ
ገብታችሁ በእጆቻቸው ላይ የታሠሩትን ሰንሰለቶች
ፈትታችሁ ልቀቋቸው!... በመጨረሻ ግን የማትረሱት አንድ
ነገር አለ!”

“ምንድን ነው?... ንገረኝ!...ሌላ ቦታም ተመትተሃል እንዴ?”

“ግራ ክንዴ ላይ ተመትቻለሁ። ግን እጥንቴን ያገኘኝ ለልመሰለኝም። ተወው! ራሴ አስረዋለሁ። ይልቅስ በመጨረሻ የማትረሱትን ነገር ልንገርህ!”

“ንገረኝ ምንድን ነው?”

“በግቢው ውስጥ ያሉትን ጋሙሶች ከደመሰሳችሁ በኋላ ወደ ህንፃው የመጨረሻ ደርብ ሂዱና በሩን ሰብራችሁም ቢሆን ግቡ። እዛ...ምናልባት ጃጋ ወደ ተራራው ሂደ ከሆነ ኖላዊ የተባለን ሰው በምትኩ ወንበሩ ላይ አስቀምጦት ይሆናል። እንዳትገድሉት አድርጋችሁ አቁስሉትና አንቃችሁ አምጡልኝ እያየሁት ሲሞት ማዬት እፈልጋለሁ!። ይህኔ እንደበረሮ ቢሮው ውስጥ ተወትፎ የወረደበትን ዱብዳ ምንነት እየገመተ ይሆናል። ሂዱ። ውረዱ! እኔ ከላይ ሆኜ እከላከላችኋለሁ!” አለና ኮሎኔል ኪሩቤል የቆሰለ እጁን አስሮ ስናይፕሩን ቁልቁል ወደረ።

ማርዬ ዋቆ ማርዬ ቀድሞ በመሰላሉ መውረድ ጀምሮ ነበር። ጌራ ተከተለው። በወዲያኛው የህንፃው ክፍል ሳዶፍ ሁለቱን አዲስ ስልጡን ወጣቶች ይዞ በመፋለም ላይ እያለ አንደኛው ክፉኛ ተመትቶ ሲወድቅ ተመለከተው። ሳዶፍ በደረቱ እየተሳበ ተመትቶ ወደወደቀው ወጣት ሲደርስ ተሰውቶ ነበር።

ጌራና ማርዬ ዋቆ ማርዬ ከህንፃው ወርደው መሬት እንደነኩ! እንደ እባብ በደረታቸው እየተሳቡ በህንፃው በስተግራ ታጠፉና ከታች ሆነው ወደ ህንፃው ጫፍ ጥይት እንደ ቆሉ

የሚሰሩትን ጋሙሶች አንድ በአንድ ይለቅሙ ጀመር።
በቀሰ ተኩሱ ከላይም ከታችም እየቀነሰ ሲመጣ፤

“ማርዬ...” ሲል ጌራ ተጣራ። “ተከተለኝ!”

“የት ነው?!”

“ዝም ብለህ ተከተለኝ! ለማስረዳት ጊዜ የለኝም።” ጌራ
አጎንብሶ በጥቁር በር ወደተዘጋው ምድር ቤት ሲፈተሽ
ማርዬ ዋቆ ማርዬ ሽፋን እየሰጠ ተከተለው።

አንድ የጋሙስ ወታደር በፍ አካባቢ ተመትቶ ወድቆ ነበር።
ጠባቂው ይሆናል ብሎ በመገመቱ ኪሱን ሲበረብረው ረጂም
የዛገ መክፈቻ እንደመስቀል አንገቱ ላይ ታስሮ አገኘ። ላጥ
አድርጎ ከንገቱ ላይ ወሰደውና በጥቁር በር ቀዳዳ ከተተና
አሽከረከረው። ግምቱ ተክክል ነበር። በፍ ሲበረብረው ከውስጥ
እጆቻቸውን በሰንሰለት ታስረው እንደ ከብት ከግድግዳ ጋር
የተቆራኙት እስረኞች ቁልጭ ቁልጭ እያሉ ነበር።

ሁለት የጋሙስ መለዮ የለበሱ ወታደሮች እጆቻቸውን ወደላይ
እንደ ጭራሮ አንጨፍርረው ተንበርክከው ነበር።

“እጅ ሰጥተናል!” ሲሉ ጮኹ። ከፊት ለፊታቸው የዳቦ
ቅርጫትና የውሃ ጀሪካን ከኩባያ ጋር ተቀምጦአል።

“እኛ መጋቢዎች ነን!”

“ተነሱና ፍቷቸው!” ሲል ጌራ መሣሪያውን አቀባብሎ
አዘዛቸው።

“ሁሉንም! አንድም ሳይቀር!”

“ጌራ!” የሚል ድምፅ ሰማ ከወዲያኛው ጫፍ።
“አሸንፈናል! አሸንፈናል!” ሰንሰለቱ ገና ከእጁ ሳይወልቅ
እየዘለለ ደስታውን ይገልፅ ጀመር። ጌራ ሰውዬውን ለየው።
የቶር ነው።

“ሚራኸ!” አለ ጌራ ዓይኖቹን በልጥጦ። “አንተም
ታስረህ ነበር!”

“ታስራ ነበር! ሲጸራም ታስራለች! ሁሉም ታስሮ
ነበር! ...አሸንፈናል! አሸንፈናል!”

“ያንት ያለህ!” ጌራ ሮጦ ሄዶ የሲጳራን እጆች

ፈታለት።

“ሲ...አንቺንስ ከመቼው አሰሩሽ?”

“እግሬ የሀገሬን መሬት ሳይረግጥ!”

“አሸንፈናል! አሸንፈናል!” ሚራኸ እጆቹ

እንደተፈቱለት ከጥጉ ያሉ እስረኞችን ሁሉ እየፈታ ከጨረሰ በኋላ ወደገ ጌራ ሮጦ። ጌራን አቅፎ ይዘል ጀመር። እሱን ለቆ ደግሞ ማርዬን። “አሸንፈናል! አሸንፈናል!”

“ሚራ...ጦርነቱ ገና እየጀመረ ነው” አለ ጌራ።

“አሸንፈናል! አሸንፈናል!” ሚራኸ ያጌራን ምላሽ

አልሰማውም ነበር። ሲጳራን አቅፎ በደስታ ይሞጩሙጫት ጀመር። “አሸንፈናል!...አሸንፈ...”

“ተከተለኝ!” አለ ጌራ ወደ ማርዬ ዋቆ ማርዬ ዞሮ።

ያልጠበቁት ሲሳይ የወረደላቸው እስረኞች ተፈትተው አንዳንዶች መሬት ሲስሙ አንዳንዶች በሲቃ ሲያለቅሱ፣ ጌራና ማራዬ ዋቆ ማርዬ በፍጥነት ወደ ላይኛው የህንፃው ደርብ ደርሰው ነበር።

በሩን በርግደው መሳሪያቸውን እንደወደሩ ሲገቡ ጄኔራል ኖላዊ የራሱን ጥይት ጠጥቶ በጃጋ ጠረጴዛ ላይ ደሙ እየተንዠቀዠቀ ነበር።

“ሺት! ይህ ፍትሃዊ አይደለም! የተጨማሪ እጅህ የተጨማሪ ጎፍስህን ለማጥፋት መብት አልነበረውም! በቅቧ!”

፲፱

ዳጋ

ዶክተር ገናንጊዳ፣ ከወንዳልቆ የመሰንቆ ጨዋታ በኋላ በድጋሜ ወደ መድረክ ወጣና፤

“ከዚህ በመቀጠል የምረቃ ሥነሥርዓቱን መዘጊያ ንግግር የሚያደርግልን...” ከማለቱ፣ ይህ ሰው ማን እንደሆነ ስለሚታወቅ አዳራሹ በጭብጨባ ይናወጥ ጀመር። “ዶክተር ኢንጂነር ሳይንቲስት ሻጊዝን፣ በአክብሮት ወደ መድረክ እጋብዛለሁ!” ...ኢንጂነር ሻጊዝ ወደ መድረክ ከወጣ በኋላ እጅ እየነሳ ጭብጨባውና ፉጨቱ እስኪያባራ ተጠባበቀ።

* * *

ከውጭ እየነጋ ነበር። የጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሠራዊት ግን ጨለማ በወረሰው የምድር ውስጥ መንገድ እየተዳፋ አሁንም በመጓዝ ላይ ነው። ከአያሌ ኪሎ ሜትሮች ጉዞ በኋላ፣

“መንገዱ አልቋል!” ሲል ከፊት ለፊት ያለ አንድ ጋሙስ ጮክ ብሎ ተናገረ። ጃጋ ቆስጠንጢኖስ ሁሉንም እያለፈ ሄደና የወታደሩን ወሬ ለማረጋገጥ ተጣደፈ።

* * *

ሻጊዝ ለወጣቶቹ የሚያደርገውን ንግግር ከጀመረ ቆይቶ ነበር።

“...ከፍተኛውን ስልጠና ስትወስዱ፣ ...ያን ሁሉ ፈተና አልፏችሁ እንድትመጡ የተፈለገበት ምክንያት ለምን እንደሆነ ግልፅ ነው። ቀጣይዎ ኢትዮጵያ፣ እንደናንተ ባሉ በአካልም በአምሮም የሰለጠኑ ልጆቿ እንዲረከቧት ካለን ፅኑ ህልም በመነሳት ነው። በለበሳችሁት ቀሚስ ላይ የተፃፈውን ፅሁፍ ተመልከቱት፤ «የቶድ» ይላል። በደፋችሁት አክሊል ላይ የተከተበውን ጠልሰምም ተመልከቱት «ቶ» ይላል። ትርጉሙን በውል ታውቁታላችሁ።”

* * *

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ እየተጣደፈ ወደፊት ገሰገሰና የምድር ውስጥ መንገድ መጨረሻ የተባለውን በር ተመለከተው።

ጠንካራ የብረት በር ሆኖ "ቶ" የሚል ጠልሰም ቡብረት ተቀርጾታል።

"ልክ ነው!" አለ ጃጋ ቆስጠንጢኖስ። "ደርሰናል! ከእነዚህ በኋላ ለመክፈት ስልቶችን ይነድፍ ጀመር።" በተጠንቀቅ ቁመ።

ሻጊዝ ንግግሩን እንደቀጠለ ነው። ንግግሩን አማርኛና ግዕዝ ቋንቋ እየቀላቀለ የፊደላቱን ትርጉም ጠለቅ አድርጎ ይነግራቸው ይዟል። ሁሉም ግዕዝ ስለሚችሉ የፊደላቱን ትርጉም በግዕዝ ቢናገር በቀላሉ ሊገባሉ እንደሚችሉ በማመኑ ነው።

"... <ቶ- የድ>፣ <ቶ -ቶህ>፣ <ድ- ድልው>... ከሚሉት ጋይላ ቃላት የተወሰዱት የለበሰችኋቸው ፊደላት፣ የጥንት አባቶቻችን የፊደላቱ ምስጢራዊ ቁጥር 776 መሆኑን ቀምረው ደርሰውበታል። በዚህ መሠረት <ቶቶ> ማለት... የፈጣሪ ቀኝ እጅ ማለት ነው። የለበሰችሁት ቀማሽ እንደሚነግራችሁ እያንዳንዳችሁ የፈጣሪ ቀኝ እጆች ናችሁ። በአክሊላችሁ ላይ የተፃፈው <ቶ> ጠልሰምም አእምሮው የበራለት ሰው ምልክት ነው። አእምሮው የበራለት ሰው የትኛውም ጨለማ አይገድበውም። ...የትኛውም ችግር ሆኖታል ከመቆም አያግደውም። ...ከእንግዴህ ወዲያ በዚህ ላይ ውስጥ አትቀመጡም። በእናት ሀገራችን ምድር ላይ ንደ ዘር ተበትናችሁ አእምሮው ያልበራለትን ሁሉ ተበራላችሁ። የኢትዮጵያ ቀኝ እጆች እናንተ ናችሁ።"

አዳራሹ በጭብጨባ ተናጋ።

ጃጋ ቆስጠንጢኖስ የተዘጋውን ታላቅ በር ለመክፈት ሲታገል ከቆየ በኋላ፣ አንድ ሀሳብ መጣለትና ካጠገቡ ካለው ወታደር ወገብ አንድ የእጅ ቦንብ መዝረጠና ወታደሮቹ ወደኋላ እንዲያፈገፍጉ አዘዘ።

ሻጊዝ ቀጥሏል። "...ከእንግዴህ የኢትዮጵያ ቀኝ እጆች እናንተ ናችሁ። የእናት ሀገር ክንዶች!... በእርግጥ ቁጥራችሁ ጥቂት

ነው። ግን አትላጁም ለመሰደድ ከቆይ በላይ ናችሁ።
ሁልጊዜም ምርጥ ነገር ጥቂት ነው። ትብቃላችሁ። ክርሰቶስ
ለደቀመዝሙርነት የመረጣቸው ሰዎች አሥራ ዕለት ብቻ
መሆናቸውን መዘንጋት የለባችሁም! የትኛውንም ግዙፍ
መዕረክና የሞላት ቃላት ከጥቂት ፊደሎች የተበጁ ናቸው።
የትኛውም ውስብስብ የሐሳብ ቀመር የሚፈለገው በጥቂት
መሠረታዊ ቁጥሮች ብቻ ነው! በጥበብ ከተጓዛችሁ ጥቂት
ብትሆኑም አልፎ ናችሁ። የትኛውም ግዙፍ ነገር የተገነባው
በላይ ከሚገባው ረቂቅ አተሞች ነው። አንድ የምለውን
እየተከተላችሁ በሉ!" አለና ሻጊዝ አጁን ወደ ተመራቂዎቹ
ዘረጋ።

"ኖይ እደግክ ገብራኒ ወለኃኒ!" ትርጉሙን
አስቀድመው ስለሚያውቁት በከፍተኛ ድምፅ ተቀበሉት።

"ቶስህ መንፈስክ ላዕለ ህዝብክ!" ድምፃቸው ናረ።

"ድልው አነ በኩሉ ነገር!" አዳራሹ ተናወጠ።

"ኖቶይ!"

"ኖቶይ!"

በጩኸቱ መሃል ...ከተመራቂዎቹ ጩኸት የሚበልጥ
ምድርን የሚንጥ ፍንዳታ ተሰማ። አዳራሹ ፀጥ ረጭ አለ።
ከደቂቃዎች በኋላ የሚትጎለጎል ድምፅ በመተላለፊያው ውስጥ
አየተጅመለመለ መጣ። ..በጭሱ መሃል ከየት መጡ
የማይባሉ የታጠቁ ወታደሮች አውቶማቲክ መሣሪያቸውን
ወድረው አዳራሹን ወረሩት።

የጃጋ ቆስጠንጢኖስ የሚያስገመግም ድምፅ፣ ከፍንዳታው
በኋላ ረጭ ያለውን አዳራሽ ፀጥታ አደፈረሰው።

"ከፍተኛ እልቂት ሳይደርስ እያንዳንድሽ እጅሽን ስጭ!"
አለ እየተንጎራደደ። "አንድም ሰው! እደግመዋለሁ! አንድም
ሰው! እፍጨረጨራለሁ ቢል እዚህ ዋሻ ውስጥ ማንንም
ለወሬ ነጋሪ አላስቀርም። ሁሉም ከመታጨዱ በፊት
እጃችሁን ስጡ! ማንህ አንተ መድረኩ ላይ ያለኸው? ና
ውረድ!"

እናንተ እነማን ናችሁ? ሻጊዝ ማን እንደሆነ
ሲረዱል የሃገረው ሁሉ አንድ በአንድ ትዝ አሰው። ተራራውን
ሰብረው መግባታቸው ገባው። ጆርው ላይ በሰው ሆኖ ተኪ
አንገሻሻክ -ሻጊዝ።

“እነማንን ታውቃለህ? ና ውረድ ዝም ብለህ!”

ነው። ሻጊዝ ከመድረኩ እየወረደ ጠየቀው።

“ለማንስ ቢሆን?...ካሰረሰገም ለጃጋ ቆስጠንጢናስ

አጃችሁን እየሰጣችሁ ነው።”

“አቶ ጃጋ...”

“አቶ አትበለኝ ጀኔራል ነኝ!”

“አሺ... ጀኔራል ጃጋ ...በዚህ ዋሻ ውስጥ ብዙ

ተቀጣጣይ ነገሮች አሉ። ተኩስ ቢከፈት በቀላሉ ሊያያዙ

ይችላሉ።”

“አኮ!” አለ ጃጋ ቆስጠንጢናስ። “አጃችሁን ሰጧ!”

“...ያልኩት አልገባዎትም! ...ተቀጣጥኞቹ ነገሮች

ከዚህ ከርሰ ምድር ውስጥ አንድም የሰው ዘር እንዳይተርፍ
ያደርጋሉ። ያኔ እናንተም ከእኛ ጋር አለቃችሁ ማለት ነው።

ያ ማለት ደግሞ...” ሻጊዝ ከመድረኩ ወርዶ በአዳራሹ ግድግዳ

በኩል እየታከከ የሚያልፍ መሰለና የአዳራሹን መብራት

ማብሪያ ማጥፊያ ተጭኖት በፍጥነት መሬት ላይ ተጸለጸለ።

ከመድረኩ ጆርባ ተንከባለለና አንድ ነገር ወደ ውስጥ ወሽቆ

እየተሳበ ወደነበረበት ተመለሰ። ወዲያው ከአዳራሹ ውጭ

የተኩስ እናምታ ተከፈተ። ኮሎኔል አሊጋዝ ከጥንቱ ዋሻ

ወደዚህ ወደ አዲሱ አዳራሽ በሚያስመጣው መተላለፊያ

እነሜሮዳንና በዋሻው ውስጥ የቀሩትን አንጋፋ ሰዎች ይዞ

ማዘጋቱን ለሻጊዝ ጆርው ላይ በሰካት ሆኪ ቱኪ ነገሮት

ነበር። በነገረው መሠረት መብራቱን መልሶ አበራውና መልሶ

መሬት ላይ ተጸለጸለ። በዚህ ቅፅበት አዲሶቹ ወጣቶች

እንደነብር እየተወረወሩ ከጃጋ ሰዎች ጋር ይተናኑ ጀመር።

አንዳንዶቹ መሣሪያ ከነጠቁ በኋላ ጥግ ይዘው መተጋተግ

ያዙ። ከአዳራሹ ምሰሶዎች በቀር ምሽግ አልነበረም። ጃጋ

ቆስጠንጢኖስ አንደኛውን ምሰሶ ተገን አድርጎ ከፊቱ ያገኘውን
ሁሉ በእሩምታ ተኩስ እየረፈረፈ ወደ ሻጊዝ ገሰገሰ።

* * *

ዴር33 ከአዲስ አበባ ከተነሳች ከሰዓታት በኋላ ጣና ሐይቅ
ላይ አርፋለች። በውስጧ፣ የቆሰለውን ኮሎኔል ኪሩቤልን፣
የተሰዋውን አዲስ ስልጡን ወጣት፣ ሚራዥን፣ ሲጻራንና
ሳዶፍን ይዛ እንደተለመደው ወደ ዳጋ ከርሰ ምድር ገብታ
የዘወትር ማረፊያ ላይ ሞተሯን አቀዘቀዘች። ጌራ ከዴር33
እንደወረደ በከርሰ ምድሩ ውስጥ የሚንጣጣ ተኩስ ተሰማው።

“ይሰማችኋል?!” አለ ጌራ። “ጃጋ ቀድሞን ደርሷል።”

“ፍጠኑ!” አለ ኮሎኔል ኪሩቤል። “አድኗቸው! እኔን
ተውኝ! ታጠቁ!...” ከኮሎኔል ኪሩቤል በቀር ሁላቸውም
በዴር33 ውስጥ የሚገኘውን መሣሪያ ታጥቀው ወደ ውስጥ
ገሰገሱ። የምድር ውስጡ ከተማ የጦርነት አውድማ ሆኖ
ጠበቃቸው። ትንቅንቅ። እነጌራም ከኮሎኔል አሊጋዝ ቡድን
ጎን ተሰልፈው ፍልሚያውን ተቀላቀሉ። በቁጥር የሚያይለው
ጋሙስ ብዙ አዲስ እጩዎችን ገደሎ ነበር። ወጣቶቹ
በወሰዱት ሥልጠና መሠረት እንደ ጦር እየተወረወሩ ከጃጋ
ሰዎች መሣሪያ በመቀማት የኃይል ሚዛኑን ባያመጣጥኑት
ኖሮ እስካሁን የከርሰ ምድሩ ነዋሪዎች ከስመው ነበር።
ፍልሚያውን አዲስ የተቀላቀለው የነጌራ ቡድን ከነሜሮዳ እና
ኮሎኔል አሊጋዝ ቡድን ጋር የኒውክሌር ማብላያ ክፍሉን
መተላለፊያ ዘግቶ እየተፋለመ ወደ አዲሱ አዳራሽ ሲገባ የጃጋ
ሠራዊት በየጥጉ እየተመታ እየወደቀ ነበር። ጃጋ ዙሪያውን
በዘፈቀደ እየተኮሰ ወደ ሻጊዝ ሲገሰግስ ወጣቶቹ ተረባርበው
ለማስቀረት ሞክረው ነበር። በዛ አካባቢ ያሉት ግን የጃጋ
ወታደር መሣሪያ በእጃቸው ስላልገባ በሻጊዝ ላይ አስከሬናቸው
እስኪከመር ከማለቅ በቀር ሌላ ምርጫ አልነበራቸውም።

ሚራዥ ወደ አዳራሹ ሲገባ፣ አንድ ግዙፍ ሰው ያገኘውን
ሁሉ በእሩምታ ተኩስ ሲያጭድ ተመለከተ።

“ጃጋ!...” ሚራዥ በኃይል ጮኸ። ወደ ጃጋ ተምዘዝዘ።

ጃጋ፣ የሚጠራው ሰው ድምፅ ወደመጣበት አቅጣጫ

በፍጥነት ዞር የተከሰተው ጥይቶች ግን በሚራኝ ነጭ
ቲሽርት ላይ እያረፉ ነበር። ሚራኝ በጥይቶቹ ኃይል ተገፍቶ
በወደቀበት እየተሳበ አከታተሎ ተኮሰ። ጃጋ ዞር ብሎ እንደገና
እሩምታ አየተኮሰ እያለ ደረቱ ሲበተረፍ ተመለከተ።
መሣሪያው ከእጁ አምልጦ ወደቀበት። አቃስቶ በዛ ቁመቱ
ልክ ተዘርሮ፣ እንደገና መሣሪያውን ለመያዝ ተሣበ። ጣቱ
ከመሣሪያው ሲደርስ ግን የሚራኝ ጣት ቀድማ ደርሶ ነበር።
ተናንቀው በደመነፍስ ይቧቀሱ ጀመር። ከደቂቃዎች ፍልሚያ
በኋላ የጃጋ ቡጢ ጉልበት መቀነስ ጀመረ። ቆይተው ደግሞ
ሁለቱም ዝለው ጎን ለጎን ተዘረሩ።

“ማ...ነህ?!...” አለ ጃጋ ደም የጎረሰ ጥርሱን ገልጥጦ።

“እኔ ነኝ!” አለ ሚራኝ። “ተመልከተኝ!”

“አው!...ኢንቨስተሩ... ዶክተር ዮቶር!...ሃሃሃ...” ባፉ

የደም አረፉ ደፈቀ። የተኮሱ ድምፅ በመቀነሱ ጦርነቱ እያበቃ
እንደሆነ ሲገነዘብ ጊዜ ነበር ጉልበቱ የከዳው። “...
አየህ...አ...አውቁ ነበር! ደርጅብህ ነበር! ለ... ለጥቂት ነው
ሁሉም ነገር ከእጄ የወጣው!... ሁሉም ነገር
አብቅቶለታል!...ሃሃሃ...ኢንቨስተሩ!” በዚህ ቅፅበት ጌራ
እየሮጠ መጣ።

“ተረፍክ!? ተርፈሃል!?”

“ደህና ነኝ ጌራ... ቢሊዬነር መሆኔን ዘነጋኸው?!”

የለበሰኩት ቲሽርት ጥይት ይከላከላል።”

“ሚራኝ! አሁን ገና ነው ያሸነፍነው! ጉምቱው

የጨለማ ኃይል በእጅህ ወድቋል!” አለ ጌራ የሚያጣጥረው
ጃጋን በወደቀበት እየተመለከተ። “የጋሙስ አለቃ ወድቋል!
ቀሪዎችም ይለቀማሉ።”

ሚራኝ ጃጋን የጎንዮሽ በወደቀበት እየተመለከተ፣

“...ቶሎ እንድትሞት አልፈልግም!.. ጣርህ ንስሐ

ሊሆንህ ይችላል።”

“...ገሀነም ግባ!” ጃጋ የደም አረፉ እየደፈቀ ሚራኝ

ላይ ሊተፋበት ሞከረ።

“ዛሬውኑ አዲስ አበባ እገባለሁ! ሀገሪን ለማበልፀግ

ያንተ ደላላነት አያስፈልገኝም! ሁሉም ነገር በያዝነው እቅድ

መሠረት ይቀጥላል። ያቆሻሻችኋት ሀገራችን ለማንገድ ብዙ ሥራ ይጠብቀናል።”

“ገደል ግብ!... 776 ምንድን ነው? ...የጋንግስተር ቡድን መጠሪያ ነው?”

“...የፈጣሪ ቀኝ እጅ!...ማለት ነው። ጋንግስተር እዚህ ወድቋል። መሰሎችህን በአለም ዙሪያ የሚለቅሙ እጆች መግባቢያ ነው።”

“...ሃሃሃ... ብዙ ናቸው! ...ደግሞም እነሱን ሁሉ ለማወቅ እኔ አስፈልገሃለሁ።”

“እኛም በዝተናል። በሁሉም ቦታ አለን። በውጭም በውስጥም! ሁሉንም አውቀናቸዋል! የኪሩቤል መዝገብ ተደራጅቶ ተጠናቋል። በጥቂት ቀናት ውስጥ ሁሉም ማንቁርታቸው ይይዛል። የቀበራችኋት ኢትዮጵያ ትነሣለች።”

“በስባሳ ሀገር! ች... ችጋራም ሀገር! ...”

“አይደለችም! አንተ ነበርክ ችጋሯ! ችጋሯ ከፊት ወድቋል! ከዚህ በላይ... ቅርሻትክን እዛው ገሃነምህ ውስጥ በጓዶችህ ላይ ትፋው!” ሚራሽ የጃጋን ማንቁርት ፈጥርቆ ያዘው። “ኑ! ተመልከቱ! የጨለማው ኃይል አጋፋሪ ወድቋል!” ፍልሚያውን የጨረሱት ሁሉ በጃጋ አስከሬን ዙሪያ ከበቡ። የጎልያድን ግዝፈት በጃጋ በድን ላይ ተመልከቱት። ሻጊዝ በደም የተለወሰ ካባውን ጥሎ ወደ መድረኩ ጀርባ ሄደ። ህፃኑ የቶርን ከተባራሪ ጥይት ለመጠበቅ ሲል በዛ ደብቆት ነበር። ከተወሸቀበት መድረክ ሥር ሲያወጣው ጉንጨጫ በእንባ ዳክሮ ነበር። እንባውን ካበሰለት በኋላ ተሰብስበው የጃጋን አስከሬን እንደ ጉድ ወደ ሚያዩት ሄደ።

“ሚራሽ! ሲጻራ...” ሻጊዝ ተጣራ። “ይሄው ቀጣዩ... ቀኝ እጅ!...ቀጣዩ የቶድ! የህልማችን ስኬት ምሳሌ... የጨለማው ዘመን ማክተም ምልክት!” ሲጻራ በደመነፍስ ወደ ህፃኑ ተንደረደረች።

“ሊድን ያለ ቁስል ያሳክካል”
ተፈፀመ ..በሀገረ አዶኒ...
~~~~~